

ATHARVA VEDA
OF THE
PAIPPALĀDAS
Books 14th - 18th

Prof. Dr. Raghu Vira

Sarasvati Vihara Series

EDITED BY

Raghu Vira, M. A., Ph. D., D. Litt. et Phil.
*DIRECTOR, INTERNATIONAL ACADEMY OF
INDIAN CULTURE, LAHORE*
*IN COLLABORATION WITH
OTHER SCHOLARS*

Volume 9

ATHARVA VEDA OF THE PAIPPALĀDAS

Books 14¹, 1¹-18²⁶, 1

Rupees 20/-

Shillings 30/-

February 1940

Published by the Director

for

The International Academy of Indian Culture

Lahore, India

*Printed by Mr. Sadhu Ram, M. A., at the Academy's
own printing works, the Arya Bharati Press
LAHORE*

सरस्वती-विहार-ग्रन्थाः

९

अथर्ववेदीया

पैप्पलाद-संहिता

काण्डाः १४^१—१८^१

आचार्य-रघुबीरेण परिष्कृता

मूल्य—रूप्याणां विंशतिः

विक्रमाब्दाः १९९६

प्रकाशयिता—सरस्वती-विहारः, लवपुरम्

एषा संहिता सरस्वती-विहार आर्यभट्ट-अभिधे मुद्रण-गृहे मुद्रिता

*Text (18^{20. 9}-20), Introduction and Appendices
appear as another
volume*

१४.१

इन्द्रो बाहुभ्याम् अभरन् चिकित्वा अपो देवीं वरुणाय प्रजानम् ।
तम् आदित्या अभ्य अभिच्यन्त सर्वे राजानम् उग्रं बृहते रणाय ।
ता न आपो राजसूया अवन्तु ॥१॥

हिरण्यवर्णां शुचयः पावका यासु जातः कश्यपो यास्व इन्द्रः ।

[या अग्निं गर्भे दधिरे सुवर्णास् ता न आपो राजसूया अवन्तु ॥२॥

[यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्यान्ते अवपश्यन् जनानाम् ।

[या अग्निं गर्भे दधिरे सुवर्णास् ता न आपो राजसूया अवन्तु ॥३॥

[यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति ।

[या अग्निं गर्भे दधिरे सुवर्णास् ता न आपो राजसूया अवन्तु ॥४॥

[शिवेन मा चक्षुषा पश्यतापथ शिवया तन्वोप स्पृशत त्वष्टं मे ।

[घृतक्षुतश्च शुचयो या पावकास् ता न आपो राजसूया अवन्तु ॥५॥

अपो देवीं मधुमतीं जगृभुर वाजस्वती राजसूया मयोभुवः ।

याभिर् मित्रावरुणा अभ्यचिच्छन् ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥६॥

वरुणेन प्रेषिता यन्तु शुभ्रा उत्सं देवीं दधते या हिरण्यम् ।

या ब्रह्मणाश्रुते संविदानास् ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥७॥

अपस् समुद्राद् दिवम् उद् वहन्ति दिवस् पृथिवीम् अभि ये सृजन्ति ।

ये अद्भिर् ईशाना मरुतश्च खरन्ति ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥८॥

या अमृतम् अविभ्रत या मधु प्रियं या अगृभन् ऋषयो देवसक्ये ।

याभिर् इन्द्रम् अत्यु अनयन् अरातीस् ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥९॥

या जीवयन्ति या धनर्धतुः प्रणयन्ति देवायते दाशुषे मर्याय ।

यासां पयो अक्षतम् अक्षतानां ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥१०॥

हिरण्यपाशा च्वजिन्यः पुनाना यास् समुद्रम् अभ्यर्चन्ति धेनवः ।

याः पर्जन्यो वहत्य अन्तरिक्षे ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥११॥

रथस्तरे बृहद् [या] गीयमाने क्षत्रं जिह्वन्ति प्र तिरम्य आयुः ।

याभिस् त्रियान् वाजिनो वाजयन्ति ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥१२॥

याभिस् सह वृत्रहा सोमम् इन्द्रो वसोर ईशानो ऽपिबत् सुतस्य ।

यास् सप्त ऋषयः कवयः पुनन्ति ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥१३॥

सप्त ऋषयो भरथम् अभ्य अभिच्छन् अस्मिन् राष्ट्रे अद्भिर् दक्षिणावत् ।

प्रजयेमं सम् अस्यन्तु देवास् ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥१४॥

याभिर् यक्षं प्राश्नुष्वं च धीरा याभिस् सोमं मधुपूषं पुनन्ति ।

याभिर् इव जीवति विश्वम् एजत् ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥१५॥

यासां स्तोका मधुमया बभूधुर घृतं संज्ञानं मधु पिन्वते याः ।

यास् सोमपाः पणयन्तु ब्रह्मणस् ता [न आपो राजसूया अवन्तु] ॥१६॥

यासां पदोर् आज्यं वाजिनं च सोमस्य प्रसवम् अनु याः पयन्ति ।

अन्तर्वतीस् वृणवत्सा घृताचीस् ता न आपो राजसूया अवन्तु ॥१७॥

अजीजनन् तम् उत यास् स्वर्षिदा ब्रह्मणास्ये ? या म्यगुः ।

असूक्त राजसूयाः पर्यासि प्रसवः एक इव सविता भुवनानि बिहवा ॥१८॥

सोमो राजा भवो राजा पशुपतिः पशूनां वरुणो घृतव्रतः ।

ये यन्ति देवास् तेते क्षत्रं वत्सायुर् ओजः ॥१९॥

आस्थाद् उद् अस्थाद् अजनिष्ट विप्रो मृधो व्य अस्थाद् अशिशीत बाहू ।

आरे बाधिष्ठा निर्कीर्ति पराचैस् समवृक्तः ? रहिभिस् सूर्यस्य ॥२०॥

॥कां१॥

ओ इन्द्रो * मभिरिष्ट * आपो देवी ...

* आदित्याभ्यचिच्छन्तु ...

* नापो * वसन्तु

हिरण्यवर्णा इति तत्तत्र क ४ पठेत्

* * * गृभुर...

* * * चिच्छन्...

वरुणेन ... आ *

* ब्रह्मणाश्रुत...

... या *

वाद्भिर्...

यामृते तिभ्रं * * * वागृष्णी...

* * * अन्नयरातीस्ताः

* जीवयन् * प्रा * दाशुषे मर्यावा

हिरण्युं ध्वजनिधः...

* वृहद् ... तिरन्त *

* * * वाजयन्तिवतः

* सवा ..

... ताम्

... आशिमन् राष्ट्रम् ...

प्रजा इमं समुमन्त * ताः

... सोम * *

... ताः

* सोमपाः * ब्रह्मणास्ताः

* पदोराज्यं ... पवन्ती

* * * नपो * वः

* जने * उत यस्...

* * * प्रसावकेव * * *

... वत्सायोर *

* * * अस्थाद् अजनिष्ट विप्रो * * * आस्थाद् अशिशीत

* बाधिष्ठा निर्कीर्ति ...

[तव]

अपश्यन्...

दिवस् ... उग्रम् * *

वे १.२५.१

वे २

वे ३

वे ४

ते १.८.११ मे २.६.८ का १५.४

शो ४.२७.४

बा १०.११ ते १.८.११.११ का
[१५.४]

का १९.१

* का समवृक्षि

नीलवद्रोपनिषदि १-१७

१४.२

अपश्यं त्वावरोहन्तं दिवत् * पृथिवीम् इव ।

अपश्यम् अस्यन्तं दद्रं नीलव्रीवं शिखण्डिनम् ॥१॥

दिवत् उग्रो ऽवारुक्षत् प्रत्य अहाद् भूम्याम् अधि ।

वा १६ ते ४ का १७.११

[कपि २७.१

ते १ का कपि

वा २ ते का कपि

वा ३ ते २ का कपि

वा ७ ते ३ का कपि

वा ८ ते का कपि

वा १४ ते ४ का कपि

वा ९ ते ३ का कपि

वा १३ ते ४ का कपि

वा १० ते का कपि

वा १२ ते का कपि

कुत्रचित् अस्मिन्

वा ११ ते का कपि

जनासः पश्यतेमं नीलप्रीवं विलोहितम् ॥२॥
 एष एतत् अवीरहा दद्रो जलाशयेषजी ।
 वि[ते]ऽक्षेमम् अनीनशाद् आ वाचीकारो व्य एतु ते ॥३॥
 नमस् ते भवभामाय नमस् ते भवमन्वये ।
 नमस् ते बाहुभ्याम् उतोत त इषवे नमः ॥४॥
 याम् इषुं गिरिशन्त हस्ते विभर्ष्य अस्तवे ।
 शिवां गिरिश तां कृणु मा हिंसीः पुरुवं मम ॥५॥
 शिवेन वचसा त्वा कृच्छ्राञ्च वशमसि ।
 यथा नस् सर्वम् इज् जगद् अयक्ष्मं सुमनो अस्तत् ॥६॥
 यां त इषुश शिवतमा शिवं बभूव ते धनुः ।
 शिवां शरण्या यां तव तया नो मूढा जीवसे ॥७॥
 यां ते रुद्र शिवां तनूर अघोरापापकाशनी ।
 तया नस् तन्वा शनमया गिरिशन्तभि वाकशीहि ॥८॥
 असौ यस्य ताञ्चो अरुण उत बभूव विलोहितः ।
 ये चेमे अभितो रुद्रा दिक्षु धितास् सहस्रशो ऽवेषां हेड ईमहे ॥ ९ ॥
 अहधन् त्वाघरोहन्तं नीलप्रीवं विलोहितम् ।
 उत त्वा गोपा अहधन् उत त्वोदहार्यः ।
 उतो त्वा विश्वा भूतानि तस्मै हृष्टाय ते नमः ॥१०॥
 नमो अस्तु नीलशिखण्डाय सहस्राक्षाय वाजिने ।
 अथो ये अस्य संत्वानस् तेभ्यो ऽहम् अकरं नमः ॥११॥
 नमोसि त आयुधायानातताय धृष्णवे ।
 उभाभ्याम् अकरं नमो बाहुभ्यां तव धन्वने ॥१२॥
 प्र मुञ्च धन्वनस् परं उभयोर् आत्न्योर् ज्याम् ।
 यथै च ते हस्त इषवः परा तां भगवो वप ॥१३॥
 अघनस्य धनुस् त्वं सहस्राक्षश्च शतेषुधे ।
 विशीर्य शल्यानां मुखा शिवो नश्च शम्भुर आ घरः ? ॥१४॥
 विज्यं धनुश्च शिखण्डिनो विशस्यो बाणवा उत ।
 अनशन् अत्येषवश्च शिवो अस्य निषङ्गयिः ॥१५॥
 परि ते धन्वनो हेतिर् अस्मान् कृणुकु बिभ्रतः ।
 अथो य इषुधिसु तवारे अस्मिन् नि धेहि तम् ॥१६॥
 या ते हेतिर् मीदुष्टम् हस्ते बभूव ते धनुः ।
 तया त्वं विध्वतो ऽस्मान् अयक्ष्मया परि भुज ॥१७॥ ॥कां २॥

१४.३

सुपाद्वा कामदुघा न आगन् शतौदना पयसा पिम्बमाना ।
 ऊर्जं दुहानापस्फुरन्ती यजमानस्य प्रतिरन्त्य आयुः ॥१॥
 गृभ्णामि वेधाम् उशतीं स्वस्त्याम् ऊर्जस्वतीम् अनमीषां साध्याम् ।
 विश्वो लोको मम देवेष्व अस्तु ॥२॥
 शतौदना कामदुघा इ एषा नैनां हिंसीर् अभिना जर्ह्याणः ।
 अप्य एतु देवा अपि गच्छन् विशः ॥३॥
 आ रभस्व ब्रह्मणा वैश्वदेव्यां शतौदनां शतम् आ च मा नो स्य ? ।
 समपैयं ? रश्मिना पर्वतेन स्वर्गं लोकम् अधि रोहयैनम् ॥४॥
 । धृष्णु इ एनां विश्वधा नि कृन्तं अपमोश्च वरम् हरया ससृजे ।
 । नां विराजो दुहितेरया ससत् कामकामं यजमानाय दुहाम् ? ॥५॥
 यथापठ विशसन् माभि मंस्थाः कृणुष्व म एनाम् आधेयां पृथक् ।
 अघं देवा मानुषी या पराभूच्च शतौदना पुरुकपा सपर्णा ॥६॥

श्री १.५.४

एवैत वीरहा ...

* * छेपम् ...

* * भवतामाय * त *

... इषव *

* उखं * हस्तेर ...

... नमः

... कृच्छ्राञ्च वशमसि

वैध ... हस्त

निवा * * तव ...

... काश्चिनी

... गिरिशन्तभि वाकशा

* वास्य ताञ्च वपे * वभूवः विजोहितः

* * अभितो ... नृतेस् सहस्रशो * र्हेवा *

अहृष्टं त्वाविरोहितं प्रबं *

* दा गोपादसं * हावाः

* दा ...

* स्तु नीलशिखण्डाय ...

* * स्य ...

* अकरं ...

* * * परि उभयोर् उयम्

* च ते हस्त इषवः परा तां भगवो *

अवतिभ्य ... पुते

विश्वं शल्याणां ...

* देनुश्च ... वानवां *

अन्येऽन्यस्य इषवश्च * स्व निषङ्गती

* * धन्विनो हेति यस्मादुनक्तु *

* य येषुधिसु तवारे रश्मिन् वि * *

* * हेति हतिन् मधुष्टम ...

... भुजाः

॥ हत्वधर्वाणकपैपलादसंहितायां चतुर्दशस्थाः ॥

* * नागां * * *

... पतिरन्त *

गृभ्णामि * * वस्वस्तयं * * साध्वं

* लोकं ...

शतौदनां ... जर्ह्याणो

... गच्छत विशः

* * ब्रह्मणा वैश्वदेव्यां ...

... रोहयैनम्

* * * विध्वता ... परया संसृजी

वथापरि विषसं माति * * नैनान् * *

* देवा ...

श्लो ५

वे ५.१३.६

श्लो १०.९.५

द्विपाद् द्विद्वस्तः पुण्यो महान् भवोन ? वनस्पति विभर्ति ।
 सायकाग्रं तेन परुषि प्रविष्टान् अग्न भायान् ? शतौदनां देवीं शतधा
 व्य अस्य ॥७॥
 एतं ब्रह्म चर्मणि कृत्तम् आधत् तम् अप्रमयं शतधा व्य अस्य ।
 समुत्सृजन् अविधानानि सर्वा रायस् पोषं यजमानाय धेहि ॥ ८ ॥
 ऋषा कुम्भीम् अघ्न्य अग्नौ अयामि भूम्यां भूत्वा भूमिम् अधि धारयामि ।
 अपो मांसं विभ्रती मा व्यधिष्टा मा त्वा वि[व]द् इषुभिर मेनिभिः
 पिशाचः ॥९॥
 ऊर्ध्वं प्रेहि माप ॥ व्यक्तां व्य अस्य रजो अन्तरिक्षम् ? ।
 रक्षांसि सर्वा तीर्त्वा यथा रोहर्दिवं त्वम् ॥१०॥
 दिवं प्रेहि शतौदने सहस्रस्यायनं भव ।
 अयुतं प्रयुतं ॥ भवाक्षतुर भवतात्तमां ? स्वर्गं लोकम् आ वहा ॥११॥
 शतौदनां शतधा भक्षयन्ति शतारोहां रोहसि यो दधाति ।
 वामदेव्यं नौधसम् अस्याः पक्षौ तृतीये नाके अग्नि तिष्ठति श्रुता ॥१२॥
 शतौदना शतधा कल्पमाना शतं रूपाणि कृणुते स्वर यती ।
 सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छत् ततो मृडात ईदशे ॥१३॥
 शतौदना द्वादशाहेन कल्पते शतं दृष्टानि ससृजे स्वर यती ।
 सर्वान् यज्ञान् पारयन्ती परस्तात् सा दातारं रायस् पोषे दधानि ॥१४॥
 अभि प्रेहि शतौदने जनान् सोमसत्वनः ।
 यज्ञांस् त्वं सर्वान् आप्त्वा कामप्राच्यायनं ? भव ॥१५॥
 अभि प्रेहि शतौदने यज्ञेन यज्वरी भव ।
 या देवयोनि रोहसि यत्रादस् त्रिदिवं दिवः ॥१६॥
 इडापत्नी प्रथमा शतौदना सत्यं हि मध्यम् अमृतं शिरस् तव ।
 उभे देवि रोहसी या पृणासि ॥१७॥
 ऋचं ओण्यौ सकथ्यौ तन्वो जकृधे बाहू उत उक् बलाय कम् ।
 वनिष्ठुर जठरं सानु पार्श्वे सर्वान् लोकान् शतौदना सम् आप ॥१८॥
 अश्विनमती प्रथमा शतौदना सूर्यो ह अश्वर उत चन्द्रमास् तव ।
 विश्वैर् देवैर् ऋतुभिश्च च नडा सा दातारं तृप्या तर्पयासि ॥१९॥
 शतं पयांसि शतम् अस्या वत्साश्च शतधा पकानि वि भजन्त्य एनाम् ।
 सप्त लोकान् दिव्यान् पित्र्याश्च सैतान् जिगेथ प्रथमा शतौदने ॥२०॥
 सहस्रेण शतमाना यद् एषि लोकान् जिगेथ प्रथमा शतौदने ।
 सर्ववेदसम् एतु वाजपेयं सर्वान् लोकान् शतौदना सम् आप ॥२१॥
 इन्द्र पपाथ प्रथमां शतौदनां सप्त ऋषिभ्यस् सुमनस्यमानः ।
 तयासुराणां बलम् भोज आ दधे तया करोह विष्टपो देवलोकान् ॥२२॥
 विश्वामित्रो ऽयं जमदग्निर् अत्रिर् भरद्वाजो गौतमो ऽयं वसिष्ठः ।
 इदं पकं कश्यपस् सप्तमः प्राद्वन्तु प्रथमां शतौदनाम् ॥२३॥
 ज्योतिष्मतीः प्रथमाश्च शतौदनास् त्रीणि ज्योतींश्च कृणुते स्वर यती ।
 तां दातार उप जीवन्ति तत्र यत्र देवैस् सधमादं मवन्ति ॥२४॥
 छम्बः पक्षा बृहती शतौदना त्रीणि छम्बांसि ससृजे स्वर यती ।
 ऋतूनाम् अधिराजं संवत्सरं पतिमस्याधिषम् ? ॥२५॥
 अभि क्रन्वस्य अग्निष्टोमम् अतिरात्रं शतौदने ।
 यज्ञांस् त्वं सर्वान् आप्त्वादित्यम् अग्निं वि ण्णुहि ॥२६॥
 अश्वमेधम् अतिक्रम्य द्वादशाहं शतौदने ।
 त्रिरात्रं सानुम् आप्त्वा वाजपेयेन कल्बसे ॥२७॥
 ये सहस्रैर् ईजाना अग्निहोत्रदुताश्च च ये ।
 यज्ञे ये सर्वैर् ईजानास् तान् आप्नोति शतौदना ॥२८॥
 सं ते परुषि सुभगे ददामि सं ते मांसान् ऋतजा ? भवन्ति ।
 अस्थि यत् ते शमिता अचार [त]त् ते त्वष्टा विदुतं निष् कृणोतु ॥२९॥
 ये यज्ञेन जिता लोका यानि छम्बांसि भेजिरे ।
 सर्वास् तान् लोकान् आप्नोति यो ददाति शतौदनाम् ॥३०॥ ॥का०१॥

द्विपाद् ...

* * * * अग्नवां * * *

यत् * * कृत्तम् * * अप्रमाय ...

* * नामि सर्वा ...

अच ...

आपो ... मेनमि-

पिशाची

* * साप ...

... शतौदने ...

... स्वर्ग ...

* * * शतारोहां ...

... श्रुताः

शतौदनां * कल्पमानां * * कृणुती ...

* * देवीस् * * यच्छत् ततो ...

... दृष्टानि ...

सर्वाण्यज्ञानि प्रययि ... ददाति

... जानां *

यज्ञम् * * ओपवा ...

... शतौदने यज्ञेना यज्वनिस्तव

* * देवयोनि रोहसि ...

इडापत्नी - प्रमादा शतौद (उपरि दे) वाः ...

* * रोचमि * * पृणामी

अचं (उपरि रं) * * रसक्तौ तन्वो जोह ...

अनिष्ठ * * आनि * * सर्वो लोका ... आपः

* * मतीम् ... चन्द्रमस् *

विष्टपो ... नडाम ... तर्पयामि

... पकानि ...

* * लोकां * * पिता पत्नी जिगेथ प्रथमाश्च *

... लोकां जिगेथ ...

* * इतु * * सर्वो लोकां शतौदनां * * आपः

* * प्रपाथ प्रथमाश्च शतौदनाम् ...

भयां * * * * भयां * * * * लोकां

... सप्तमा. * * प्रथमाश्च शतौदनाः

* * दातारम् ... देवः सधमानं पदमि

* * पश्चाद् ... शतौदनास् ...

* * आग्निः ...

यज्ञाम ...

अश्वमेधम् ...

... कल्पते

* * सहस्रेर् ईजानाभिः ...

* * सर्वैर् ...

... मांसा नृदा *

* * यम् ... विदुतं * * कृणुतु

... इच्छन्ति *

श्री १९. ४९, ५०

१४.४

श्री अश्वश्रमा * संभृत-(सं-
[भृतः वा)

श्री नाना अति (अवि, अभि वा)

विश्वान्म अरुहद् (अर्हद् वा)

गंभीरो वर्षिष्ठम् अरुहन्तः

(अरुहन्त, अरुहन्त, अर्हन्ति वा)

अविष्टाः (अविष्टा, अमिष्टा वा)

श्री नाना उशती (र्ती वा)

राष्ट्र्य अनुसाम द्राहि (द्राहि,

द्रावि, द्राहि वा) तिष्ठते

श्री नाना वर्षे * * सुजात

आजगन् (आजागन्, आजागन्

वा) रात्रि * इह स्याम्

एवं श्री

श्री अधो यानि

श्री पी (पी वा) वस्य

श्री विभाती (र्ती वा)

श्री रात्रिम् अहि (अनु वा)

श्री अश्व (अस्य वा) स्तो-

मस्य * नि बोध * * * दिष्टु

श्री असाम सर्ववीरा भवाम

श्री दधिषे [(धनाः वा)

श्री मम दिप्तसन्ति ये धना

श्री नाना रात्रीहितान (रात्रीहि-

तानः, रात्रिहितानः, रात्रि-

हितान वा) सुतपा

श्री य (यर्त् इति माधीयान् पाठः)

स्तेनो न विद्यते यत् पुनर् न

विद्यते

श्री * * चमसो न विष्टो

(विष्टो, शिष्टो वा)

श्री विश्वं (विष्वं, विष्वक् वा)

श्री * मे उशती वर्षि प्रति

स्था (एवं वा) दिव्या नक्षाम्

(तक्षमा, तक्षमा वा) अमुकथाः

(अमुकथाः वा)

एवं श्री

श्री रात्री तस्य प्रतीत्य

इषिरा योषा युवतिर् दमूना
रात्री देवस्य सवितुर् भगस्य ।
अश्वक्षरा ? सुहवा संभृतश् भीर
आ पमी द्यावापृथिवी महित्वा ॥१॥अभि विश्वान्म अर्हद् गभीरोद्
वर्षिष्ठम् अर्हद् अधविष्टा ।उशती राष्ट्र्य अवसानभद्राद् ?
वि तिष्ठते मित्र इव स्वधाभिः ॥२॥नये वन्दे सुभगे सुजाता
चास्मि ? रात्रि सुमना न् अस्याम् ।अस्मांस् त्रायस्व नर्याणि जाता
श्रिया यानि गव्यानि पुष्ट्या ॥३॥सिंहस्य राष्ट्र्य उशती निपस्य
व्याघ्रस्य द्वीपिनो वर्च आ वदे ।अश्वस्य ब्रध्नं पुरुषस्य मायुं
पुरु रूपाणि कृणुषे विभाती ॥४॥शिवां रात्रिम् अहि सूर्यं च
हिमस्य माता सुहवा नो अस्तु ।अश्वस्तोमस्य सुभगे ऽव बोध
येन त्वा वन्दे विश्वासु विष्टु ॥५॥स्तोमस्य नो विभाषरि
रात्रि राजेव जोषसे ।यथा नस् सर्ववीरा भवामस्
सर्ववेदसो व्युच्छन्तीर् अनूषसः ॥६॥शम्या इ नाम तरुषे ?
ऽ विपृच्छन्ती योजनाम् ? ।

रात्रि द्वीर्चानसदपात ?

स्तेनो न विद्यते ॥७॥

भद्रास्ति रात्रि तपसो नु विष्टो
विश्वं गोरूपं युवतिर् बिभर्षि ।

चक्षुष्मनी ऽ वेयुवनी वरुषः प्रैत्वां दित्यां दिव्यां अरुक्मम् अमुग्धः ? ॥८॥

यो ऽद्य स्तेन आयस्य भद्रायुर् मर्त्यो रिपुः ।
रात्री तस्य प्र गीयस्व ? प्र प्रीवा * प्र शिरो हनत् ॥९॥
प्र पादौ न यथायति ? प्र हस्तौ न यथाशिवत् ।
यो मल्लिस्तुर् उपायति स संपिष्टो अपायति ? ।

* दूषा * दमूना

* * तः शीर्
* बभ्रोर्...

* विश्वा ...

...हन *

निर्वे ...

अस्मा धूयस्व नर्याणि *

* रात्रि ...

* द्वेपनो वर्चाषे

... मायं

...कृणुषी *

यमस्व ...

...तोष

येरनु * * विश्वासे *

..मोषसी

* विश्छन्तीरनूकमः

अम्वा ...

* न्व *

...युवतिर् (उपरि ९) *

युष्य स्तनावेवपायु वृत्तो *

...गीवा * * *

* * * वताहतः ... वनाशिवत्

* मुक्कंमुक्पावति * * तपावति

एवं शौ (अपायतः वा)
एवं शौ
शौ अक्षौ वृकस्य निरुज्ज्वास् तेन
[तं वृषवे *

एवं शौ
शौ प्रपतन्मपवान्

शौ * वासो गोभजम् (गोरजम्,
[गोरज, गोभज वा)

एवं शौ
शौ अवेतद् * भोजय * * उपायसि
[(ति वा)

'शौ भजाद् (भजद् वा)

[अपायति स्वपायति शुष्के स्थाणात्] अपायति ॥१०॥
[अन्ध रात्रि] तृष्टमम् अशीर्षाणम् अहिं कृणु ।
इनो ? वृकस्य निरुज्ज्वा आ त्व एनं वृषवे जहि ॥११॥
ये ते राज्य अनववाहस् तीक्ष्णभृक्कास् स्वाशयः ।
तेभिर् नो अद्य पारयाति दुर्गाणि विश्वहा ॥१२॥
रात्रिरात्रिम् अरिष्यन्तस् तरेम तन्वा वयम् ।
गम्भीरम् अप्लवा इव न तरेयुर् अरातयः ॥१३॥
यथा इयामाक * प्रपतन्ते दिवा ? नानुविद्यते ।
एषा रात्रि प्र पातय यो अस्मां अभ्यघायति ॥१४॥
अप स्तेनं वासमयं गो[म]यम् उ[त] तस्करम् ।
अथो यो अर्धतश् शिरो अभिघाय निनीयति ॥१५॥
यद् अद्या रात्रि सुभगे विभजन्त्य अयो वसु ।
यथेद् अस्मान् इताजय ? यथेद् अन्यान् उपायति ॥१६॥
उषसे न * परि देहि सर्वान् राज्य अनागतः ।
उषा नो अह्न आ भजद् अहस् तुभ्यं विभावहि ॥१७॥ ॥का*४॥ ॥अनु*१॥

इत्यथर्ववेदे पैपलादशाखायां चतुर्दशः काण्डम् समाप्तः ॥

तिष्ठभूममशीर्षाणिम् * *
इनो * * * * त्वेनं वृषते *
एते रात्रिय * * भृक्कास्वाशयः
... विश्वहा
... तरेम * *
* अप्रवापुषं न तरेयुर् *
* सान्यकि-...
... रमो अभ्यगायती
* रतेदं ...
* * उर्वतश् * मिषाय *
* अहि * * विभजन्तयो वसुः
येषु ...
... देहि सर्वान् रात्री अनाकशः
जुषाणो अह्नभजद् * * विभावरी

इत्यथर्वणिक वे°...

ते ४.४.१२ मे १.१६.४ का
[२२, १४

१५.१

१ सम्यक् विगम्य * पवते संस्तव्यं मधो रजो ? माधव * पात्स् अस्मान् ।
अग्निर् देवो दुष्टरीतुर् अदाभ्य इदं क्षत्रं रक्षतु पात्स् अस्मान् ॥१॥
रथन्तरं सामभि * पात्स् अस्मान् गायत्रेण छन्दसा विश्वरूपम् ।
१ द्वादशानां विष्टया स्तोमो अह्नां समुद्रो व्यञ्च ? इदम् भोज * पिपेतु ॥२॥
उग्रा दिशाम् अभिभूतिर् वयोधाश् शुचिश् शुक्ले अह्न्य भोजस्ये ।
इन्द्राधिपति * पिपृताद् उतो नो महत् क्षत्रं विश्वतो धारयेदम् ॥३॥
बृहद् राष्ट्रं क्षत्रभृद् वृ[त्]वृष्णं त्रिष्टुभोजस् सुकृतम् उग्रवीरम् ।
इन्द्रस् स्तोमै * पञ्चदशेन वर्च इदं वातेन सगरेण रक्षतु ॥४॥
प्राची दिशां सहदिशां ? सहस्वती विश्वे देवा * प्रावृषाह्नां स्वर्वती ।
इदं क्षत्रं दुष्टरम् अस्त्वं भोजो ऽनाधृष्यं सहस्यं सहस्वन् ॥५॥
वैरूपे सामन् इह तच्छुकेयं जगत्येनं विश्व आ वेशयामि ।
विश्वे देवास् सप्तदशेन वर्च इदं क्षत्रं सलिलवातम् उग्रम् ॥६॥
धर्त्री दिशां क्षत्रम् इदं धर्तृपस्थाशानां मित्रवद् अस्त्वं भोजः ।
मित्रावरुणा शरदाह्ना जिगत्नु अस्मै क्षत्राणि महि शर्म यच्छतम् ॥७॥
वैराजे सामन् अग्नि मे मनीषानुदुभा संभृतं वीर्यं सहः ।
इदं क्षत्रं मित्रवद् दान्वाजो मित्रावरुणा रक्षतम् आधिपत्ये ॥८॥
सम्राट् दिशां सहस्राक्षी सहस्रत्य ऋतुर हेमन्तो विष्टया न * पिपेतु ।
ओषजाता बृहती तु शक्वरीमं यक्षम् अवतु ? नो घृताक्षी ॥९॥
स्वर्वती सुवुषा न * पयस्वती दिशां देव्य अवतु नो घृताक्षी ।
त्वं गोपा * पुरपतोत पश्चाद् बृहस्पते याम्यां युङ्गिध वाचम् ॥१०॥

॥का*१॥

१५.२

स्तोमैकविंशे भुवनस्य पक्षि विवस्वदाते अभि नो गृणीहि ।

{ ओ नमो गणेशाय ॥ ओ नमो ज्वालाभगवत्यैः
ओ नमस्तिलोत्तमायै ॥ ओ अथ पञ्चदशो
षायं लिख्यते ॥ ॥

ओ सम्यर्... माधनः * *
* * दुष्टरीदुर्गिताभ्य...

द्वादशा इष्टय * * * व्याप्य तम् * *
... अह्य भोजमे
* * उते
* * * वृष्टिणि ...
इन्द्र...

... प्रावृषाह्नां *
... सहस्रं सहस्वती
* सामन् ... जगत्सेतु वृक्ष * *
... मल्लिकावतम् *
... दधत्तुपस्थाशानां ...
* * जिगर्भु...
* सामन्...
... मित्रवदान्वाजा * रक्षतुम् *
* * 'ससी ... विष्णवा *
'जातां ... अमृताम् * *
* * न ...
... युग्धि *

* * * विश्ववर्वाते ...

ते मे का

ते मे का

ते मे का

न १०.८१.११.५ ते ४.६.२.१

ते ४.२.७.१

ते २

वा १२.१०४ ते

शो १९.४४

एवं शो

एवं शो

एवं शो

शो कोशेषु भूयिष्ठं ओहतु

शो १९.४५

शो अनामगस्य तं (त्वं, त्वय्य,
[तय्य वा] च दुर्हार्दः

एवं शो

शो स्नाहोकेनापि वैकम् (?)

घृतवती सविता अधिपत्यै × पयस्वती रन्ति आशा नो अस्तु ॥१॥
ऊर्वा दिशां रन्ति आशौषधीनां संवत्सरेण सविता नो अहाम् ।
रेवत् साक्षां पङ्क्तिश्च च छन्दसाम् अजातशत्रुस् स्योना नो अस्तु ॥२॥
विष्कम्भो दिवो धरण × पृथिव्या अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी ।
विद्वद्यच्चा इवयन्ती सहोभित् स्यो[ना] नो अस्तु अदिते उपस्थे ॥३॥
ध्रुवा दिशां विष्णुपत्न्य अघोरास्येशाना सहस्रो या मनोता ।
वृहस्पतिर मातरिभ्यो वायुस् संध्वाना वाता अभि नो गृणन्तु ॥४॥
यो न × पिता जनिता यो विधर्ता यो नस् सतो अभ्य आ सज्ज जान ।
स आशिषा द्रविणम् इच्छमान × प्रथमस् स नो वर आ विवेश ॥५॥
अभ्यावर्तस्व पृथिवि यन्न पयसा सह ।
वपां ते अग्निर् इषितो वि रोहतु ॥६॥
यद् अम्रं चन्द्रं यत् पूतं यच्च दुक्तं यच्च च यक्षियम् ।
तद् देवेभ्यो भरामसि ॥७॥
इषम् ऊर्जम् आभृता ? यन्नस्य योनौ महिषस्य धामन् ।
आ नो गोषु विशात् आ प्रजायां जहमि सेविम् अजराम् अमीवाम् ॥८॥
॥का१॥

१५.३

आयुषो ऽसि प्रतरणं विप्रं मे[व] जम् उच्यसे ।
तद् आज्ञान त्वं शंताते शम् आपो अभयं कृतम् ॥१॥
यो हरिमा जायान्यो ऽङ्गमेवो विशस्यकः ।
सर्वे ते यक्षम् अङ्गेभ्यो बहिर निर हन्तु आञ्जनम् ॥२॥
आञ्जनं पृथिव्यां जातं भद्रं पुरुषजीवनम् ।
कृणोत्व अग्रमायुक्तं रथजृतिम् अनागसम् ॥३॥
प्राण प्राणं त्रायस्वासो ऽसवे मृड ।
निर्ऋते निर्ऋत्या न × पाशेभ्यो मुञ्च ॥४॥
सिन्धोर् गर्भो ऽसि विद्युतां पुष्पम् ।
वात × प्राणस् सूर्यश्च चक्षुर विवस् पयः ॥५॥
देवाञ्जन त्रैककुट् परि मा पाहि विद्वतः ।
न त्वा चरन्त्य ओषधयो बाह्या × पर्वत्या उत ॥६॥
वीरं मध्यम् अवास्तुजद् रक्षोहामीव चातनम् ।
अमीवास् सर्वाश् चातयन् नाशयद् अभिभा इतः ॥७॥
बह्व इयं राजन् वरुणानुतम् आह पुरुषः ।
तस्मात् सहस्रवीर्यं मुञ्च न × पर्य अहसः ॥८॥
यद् आपो ऽभ्या इति वरुणति यद् ऊर्ध्वम् ।
तस्मात् सहस्रवीर्यं मुञ्च न × पर्य अहसः ॥९॥
मित्रश्च च त्वा वरुणश्च चानु प्रेयतुर् आञ्जन ।
नो त्वानुगत्य दूरं भोगाय पुनर ओहतुः ॥१०॥ ॥का१॥

१५.४

अणाद् अणम् इव सं नय कृत्यां कृत्याकृतो गृहम् ।
चक्षुर्मन्त्रस्य दुर्हार्द × पृष्टीर् अप हणाञ्जन ॥१॥
यद् अस्मासु दुष्प्रमथं यद् गौष्ठु यच्च च नो गृहे ।
मामगतस्य ? दुर्हार्द × प्रिय × प्रति मुञ्चताम् ॥२॥
अपाम ऊर्जं भोजसो वावृधानम् अग्नेर् जातम् अधि जातवेदसः ।
चतुर्वीरं पर्वत्यं यद् आञ्जनं दिश × प्रदिश × करद् इच्छास् ते ॥३॥
चतुर्वीरं बध्यत आञ्जनं ते सर्वा दिशो ऽभ्यास् ते भवन्तु ।
भुवस् तिष्ठसि सवितेव चार्य इमा दिशो अभि हरन्तु ते वक्षिम् ॥४॥
आह्वैकं मणिम् एकं कृणुष्व अस्त्रैकेन पिबैकम् एषाम् ।

* सविताधित्वे ...
* दिश ...
* * दरण × * यस्येशाना * *
* कषयन्ती ...
* * विष्णुपत्न्य ...
* मरुतोस्योत * संधाना * अपि नस्कृणोत
... स्वतो * * * जनान

अपाम * * इषतो ...
... जक्षियं

... योना महिषस्य धामं
* * * विशस्वा * * सेविम् * *

यद् आजनि अं * अशिनानो ममं *
* * जायायो ...
... बहिर * * *
... पुरुषां
कृणोतुत्प्रमादिकं * जृत्तम् अनागम्
... त्रायस्व असवो * *

देवाञ्जनि त्रैककुट्...

वीरं ...
अमीवा * चाननं नाशयतपिबाहिता

* * * यति वरुणेन * *

* * * * * प्रेयुजन
* त्वानकत्य ... ओहतु

... हणाञ्जनम्

... मित्र * *
* ऊर्जो जसो ...
* पर्वत * * * * कषुविद्वत्वास् *
* बध्यतां यजन्ते * * * *
* * * वारि * * मित्रन्तु * *
आह्वैकं * * इवशीकेन पवीकम् *

श्री मेग्निनेनावतु

अतुर्वीरं नैऋतेभ्यश्च अतुभ्यो प्राज्ञा बन्धेभ्यः परि पात्स्व अस्मान् ॥१॥
 अभिर माग्निनावतु प्राणायपानाययुषे वर्चसे ।
 भोजसे तेजसे स्वस्तये सुभूतये स्वाहा ॥६॥
 इन्द्रो मेग्निनावतु प्राणायपानाययुषे वर्चसे ।
 भोजसे तेजसे स्वस्तये प्रभूतये स्वाहा ॥७॥
 सोमो मा सौम्येनावतु प्राणायपानाययुषे वर्चसे ।
 भोजसे तेजसे स्वस्तये प्रभूतये स्वाहा ॥८॥
 भगो मा भगेनावतु प्राणायपानाययुषे वर्चसे ।
 भोजसे तेजसे स्वस्तये सुभूतये स्वाहा ॥९॥
 मरुतो मा गणैर् अवन्तु प्राणायपानाययुषे वर्चसे ।
 भोजसे तेजसे स्वस्तये सुप्रभूतये स्वाहा ॥१०॥ ॥का०॥ ॥अनु०॥ १॥

१५.५

* मा अभिनावतु ...

* मा इन्द्रेनावतु ...

* * सोम्येनावतु ...

[काण्डाः प्रथमानुवाकः]

इत्यथैगिकपैपलादशशाखायां पञ्चदश-

श्री २.१३.१ मे ४.१२.४ का
[११.११]

श्री २.१९.२

श्री २.२८.५

आ म २.४.४ वि गृ १.७.११

आ म इन्द्रो मरुत्किर्कतुधा कृणो-
 स्वादित्यैस्ते वसुभिरादधातु,
 वि गृ इन्द्रो मरुत्किरिह ते
 दधातुवादित्यैस्ते वसुभिरादधातु

आ म २.२.३-५

आ म २ वि गृ १.४.१

श्री १९.२४.१ देवा आधारयन्

एवं श्री २

श्री यथैनं * नयां

श्री ३

श्री यथैनं * नयां

आयुर्वा देव जरसं कृणामो घृतप्रतीको घृतपृष्ठो अग्नौ ।
 घृतं पिबन् अमृतं चारु गडयं पितेव पुत्रं जरसे नयेमम् ॥१॥
 आयुर् अस्मै धेहि जातवेदः प्रजां त्वष्टर अधिनिधेष् भोजः ।
 रायस् पोषं सवितर् आ सुवास्मै शतं जीवातु शरदस् तवायम् ॥२॥
 इमम् अग्न आयुषं वर्चसे धाः प्रियं रेतो वरुण मित्र राजन् ।
 मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छ विश्वे देवा जरदष्टिर् यथासत् ॥३॥
 अग्निष् ट आयुः प्रतरां कृणोतु सोमस् ते पुष्टिं प्रतरां दधातु ।

[... ..] ॥४॥

रेवतीस् त्वा इय अक्ष्णन् कृत्तिका[श्च] आकृतंस् त्वा ।
 अभिशस्त्या इय अतन्वत धियो ऽवयन् अव ग्रा अयुवन्त ॥५॥
 सहस्रम् अन्तां अभितो ऽद्वस्त शितिर् मध्यम् अभि यन्तु नारीः ।
 देवीर् देवाय परिधी सवित्रे महत् तद् आसाम् अभवन् महित्वम् ॥६॥
 इमम् अश्मानम् आ तिष्ठादमेव त्वं स्थिरो भव ।
 प्र मृणीहि वुरस्यतस् सहस्र घृतनायतः ॥७॥
 येन दवं सवितारं परि देवा द्यापयन् ? ।
 तेनेमं ब्रह्मणस् पते परि राष्ट्रय धत्तन ॥८॥
 [परीमम् इन्द्रम् आयुषे मह क्षत्राय धत्तन ।
 [अथैनं जरसं नय ज्योक् क्षत्रे अधि जागरत् ॥९॥]
 परीमं सोमम् आयुषे मह क्षत्राय धत्तन ।
 अथैनं जरसे नय ज्योक् क्षत्रे अधि जागरत् ॥१०॥ ॥का०॥ १॥

१५.६

श्री १९.२४.४ आ म २.२.३ हि
[गृ १.४.२]

श्री ५ आ म ७ वि गृ

श्री ६ आ म ८ वि गृ ३

श्री ७

श्री ८

परि[धत्त]धत्त वर्चसेमं जरामृत्युं कृणुत दीर्घम् आयुः ।
 बृहस्पतिः प्रायच्छद् वास पतस् सोमाय राक्षे परिधातवा उ ॥१॥
 जरां सु गच्छ परि धत्स्व वासो भवा कृष्टीनाम् अभिशस्तिपा उ ।
 शतं च जीव शरदस् सुवर्षा रायश् च पोषम् उप स्वा मदेम ॥२॥
 परीदं वासो ऽधि धास्व स्वस्तये ऽभूर व आपीनाम् अभिशस्तिपा उ ।
 शतं च जीव शरदः पुरुषीर् वसूनि चारु वि भजासि जीवन् ॥३॥
 योगेयोगे तवस्तरं वाजेवाजे हवामहे ।
 सखाय इन्द्रम् ऊतये ॥४॥
 हिरण्यवर्णो भजयस् सुवीरो जरामृत्युः प्रजया सं विशस्व ।

... घृतपृष्ठो *

* * देहि... त्वष्टर...

* * * * धा प्रियो ...

* टू... प्रतिरं *

* * * अक्ष्णं कृत्तिकाचक्रुस् * [आयुवन्तं
 अभिसस्त्वा अभिशस्त्वा व्यतन्यतु * वयसवासा-
 * अन्ता * रदन्ताशीतिर् * अभ * *
 * * परिदे... अववन् *

* * दुरयतु ...

... दत्तनः

परिमं... धत्तनः

... धि * ॥ ९ ॥

* दत्त वर्चसे इमं ...

* प्रायच्छद् विवाचे * * परिधातवायुः

... अभिशस्तिवायुः

... अभिशक्तिवायुः

* * जीवश्च... व्य भजासु *

तद् अग्निर् आह तद् उ सोम आह वृहस्पतिस् सविता तद् इन्द्रः ॥५॥
 यद् ओतं सत्यं तु मध्याय न आवद् वासः पूर्वयावैतु पुरुषं पयसः ।
 भद्राचीकास् समजरं सुवीरं तेन ते देवाः प्रतिरन्त आयुः ॥६॥
 यस्य ब्राह्मणास् सृजम् आरभन्ते स्वर्चन्तो नियमं प्रतिरन्त आयुः ।
 तस्य देवा देवहृति जुषन्तां स विश्वा[युस् स जुषतां स्वस्तिम् ॥७॥
 यन् नरा धत्स्व परि धत्स्व वास इमम् उरुवम् अपुलं पानिजस् ते ।
 जरस त्वाम् ऋषयस् सं व्ययन्तु सूर्यो भगस् ते प्रतिरन्त आयुः ॥८॥
 यस्य ते वा[सः] प्रथमघास्यं हरामि तं त्वा विश्वे अवन्तु देवाः ।
 तं त्वा भ्रातरस् सुबुधा वर्धमानम् अनु जायन्तां बहवस् सुजातम् ॥९॥
 आहतनाहतो भव स्थिरस् स्थिरेण सं भव ।
 प्र मृणीहि दुरस्यतस् सदस्व पृतनायतः ॥१०॥ ॥का० २॥

श्री २.१३.५ आ म २.४.१५ हि.
 [गृ १ ७.१७]

श्री ५.२४

१५.७

मित्रः पृथिव्या अध्यक्षः ।
 स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा ॥१॥
 वरुणो ऽपाम् अध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥२॥
 वायुर् अन्तरिक्षस्याध्यक्षः ॥
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥३॥
 सूर्यो दिवो ऽध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥४॥
 चन्द्रमा नक्षत्राणाम् अध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥५॥
 वसुस् संवत्सराणाम् अध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥६॥
 संवत्सर ऋतूनाम् अध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥७॥
 अग्निर् वनस्पतीनाम् अध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥८॥
 इन्द्रः कर्मणाम् अध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥९॥
 सविता प्रसवानाम् अध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥१०॥

॥का० १॥

१५.८

विष्णुः पर्वतानाम् अध्यक्षः ।
 [स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
 देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥१॥

* ओत * * * नावद् * पूर्वयावैतु पुरुष *
 * ब्राह्मणस् * * स्वर्चन्तो ...
 ... जतां स्वस्ति
 * दे * प्रथमास्यो ...
 * * * सुवित्रा ... जायतां * स्वतम् ॥ १ ॥
 ... भवः
 * मृणीहि दुरस्यतु ...

* * अध्यक्ष (एवम् उत्तरम्)
 ... आशिषिस् *

* दिवो *

संवत्सर ...

* पर्वतानाम् अध्यक्ष

श्री ५.२४

त्वष्टा रूपाणाम् अभ्यक्षः ।

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥२॥

रुद्रः पशूनाम् अभ्यक्षः ।

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥३॥

सोमः पयसाम् अभ्यक्षः ।

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥४॥

समुद्रो नदीनाम् अभ्यक्षः ।

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥५॥

पर्जन्य ओषधीनाम् अभ्यक्षः ।

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥६॥

हिकारस् साक्षाम् अभ्यक्षः ।

स मा[वत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥७॥

सरस्वती वाचाम् अभ्यक्षा ।

सा मा[वत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥८॥

पूषा पत्नीनाम् अभ्यक्षः ।

स मा[वत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥९॥

१५.९

बृहस्पतिर् देवानाम् अभ्यक्षः ।

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥१॥

प्रजापतिः प्रजानाम् अभ्यक्षः ।

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥२॥

यमः पितॄणाम् अभ्यक्षः ।

स मावत् अस्मिन् [ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥३॥

पितरः परे ऽवरास् ततास् ततामहाः ।

ते मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां [पुरोधायाम् अस्यां] देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा ॥४॥

देवानां देवा देवा देवा देवेभ्य अधिदेवाः प्र क्रमध्वं प्रथमा द्वितीयेषु द्वितीयास् तृतीयेषु ॥५॥

त्रिर् एकादशा विश्वे वैश्वानरा महि शास्तास् अनु व आ रभध्वम् ।

इदं शक्यं यद् इदं कृणोमि स्वाहा ॥६॥

१५.१०

जीमूतस्येव भवति प्रतीकं यद् वर्मा याति समद्राम् उपस्थे ।

अनाविद्धया तन्वा जय त्वं स त्वा वर्मणो महिमा पिपर्तु ॥१॥

धन्वना गा धन्वनाजि जयेम धन्वना तीन्नास् समद्रो जयेम ।

धनुश्च शत्रोर अपकामं कृणोतु धन्वना सर्वाः प्रदिशो जयेम ॥२॥

वक्ष्यन्तीवेद् आ गनीगन्ति कर्णे प्रियं सखायं पत्न्यस्वजाना ।

योषेव शिक्ते वितताधि धन्वन् ज्या इयं समिति पार[य]न्ती ॥३॥

* मां ॥

... अभ्यक्ष

म मां

स मां ॥ म मां ॥

** वरस्तनस्तनमहम

... अशिषम् *

*** देव * * प्र (उपरि परा) ...

... सान्तो * * * *

इत्यधर्वणिकपैपलादयः शाखायां पञ्चदशः

वाण्डे द्वितीयो नुवाकः ॥

* * * व्यदुमी * सुभना *

... धन्वनाजि * ममधो *

... प्रियं * जानां

... इयं समिति *

ते आचरन्ती समनेव योषा मातेव पुत्रं पिपृताम् उपस्थे ।
 अप शत्रून् विध्यतां संविदाने आर्क्षी इमे विस्फुरन्ती अमित्रान् ॥४॥
 यक्षीनां पिता बहुर अस्य पुत्रो ह्य आ च कृणोति समदो अवगत्य ।
 इषुधिस सङ्गाः पृतनाश्च सर्वाः पृष्ठे निनद्धो जयति प्रसूतः ॥५॥
 रथे तिष्ठन् नयति वाजिनः पुरो यत्रयत्र कामयते सुषारथिः ।
 अभीष्टानां महिमानं पनायत मनः पश्चाद् अनु यच्छन्ति रक्षयः ॥६॥
 तीव्रान् घोषान् कृण्वते वृषपाणयो ऽइवा रथेभिस् सह वाजयन्तः ।
 [अवक्रामन्तः] प्रमृणैर् अमित्रान् क्षिणन्ति शत्रून् अ[न]पश्यन्तः ॥७॥
 रथवाहनं हविर् अस्य नाम यत्रायुधं निहितम् अस्य वर्म ।
 तत्रा रथम् उप शग्मं सदेम विद्वाहा वयं सुमनस्कमानाः ॥८॥
 स्वादुपंसदः पितरो वयोधाः कृच्छ्रेभितश्च शक्तीवन्तो गभीराः ।
 चित्रसेना इषुबला अमृध्रास् सतोवीरा उरधो घातसाहाः ॥९॥
 ब्राह्मणास् पितरस् सोम्यासश्च शिवे नो घावापृथिवी अनेहसा ।
 पूषा नः पातु दुरिताद् क्रतावृधो रक्षा माकिर् नो अघशंस ईशत ॥१०॥

॥ का० १ ॥

१५.११

बृहस्पतिर् नः परि पातु पश्चाद् उतोत्तरस्माद् अधराद् अघायोः ।
 इन्द्रः पुरस्ताद् उत मध्यतो नस् सखा सखिभ्यो धरिष्वः कृणोतु ॥१॥
 सुपर्णं वस्ते मृगो अस्या दन्तो गोभिस् संनद्धा पतति प्रसूता ।
 यत्रा नरस् सं च वि च द्रवन्ति तत्रास्मभ्यम् इषवश्च शर्म यच्छान् ॥२॥
 सुपर्णो वासो अधि सर्पिर् आस मनो हिरण्यम् इषवः पतन्तीः ।
 मास्मात् सदन् आसूताः पतन्तीर् उत प्रहितास् सवितुर् जयन्तु ॥३॥
 अहिर् इव भोगैः पर्य एति बाहुं ज्याया हेतिम् अपबाधमानः ।
 हस्तघ्नो विष्वा वयुनानि विद्वान् पुमान् पुमांसं परि पातु मृत्योः ॥४॥
 आ जहन्ति सान् एषां जघनां उप जिघ्रते ।
 अश्वाजनि प्रचोदयाश्वान् समस्तु वाजय ॥५॥
 द्विषः पृथिव्याः पर्य ओज आभूतं वनस्पतिभ्यः परि संभृतं स[ह]ः ।
 अपाम् ओजमानं परि गोभिर् आभूतम् इन्द्रस्य वज्रं हविषा रथे यज ॥६॥
 इन्द्रस्य वज्रो मरुताम् अनीकं मित्रस्य गर्भो वरुणस्य नाभिः ।
 स इमां नो हव्यदाति जुषाणो देव रथ प्रति हव्या गृभाय ॥७॥
 वनस्पते वीडवङ्गो हि भूया अस्मत्सखा प्रतरणस् सुवीरः ।
 गोभिस् संनद्धो असि वीडयस्वास्थाता ते जयतु जेत्वानि ॥८॥
 उप श्वासय पृथिवीम् उत धां पुरुत्रा ते मनुतां विष्टितं जगत् ।
 स दुन्दुभे [सज्ज इन्द्रेण देवैर् दूराद् दवीयो अप सेध शत्रून् ॥९॥
 [आ क्रन्द्य बलम् ओजो न आ धा निष छनिहि दुरिता बाधमानः ।
 [अप प्रोथ दुन्दुभे] दुच्छुना इत इन्द्रस्य मुष्टिर् असि वीडयस्व ॥१०॥

॥ का० २ ॥

१५.१२

प्राम् जयाभीमे जयन्तु केतुमद् दुन्दुभिर् वाववीतु ।
 सम् अश्वपर्णाः पतन्तु नो नरो ऽस्माकम् इन्द्र रथिनो जयन्तु ॥१॥
 इन्द्रो रथाय प्रवतं कृणोतु यम् अश्वस्थान् मघवा [वा]जयन्तम् ।
 अहेर् इव पशून् त्रायते गोपा अरिष्टो यातु प्रथमस् सिषासन् ॥२॥
 ऽ पजन्यस्येव स्तनयितुर् आसोर् इन्द्राग्नयोर् इव छिद्यते घोषो ऽस्य ।
 ऽ सहस्रवीर्यं शतं सिसुन्वा नेतं सिसुन्वा रथं मृडय ॥३॥
 इयेनस्य पक्षौ हरिणस्य बाहू अश्विनोर् अंसौ मरुताम् अनीकम् ।
 गोभिस् संनद्धो असि वीडयस्व[स्थाता ते जयतु जेत्वानि] ॥४॥
 उद् ययमीति सवितेव बाहू उभे सिधौ यजते भीम क्रजन् ।
 उच्चं चुक्रम् अकम् अजतं शक्तीभिर् नवा मातृभ्यो वसना जहाति ॥५॥
 ऽ उग्रो ते नेमी पथी त उग्रास् संकपो बृहतो रथस्य ।

ती...

* शत्रून् विध्यतां * आर्क्षी...
 ...कृणोतु समिधो वगत्या
 * संक्र...
 ...सुसारथिः
 अभिष्टानां...
 * * कृणुते...
 प्रमृणीनमिताद् * शत्रून् *
 ...निहत * *
 ...विद्वाहा (उपरि हा) * *
 ...कृच्छ्रेभितश्च * *
 * * अमृध्रास्...
 ब्राह्मणास्... न * *
 ...साकिर् नो * *

* * * अस्यासि * * सज्जदासि पचति *
 ...अपयश्च * *
 ...आसा... पतन्ती
 * * असुता पतन्ती * प्रहितास् * *

...मृत्युः

* ओजमनं...

...वरुणस्य *

* इमा...

...वीडा...

* * * * * तेन मनुतां विष्टितां *

प्राम्...

स नः सुपर्णः पतयन्ति ...

* * प्रमिदं * * अश्वस्था...

अहिर् * * त्रियेण... शिषासं

* * * * * इव ते छिद्यते * *

सहस्रवीर्य... रथ *

...बहू अ अश्विनोर्...

* वज्रसीनि * वगाहू ॥४॥ * मतो * * वंज

* * अत्यम् अवती शक्तीभिर्नवा * * *

...रथस्य

॥ ये शात्रवेणो नवतहुद् भ्रातृभिश्च चक्षुः प्रवेणे रथस्य ? ।
 तेनामिजान् प्रमृणन् याहि शत्रून् ॥६॥
 ॥ रानाभयो बलमित्येह उग्र ते घोषौ सह नः स्वराभ्याम् ।
 ॥ आरण्यो बभ्राणि च घोयो राक्षानं वत उत बभ्रुरे ते ? ॥७॥
 ॥ गोष्ठ बलिं मृग एकसङ्गं प्राक्रमध्वं महा सुवं च ।
 ॥ अभीषावो इतानेन वृत्रम् अयं क्षत्रेण प्रजयास्तृप्ता ? ॥८॥
 आ तिष्ठ जिष्णुस् तरसा सहस्वी सहस्रवीर प्रमृणन् याहि शत्रून् ।
 त्रिष्टे योगे कृणुतं वीर्याणि उक् एताम् एतं रथम् अस्य शम्भे ॥९॥
 अहौ चक्षुषि कवयस् सं नमस्ति ॥ दवा प्राग् आदवा रथ दावयन्तः ।
 ॥ अनु प्रस्कम्भो दधतीं पितेव चक्रमाणमै धस्वोपस्थे प्रतिरात्य
 आयुः ॥१०॥
 ॥ कविभिस् सूयस् सरथं विवजस् स्वयं धनुर्धनर् धनुस्त्ये दधानः ।
 ॥ अनुप्रास्येषान् प्रतितिबुद्ध्यमान इवेभ्यः संताय ? कविभिः कृतानि ।
 तेभिष् टे शर्म यच्छन्तु देवाः ॥११॥ ॥का० ३५

१५.१३

अग्निं ब्रूमो वनस्पतीन् ओषधीर उत वीरुधः ।
 इन्द्रं बृहस्पतिं सूर्यं ते नो मुञ्चन्स्व अंहसः ॥१॥
 ब्रूमो राजानं वरुणं [मित्रं] विष्णुम् अथो भगम् ।
 अंशं विवस्वन्तं ब्रूमस् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥२॥
 गन्धर्वाप्सरसो ब्रूमो अश्विना ब्रह्मणस् पतिम् ।
 अर्यमा नाम यो देवस् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥३॥
 वातं ब्रूमः पर्जन्यम् [म] अन्तरिक्षम् अथो दिशः ।
 आशाथ च सर्वा ब्रूमस् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥४॥
 अहोरात्रे इदं ब्रूमस् सूर्याचन्द्रमसा उभा ।
 आदित्यान् सर्वान् ब्रूमस् ते नो मुञ्चन्स्व अंहसः ॥५॥
 मुञ्चन्तु मा शपथ्याव् अहोरात्रे अथो उषाः ।
 सोमो मादित्यो मुञ्चतु यम् आहुथ चन्द्रमा इति ॥६॥
 पञ्च राज्यानि वीरुधां सोमभ्रेष्ठानि ब्रूमसि ।
 भक्तो दभौ यवस् सहस् ते नो मुञ्चन्स्व अंहसः ॥७॥
 ये प्राभ्यास् सप्त पशव आरण्या उत ये मृगाः ।
 शकुन्तान् पक्षिणो ब्रूमस् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥८॥
 भवाशर्वा इदं ब्रूम उग्रः पशुपतिश्च यः ।
 इधूर या एषां विद्यस् ते नो [मु] ञ्चन्स्व अंहसः ॥९॥ ॥का० ४॥

१५.१४

यज्ञं ब्रूमो यजमानम् ऋचस् सामानि भेषजा ।
 यजूंषि होत्रा ब्रूमस् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥१॥
 ऋतून् ब्रूम ऋतुपतीन् आर्तवान् उत हायनान् ।
 समास् संवत्सरान् मासांस् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥२॥
 दिवं ब्रूमो नक्षत्राणि भौमं यक्षाणि पर्वतान् ।
 समुद्रा नद्यो वेशस्तास् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥३॥
 सप्त ऋषीन् वा इदं ब्रूमो ऽपो देवीः प्रजापतिम् ।
 पितॄन् यमभेष्ठान् ब्रूमस् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥४॥
 विद्वान् देवान् इदं ब्रूमस् सत्यसन्धानं क्रतावृषः ।
 विद्वामिः पक्षीभिस् साकं ते नो मुञ्चन्स्व अंहसः ॥५॥
 आदित्या रुद्रा वसवो देवा दैवा अधर्वाणः ।
 अङ्गिरसो मनीषिणस् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥६॥

... शत्रून्

... शत्रून्
विही ...

... ओषधीनतु *

... ॥ २ ॥

... ॥ ३ ॥

... ॥ ४ ॥

* * सर्वे ... ॥ ५ ॥

... ॥ ६ ॥

... उषा

... ॥ ७ ॥

* राज्यान् वीरुधान् सोमभ्रेष्ठानि *

* * यदम् ... ॥ ८ ॥

... ॥ ९ ॥

* * नृमा ...

* * एषा ... ॥ १० ॥

... ऋचास् * *

* होत्रा ...

* * ऋतुपतीन् आर्तवान् * दानिन्

समान् * आजहस्...

... पर्वतान्

... देवी *

* यमः भेष्ठानि ...

श्री १२

श्री १८

श्री १६

श्री २२

श्री २१

ये देवा दिविषदो अन्तरिक्षसदृश च ये ।
 पृथिव्यां शका [ये] धितास् ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥७॥
 एत देवा दक्षिणतः पश्चात् प्राञ्च उदेत नः ।
 पुरथ शका उत्तराद् बिम्बे देवास् समेत्य ते [नो मुञ्चन्स्व अंहसः] ॥८॥
 अरायान् ब्रह्मो रक्षांसि सर्पां पुण्यजनान् उत ।
 मृत्यून एकशतं ब्रह्मस् ते नो मुञ्चन्स्व अंहसः ॥९॥
 या देवीः पञ्च प्रदिशो ये देवा द्वादश ऋतवः ।
 संवत्सरस्य ते वंष्टास् ते नस् सन्तु सदा शिवाः ॥१०॥
 भूतं ब्रह्मो भूतपति भूतानाम् उत यस् पतिः ।
 भूतानि सर्वा ब्रह्मस् ते नो मुञ्चन्स्व अंहसः ॥११॥ ॥का०५॥ ॥अनु०१॥

१५.१५

यावद् द्यौः यावत् पृथिवी यावत् पर्येति सूर्यः ।
 तावत् त्वम् उग्र ओषधे परि पाप्म अरुन्धति ॥१॥
 अरिष्टस् त्वाग्रनत् परिधाय खनामि त्वा ।
 द्विपाष् चतुष्पाद् अस्माकं सर्वम् अस्त्वं अनातुरम् ॥२॥
 [सा] देवानाम् असि स्वसा म् × × × सि सिञ्चनी ।
 यं जीवम् अहनुषे त्वं न स रिष्यात् पूरुषः ॥३॥
 अरुन्धती नामासि तृतीयस्याम् उतो दिवि ।
 तन्नामृतस्य रोहणं तेन त्वाच्छा वदामसि ॥४॥
 शं त. आपो या दुष्याथ शं ते कूलजा या उत ।
 शं वातश्च शं बृहस्पतिश्च शं ते तपतु सूर्यः ॥५॥
 शं न इन्द्राग्नी भवतां शं रात्री प्रति धीयताम् ।
 शं ते पृथिव्यां वीरुधस् सह वस् सन्त्वं ओषधीः ॥६॥
 बह्वीकृतां त्वाम् अविधम् ओषधे वीर्यावती ।
 अरुन्धति त्वाम् अहर्षम् इतो मा पारयान् इति ॥७॥
 अभिप्रेप्सी उपजीवन्ति ? मगधश्च वेद् अरुन्धती ।
 एषा च विष्टवभेषजी देवी वातीकृतस्य नः ॥८॥
 अनिषिञ्चनश्च क्रुध्य ? अगदो वै भविष्यसि ।
 वातीकृतस्य भेषज्य आगन् देव्य अरुन्धती ॥९॥ ॥का०१॥

१५.१६

अरुन्धत्यस् सं वदन्ते गावः प्रमाजिनी इव ।
 इमं त्वरम् अव गच्छामावधि ? कुणु माति ? ॥१॥
 इमं मे त्वं जरामृत्युं पुरुषं कुण्व ओषधे ।
 रात्री सर्वासाम् अस्त्वं ओषधीनाम् अरुन्धति ॥२॥
 त्रायमाणा ह्य असि जीवला वीर्यावती ।
 अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी ॥३॥
 आदिग्धेन च विष्टस्याघस्याघविषा च या ।
 अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी ॥४॥
 अहिना च दष्टस्याघस्य[घविषा च या ।
 [अरुन्धति त्वं तस्यासि विष्टस्य विषदूषणी] ॥५॥
 वातीकारेण च क्षितस्य[घस्याघविषा च या ।
 [अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी] ॥६॥
 भवेन च [क्षितस्याघस्याघविषा च या ।
 [अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी] ॥७॥
 शर्विण च [क्षितस्याघस्याघविषा च या ।
 [अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषदूषणी] ॥८॥

* चका मृजम् ...

ये ... उदेतु *

* चका * * देवा दक्षिणतः पश्चात् प्राञ्च उदेतु नः
 रायाः ... [पुरश्चका उत्तरादिदिग्देवास्समेतु ते

* * * प्रदिश ... तुवः

॥ ॥ इति तृतीयो मुवाकः पञ्चदशः ॥ ॥

योवद् ... यवात् * *

... उग्रोषधी ... अरुन्धती

... अत्वं अनातुरं

तवानाम् ...

... पीरुषः

... इतो *

छन्वापो दद्यादुच्छेदं कूलज्या उत

... प्रवि *

बह्वीकृतवामविषमोषधि *

* * अहर्षम् ...

... वातीकृतश्च न

* * आगं ... ॥१०॥

* यं * आवाः ...

इमा * इव ...

... जरां मृत्युं * कुण्वोषे

... ती

अदिग्धेन ... विष * *

आहिने ...

वाचीकारेण * क्षुप्तस्य

पशुपतिना च क्षित्तस्य [घस्याघविषा च या ।
[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषवृषणी] ॥९॥ ॥ का° २ ॥

१५.१७

उग्रेण च देवेन क्षित्तस्य [घस्याघविषा च या ।
[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषवृषणी] ॥१॥
महादेवेन च क्षित्तस्य [घस्याघविषा च या ।
[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषवृषणी] ॥२॥
इशनेन च क्षित्तस्याघस्याघविषा च या ।
[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषवृषणी] ॥३॥
यत् पृथिव्यां विषं वीरुत्सु यद् विषम् ।
[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषवृषणी] ॥४॥
यद् ओषधीभ्यस् संभरन्ति ब्रह्मणो मेमथे विषम् ।
[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषवृषणी] ॥५॥
यद् ब्रह्मणा संभरन्ति तृष्टम् आसीद् विषं विषम् ।
[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषवृषणी] ॥६॥
संक्षित्तो मृत्युना य× ए× यो दृष्टस् तृष्टदंष्टमभिः ।
अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषवृषणी ॥७॥
॥ संजीव्या मुक्त्वा यष्मादार्प्यो ? लोकम् उत्तमम् ।
॥ अपावकीय स्वा ? पात्रेणाधि जीवपुरा इहि ॥८॥ ॥ का° ३ ॥

१५.१८

॥ अप्सरसो दिवोदिवो हि क्षत्रिवो हि ? भिनधि मेहनम् ।
॥ व्य अतंडालं व्य अर्जुनम् उप ? वृत्रं भिनधि वः ॥१॥
विद्वज्जन्म्या× पञ्च[ज]न्या महारुक्माथ शिखण्डिनीः ।
सर्वा इन्द्रस्य वज्रेणाहता बुद्बुदया तव ॥२॥
॥ अग्धाक्षीम् असिताक्षीम् ? उल्लुखलस्य बुध्रेण ।
अहितं वत्सपं जहि ॥३॥
बुराद् पना× प्रापदयम् आपततीर् अथो दिवः ।
देवानां हव्यमोहनीर् इन्द्रो ऽप्सरसो हनत् ॥४॥
आहता आपतयन्ति खलाद् इव यातुधान्यः ।
॥ इमं गच्छतः ? ॥५॥
दिवं गच्छन्तु दिव्यास् सरो गच्छन्तु सारसीः ।
॥ उलं भालस्य यो गुलस् तद् अगच्छस्य आसुरैः ? ॥६॥
॥ ये स्कन्दीके ये ऽस्कन्दीके पराचैर् उपनृत्यथः ।
॥ [शृणामि घोरा व× पृष्टीथ] शार्ङ्गेण शुना सह ? ॥७॥
यश्छात्रं हिरण्यदं यश्च विव्य× परिप्लवः ।
तस्याहं नाम जग्रभास्मा अरिष्टतातये ॥८॥
॥ कङ्कते वीर्णं पराचैर् उपनृत्यथः ।
शृणामि घोरा व× पृष्टीर् ब्रह्मणा कीकसा उत ॥९॥
॥ एकत्वं सदम्बवती खतम् उदकंगुवः ।
शिवा दश भुता दश केशिनी× पञ्चविंशतीः ॥१०॥ ॥ का° ४ ॥

१५.१९

इदम् उल्लुगुलुकाभ्यो ? ऽप्सरभ्यो ऽकरं नमः ।
या× प्रेक्षे प्रेक्षयन्ते साम्बनेन माल्यया वा ॥१॥
[इदम् उल्लुगुलुकाभ्यो ? ऽप्सरभ्यो ऽकरं नमः ।]

* * क्षुप्तस्य ॥१०॥

* * * च क्षुप्तस्य

...क्षुप्तस्य

...क्षुप्त° इविषा * *

...वीरुत्सु * * ॥ ३ ॥

...ब्रह्मणो * *

* ब्रह्मणास् * तिष्ठम्... ॥ ४ ॥

मक्षुप्तो ... ओ दृष्टस् तृष्टदंष्टमभि

॥ ५ ॥

* * य(उपरि उ)भा°...

...हि ॥ ६ ॥

... भिनदि व

* * रुक्मा शिखण्डिनी

* * उल्लु * *

* * प्रपश्यम् आपतन्तीर्...

देवानां °मोहनीम्...

अहतापतायति...

... सारसी

व * व * पराचीरपनृत्यतश्

यश्छात्रं * अश्वा * *

* * जग्रभा अस्मा *

...अपनृत्यतश्

... व पृष्टी ...

यदिम्...

* प्रबले प्रबलवन्ते संत्तोनेन मात्रावयवः

१५.१०.६५

१५.१५.१८.९१

१५.१५.१८

१५.११.४१

पे २

या५ पुरस्ताद् आचरन्ति साकं सूर्यस्य रश्मिभिः ॥२॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

या [अ]धराद् आचरन्त्य् अरसात् सरसात् सह ॥३॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

या५ पश्चाद् आचरन्त्य् अन्धेन तमसा सह ॥४॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

या उत्तराद् आचरन्ति वर्षेण विद्युता सह ॥५॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

पे ६

या अधस्ताद् उदीक्षन्ते सचक्षुषः करिकृतीः ॥६॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

या उपरिष्ठाद् अवक्षन्ते मीलव्यकानि बिभ्रतीः ॥७॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

या अन्तरिक्षे रायन्ति घातेन रेष्मणा सह ॥८॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

पे १०

या नदी५ [प्रतिगाहन्ते संरभ्य कम्पया वयः ॥९॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

पे ११

[यास् तीर्थम् अवगाहन्ते ऽन्याश्च स्वसतीर् इव ॥१०॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

पे १२

[यास् समुद्राद् उच्चरन्त्य् उच्चैर् घोषान् करिकृतीः ॥११॥

[इदम् उलुंगुलुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकरं नमः ।]

पे १३

[या गच्छन्ति जनंजनम् इच्छन्ती५ प्रहितं बहु ॥१२॥ ॥का५॥ ॥अनु५॥

१५.२०

अ २.३३.२

त्वज्जातेभी रुद्र शान्तेभिश्च शतं हिमा भुजीय भेषजेभिः ।

वि यक्ष्मान् यावयास्मद् द्यु अंहो द्यु अमीवाश् चातयास्मद् विषूचीः ॥१॥

अ ३.१

त्वं देवानाम् असि रुद्र भेषजं तवस्तमस् तवसाम् उग्रबाहो ।

हरिणी या सा मनसा मोदमाना बभूविथ रुद्रस्य सुनो ॥२॥

अ ४.१

त्वं हि नो वीरां हर्य भेषजेभिर् उरं नो वामं मधवो मरुधन् ।

अ ३.५

कचा ? न५ पानुम् अंहसस् खस्ति विह्वा अभीतीर् अप सेधास्सत् ॥३॥

अ ७

त्वं हि नो वृषभ चक्षमीथा असौ रुद्रायोप्राय मीढुषे ।

एवं अ ७.१

क्षीरवीराय प्र भरामहे मतिं यथा नथ शम् असौ द्विपदे शं चतुष्पदे ॥४॥

क स्य ते रुद्र मृदयाकुर इस्तो [यो अस्ति भेषजो] जलाषः ।

अपभर्ता रपसो वैद्यस्य ॥५॥

परि निक्षिपेरे त्व् अस्मच्च् छयेनी वसिष्ठा पूतवान् ? अमीवाः ।

आ रा ध्वं से ना प्र त ना जे ताः ? ॥६॥

अ १०.१

अहन् घनुर हरितं बिभर्ष्य अहन् निष्कं रजतं विश्वरूपम् ।

अ १०.१

अहन् इदं द्युसे विश्वम् एजत् ।

श्री ११.२.२५.५ । श्री कोशेषु

न ते दूरं न परिष्ठास्ति ते भव सद्यस् सर्वा परि पश्यसि भूमिम् ॥७॥

श्री १.१३.१ अ लि ४.४.१

नमस् ते अस्तु विद्युते नमस् ते स्तनयित्तवे ।

नमस् ते अस्त्वं अहमेने येनाः दूरात् प्रत्यक्षसि ? ॥८॥

मा देवानाम् उग्र राजन् अस्माकं पुरुषा रिषन् ।

रक्षांस्त्वं अस्मत् रक्षांसि नाशयामसि ब्रह्मणा ॥९॥

ब्रह्मणतो नाशयामो यो दिविः ५ बाह्वेष् आरुहत् ।

शक्यान् यक्षमस्याथो रोपीस् ता इतो वि नयामसि ॥१०॥ ॥ का१॥

१५.२१

नयामि वां पशुपती घृतेनाज्येन वर्षयन् ।

यां मिष्मो यथ् च नो द्वेष्टि तस्य द्वेषः करिष्यथः ॥१॥

* * आचरन्त्यार * * *

* * * अरसात् सरसा * *

... विद्युतास् *

... साचक्षु कनिकृती

* * अवीक्षन्ते * विभ्रती

* * रयन्ति ...

या नदीरिति चतस्रः ॥७॥

इदमुलुंगुलुकोत्तरा ॥८॥ काण्डः ५॥

॥ इति चतुर्थो नुवाक पञ्चदशः ॥

त्वज्जाता * शान्तमा मो हि नो बभूव्या *

वीक्ष्मान् * * ओहो मेवश्च * विषूची

... रुद्रश्च * तपस्तवस्...

* य ... बभूव्यमथ * *

* * * वीरी हरे * * * वन * मरुत्वं

... अंहस * विहवाभीतीर् * *

... चक्षुसेषा युरेभ * *

* चे तु * इस्तो मृदयाको *

अपि...

... अस्मत् स्वेने...

अहं * * * अहं ..

अहं निधते विषमेजम्

* * * नु परिष्ठास्ति ... सर्वांश्च * पश्यामि *

* * स्तु ... स्तनयित्तुवे

* * स्त्वं ... प्रदिजस्तसि

... राजम् * * रिषं

रक्षांसि यस्माद्...

शक्या यक्षमस्यातो * त...

* त्वां ...

... द्वेषः करिष्यताः

अधि ब्रूतं पशुपती द्विपदे मे चतुष्पदे ।
 प्रसूतौ यत्र जङ्घ्रतस् ततो मेमापरं ? वृषा ॥२॥
 या वां रुद्रा शिवा तनूर या वाम् अस्त्य् अरोगिणी ।
 या वाम् आयुष्मती तनूस् ताभिर् नो मृ[३]तं युवाम् ॥३॥
 न प्र मृडन्ति वाजिनो व्रतानि सत्यं जिन्वन्तः ।
 अधि विदथं वदन्तः ॥४॥
 यस्येमे रोदसी उभ संयुक्ते मनसा इदा ।
 स प्रजानां प्रजापतिस साधु वर्षति वर्षति ॥५॥
 स वेद् रक्षं भेषजं देवेभ्यस् पर्याधृतम् ।
 तेन नो मृडतं युवां जीवातवे न स्तवे अथो अरिष्टतानये ॥६॥
 सगुणा सासते संयुक्ता बलाय कम् ।
 तेषां यद् इन्द्रियं बृहद् चित्तं रुचितं रोचनम् ॥७॥
 एते रोचने बृहती अन्तरिक्षे अथो दिवः ।
 ताभ्याम् अप्रहिनस् ? सर्ववीरा न रिष्यन्ति ॥८॥
 सर्ववीरा न रिष्यन्तो रोचने अधि तस्थिमा ।
 यथा न पुनवद् वसु दिवः क्षुभ्यो ऽप्सु सूर्यः ॥९॥ ॥का०२॥

१५.२२

इन्द्राग्नी ब्रूवे प्रथमो ह्यामि मरुतश् शिवान् ।
 ह्यामि विश्वा[न्] देवान् इमं होमम् अवन्तु मे ॥१॥
 त्वं प्रथमो ऽमृतत्वम् अग्ने देवो देवत्वं प्रथमो जिगेथ ।
 तव दिवि हव्यं सं बभूव स नश् शिवापो जातवेदो नि यच्छ ॥२॥
 अग्नाव् अग्निश् [चरति प्रविष्ट ऋषीणां पुत्रो अधिराज एषः ।
 [तस्मै जुहोमि इविषा घृतेन मा देवानां योयुवद् भागंधयम्] ॥३॥
 ये देवा दिविष्ठा ये पृथिव्यां जातवेदो य उराव् अन्तरिक्षे ।
 ये गिरिषु पर्वतेष्व् अपस्व् अन्तस् ते देवा अशानि यावयान् इतः ॥४॥
 मित्रं त्रिभिः कृणुष्व जातवेद् आशाभिर् मित्रम् अधिपा वि पश्यः ।
 मा नो हिंसीर् विष्येनाग्निना सस्येन यन्तु मरुतस् स्पर्धमानाः ॥५॥
 विद्योतमानस् स्तनयन् वृषेवैषि कनिकदत् ।
 भीमः पर्जन्य ते रथस् स [वचो] नश् च यच्छतु ॥६॥
 ये विद्युतम् अशानिम् आतन्वन्ति मरुतस् सलिलाद् अधि ।
 कृषिं नो विश्ववारा यावद् अम्या नितम्बताम् ॥७॥
 ये विद्युतम् अशानि पातयन्त्य् अन्तरिक्षाद् उत वातान् दिवश् च ।
 तेभ्यो गृध्रेभ्यो नमो ऽस्तु ओजसे ॥८॥
 ता यन्ति स्वरंकृतास् स्योनाश् शिवतमा पथा ।
 मा न इन्द्र इमं वधीन् मित्रम् एनेन कृणुमहे ॥९॥
 दर्भे उग्र ओषधीनां श[त]काण्डो अजायत ।
 स देवैः प्रहितो ऽयम् आगन् स्वस्तये वृषा मृद्धिस् सह संविधानः ॥१०॥ ॥का०३॥

१५.२३

वृषाख्यस्यासुरस्य मेनिर् असि ताम्बा ? तथा वेद् कतमस्य ।
 ऽ कोविदस्यो वमाषात् तानाभ्यम कान् द्वाद्वाहनि वृक्षये ? ॥१॥
 असृक् म तिग्मस्याहृतम् इन्द्राग्निभ्यां सुशंसतः ।
 तेन मे वामयु ? ददाति कृषिं मे मा वधीर् इति सत्यं मे मा वधीर् इति ॥२॥
 ऽ मरुतः प्र वृध्नो ? दिवः क्षुभ्रेभी रश्मिभिः ।
 उदुम्बरस्य शाखया वक्षुषाशानि यावयान् इतः ॥३॥
 मरुतो मृडयन्ति नो दिवश् शुक्रेभी रश्मिभिः ।
 उदुम्बरस्य शाखया विष्वक्षुषाशानि यावयान् इतः ॥४॥

प्रसूतौ * अमृतस्...
 * * रुद्राश्च ... वां सत्यम् *
 ... युवं
 * * मृडन्ति वाजिनो ... जन्वन्तो
 दि विदथा *
 यास्येमे रुदमी ...
 * * पति ...
 * * मृडतं युवम् ॥४॥ ...
 ... बलाय *
 ... बृह चित रोचित रोचना ॥५॥
 ... सर्ववीरो अरिभ्यते ॥६॥
 सर्ववीरो अरिभ्यन्तो रोचनो * *
 * नस्ति पुनवद्...

... मारुत शिवान्
 * * * इमो ...
 * * * अग्नि ... जिगेथः *
 * * * * * मनश् * * * *
 } अग्नावग्निरित्येका
 ... उदाव् अंतरिक्ष
 यद् ... देवाशने यावयाद् *
 * दिग्भवः * जातवेदा ... पश्यत्
 * * हिंसी ... मरुत स्पर्धमाना
 विद्योतमान ...
 * * * रथश्चो नदश्च *
 यो विद्युतम् ...
 ... अम्या *
 * * अशान् ... वाता * *
 * गृध्रयो ...
 * * स्वरंकृता ...
 मा ना * * वधी ...
 दर्भोम ...
 ... आगं ... मह संविधानः

... ददति कृषिन् * * वधीर् * शस्यन् *
 ... क्षुभ्रेभी * [* वधीर् *
 * * शनं यावयाद् *
 * * मृडयति ... शुक्रेभि *
 * * शनं यावयाद् *

१ वन्ता भुवन्तम् ? आ काम पर्वताद् अधि पर्वतम् ।
 गिरौ प्रतिष्ठिता सती १ वृक्षां भ्रमन्धि सावयम् ? ॥५॥
 १ यदान्या त्वा सत्या निया यस्या परिभूष्यो ? ।
 सानौ प्रतिष्ठिता सती १ तणं भरमन्धि मावयम् ? ॥६॥
 उषती नामासि सदिन्दा नाम ।
 अन्याम् आसां गच्छ यं द्विष्मस् तं गच्छ ॥७॥
 पगन्तीम् अनु संवतं पराव्य अनु [निर] द्रव ।
 अवस् त्वा नाशयामसि ब्रह्मणा वीर्यावता ॥८॥
 वार भवोदकं भवोदकस्योदकं भव ।
 भुद्रा[व] क्षोदीयसी भूत्वाथेष्ट अधमं तमः ॥९॥
 स्योना भव शग्मा भव शिवाच् छिवतरा भव ।
 फेनाद् ईम् अजीयसी भूत्वेवं साव्यम् उपाचर ॥१०॥
 नमस् ते ऽस्तु विद्युत नमस् ते स्तनयिज्ञवे ।
 नमस् ते ऽग्न दूरहेते कृण्मो मा नो हिंसीर द्विपदो मा चतुष्पदः ॥११॥
 प्रति त्वा सासाह सहस् सहं प्रतिरोक्षुम् असि ।
 इहेन्द्र इदं सुमहद् भूम्या अस्तभोद् दिवि धितम् ॥१२॥
 अफालकृष्टम् आ काम मा न इन्द्रेद् वधीः ।
 यास् समुद्राद् उच्च[र]न्त्य उत्सेभ्यो या नवीभ्यः ।
 अत्यन्तस् सपो वैद्युतो अशनिं यावयाद् इतः ॥१३॥ ॥का०४॥ ॥अनु०५॥

इत्यथर्ववेदे पैप्पलादशाखायां पञ्चदशः काण्डस् समाप्तः ॥

गिरौ प्रतिष्ठिता...

मानो प्रतिष्ठितस्...

* * सव्यत * अनु...

यदस्...

* * भूत्वा यथेष्ट * *

* इम्...साव्यम् उपाचार

...दूरहेते कृण्मो...

* * सासाह * * सहा प्रति * *

इहेन्द्रम् * सोमहद्भूम्यास्तभू * श्रुतम्

* अ...इन्द्र इमं *

...उत्सेभ्यो * * ॥१३॥

...अशनं * *

इत्यथर्वणिकपैप्पलादशाखायां * काण्डस् समाप्तः ॥ ॥ काण्डः १५ ॥

शो ८.१

१६.१

अन्तकाय मृत्यवे नम इहायम् अस्तु पुरुषस् सहासुना ।
 सूर्यस्य भागे अमृतस्य लोके प्राणा अपाना इह ते रमन्ताम् ॥१॥
 उद् एनं भगो अग्रभीद् उद् एनं सोमो अंशुमान् ।
 उद् एनं मरुतो देवा उद् इन्द्राग्नी स्वस्तये ॥२॥
 इह ते ऽसुर इह प्राण इहायुर इह ते [म]नः ।
 उत् त्वा निर्ऋत्याः पाशेभ्यो दैव्या वाचा भ्रामसि ॥३॥
 उत् कामान् * [पुरुष] माव पथा मृत्यो * पद्भीशम् अबसुञ्चमानः ।
 मा छित्वा अस्माल् लोकाद् अग्रस् सूर्यस्य संहशः ॥४॥
 तुभ्यं वात * पवतां मातरिश्वा तुभ्यं वर्षन्स्व अमृतान् आपः ।
 सूर्यस् ते तन्वे शं तपाति त्वां मृत्युर द्यतां मा प्र मेष्टाः ॥५॥
 उद्यानं ते पुरुष नावयानं जीवातुं ते दक्षताति कृणोमि ।
 आ हि रोहेमम् अमृतं सुखं रथम् अ[य] जिर्विर विदधम् आ वहासि ॥६॥
 मा ते मनस् तत्र गान् मा तिरो भून् मा जीवेभ्य * प्र मयो मानु गा * पितृन् ।
 विश्व देवा अभि रक्षन्तु त्वेह ॥७॥
 मा गतानाम् आ दीधीथा ये नयन्ति परावतम् ।
 उद् आ रोह तमसो ज्योतिर एष आ ते इस्तं रभामहे ॥८॥
 इयामश् च त्वा मा शबलश् च प्रेषितौ यमस्य यौ पथिरग्नी श्वानौ ।
 अर्वाङ्क एहि मा वि दीध्यो मा तारिष्ठा * प्रेतान् नः ॥९॥
 मैतं पन्थाम् अनु गा भीम एष येन पूर्वं नेयथ तं ब्रवीमि ।
 तम् एतत् पुरुष मा प्र पथा भयं परस्ताद् अभयं ते अर्वाङ्क ॥१०॥ ॥का०१॥

१५.१ शो

१५.१ शो

१ शो मात्र तिष्ठः पराक्रमनाः

{ ओ नमो गणाधिपतये ॥ ओ नमो उवाका-
 भगवत्यै ॥ ओ नमस् तिलोत्तमायै ॥ ओ
 नमश् शिवाभगवत्यै ॥ ओ

...प्राणापाना...

* अयनं... अयनं * *

* अयनं...

पतेपुभीय प्राणर * * * *

* कामधो...पद्भीशन् अबसुञ्चमानः

* च्यत्वा...संहशः

* * * * तमा * * जयेथां * * सहा

...जीवायन् * दक्षदाति *

मा हे रोहेमम्...जिर्विर * * वहासीव

...पितृन्

...त्वह

* * * दीदिहता * नेयन्तु *

[पथिरग्ने *

मासश् चि * * शपलश् * * यमस्यौ

* एह * ब्रवीम्यो * तारिष्ठा * *

महितं * * * * एषु * * तयन्तु * *

...वथा...वोदशकाण्डे प्रथमस् सूक्तः॥

श्री ८.१.११-१६, १८-२०,
[१७, २१]

१६.२

रक्षन्तु त्वाग्नयो ये ऽप्स्व भन्ता रक्षन्तु त्वा मनुष्या यम् इन्धते ।
वैश्वानरो रक्षन्तु जातवेदा दिव्यस् त्वा मा प्र दहाद् विद्युता सह ॥१॥
रक्षन्तु त्वा पृथिवी रक्षन्तु द्यौस् सूर्यश् च त्वा रक्षतां चन्द्रमाश् च ।
मा त्वा क्रव्याद् अभि मंस्तारात् संकसुकाच्च चर ।
अन्तरिक्षं रक्षन्तु देवदेव्याः ॥२॥
बोधश् च त्वा प्रतीबोधश् च र[क्ष]ताम् [अ]स्वप्नश् च त्वानवघ्राणश् च
रक्षताम् ।
गोपायंश् च त्वा रक्षतां जागृविद् च ॥३॥
ते त्वा रक्षन्तु ते त्वा गोपायन्तु ते त्वां हसस् सायन्तु ? ।
तेभ्यो नमस् तेभ्यस् स्वाहा ॥४॥
जीवभ्यस् त्वा समुये वायुर इन्द्रो धाता दधातु सविता त्रायमाणः ।
मा त्वा प्राणो बलं हासीद् असुं ते निर ह्यामसि ॥५॥
मा त्वा जम्भस् संहनुर मा तमो विद्म मा जिह्वा बर्हिः प्रमयुः कथा स्याः ।
उ[त्] त्वादित्या वसवो भरन्तु इन्द्राग्नी स्वस्तये ॥६॥
अयं देवा इहेवास्त्व अयं मामुत्र गाद् इतः ।
इमं सहस्रवीर्येण मृत्योर् उत पारयामसि ॥७॥
उ[त्] त्वा मृत्योर् अपीपरं सं धमन्तु वयोधसः ।
मा त्वा व्यस्तकश्यो मा त्वाघरुदो रुदन् ॥८॥
आहार्यं त्वाविद् त्वा पुनर् आगा पुनर्णवः ।
सर्वाङ्ग सर्वं ते चक्षुस् सर्वम् आयुश् च ते ऽविदम् ॥९॥
उ[त्] त्वा द्यौर् उत पृथिव्य उत प्रजापतिर् अप्रभीत् ।
उ[त्] त्वा मृत्योर् ओषधयस् सोमराक्षीर् अपीपरन् ॥१०॥
व्य अघात् ते ज्योतिर् अभूद् अप त्वत् तमो अक्रीत् ।
अप त्वन् मृत्युं निर्ऋतिम् अप यक्षं नि दध्मसि ॥११॥ ॥का०१॥

श्री ८.१.१-७, ९, ८, १०

१६.३

आ रभस्वमाम् अमृतस्य इनुष्टिम् अच्छिद्यमाना जरदष्टिर् अस्तु ते ।
असुं त आयु पुनर् आ भ्रामि रजस् तमो मोष गा मा प्र मेष्टाः ॥१॥
जीवतां ज्योतिर् अभ्येहि लोकम् आ त्वा हरामि शतशारदाय ।
द्राघीय आयु प्रतरं ते कृणोम्य अवमुञ्चन् मृत्युपाशान् अशस्तिम् ॥२॥
वातात् ते प्राणम् अविद् सूर्याच्च चक्षुर अहं तव ।
यत् ते मनस् त्वयि तद् धारयामि सं वृक्ष्वाङ्गैर् वद जिह्यालपन् ॥३॥
प्राणन् त्वां द्विपदां चतुष्पदाम् अग्निम् इव जातम् अभि सं धमामि ।
नमस् ते मृत्यो चक्षुषे नमः प्राणाय ते ऽकरम् ॥४॥
अयं जीवतु मा मृतमं सम् ईरयामसि ।
कृणोम्य अस्मै भेषजं मृत्यो मा पुरुषं वधीः ॥५॥
जीवतां नघारिषां जीवन्तीम् ओषधीम् अहम् ।
त्रायमाणां सहमानां सहस्वतीम् अरुन्धतीम् इ[ह] ह्ये अस्मा
अरिष्टतातये ॥६॥
अधि ब्रूहि मा रभथास् सृजेमं तवैव सन् सर्वहाया इहास्तु ।
भवाशर्वो मृडतं शर्म यच्छ[त्]म् उपजित्य दुरितं धत्तम् आयुः ॥७॥
देवानां हेति परि त्वा वृणक्तु पारयामि [त्वा] रजस उ[त्] त्वा मृत्योर्
अपीपरम् ।
आराद् अभि क्रव्यादं निरुहं जीवातवे ते परिधिं दधामि ॥८॥
अस्मै मृत्यो अधि ब्रूहीमं द्यस्वोद् इतो ऽयम् एतु ।
अरिष्टस् सर्वाङ्गस् सुश्रुज् जरसा शतहायन आत्मना भुजम् अञ्जवत् ॥९॥
यत् ते नियानं रजसो मृत्यो अनवधर्ष्यम् ।
पथ इमं तस्माद् रक्षन्तो ब्रह्मास्मै वरं कृणमसि ॥१०॥ ॥का०१॥

...रक्षन्तु * * * *
...मात् * * विद्युत *
रक्षन्तु...सूर्यस्व * * * *
...मंस्तार सहस्रमुका * ॥२॥

* चि...°द्राणिश *

गोपायशि चि * * जायविश *

* * समिते...
...बल * अमन् ती * °मी
* * जम्भस्यो हनुर * तुमो विदं * जिह्वा वयुः
* त्वादित्य * भरन्तु * * [प्रसुयुः * स्व
* * इहेवास्त्व * मायत् प्रगाथ *
...पादयामसि
...नमन्तो वयोवयोधमः
...व्यस्तकश्य * त्वाघरुदो रुदम्
...पुनर्णव

...अपीपरम्
यावत् * * अभूद् * तत्वमो क्रमेत्
* त्वं...

* * * स्वष्टिम्... [मेष्टा
अमन् तायुः * * भ्रामि * त्वमो * रा * *
जीवता * अभ्येहि...
* * प्रतिरं * * अमुञ्च मृत्युपाशां अशस्ति
वाता * * सूर्या * अहं तव
* * तवि दद् * * वृक्ष्वाङ्गैर् * जिह्यालपम्
...अग्नीव * अवि * धमामि
...चक्षुषे नमनमः * * *
* * * सु पारयामसि
...वधि
जीवतां...
...अप

* * * रपथा सृजेव * मे सर्वा इहास्तु
भवाशर्वो...
...रजसा...

* * क्रव्यादं निरुहं * * परियं दधामि
* * ब्रूहि इमं द्यस्वोद् * हिम् *
* सर्वाङ्ग स्त्रु जरसा छतायनात्मना *
* * नीयानं * नवधर्ष्य [उष्णवात्
पथे त्वास्था रक्षन्तो ब्रह्मास्मै * *

शो ८.२.११-२०

शो आराद् नास्ति

शो यथा न

शो अभिश्रियौ

शो ओषधयः

शो मर्चयता

शो शुम्भं (शुभं वा) मा न आयुः

शो मुञ्चतो अंहसः

शो कोशेषु दधसि अपि

शो हम् मे परि रश्मन्

शो ८.२.२१-२९, २७

शो चत्वारि कृणमः

शो देवास्ते ऽनु मन्यन्ताम्

शो दधसि

शो उद् भवामि स मा विभेः

एवं शो

शो * * * जियन्ते * * अधमं

शो जीवति [तमः

शो मयन्तुभ्यः

एवं शो

शो नास्ति

शो अतिनार्याः

शो ८.२.१-४, ६, ७-१०

शो अयोदंष्ट्रो

१६.४

कृणोमि ते प्राणापानी जरां मृत्युं दीर्घम् आयुस् स्वस्ति ।
वैषस्वतेन प्रह्वितान् यमदूतांश् चरत आराद् अप सेधामि सर्वान् ॥१॥

आराद् अराति निर्झति परो प्रादि क्रड्याद् पिशाचान् ।

रक्षो यत् सर्वं दुर्भूतं [तत्] तम इवाप इन्मसि ॥२॥

अग्नेष् ट प्राणम् अमृताद् आयुष्मतो वन्दे जातवेदसः ।

यत्रा न रिष्या अमृतस् सज्ज् असस् तत् ते कृणोमि

तद् उ ते सम ऋध्यताम् ॥३॥

शिवे ते स्तां द्यावापृथिवी असंतापे भिद्यु ? ।

शं ते सूर्य आ तपतु शं वातो वातु ते इदं ।

शिवा [अ]भि क्षरन्तु त्वापो दिव्याः पयस्वतीश् शिवास् ते सन्त्व
ओषधीः ॥४॥

उत् त्वाहार्यम् अधरस्या उत्तरां पृथिवीम् अभि ।

तत्र त्वादित्यो रक्षतां सूर्याचन्द्रमसा [व] उभा ॥५॥

यत् ते वासः परिधानं यां नीवि कृणुषे त्वम् ।

शिवं ते तन्वे तत् कृणमस् संस्पशे ऽद्रक्षन् अस्तु ते ॥६॥

यत् क्षुरेण वर्चयता सुतेजसा वसा वपसि केशश्मश्रु ।

शुम्भन् मुष्णं मेनम् आयुः प्र मोषीः ॥७॥

शिवौ ते स्तां व्रीहियवाव् अबलासाव् अदोमधौ ।

एतौ यक्षं वि बाधेते एतौ मुञ्चतो मांहसः ॥८॥

यद् अदनासि यत् पिबसि धान्यं कृष्याः पयः ।

[यद्] आद्यं यद् अनाद्यं सर्वं ते अन्नम् अविषं कृणोमि ॥९॥

अहं च त्वा रात्रये चोभाभ्यां परि दधमसि ।

[अ]रायेभ्यो जिघत्सुभ्य इमं नः परि रक्षता ॥१०॥ ॥का०४॥

१६.५

शतं ते ऽयुतं दायना [न] द्वे युगे त्रीणि चत्वारि सन्तु ।

इन्द्राग्नी विश्वे देवा अनु मन्यन्ताम् अहणीयमानाः ॥१॥

शरद् त्वा हेमस्ताय वसन्ताय ग्रीष्माय परि दधमसि ।

वर्षाणि तुभ्य स्योनानि येषु वधेन्त ओषधीः ॥२॥

मृत्युर् इशो द्विपदां मृत्युर् इशो चतुष्पदाम् ।

तस्मात् [त] त्वा मृत्योर् गोपतेर् उद् धगमि स मा मृथाः ॥३॥

सो ऽरिष्टो न मरिष्यसि [न मरिष्यसि] मा विभेः ।

न वै तत्र प्र मीयन्ते नो यन्त्य अधरं रजः ॥४॥

सर्वो वै तत्र जीवतु गौर अश्वः पुरुषः पशुः ।

यत्रेदं ब्रह्म क्रियते परिधिर् जीवनाय कम् ॥५॥

परि त्वा पातु समानेभ्यो ऽमिचारात् सुगन्तुभ्यः ? ।

अमन्त्रिर् भवामृतो ऽतिजीवो ? मा ते द्वासिषुर् असवथ शरीरम् ॥६॥

विश्वे त्वा देवा अमृतेन बिभ्रत् अधिबक्ता पशुपतिष् दे ऽस्तु ।

अनामयस् सविता ते कृणोत्व आ त्वा प्राणो ? शनजीवनाय ॥७॥

ये मृत्यव एकशतं या नाष्टा अतिजीव्याः ।

मुञ्चन्तु तस्मात् त्वा देवा अहं वैश्वानराद् अधि ॥८॥ ॥का०५॥ ॥अनु०१॥

१६.६

रक्षोदहनं वाजिनम् आ जिघर्मि मित्रं प्रथिष्टम् उप यामि शर्म ।

शिशानो अग्निः क्रतुभिस् संमिज्जस् सं नो दिवा सं रिषः पातु नक्तम् ॥१॥

अयोदंष्ट्रान् अरिषा यातुधानान् उप स्पृश जातवेदस् संमिजः ।

* प्राहितां * चरतारान् उप * *

* * * तवेवाप *

* ट्वे ... वनेवे *

* * रिष्यामृतस्य दूतिशम् * * *

* * सूर्या तपति * * वात ...

* * क्षरन्ति ...

उ त्वाहारिषम् अधरास्याद् * पृथिवम् अति

* त्वादित्यो ...

* * * परिधानी * नीवं ...

* * तन्मे * कृण्वः * दृक्षन्म् * *

शुम्भर्...

* * इस्तां वृक्षावाव् * अधोमधौ

यतो ... यतो मुञ्चतु मांहस

* अण्णासु सुयदि पिबमि धान्यः * पय

* आढ्यं * अनाढ्यं ...

... रात्री ...

* जिघत्सुभ्य...

* * स्योनान * वर्षस्व *

* * * गोपयेर् ... मृत

सं विष्ट ...

... न्यो * अधरो रज

शवो ...

* * मीयते ...

* * * सुसानेभ्यो मिचराद् *

अमुष्यं त्वामृतो धजीवो * * द्वासिषर्...

* * देव मृतेन * अधिबक्ता ...

अनामयत् ...

... तुभीष्या

... अषीः

अथ राक्षोघ्नसूक्तम्

रक्षोदहनं * * जिघर्मि ...

... दिवं श * * *

अयोदंष्ट्रम् * यातुधानम् ...

१ शो वृष्टौ

१ शो यन्नेदानीं

१ शो अस्ता । शो पदकोशेषु सर्वा अपि
१ एवं शो

१ शो यातुधानो य • कृणोति

१ शो रन्ध्रयैतम्

१ शो हिंस्रं • • शोशुचानं

१ शो परि पश्य

शो ८.१.११-१४, १८, १५, १७,
[१६, १९, २०]

१ शो कोशेषु भूयिष्ठं नि युक्त्वैव

१ शो घृतनासु जिग्युः

१ शो सहमूरान् अनु दृढ

१ शो विध्य मर्मणि

शो यातुधाना भरन्ताम् आ
[वृद्धयन्ताम्]

१ शो अधराद् उतोत्तरात् कविः

१ शो मतां

शो ८.१.२१ पश्यसि

शो २२

शो षष्ठ्यर्णं ... भङ्गुरावतः

शो २४ ऋ ५.२.९

एवं क । १ शो रक्षोभ्यो विनिह्वे

शो २६ ऋ ७.१५.१०

मा जिह्वया मूर्देवान् रभस्व कव्यादो वृष्ट्वापि धत्स्वांसन् ॥२॥

उभोभयाविन् उप धेहि वृष्टा हिंस्रश्च शिशानो ऽवरं परं च ।

उत्तान्तरिक्षे परि याव् अग्ने जम्भेस् सं धेय्य अभि यातुधानान् ॥३॥

अग्ने त्वच्च यातुधानस्य भिन्धि हिंसाशनिर् हरसा हम्स् एनम् ।

प्र पर्वाणि जातवेदश्च शृणीहि कव्यात् कविष्णुर् वि चिनोत्व एनम् ॥४॥

यज्ञैर् इषुस् संनममानो अग्ने वाचा शल्यां अशनिभिर् दिहानः ।

तभिर् विध्य हृदये यातुधानान् प्रतीचो बाहुन प्रति भङ्ग्य एषाम् ॥५॥

उतेदानीं पश्यसि जातवेदस् तिष्ठन्तम् अग्न उत वा चरन्तम् ।

उत्तान्तरिक्षे पतन्तं यातुधानं तम् अस्त्वा विध्य शर्वा शिशानः ॥६॥

उत्तरग्धान् स्पृणुहि जातवेद उदारेभाणां ऋषिभिर् यातुधानान् ।

अग्न पूर्वो नि जहि शोशुचान आमादः क्विक्कास् तम् अदन्त्व एनीः ॥७॥

इह प्र ब्रूहि यतमस् सो अग्ने यो यातुधान इदं कृणोषि ।

तम् आ रभस्व समिधा यविष्ठ नृचक्षसश्च चक्षुषं रन्ध्रयैतम् ॥८॥

तीक्ष्णेनाग्ने चक्षुषा रक्ष यज्ञं प्राञ्चं वसुभ्यः प्र णय प्रचतः ।

हिंस्रो रक्षास्प् अभि शोशुचानो मा त्वा दभनू यातुधाना नृचक्षः ॥९॥

नृचक्षा रक्षः प्रति पश्य विभु तस्य त्रीणि प्रति शृणीह्य अग्रा ।

तस्याग्ने पृष्टीर् हरसा शृणीहि त्रधा मूलं यातुधानस्य वृक्ष ॥१०॥ [का० १॥]

१६.७

त्रिर् यातुधानः प्रसितिं त एव ऋतं यो अग्ने अनृतेन हन्ति ।

तम् अर्चिषा स्फूर्जयन् जातवेदस् समभ्रम् एनं गृणतं नि वृद्धि ॥१॥

यद् अग्न अघ मिथुना शपातो यद् वाचस् तृष्टं जनयन्त रेभाः ।

मन्योर् मनसश्च शरव्या जायते या तथा विध्य हृदये यातुधानान् ॥२॥

परा शृणीहि तपसा यातुधानान् पराग्ने रक्षो हरसा शृणीहि ।

पराचिषा मूर्देवान् शृणीहि परासुतपश्च शोशुचतश्च शृणीहि ॥३॥

पराद्य देवा वृजिनं शृणन्तु प्रत्यग् एनं शपथा यन्तु सृष्टाः ।

वाचास्तेनं शरव ऋच्छन्तु मर्मन् विश्वस्यैतु प्रसितिं यातुधानः ॥४॥

सनाद् अग्ने मृणसि यातुधानान् न त्वा रक्षां [सि] घृतनासु जह्वः ।

अनु दृढ सहमूरान् कव्यादो मा ते हत्या मुक्षत दैव्याथाः ॥५॥

यः पौरुषेयेण कविषा समङ्कं यो मह्येन पशुना यातुधानः ।

यो अह्न्याया भग्नि क्षीर [म] अग्ने तेषां शीर्षाणि हरसापि वृक्ष ॥६॥

संघत्सरीणं पय उक्षियाया [स] तस्य माशीद् यातुधानो नृचक्षः ।

पीयूषम् अग्न यतमस् तितृप्सात् तं प्रत्यञ्चम् अर्चिषा विध्य मर्मन् ॥७॥

विषं गवां यातुधानाः पिबन्त्व आ मृद्यन्ताम् अदितयं दुरेवाः ।

परैणान् वेवस् सविता ददातु परा भागम् ओषधीनां जयन्ताम् ॥८॥

त्वं नो अग्ने अधराद् उदक्स् त्वं पश्चाद् उत रक्षा पुरस्तात् ।

प्रति त्ये ते अजरासस् तपिष्ठा अघशंसं शोशुचतो दृहन्तु ॥९॥

पश्चात् पुरस्ताद् अधराद् उदक्ः कविः काव्येन परि पाव्य अग्ने ।

सखा सखायम् अजरो जरिष्णे [अ]ग्ने मर्त्या अमर्त्यस् त्वं नः ॥१०॥ [का० २॥]

१६.८

तद् अग्ने चक्षुः प्रति धेहि रेभे शफारुजो येन पश्यसि ? यातुधानान् ।

अथर्वव [ज] ज्योतिषा दैव्येन सत्यं धूर्वन्तम् अक्षितं न्य ओष ॥१॥

परि त्वाग्ने पुरं वयं विप्रं सहस्य धीमहि ।

भिषग्बर्णं ? दिवैदिवे हन्तारं भङ्गुरावतम् ॥२॥

वि ज्योतिषा बृहतां भात्य अग्निर् आपिर् विश्वानि कृणुते महित्वा ।

प्रादेवीर् मायास् सहते दुरेवाश्च शिशीने शृङ्गे रक्षसे विनिक्षे ॥३॥

अग्नी रक्षांसि सेधति शुक्रशोचिर् अमर्त्यः ।

... दत्स्वाम्

* * देहि * विसृ...

* पर्याय * * * * * पेय अपि यातुधानाम्

* * यातुधानास्व... हन्त्य *

* फवाणि व किनोभ्य *

* * मज्जमानो * * शल्यमशानिभिर् *

* विष * यातुधानां * बाहुप्रतिभङ्गस्य *

उत्तेदानीं

* पतन्त्रं विद्धि सर्वा

उत्तान्तरिक्षा * जातवेदो तारभाणा जुष्टर् यातुधानां

* * * * * शमिशाना मार क्षणम् त्वम् इद-

* * वृह... यातुधानो * * [स्व एनी

... रन्ध्रयैतम्

* * अत्यमि * * * * * दमं * *

... श्रोणी * शृणीह्य *

तस्याग्नि पृष्टी हरिमा शृणीहि ... वृक्षः

रिवश्च * प्रसितिं तं त्रित * * * *

... शफाचो * वाहस तिष्ठं जनयन्तु रेभा

* * मनसाश्च शल्य... विद्धि * यातुधानाम्

परा शृणीहि * यातुधाना परीग्ने

पराचिषा मूर्देवश्च * परामितप मोस तत *

... शृणीतु

यात्रास्तेनं सर्वं * मर्मं विश्वस्येति प्रसितिं

* * मृदत यातुधाना * * * * * घृतनासि जिह्व

* * दा मापूरा कव्याधो

... यातुधाना

* * भरत वृद्धये

... तस्या * * * नृचक्षाः

* * * तितृप्सास् त्वं * * * विधि शर्मन

... पिबन्त्व * * मृद्यन्ताम्

परीणां...

* * अग्नि दधराद्...

पदि * * अधरादन्तर्य पृष्टा मपशंसं * * देहन्तु

... शफारुजं * पश्यसि यातुधानां

... अदिति * ओषा

... महस्व *

... वता

... कृणुते महित्वा

* * महर्त्यं दुरेवाश्च शृङ्गे * विनिक्षे

अग्ने...

शो नास्ति । ॥ ७.१५.१३

शो २५

शो प्रत्यक्षम् अविषा जातवेदो

॥ १०.८७.२३ । शो २३ प्रति

शो * तिग्मेन ... [स्म रक्षसो जहि

शो नास्ति । ॥ २४

शो नास्ति । ॥ २५

शो नास्ति

पे १५.११.१

शो ८.४.१-३, ५, ४, ६-१० ॥ ७.

[१०४.१-३, ५, ४, ६-१०

शो अग्निर्मा इव

शो यतो नैषा ॥ यथा नातः

शो ॥ युवम् *

शो ॥ वतयन् दिवो

शो ॥ जिम्बतम्

॥ यो नः ... द्रुहा

शो ॥ निष हीयतां तन्वा

शो ८.४.११-१८, १०, १९

शुचिः पावक ईड्यः ॥४॥

अग्ने रक्षा णो अंहसः प्रति ॥ देव रीषतः ।

तपिष्ठैर् अजरो बह ॥५॥

ये ते शृङ्गे भजरे जातवेदस् तिग्महेती ब्रह्मसंशिते ।

ताभ्यां दुर्धर्षम् अभिदासन्तं किमीदिनं प्रत्यङ्गं यातुधानं जातवेदो वि
निक्ष्व ॥६॥

विषेण भङ्गुरावतस् सम् इन्द्रो रक्षसो बह ।

अग्ने शुक्लेण शोचिषा तपुर्ग्राभिर् अर्चिभिः ॥७॥

प्रत्य अग्ने मिथुना बह यातुधाना किमीदिना ।

सं त्वा शिशामि जायुष्य अदग्धे विप्र मन्मभिः ॥८॥

प्रत्य अग्ने हरसा हरश शृणीहि विश्वतः प्रति ।

यातुधानस्य रक्षसो बलं वि रुज वीर्यम् ॥९॥

सादान्वेयं प्र मृण रक्ष इन्द्र यातुधानं क्षीणैर् मूरैः ? ।

यां तवाग्ने मिथुना यातुधाना विश्वश्चो लुप्तौ हरसा शयाधाम् ? ॥१०॥

बृहस्पतिर् नः [परि पातु पश्चाद् उतोत्तरस्माद् अधराद् अघायोः ।

इन्द्रः पुरस्ताद् उत मध्यतो नस् सखा सखिभ्यो वरिषः कृणोतु ॥११॥

॥का०३॥

१६.९

इन्द्रासोमा तपतं रक्ष उज्जतं न्य अर्पयतं वृषणा तमोवृधः ।

परा शृणीतम् अचितो न्य ओषतं हतं नुदेयां नि शिशीतम् अग्निः ॥१॥

इन्द्रासोमा सम् अघशंसम् अभ्य अघं

तपुर् ययस्तु चरुर् अग्निर्वा इव ।

ब्रह्मद्विषे कव्योदे घोरचक्षसे द्वेषो धत्तम् अनवार्यं किमीदिने ॥२॥

इन्द्रासोमा दुष्कृते ववे अन्तर अनारम्भणे तमसि प्र विध्यतम् ।

अधेषां नातः पुनर् एकश् चनोदयत् तद् वाम् अस्तु सहसे मन्युमश्च
छवः ॥३॥

इन्द्रासोमा वर्तयतं दिवस् पर्य अग्नितसेभिर् दिवो अहमहन्मभिः ।

तपुर्वधेभिर् अजरेभिर् अग्निना नि पशानि विध्यन्तं यन्तु निस्स्वरम् ॥४॥

इन्द्रासोमा प्र हरतं दिवो वधं सं पृथिव्या अघशंसाय तर्हणम् ।

उत् तक्षतं स्वयं पर्वतेभ्यो येन रक्षो वावृधानं निजूर्वथः ॥५॥

इन्द्रासोमा परि वां भूतु विश्वत इयं मतिः कक्ष्याश्वं वाजिना ।

यां वां होत्रां परिद्विणामि मेधयमा ब्रह्माणि नृपती [३] व हिम्वतम् ॥६॥

प्रति स्मरेथां [तु] जयद्भिर् एवैर् हतं द्रुहो रक्षसो भङ्गुरावतः ।

इन्द्रासोमा दुष्कृते मा सुगं भूद् यो मा कदाचिद् अभिदासति द्रुहुः ॥७॥

यो मा पाकेन मनसा चरन्तम् अभिचष्टे अनृतेभिर् वचोभिः ।

आप इव काशिना संगृभीता असन्न् अस्तु आसत इन्द्र वक्ता ॥८॥

ये पाकशंसं विहरन्त एवैर् य वा भद्र वृषयन्ति स्वधाभिः ।

अहये वा तान् प्रददातु सोम आ वा दधातु निर्रतेर् उपस्थे ॥९॥

यो नो रसं दिप्सति पित्वो अग्ने यो अश्वानां यो गवां यस् तनूनाम् ।

रिपुस् स्तेनस् स्तेयक[६] दृष्टम् एत्वं अनु विद्यतां तन्वा तना च ॥१०॥

॥का०४॥

१६.१०

परस् सो अस्तु तन्वा तना च तिस्रः पृथिवीर् अधो अस्तु विश्वाः ।

प्रति शुष्यतु यशो अस्य देवा यो मा दिवा दिप्सति यश् च नक्तम् ॥१॥

सुविज्ञानं चिकितुषे जनाय सच्च खासच्च च वचसी पस्पृधाते ।

...मा *

प ... तिग्मशंसी ब्रह्मसंसिते

} दुर्धर्षसविदासंत किमीदिनं * * * नृषक्षः

विषेण * मम् इन्द्र ...

... तपुर्ग्राभिर *

* * शुचामि नृयुहय् अदुग्धं * मन्मभिः

... शृणीहि विश्वत *

यातुधानस्य ...

... यातुधानं क्षीणैर् मूरैः

* तवाग्ने मिथुना यातुधानाम् * रसौ * *

} बृहस्पतिन् न इत्य पया

इन्द्रासोमा * * तज्जतं न्यर्पयतं वृषणा *

* हीह सदितो न्योहतं * नुदेयां न्य *

इन्द्रासोमा * अघशंसम् * अघं

तपुर् ययस्तु चरुर् अग्निर्वा *

ब्रह्मद्विषे ... अनवार्यं *

इन्द्रासोमा दुष्कृते ववे अन्तर अनारम्भणे ...

{ अधेषां न्यातः * * चनोदय * वाम् अस्तु
मामिमं मन्युमश् छवः [अस्ममभिः

इन्द्रासोमा वर्तयतं * * अग्नितसेभिर् दिवो

तपुर्वधेभिर् अजरेभिर् * पशानि विध्यन्तं यंज

[निस्स्वरं

... पर्वतेभ्य एन * वृषयानं निजर्वतः

* * * प्रद्विणामि मेधयमा ...

* स्मरेथां * एभिर् अघं ... भङ्गुरावताः

* * * शुगश् * * * * अपिकाचिद् द्रुहुः

... अतिष्ठ निर्रतेभिर् *

... आसन् अस्ताशन * *

... पूषयन्ति *

* * * ददाति * आराद् अराति * *

... इवानं * * * *

रिपु स्तेन ...

... अस्थ निहवा

* शुष्यति ...

* चिकितुषे जानाय ... पचती पस्पृधाते

श्री वृजिनं हिनोति

तयोर् यत् सत्यं यतरद् ऋजीयस् तद् इत् सोमो अ[ब]ति हस्य आसत् ॥२॥
 न वा उ सोमो वृजिनं शृणोतु [न] क्षत्रियं मिथुया धारयन्तम् ।
 इन्ति रक्षो हस्य आसद् वदन्तम् उभाव इन्द्रस्य प्रसितौ शयाते ॥३॥
 यदि वाहम् अनृतदेवो अस्मि मौघं वा देवां अप्यूहे अग्ने ।
 किम् अस्मभ्यं जातवेदो हृणीषे द्रोघवाचस् ते निर्ऋधं सचन्ताम् ॥४॥
 अद्या मुगीय [यदि] यातुधानो अस्मि यदि घायुस् ततप पूरुषस्य ।
 अद्या स वीरैर् दशभिर् वि यूया यो मा मौघं यातुधानेत्य आह ॥५॥
 यो मायातुं यातुधानेत्य आह यो वा रक्षाथ शुचिर् असीत्य आह ।
 इन्द्रस् तं हन्तु महता वधेन विष्टस्य जन्तोर् अधमस् पदीष्ट ॥६॥
 प्र या जिगाति खगलेव नक्तम् अष्ट द्रुहस् तन्व गृहमाना ।
 वधं अनन्ते अव सा पदीष्ट प्रावाणो प्रन्तु रक्षस उपध्वेः ॥७॥
 वि तिष्ठध्वं मरुतो विक्ष्व ईप्सत गृभायत रक्षसस् सं पिनष्टन ।
 वयो ये भूत्वा पतयन्ति नक्तभिर् ये वा रिपो दधिरे देवे अध्वरे ॥८॥
 एत उ त्वं पतयन्ति श्वयातव इन्द्रं दिप्सन्ति दिप्सद्यो अदाभ्यम् ।
 शिशीते शक्रः पिशुनभ्यो वधं नूनं सृजद् अशनिं यातुमद्भ्यः ॥९॥
 प्र वर्तय दिवो अहमानम् इन्द्र सोमशितं मघवनं सं शिशधि ।
 प्राक्तो अपाक्तो अधराद् उदको अभि जहि रक्षसः पर्वतेन ॥१०॥

॥का०५॥

श्री ८.४.२१-२५

१६.११

इन्द्रो यातूनाम् अभवत् पगशरो हविर्मधीनाम् अभ्य आधिवासताम् ।
 अभी[द्] उ शक्रः परशुर यथा वने पात्रेव भिन्दन् सत एतु रक्षसः ॥१॥
 उलूकयातुं शु[शु]लूकयातुं जहि श्वयातुम् उत कोकयातुम् ।
 सुपर्णयातुम् उत गृधयातुं दशदेव प्र मृण रक्ष इन्द्र ॥२॥
 मा नो रक्षो अभि नद् यातुमावद् अपोछन्तां मिथुना ये किमीदिनाम् ।
 पृथिवी नः पार्थिवात् पात्व अहसो अन्तरिक्षं दिव्यात् पात्व अस्मान् ॥३॥
 इन्द्र जहि पुमांसं यातुधानम् उत स्त्रियं मायया शाशदानाम् ।
 विप्रीवासो मूरदेवा ऋदन्तु मा ते दशन् सूर्यम् उच्चरन्तम् ॥४॥
 प्रति चक्ष्व वि चक्ष्वेन्द्रश्च सोम जागृतम् ।
 रक्षोभ्यो वधम् अस्यतम् अशनिं यातुमद्भ्यः ॥५॥ ॥का०६॥ ॥अनु०२॥

श्री ८.७.१-१०

१६.१२

या वञ्चवो याथ च शुक्रा रोहिणीर् उत पूरुषयः ।
 असिक्नीः कृष्णा ओषधीस् सर्वा अच्छावदामसि ॥१॥
 प्रायन्ताम् इमं पुरुषं यक्ष्माद् देवहिताद् अधि ।
 यासां द्यौः पिता पृथिवी माता समुद्रो मूलं वीरुधां बभूव ॥२॥
 आपो [अ]ग्रं दिव्या ओषधयः ।
 तास् तं यक्ष्मम् एनस्यम् अक्कादक्काद् अनीनशन् ॥३॥
 प्रस्तृणती स्वम्बिनीर् एकशुक्लाः प्रतन्वतीर् ओषधीर् आ वदामि ।
 अंशुमतीः काण्डिनीर् या विशाखा हयामि ते वीरुधो वैश्वदेवीर् उग्राः
 पुरुषजीवनीः ॥४॥

श्री देवेविताद् अधि

[भेषजम्]

श्री मुञ्चतौषधीरथो कृणोमि

श्री * * * ओषधीरहम्

श्री मधुमतीमिह हुवेऽस्मा

[अरिहतातये]

श्री सहजनाम्नीर्

यद् वस् सहस् सहमाना वीर्यं यच्च च वो बलम् ।
 तेनेमम् अस्माद् यक्ष्मात् पुरुषं मुञ्चन्त्व ओषधीः ॥१॥
 जीवलां नगरिषां जीवन्तीम् उत ।
 अरुन्धतीम् उन्नयन्तीं पुष्पां मधुमतीं हुवे ॥६॥
 इहा यन्तु प्रचेतसो मेदिनीर् वज्रसो मम ।
 यथेमं पारयामसि पुरुषं दुरिताद् अधि ॥७॥
 अग्नेर् घासो अपां गर्भो या रोहन्ति पुनर्णवाः ।
 ध्रुवास् सहजधाम्नीर् भेषजीस् सन्त्वा आभृताः ॥८॥

... वृजिनं ...

हन्ति रक्षं... प्रसितौ शयाते

* * अनृतदेवो... देवां * *

... द्रुहणीषे * ये अनृतं *

* मुदेर् * अस्मै वद् * तदपि पौरुषस्य

... मा * * * *

* तो ... वजीष्ठः

[गृहमानां]

* * जिघात खगलेवि नक्तम् * द्रुहस् *

वमो अनन्तो...

* जिघात * * अप्सित गृह्यायत * वनिष्टनः

* * * * * य...

अत उ ते * रवातव... अदाभ्या

* * पृशनेभ्यो... अशनं यातुमध्वाः

... इन्द्रस् * मघवो शा *

परगतो अपगतो दधाद् ...

* याभूनाम्... हविर्मधीनाम् * आववासातां

... भिन्दं सृजेतु *

* * * इवयातिम्...

सुपर्णयातिम्... इशेव... इन्द्र

... अपोछन्तां * या *

पार्थिवान्... न्तरिक्षा...

... पुमांसो * अत * मिथुना शासदानां

व्यप्रीवासो * रुजंत ... वृशं...

... जागृतु

... अस्यचम् अशनं *

इति पौडशकाण्डे द्वितीयो नुवाकः ॥

* * या ... उक् पृण्यः

... ओष्ठश्रवदामसि

... एधि

यामा...

... अनीनशं

प्रस्तृणती स्तम्बिनीर् एकशुक्लाः प्रतन्वतीर् ...

... इवयामि ...

* जीवन्तीर्

... मुञ्चत्व ओषधी

व इहा यन्ति * * * *

अथेम...

... पुनर्णवाः

ध्रुवस् * भेषजेस् * आभृताः

श्री रक्षोनाशनीः नास्ति

श्री ८.७.११-१६, १८, १९, १७,
[२०, २१]श्री शिवास्ते सन्त्वोषधीः नास्ति
श्री अपां * ज्येष्ठा नास्ति । अथ च {
प्रायस्तामस्मिन् ग्रामे गाम् ...
* श्री बभूव
श्री मधोः संभक्ता * * घृतमधु
दुहता *

श्री ता मा

श्री * * सं विजन्ते

श्री अतिनुत्तो

एवं श्री

श्री वीरुधो विश्वभेषजीः नास्ति

श्री ८.७.२२ पाययामसि

श्री २३ [अस्मा अवसे हुवे
श्री सर्पा गन्धर्वा वा विदुस् ता
श्री २४

श्री २५.१.२

श्री २६.१.५

श्री २६.१.९

श्री २५.१.५ ओषधीः गर्भं यच्छन्वा-
नी २७ [शृताः

श्री २८ अथो दशशालाद्

अथकोस्वा उद्कात्मान ओषधयः ।

व्य ऋषन्तु दुरितं तीक्ष्णशृङ्गयः ॥९॥

उन्मुञ्चन्तीर् वि[व]रुणा उग्रा या वि[व]रुषणीः ।

अथो बलासनाशनी रक्षोनाशनी * कृत्यादुषणीश् च यास् ता इहा यम्बु
ओषधीः ॥१०॥ ॥का*१॥

१६.१३

शिवास् ते सन्त्व ओषधीर् अपकीतास् सहीयसीर् वीरुधो या अभिपुताः ।

अपां सरस्वती ज्येष्ठा प्रायन्ताम् अस्माकं गाम् भिष्वं पुरुषं पशुम् ॥१॥

मधुमन् मूलं मधुमद् अग्रम् आसां मधुमन् मध्यं वीरुधां बलेन ? ।

मधुमत् पर्णं मधुमत् पुष्पम् आसां मधोस् संभूता अमृतस्य भक्षो घृतमद्
दुहते गोपुगंगवम् ॥२॥

यावती * कियतीश् चेमा * पृथिव्याम् अध्य ओषधीः ।

ता नस् सहस्रपण्यो मृत्योर् मुञ्चन्त्व अंहसः ॥३॥

वैयाघ्रो मणिर् वीरुधां प्रायमाणो ऽभिशस्तिपाः ।

अमीवास् सर्वा रक्षांस्य अप इन्त्व अधि दूरम् अस्मत् ॥४॥

सिंहस्येव स्तनधोर् ओषधीनाम् ? अग्रे इव विजन्त आभूताभ्यः ।

गवां यक्ष्म * पुरुषाणां वीरुद्भिर् जनभ्यो ? नाव्या एतु कोत्याः ॥५॥

मुमुक्षाना ओषधयो अग्रे वैश्वानराद् अधि ।

भूमि संतन्वतीर् इत यासां राजा वनस्पतिः ॥६॥

याश् चाहं वेद वीरुधो याश् च पश्यामि चक्षुषा ।

अज्ञाता जानीमश् च या यासु विद्म च संभृतम् ॥७॥

सर्वास् समग्रा ओषधीर् बोधन्तु वचसो मम ।

[यथेमं पारयामसि पुरुषं दुरिताद् अधि] ॥८॥

या रोहन्त्य आङ्गिरसी * पर्यतेषु समेषु च ।

वीरुधो विश्वभेषजीस् ता न * पयस्वतीश् शिवा ओषधीस् सन्तु शं
हवे ॥९॥

अश्वत्थो दभो वीरुधां सोमो राजामृतं हविः ।

व्रीहिर् यवश् च भेषजौ दिवस् पुत्राव् अमर्त्यौ ॥१०॥

उज् जिह्वीध्वे स्तनयत्य् अभिक्रन्दत्य् ओषधीः ।

यद्वा व * पृष्णिमातर * पर्जन्यो रेतसावति ॥११॥ ॥का*२॥

१६.१४

तस्यामृतस्यमं बलं पुरुषं फलयामसि ? ।

अथो कृणोमि भेषजं यथासच्च छतहायनः ॥१॥

वराहो वेद वीरुधं नकुलो वेद भेषजीम् ।

गन्धर्वास् सर्पा या विदुस् ता इहा यम्बु ओषधीः ॥२॥

यास् सुपर्णा आङ्गिरसीर् विद्या या रघटो विदुः ।

वयांसि हंसा या विदुर याश् च सर्वे पतत्रिणः ।

मृगा या विदुर ओषधीस् ता अस्मा अवसे हुवे ॥३॥

यावतीनाम् ओषधीनां गाव्य * प्राप्नन्त्य् अह्न्या यावतीनाम् अजावयः ।

तावतीर् विश्वभेषजीर् आ भ्रामि त्वाम् अभि ॥४॥

यावतीषु मनुष्या भेषजं भिषजो विदुः ।

तावतीस् तुभ्यम् आभूताश् शर्म यच्छन्त्व ओषधीः ॥५॥

पुष्पवती * प्रसूमती * फलिनीर् अफला उत ।

समातर इव दुहाम् अस्मा अविष्टनातये ॥६॥

उ[त्] त्वाहार्यं पञ्चशालाद् उ[त्] त्वा दशशालाद् उत ।

अथकोस्वा उद्कात्मानम् *

वर्षन्त * * मृद्वया

* * नाशनीः * * * यः ...

अपधीः

... अपकीयताः ...

अपा ...

* * * अग्रम् आसं ...

* * * * आसं ...

दुहते *

* केतीश् ...

व्याघ्रो * वीरुधा * भिशस्तिपात्

... अस्मात्

* रतनिशोर्... वृजन्त्व् अमृताभ्यः

... नांवा यति कोत्या

ममुक्षाना * अग्ने ..

भूम्योस् * मधो ...

* जानीमसि यासि विद्मि *

... ओषधी त्बोधन्तु ...

* रोहत्य् ... समीषु *

* विश्वभेषजी * नो मयस्वतीश् ...

* भभो वीरुधं ...

व्रीहिर् यवस्य भेषजो ... अमृत्युम्

* जीमय * अभिक्रन्दत्य् *

* * पृष्णिमातर * ...

... छतहायना

वराहो ... भेषजीत्

या सुपर्णाङ्गिरसीर् ... वघटो *

विदुः ...

* * वमिर् * तारमाश् * *

... अरनयोः * *

तावती ... इति

* * आरुभाश् ...

* प्रसूमताः ...

समातरेष...

* त्वाहारिषं ...

शो अथो यमस्य * विह्वरमाद्
[वेचकिस्मिपात्]

उ[त्] त्वा यमस्य पञ्चवीशाद् ओषधीभिर अपीपरम् ॥७॥ ॥का०१॥

१६.१५

शो १०.४.१

इन्द्रस्य प्रथमो रथो देवानाम् अपरो रथो वरुणस्य तृतीय इत् ।

शो २.१ पुरुषस्य वारः

अहीनाम् अपमा रथस्य स्थाणुम् आरद् अर्थायत् ॥१॥

शो २.१ (वार उग्रम्)

वर्भश् शोचिस् तरुणकम्, अश्वस्य वारः पुरुषस्य वारः ।

शो ४ अरंघुषो

रथस्य बन्धुरम् अहीनाम् अरसं विषं वार इत् उग्रम् ॥२॥

शो वार उग्रम्

उदाङ्घ्रको ? [निम]ज्योन्मज्य पुनर् अग्रधीत् ।

शो ३

उदप्लुतम् इव दार्व अहीनाम् अरसं विषं वार इत् उग्रम् ॥३॥

शो वार उग्रम्

अव श्वेत पदा जहि पूर्वैण चापरेण च ।

शो ५ कसर्णीलं

उदप्लुतम् इव दार्व अहीनाम् अरसं विषं वार इत् उग्रम् ॥४॥

पैत्रो हन्ति कसर्णीलं ? पैत्रश्चिन्नम् उतासितम् ।

शो ६

पैत्रो रथव्याश शिरस् सं विभेद् पृदाकाः ॥५॥

पैत्र प्रेहि प्रथमो ऽनु त्वा वयम् एमसि ।

शो ७

अहीन् [व्य अ]स्यतात् पथो येन सा ह्ययम् एमसि ॥६॥

इत् पैत्रो अजायतेदम् अस्य परायणम् ।

शो ८

इमान्य अर्वतः पदाहिण्यो वाजिनीघतः ॥७॥

संयतं न वि षपरद् व्यातं न सं यमत् ।

शो ९

अस्मिन् क्षेत्रे द्वाव अही स्त्री च पुमांश्च ताव उभाव अरसा ॥८॥

अरसास इहाहयो ये अन्ति ये च दूरकः ।

शो १० उभयोः स्वजस्य च

घनेन हन्मि वृश्चिकम् अहिं वण्डेनागतम् ॥९॥

अघाश्वस्येत् भेषजम् उभयो[र] वृश्चिकस्य च ।

इन्द्रो मे ऽहिम् अघायन्तम् अहिं पैत्रो अरन्धयत् ॥१०॥ ॥का०४॥

१६.१६

शो १०.४.११-२०

पैत्रस्य मन्महे वयं स्थिरस्य स्थिरधासः ।

इमे पश्चात् पृदाकवः प्रदीध्यत आसते ॥१॥

नष्टासवो नष्टविषा हता इन्द्रेण वज्रिणा ।

जघानेन्द्रो जघ्निमा वयम् ॥२॥

हतास् तिरश्चिराजयो निपिष्टासः पृदाकवः ।

द्विं करिक्तं श्विन्नं द्भेष् असितं जहि ॥३॥

कैरातिका कुमारिका सका खनतु भेषजम् ।

हिरण्ययीभिर् अश्विभिर् गिरीणाम् उप सानुषु ॥४॥

आयम् अगन् युवा भिषक् पृश्निहापराजितः ।

स वै स्वजस्य जम्भन उभयोर् वृश्चिकस्य च ॥५॥

इन्द्रो मे ऽहीन् अजम्भयन् मित्रश्च वरुणश्च ।

वानापजैन्योभा ॥६॥

पैत्रो मे ऽहीन् अजम्भयत् पृदाकंश्च पृदाकवः ।

हतास् ? तिरश्चिराजि कसर्णीलं दशोनसिम् ॥७॥

इन्द्रो जघान प्रथमं जनितारम् अहे तव ।

तेषां वस् तृह्यमाणानां कस् स्थित् तेषाम् असद् रसः ॥८॥

स हि शीर्षण्य अग्रभं पौञ्जिष्ठ इव कर्वरम् ।

सिन्धोर् मध्यं परेत्य व्य अनिजम् अहेर् विषम् ॥९॥

अहीनां सर्वेषां विषं परा वहन्तु सिन्धवः ।

हतास् तिरश्चिराजयो निपिष्टासः पृदाकवः ॥१०॥ ॥का०५॥

१६.१७

शो १०.४.११

ओषधीनाम् अहं वृण उर्वरीर् इव साधुया ।

नयाम्य अर्धतीर् इवाह निरैतु ते विषम् ॥१॥

* * रथमोरथो ... विक्

* उपमा ... भार् अधारित्

* बन्धुर्व ...

उत्प्लुतम् * दाव ...

* इयतु परा ...

उत्प्लुतम् ...

... चित्रम् उदासितम्

पैत्रो रथव्याश * स पिबेत् प्रजाकुम्

* पेहि * न ...

अहिं स्थितात् * वयम् अरमाद् * *

* पैत्र अजायत इदम् * *

इमान्य अर्वर परा ह्वरनयो *

* * * पतरतद् वयात् ...

* * * * * पुमांसम् था * *

अरसां यो यो * न्ती ...

... हन्मि * अहं *

अघास्येदं ...

* माहम् * अहं * अरन्धयत्

* मत्सहे * स्थिरश्च *

* * प्रदाकवः प्रदीध्यतामने

नष्टासवो नष्टाविषा ...

* जघनिमा *

... निविष्टासः *

द्रव्यं वनिकदं चित्र ...

ओ * * सखा * *

हिरण्ययीभिर् अभिद् * * माधिषु

अयम् अगन् इवा * पृश्नि

... अजम्भयन् ...

... अजम्भयन् ...

... अजम्भयन् प्रदाकंश्च * प्रदाकवः

* धिरश्चिराजि कुशिर्णीलं नशोनशीम्

इन्द्र ...

* * * कस्य त्ययाम् * रुवा

* * शीर्षण्य * सौजुष्टीव *

* * परेष ...

* * विर ...

* तिरश्चिराजयो निविष्टासः प्रदाकवः

... ऊर्वरीर् साधुया

* अर्धतीर् इवा अहे * * *

श्री २२

श्री ऐतु ते विषम्

श्री २५

श्री नास्ति

श्री २३ । श्री ये अन्तुजा

श्री बहुधा महान्ति

श्री २४

श्री ते पदम्

श्री २६

श्री अतिर विषम् अहेर निर अधा-

एवं श्री [त् सोमो निर अणयीत्

श्री ८.९.१-१०

एवं श्री

श्री यानि त्रीणि ... वियुनक्ति *

श्री माया ह

एवं श्री

श्री यन्ति

श्री कश्यपेमे

श्री यतिधा सखिभ्यः

एवं श्री

श्री अप्राणैति

श्री कतिधा विदुग्धान् ... धाम

यद् अग्नौ सूर्ये विषं पृथिव्याम् ओषधीषु यत् ।

कान्दाविषं कनक्तकं निर ऐतु ते अहे ॥२॥

अज्ञादज्ञात् प्र व्यावय इदं परि वर्जय ।

अधा विषस्य यत् तेजो अवाचीनं तद् ऐतु ते ॥३॥

अग्ने त्रायस्व द्विपदं नयेमं पुनर धेहि जीवसे जातवेदः ।

मा ते हेडांसि दुरिताव गन्माहिर वधीद् द्विषत् × पुरुषं नः ॥४॥

ये अग्निजा ओषधि[जा] अहीनां ये अभजा विद्युत आबभूवुः ।

येषां जातानि बहुधा बहुनि तेभ्यस् सर्वेभ्यो नमसा विधेम ॥५॥

तौदी नामासि कन्या घृताची नाम वा असि ।

अधस्पदेन ते पदोर् आ वदे विषवृषणम् ॥६॥ *

आर [भ]भूद् विषम् अरोद् विषे विषम् अप्राग् अपि ।

अग्निर् अहेर निर अधाद् विषं सोमो निर अणयीद् विषम् ।

[दंष्टारम् अन्व अगाद् विषम्] अहिर अमृत ॥७॥ ॥का०६॥ ॥अनु०३॥

१६.१८

कुतस् तौ जातौ कतमस् सो अर्ध ×

कस्माल् लोकात् कतमस्या × पृथिव्याः ।

वत्सो विराजस् सलिलाद् उद् एतां

तां त्वा पृच्छामि कतरेण दुग्धा ? ॥१॥

यो [अ]कन्दयत् सलिलं महित्वा योनिं कृत्वा त्रिभुजं शयानः ।

वत्स × कामदुघो विराजस् [स] गुहा वक्त्रे तन्व × पराचैः ॥२॥

यानि चत्वारि बृहन्ति येषां वतुर्थे [वियु]नक्तु वाचम् ।

ब्रह्मेनद् विद्यात् तपसा विपश्चिद् यस्मिन् एकं [युज्यते यस्मिन् एकम्] ॥३॥

बृहत् × परि सामानि षष्ठात् पञ्चा[धि] निर्मिता ।

बृहद् बृहत्या निर्मितं कुतो ऽधि ? बृहती मिता ॥४॥

बृहती परि मात्राया मातुर् मात्राधि निर्मिता ।

माया हि जज्ञे मायाया मायाया मातली परि ॥५॥

वैश्वानरस्य प्रतिमोपरि घौर यावद् रोदसी विबधाधे अग्निः ।

ततश् षष्ठाद् आमुतो यन्तु स्तोमा उद् इतो यन्त्य अभि षष्ठम् अहः ॥६॥

षट् त्वा पृच्छाम ऋषय × कश्यपेव त्वं [हि] युक्तं युयुक्षे योग्यं च ।

विराजम् आहुर ब्रह्मण × पितरं तां नो वि धेत् ऋतुधा सखिभ्यः ॥७॥

यां प्रच्युताम् अनु यज्ञा × प्रच्यवन्त [उपतिष्ठन्त] उपतिष्ठमानाम् ।

यस्या व्रते प्रसवे [य]क्षम् एजति स विराद् ऋषय × परमे व्योमन् ॥८॥

साप्राणैतु प्राणेन प्राणतीनां विराद् स्वराजम् अभ्य एति पञ्चात् ।

विष्वं मृशन्तीम् अभिरूपां विराजं पश्यन्ति त्वे न त्वे पश्यन्त्य एनाम् ॥९॥

को विराजो मिथुनस्यं प्र वेद् क ऋतून् क उ कल्पम् अस्याः ।

क्रमान् को [अ]स्या बहुधा विदुग्धान् को [अ]स्या धामानि कतिधा व्युष्टीः ॥१०॥ ॥का०१॥

१६.१९

इयम् एव सा या प्रथमा व्युष्टीकृत

सांस्व अन्तश् चरति प्रविष्टा ।

वधूर् जिगाय नवगंज् जनिनी

महान्तो अस्या महिमानो अन्तः ॥१॥

छन्द × पक्ष उषसा पेपिशाने समानं योनिम् अनु सं चरेते ।

सूर्यपत्नी सं चरत् × प्रजानती केतुमती अजरे भूरिरेतसा ॥२॥

... उषधीषु *

* कनिकरं ... ऐतु * वही

... इदयो *

... वद् *

* * विपदं ...

* * * गन्म अहिर * * पोरुषं *

* * * अहिनां * * विद्युतावभूवुः

तासां ... सर्वेभ्यो * *

... विषवृषणं

* * * अरो * * अप्रयाग् *

* हेन् निर * विशं * अनुणैः * द्विषम्

अहीर अमृतः

... कतरस्या × *

वत्सो ... रतां

दत् * * * इष्ट्वा

... माहित्वा योनि * त्यभिजं शयानं

वत्सा कामदुघो विराजो बहा * तन्वा × पराचैः

... चतुर्धा * *

ब्रह्मेनतु ...

... षष्ठः * निर्मिताः

... तु * मितः

* प्रथमोपरि ... रपवाधे अग्ने

* * आसिचो ...

शश्व त षष्ठमि . बोधं * *

... विनं तोम् * * धेहि कतंदा सिधिभ्यः

... प्रच्युवन्त्य उभितिष्ठमाना

तस्या व्रजे ... ता ...

सप्राणैतु प्राण * * सुरासम् * एतु *

* विमिषन्तीम् अभिरूपां * * ते * * पश्यन्त्य *

... कतू को * *

किमान ... विदुग्धां ...

व्याधिः

... व्योष्टि

सांस्वन्तश् चरति *

महोता अस्या महिमानं अन्तः

* सुसाहं * समानी ...

* * चरति ...

श्री ११ ते मे का
१५ श्री
श्री १४ ते २ मे का
१५ श्री आभरन्तीम्
श्री १५ ते ४ मे का

श्री १६

श्री १७

श्री १८

१५ श्री नास्ति

श्री २१

श्री २२

ऋतस्य पन्थाम् अनु तिस्र आंगुस् त्रयो घर्मा अनु रेत आंगुः ।
प्रजाम् एका जिन्वत्य ऊर्जम् एका राष्ट्रम् एका रक्षति देवयुगाम् ॥३॥
अग्नीषोमाव् अश्वधुर या तुरीयासीव यज्ञस्य पक्षाव् ऋषयः कल्पयन्तः ।
गायत्री त्रिष्टुभं जगतीम् अनुष्टुभं बृहदकी यजमानाय स्वर आभरन्तः ॥४॥
पञ्च [व्यु]ष्टीर् अनु पञ्च दौहा गौ पञ्चनाक्षी ऋतवो ऽनु पञ्च ।
पञ्च दिशः पञ्चदशेन कलसास् ता एकमूर्ध्नीर् अभि लोकम् एकम् ॥५॥
पञ्च जाता भूता प्रथमजा ऋतस्य पञ्च उ सामानि पञ्च वदन्ति ।
पञ्चयोगं सीरम् अनु साम[साम] पञ्च आहुर घावापृथिवीष्व पञ्च उर्वीः ॥६॥
पञ्च आहुरा नीतान् पञ्च [उ] मास उपणान् ऋतुं नो भूत यतमो ऽतिरिक्तः ।
सप्त सुपर्णाः कवयो नि वेवु[स] सप्त छन्दास्य अनु सप्त दीक्षाः ॥७॥
सप्त होमास् समिधो नु सप्त मधूनि सप्त ऋतवो नु सप्त ।
सप्ताज्यानि परि भूतम् आयन् सप्त होता ऋतुभ्या यजन्ति ।
तास् सप्तगृध्रा इति शुभवाहम् ॥८॥
अष्टौ धामानि प्रथमजा ऋतस्याष्टेन्द्र ऋत्विजो दैव्या ये ।
अष्टयोनिर अदितिर् अष्टपुत्राष्टमी रात्रिम् अभि दध्यम् पति ॥९॥
इत्थं श्रेयो मन्यमानेन्द्रम् आगमं युष्माकं सख्ये अहम् अस्मि देवा ।
समानजन्मा ऋतुर अस्तु नश् शिवस् स नस् सर्वासं सं चरति प्रजानन् ॥
॥१०॥ ॥का१॥

१६.२०

श्री ८.९.२४

श्री २३

श्री २५ किमु धाम

श्री यक्षं

श्री २६ एकं धामिकं

श्री यक्षं

केवलीन्प्राय बुबुधे हि गृष्टिर् वशं पीयूषं प्रथमं दुहाना ।
अथातर्पयच्च चतु[र]थ चतुर्धा देवान् मनुष्यान् असुगान् अधर्षीन् ॥१॥
अष्टेन्द्रस्य पञ्च यमस्य ऋषीणां सप्त सप्तधा ।
अपो मनुष्यान् ओषधीस् तान् उ पञ्चानु सचिरे ॥२॥
को नु गौः क एकऋषिः किम् उ साम का आशिषः ।
यक्ष्मं पृथिव्याम् एकवृद् एकऋतुः कतमो नु सः ॥३॥
एको गौर एक एकऋषिर् एकं सामैकधाशिषः ।
यक्ष्मं पृथिव्याम् एकवृद् एकऋतुर नाति रिच्यते ॥४॥ ॥का१॥

१६.२१

श्री ११.४.१

श्री २

श्री ४.१.१

श्री ४.१.२

श्री ४.१.३

श्री ४.१.४

श्री ५ * * अभ्यवर्षीव वर्षेण

श्री ६ । 'श्री कोशेषु अभिवृष्ट्या

[अपि]

श्री ८.१.१

श्री ८.१.२

श्री ७

श्री ९ । 'श्री यो ते

श्री १० प्रजा अनु वस्ते

प्राणाय नमो यस्य सर्वम् इदं वशे ।
यो भूतस् सर्वस्येद्वरो यस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥१॥
नमस् ते प्राण क्रन्दाय नमस् ते स्तनयितृन्व ।
नमस् ते ऽस्तु विद्युते नमस् ते प्राण वर्षते ॥२॥
यत् प्राण क्रन्दाव् आगते अभिक्रन्दत्य ओषधीः ।
प्र वीयन्ते गर्भान् दधते अथो बद्धीर् वि जायन्ते ॥३॥
यत् प्राण[स] स्तयितुनाभिक्रन्दत्य ओषधीः ।
सर्वे तदा प्र मोदन्ते यद् उ किं च भूम्याम् अधि ॥४॥
यदा प्राणो अभ्यक्रन्दीव वर्षेण स्तनयितुना ।
पशवस् तत् प्र मोदन्ते महो वै नो भविष्यति ॥५॥
अभिवृष्ट्या ओषधयः प्राणेन सम् अवादिन ।
आयुर् वै नः प्राचीचरस् सर्वो नस् सुरभीर् अकः ॥६॥
नमस् ते [प्राण] प्राणते नमो [अ]स्व अपानते ।
प्रतीचीनाय ते नमः पराचीनाय ते नमस् सर्वस्यै त इदं नमः ॥७॥
नमस् ते [अ]स्व आयते नमो [अ]स्तु पगयते ।
नमस् ते प्राण तिष्ठत आसीनायोत ते नमः ॥८॥
या ते प्राण प्रिया तनूर या ते प्राण प्रेयसी ।
अथो [य]व भेषजं तव तस्य नो भेहि जीवसे ॥९॥
प्राणः प्रजा अनूपास्ते पिता पुत्रम् इव प्रियम् ।

* * * तिस्र माहस् ... रेत *
* एका जवत्य ... रक्षतु देवयुनी
अग्निष्टोम भुया भुया भुयासीव * पक्षाम् * *
गायत्री त्रिष्टुभे जगतीम् * बृहदकीर् * *
... गौ पञ्चनाक्षी * नु पञ्च [आभरन्ता
... एकमूर्ध्नीर् * लोक एता
... प्रथमजन्तस्य * उम * पञ्च *
* शीम् अनु ... ऊर्ज
ओं * * नीता उपणाम् ऋतुं ... चरिक्तः
... दीक्षा
* * * न * यधून्
सप्तज्यायां पुरुहूतगायं * * ऋतुर *
* * * यस्तुप्रवाहम्
प्रथमजन्तस्याष्टेन्द्र * * ये
* अत्रार् अष्टपुत्रा अष्टमी * अपि * *
* * मन्यमानेत्तम् आगं ... मेवा
... अनाम * * *

केवली इन्द्राय अश्वधुर ये गृष्टि वशे * * दुहाना
अथातर्पयश्च ...

... ओषधाम तानि पञ्चानि सचिरे
का न * * यक ...
* * एकवृद् एकऋतुः * न शः
* * येषेक ऋषिर् * *
* * एकवृत्त एकऋतुः * *

* * * विदन्त ...
... क्रन्दन्त्व *
* * गर्भे ... जायन्ते
* * स्तनयितुना अभिक्रन्दन्त्व *
* यदात् * मोदन्ते * अ ... अधिः

पशव प्रस्यन्त ... भविष्यसि
अभिवृष्ट्या ... अवादिने
* * न प्राचीचरस् सर्वान् सुरभीर् अक

... च * *

... तम् ...

प्राण प्रजानूपस्ते ...

प्राणो ह सर्वस्येश्वरो यच्च च प्राणति यच्च च न ॥१०॥ ॥का०४॥

१६.२२

श्री ११.४.११-२०

श्री * * प्राणस्तज्जमा

श्री प्राणो ह सूर्यश्चन्द्रमाः

श्री यदा त्वं प्राण जिन्वस्यथ स
[जायते पुनः]

श्री सर्वं प्रतिष्ठितम्

श्री मनुष्यजा उत

श्री ओषधयः प्र जायन्ते

श्री प्र जायन्ते

श्री सर्वं तस्मै

श्री एवा तस्मै । श्री शृणवत्
[सुश्रवः]

श्री स भूतो भव्यं भविष्यत्

श्री ११.४.२१-२६

१६.२३

श्री उच्चरन्

श्री यदङ्ग स

श्री न व्युच्छेत् कदा चन

श्री कतमः स केतुः

श्री विश्वस्य चेष्टतः

श्री सर्वस्य चेष्टतः

श्री मानु तिष्ठतु

श्री सुप्तेषु

श्री ११.४.१-१,५,४,६,८,

[७,९,१०]

प्राणो मृत्युः प्राणो अमृतं प्राणं देवा उपासते ।
प्राणो ह सत्यवादिनम् उत्तमे लोक आ वधत् ॥१॥
प्राणो विराट् प्राणो देष्टी प्राणं सर्वं उपासते ।
प्राणो ऽग्निश्च चन्द्रमास सूर्यः प्राणम् आहुः प्रजापतिम् ॥२॥
प्राणापानौ ब्रीहियवाश्च अनङ्गवान् प्राण उच्यते ।
यं ह प्राण आहितो ऽपानो ब्रीहिर् उच्यते ॥३॥
अपानति प्राणति पुरुषो गर्भे अन्तरा ।
या वा त्वं प्राण जिन्वः स दम्ब वायसे त्वत् ॥४॥
प्राणम् आहुर् मातरिश्वा न वातो ह प्राण उच्यते ।
प्राणे [ह] भूतं भव्यं च प्राणे सर्वं समा[हि]तम् ॥५॥
आधवणीर् आङ्गिरसीर् दैवीर् मनुष्याश्च च याः ।
सर्वाः प्र मोदन्त्व ओषधीर् यदा त्वं प्राण जिन्वसि ॥६॥
यदा प्राणो अभ्यघर्षत् वर्षेण पृथिवीं महीम् ।
ओषधयः प्र मोदन्त [अ]थो याः काश्च च वीरुधः ॥७॥
यस् ते प्राणे बंधं वेद यस्मिंश्चासि प्रतिष्ठितः ।
एवा तस्मै बलिं हरान् अमुष्मिन् लोक उत्तमे ॥८॥
यदा प्राण बलिहृतस् तुभ्यं सर्वाः प्रजा इमाः ।
सर्वेऽहस्मै बलिं हरान् यस् त्वा शुभाव सुश्रवः ॥९॥
अन्तर गर्भश्चरति देवतास्व आभूतो भूतस् स उ जायते पुनः ।
स भूतं भव्यं भुवनं भविष्यत् पिता पुत्रं प्र विवेशा शचीभिः ॥१०॥

॥का०५॥

... उत्तमो लोका *

... प्राणो सर्वम् *

प्राणो ब्रीहियवाश्च... उच्यते

देवे * प्राणाहितो * ब्रीहि *

... अन्तः

... मातरिश्वान् ...

... समाताः (उपरि प्राप्ते तम्)

अथर्वणैर् आङ्गिरसैर् देवैर्...

... पृथिवीर् मही

... य * * *

* * प्राण इदं ...

यवा * बलिं हराम्य... उत्तमम्

* * बलिहृतस्...

* यस्मै * हराम्... शुभुः

... देवतास् * * सो * *

एकं पादं नोत्खिद्यति सलिलाद् धंस उत्पतन् ।
यदि स तम् उत्खिद्ये[न] नैवाद्य न श्वस् स्यात् ।
न रात्री नाहस् स्यान् न प्रज्ञातं तु किं चन ॥१॥
अष्टाक्षरं वर्तत एकनेमि सहस्राक्षरं प्र पुरो नि पश्चात् ।
अर्धेन विश्वं भुवनं जजान यद् अस्यार्धं किम् उ तस्य केतुः ॥२॥
यो [अ]स्य विश्वजन्मन ईशो सर्वस्य चेष्टतः ।
अन्येषु क्षिप्रधन्वने तस्मै प्राण नमो ऽस्तु ते ॥३॥
यो [अ]स्य सर्वजन्मन ईशो विश्वस्य चेष्टतः ।
अतन्द्रो ब्रह्मणा धीरः प्राणो माम् अभि रक्षतु ॥४॥
ऊर्ध्वस् स्वप्नेषु जागर ननु तिर्यङ् नि पद्यते ।
न सुप्तम् अस्य सुप्तेष्व् अनु शुश्राव कश्च चन ॥५॥
प्राण मा मत् पर्याधृतो न मद् अन्यो भविष्यसि ।
अपां गर्भम् इव जीवसे प्राण बध्नामि त्वा मयि ॥६॥ ॥का०६॥ ॥अनु०४॥

१६.२४

साहस्रस् त्वेष ऋषभः पश्यस्वान् विद्या रूपाणि वक्षणासु बिभ्रत् ।
भद्रं दात्रे यजमानाय शिक्षन् बार्हस्पत्य उक्षिपस् तन्तुम् आतान् ॥१॥
अपां यो अग्रे प्रतिमा बभूव प्रभूस् सर्वस्मै पृथिवीश्च देवी ।
पिता वत्सानां पतिर् अघ्न्यानां साहस्रे पोषे अपि नः कृणोतु ॥२॥
पुमान् अन्तर्वान् स्थविरः पयस्वा[न] वसोः कवन्धम् ऋषभो बिभर्ति ।
तम् इन्द्राय पथिभिर् देवयानैर् हुतम् अग्निर् वहतु जातवेदाः ॥३॥
देवानां भाग उपनाह एषो ऽपां रस ओषधीनां घृतस्य ।

सहस्रस्... वक्षणासि *

... शिक्षं * उक्षिपस् * आतान्

* * अग्रे... पृथिवीम् *

... अघ्नानां सहस्रे ...

... ऋषभो पिबति

त्वम् * वैश्विभिर्... देवः

* * मयानाहो * रसीर् * *

१शो सोमस्य भक्षम्

१शो कोशेषु जरायु अपि

१शो सोमेन पूर्णं

शो प्रजम्ब इह वा इमा म्ब

शो इन्द्रस्यौजो

१शो ऋषभो

१शो वयो दधौ

१शो यावापृथिवी उभे स्ताम्

सोमस्य द्रप्सम् अमृणीत शक्रो बृहन् अद्रिर् अभव[द् य]ञ्छरीरम् ॥४॥
 पिता वत्सानां पतिर् अह्न्यानाम् अथो पिता महतां गर्गराणाम् ।
 वत्सो जरायुः प्रतिधुक पीयूष आमिक्षा घृतं तद् व अस्य रेतः ॥५॥
 सोमस्य पु[र्णं क]लशं विभर्षि त्वष्टा रूपाणां जनिता पशूनाम् ।
 शिवास् ते सन्तु ; प्रदर्मी × × घ ? अस्मभ्यं स्वधितं [य]च्छ या अमूः ॥६॥
 इन्द्रस्य चौजो वरुणस्य वा[ह] अ]श्विनोर् अंसां मरुताम् इयं ककुत् ।
 बृहस्पतिं संभृतम् एतम् आहुर य धीरास × कवयो [ये] मनीषिणः ॥७॥
 आप्यं विभर्ति घृतम् अस्य रेतस् साहस्य × पोषस् तम् उ यज्ञम् आहुः ।
 इन्द्रस्य रूपं वृषभो वसानस् सो अस्मान् देवाश्च शिव पेतु दत्तः ॥८॥
 दैवीर विश × पयस्वान् आ तनोषि त्वाम् इन्द्रं त्वां सरस्वन्तम् आहुः ।
 सहस्रं स एकमुखा वदति यो ब्राह्मण ऋषभम् आजुहोति ॥९॥
 बृहस्पतिस् सविता ते मनो दधौ त्वष्टुर् वायो × पर्य आत्मा त आभूतः ।
 अन्तरिक्षे मनसा त्वा जुहोमि वर्धिषु टे यावापृथिवी अभूताम् ॥१०॥

॥का० १॥

१६.२५

शो ९.४.११ देवेषु गोष्ठेति

शो १२

१शो अग्रवीन् मित्रो

शो १३

१शो धूनोत्

शो १५.१

शो १५.१.५ १शो ऋषभं यद-

शो १५.१.९

[कल्पयन्

शो १५.१.५

शो १६

१शो कोशेषु इववर्तेभ्यो अपि

शो १७ ऋषत् अर्वाति

१शो शृणोति

शो १८ नैनं दुम्बन्त्य

१शो जिन्वन्ति विश्वे

शो १९ ब्राह्मणेभ्य ऋषभं

१शो अब पश्यते

शो २०

१शो तत् सर्वम्

शो ९.४.२१, २२, २४, २३

शो इन्द्र इदृषि दधातु चेतनीम्

१शो वुहो

हि गृ २.१०.५ शो नाना

१शो प्रति दध्मो

१शो हसिष्ट

१.१शो अ ६.२८.८ नाना

शो ८.५.१-१०

य इन्द्र इव देवेषु एति गोषु वियावर्त ।
 तस्य ऋषभस्याङ्गानि ब्रह्मा सं स्तौतु भद्रया ॥१॥
 पार्श्वे आस्ताम् अनुमत्या भगस्यास्ताम् अनुवृजो ।
 अष्टीघन्ताव् अग्रवीन् मृत्युर ममैतौ कयलान् इति ॥२॥
 भसद् आसीद् आदित्यानां श्रोणी आस्तां बृहस्पतेः ।
 पुच्छं वातस्य देवस्य तेन धूनोत् ओषधीः ॥३॥
 क्रोड आसीज् जामिशंसस्य सोमस्य कलशो धृतः ।
 उत्थातुर् अश्ववन् पदो यद् ऋषभं व्यक[ल्पयन्] ॥४॥
 गुहा आसन् सिनीवाल्यास् सूर्यायास् त्वचम् अश्ववन् ।
 देवास् संगत्य यत् सर्वं ऋषभं व्यकल्पयन् ॥५॥
 ते कुष्ठिकास् सरमायै कूर्मेभ्यो अदधुश्च शफान् ।
 ऊषभ्यम् अस्य कीटभ्यश्च शवर्तेभ्यो अधारयन् ॥६॥
 शृङ्गाभ्यां रक्ष ऋषद् अरातिं हन्ति चक्षुषा ।
 शृणोतु भद्रं कर्णाभ्यां गवां य × पतिर् अह्न्यः ॥७॥
 शतयाजं स यजते नैनम् ऋषवन्त्य अह्नयः ।
 जिन्वन्तु सर्वे तं देवा यो ब्राह्मण ऋषभम् आजुहोति ॥८॥
 ब्राह्मणाय वृषभं दद्या घरीय × कृणुते मनः ।
 पुष्टिं सो अह्न्यानां स्व गोष्ठं वि पश्यन् ॥९॥
 गावस् सन्तु प्रजास् सन्तु अथो [अ]स्तु तनूबलम् ।
 सर्वं तद् अनु मन्यन्तां देवा ऋषभशयिने ॥१०॥ ॥का० २॥

१६.२६

अयं पिपान ; इन्द्रियं गयां विभर्ति तेजनीम् ? ।
 अयं धेनुं सुदुधां नित्यवत्सां वशं दुह विपश्चितं परो दिवः ॥१॥
 पिशङ्गरूपो नभसो वयोधा पेन्द्रश्च शुष्मो विश्वरूपो न आगन् ।
 प्रजाम् अस्मभ्यं दधतो रयिं च दीर्घायुत्वाय शतशारदाय ॥२॥
 एतं यो युवानं परि दध्मो [अ]त्र तेन क्रीडन्तीश्च चरत वशां अनु ।
 मा नो हिसिष्ट अनुषा सुभागा रायश्च च पोषैर् अभि नस् सच्चध्वम् ॥३॥
 उपेहोपपर्वन्तम् [अ]स्मिन् गोष्ठ उप पृञ्चतु ।
 उप ऋषभस्य यद् रेत उपेन्द्र तव वीर्यम् ॥४॥ ॥का० १॥

१६.२७

अयं प्रतिसरो मणिर् [वीरो वीराय बध्यते ।

* द्रप्सुर् अमृणीत ... अब ऋषभश् *

... अह्न्यानां ...

वत्सं * प्रदर्माः पिशङ्गमुष्मा घृतं तर्हस्य रेत

शिवस् ... वा मून्

* चौजो ... गवतम्

बृहस्पति...

... सहस्रपुषम् तन यज्ञावाहुः

... रमा * शिवैतु घतः

दैवीर * * * तनुभृ ..

सहस्र .

... स्वष्टुर् * * आचमयताभृतः

... वधिषु * * यभूताम्

पेन्द्रीव * एषु * युवावर

... ऋषा ...

पाशैर्यास्ताम् * भगस्यास्ताम् अनुवृजो

* * मृत्यु ममौ कयलाम् *

मजद ... शोणी यास्तां बृहस्पते

... धूनोत् *

पुरोडा × × मशोभस्य * * धृत

इथा उदम्वन् ... विक

गुदागे * * * अश्वव

देवात् * * सर्वम् * विपश्यन्

* कुष्ठिकाश्च शरमायी * अदितिश्च शफा

उन्मध्यम् * * शिवरत्नेभ्यो अधारयम्

* * विपद् गर्मा * *

... अह्नयः

मनयाद सेजते * नृषवन्त्य *

... वयुः * *

* सोमह्न्यान् ...

... सन्तु रथो * तनूबलि

... दायते

मयं पिपाना .

... विशे * विपश्यतं पुरो *

* * रथोधा इन्द्रश्च ... आगं

... चरति * *

* * हिसिष्ट * सिभागा ...

उपेहोपपरिचुनो ...

* * मणिम्

शो एति

शो अनेनाजयद् द्यावापृथिवी उभे
'शो प्रतीवर्तः प्रतिसरः [इमे
शो विमृधो वशी...सर्वतः

शो ते मे देवाः...प्रतिसरेरजन्तु
शो उतेमं ब्रह्मणस्पतिं नास्ति
शो यथापूर्वम्

शो सूर्य इव दिवम्

'शो उत नास्ति

'शो याः कृत्याः

एवं शो

'शो अस्मै

शो ८.५.११-१७, १९-२२

'शो प्रतिस्पाशनम् अन्तितम्

'शो अथो सपत्नकर्शनो

शो असृजत, त्वा

शो देवा अकृण्वन्

'शो भोजस्वान्

'शो इन्द्रासपत्नं

शो तन्मे... यथासाजि

'शो आ माहभद्

शो इमं मेधिम

शो २१-२ नास्ति

'शो सर्वतो

शो ८.८.१

[वीर्यवान्] सपत्नहा शूरवीरः परिपाणस् सुमङ्गलः ॥१॥
अयं मणिस् सपत्नहा सुवीरस् सहस्वान् वाजी सहमान उग्रः ।
प्रत्यक् कृत्या वृषयन् एतु धीरः ॥२॥
अनेनेन्द्रो मणिना वृजम् अहन् अनेनासुरान् पराभाषयन् मनीषी ।
अनेन द्यावापृथिवी उभे अजयद् अनेनाजयत् प्रदिशश् चतस्रः ॥३॥
अयं आकृत्यो मणिः प्रतीवर्धतुम् ? प्रतिसरः ।
भोजस्वान् विमृधो मणिस् सो [अ]स्वान् पातु विश्वतः ॥४॥
तद् अग्निर् आह तद् उ सोम आह इन्द्रस्पतिस् सविता तद् इन्द्रः ।
ते ते देवाः पुरोहिताः प्रतीचीः कृत्याः प्रतिसरेणाजन्तु ॥५॥
अन्तर् दधे द्यावापृथिवी उताह उत सूर्यम् उतेमं ब्रह्मणस्पतिम् ।
ते ते देवाः पुरोहिताः प्रतीचीः कृत्याः प्रतिसरेणाजन्तु ॥६॥
ये आकृत्य मणिं जना वर्माणि कृण्वते ।
सूर्यो दिवम् इषारुह्य वि कृत्या बाधते वशी ॥७॥
आकृत्येन मणिन अग्निषेव मनीषिणा ।
अजैषं सर्वाः पृतना वि मृधो हन्मि रक्षसः ॥८॥
याः कृत्या [आ]ङ्गिरसीर् याः कृत्या आसुरीर् उत ।
कृत्या यास् स्वयंकृता या उ चान्येभिर् आभुताः ।
उभयीस् ताः परा यन्तु परावतो नवति नाड्या अति ॥९॥
अस्मिन् मणिं वर्म बध्नन्तु देवा इन्द्रो विष्णुस् सविता रुद्रो अग्निः ।
प्रजापतिः परमेष्ठी विराड् वैश्वानर आश्वयश् च सर्वे ॥१०॥ ॥का०॥ ॥अनु०॥

१६.२८

उत्तमो [अ]स्य ओषधीनाम् अनह्वान् जगताम् इव व्यावृत्तश्च पदाम् इव ।
यम् ऐच्छामाविदाम तं प्रतिस्पाशनम् अमुवन् ॥१॥
स इव व्याघ्रो भवत्य् अथो सिंहो अथो वृषा ।
सर्वा दिशो वि राजति यो विभर्तीमं मणिम् ॥२॥
नैनं घ्नन्त्य् अप्सरसो न गन्धर्वा न मर्याः ।
सर्वा दिशो वि राजति यो विभर्तीमं मणिम् ॥३॥
कश्यपस् त्वाम् असृजत् कश्यपस् त्वां सम् परेत्यत् ।
अविभस् त्वेन्द्रो मानुषे विभत् संधेविणऽजयत् ।
मणिं सहस्रवीर्यं वर्म देवा अकृण्वन् ॥४॥
यस् त्वा कृत्याभिर् यस् त्वा शीक्षाभिर् यच्चैर् [यस् त्वा] जिघांसति ।
प्रत्यक् त्वम् इन्द्र तं जहि वज्रेण शतपर्वणा ॥५॥
अयम् इव वै प्रतीवर्तस् सहस्वान् संजयो मणिः ।
प्रजां धनं च रक्षतु परिपाणस् सुमङ्गलः ॥६॥
असपत्नं नो अधराद् असपत्नं न उत्तरा[त्] ।
इन्द्र पिशाचान् नः पञ्चाज् ज्योतिश् शूर पुरस् कुचि ॥७॥
ऐन्द्राग्नं वर्म बहुलं यद् उग्रं विश्वे देवा नाति विध्यन्ति सर्वे ।
तत् ते तन्वं त्रायतां सर्वतो बृहद् आयुष्मान् जरदक्षिर् यथासः ॥८॥
आ त्वा रक्षतु ? देवमणिर् महत्या अरिष्टतातय ।
इमम् एन्यम् ? अभिसंविशध्वं तनूपां त्रिवरुधम् भोजसे ॥९॥
अस्मिन् इन्द्रो नि वधातु नृग्न[म् इ]मं देवासो अभिसंविशध्वम् ।
दीर्घायुत्वाय शतशारदायङ्गुष्मान् जरदक्षिर् यथासत् ॥१०॥
इन्द्रो बध्नातु ते मणिं जिगीषा अपराजितस् सोमपा अभयंकरो वृषा ।
स त्वा रक्षतु सर्वदा दिवा नक्तं च विश्वतः ॥११॥ ॥का०॥ ॥अनु०॥

१६.२९

इन्द्रो मन्थतु मन्थिता शक्र[श्] शूरः पुरंदरः ।

सपत्नहस् सुवीरः परिमाणस् *

* * दूषयेन् * वीरा
... अहं ननेनासुराद् * *
... अजयज् अनेनाजयत् * *
यो ... प्रतिसरा
... यातु *
* * * इ ... इन्द्राः
... कृत्या प्रतिसरेण जन्तु
... उताहुर * * उतेवं * *
... कृत्या प्रतिसरेण जन्तु
* आगति ... वर्मणि *

स्वागतेन * अश्वेन *
अजीषं सर्वा रक्षसा
... स्वरीर् *
... उग्र * आता
उभेईस् * * यन्ति परावति * नाभ्याति

* इच्छामाविदाम ति प्रतिस्पाशनम् *
* यद् ... वृका
... विभति इमं *
नेना ...
... तां * ईरय
अपिबस्तेन्द्रो * * मास्वां शेविणी जयत् ॥४॥

... यवे *
* तम् इन्द्रं ... शतपर्वणा
* अद् वैः प्रतीवर्तः ...
... रक्षसः * *
* * दराद् ...
इन्द्रा पिशाचं * * ज्योतिः करः * *
ऐन्द्राग्नं ... विध्यन्ति *
* * तजस् ... यथासत्

* * अविशंविशध्वं ...
... देवासोम् *
* युष्मां * यथासः
* * त मणि * * सोमपाम् * इषाद्

* * मन्थता ...

श्री सेना
श्री १ कृणोत्वमू
श्री भूममर्ति पराद्वयामित्रा
श्री ४ हम्ब
श्री संदिताः
श्री १ निः (नि वा) मृणीहि
श्री ताजजङ्ग इव * हम्बेनाम्
श्री ५ [वधको वधैः
श्री * दस्यूनां शाकः सेनाम् *
श्री ७
श्री ६ तेन शत्रून्भि सर्वांन् न्युज्ज
श्री ६ हृद् धि...वाजिनीवतः
श्री ७ अयुतं न्युज्जं जघान
श्री ८ [शक्रो * * सेनया
श्री अमून् तमसा
श्री ९ न्युज्जिर, चानपवाचना
श्री तैरमून्
श्री १०
श्री बद्धा

श्री ८.८.११-१५, १८, १६, १७,
[१९-२१]

श्री नयतामून् मृत्युवृता

श्री * एकं * एकम्

श्री अङ्गिरसो महीम्

श्री हनन्

श्री सर्पां देवान्

श्री हनन्

श्री चाक्षुजालाभ्यां

श्री इम उसा मृत्युपाशा

श्री नुत्ता धावत

श्री कोशेषु भूयिष्ठं बृहस्पतिप्रणु-

श्री मा शकन् [तानां

श्री कोशताम् एनान्, उभे तु नास्ति

श्री यन्तु

श्री ८.८.२२, २१

यथा इनाम सेनाम् अभिप्राणां सहस्रशः ॥१॥
पूतिरज्जुर् उपध्मानी पूर्ति सेनां कृणोत्व इमाम् ।
अग्निं धूमं पराद्वय इत्स्व आ वधतां भयम् ॥२॥
परुषान् अमून् परुषाङ्ग * कृणोतु इत्स्य एनान् वधको वधैः ।
क्षिप्रं शर इव भज्यन्तां बृहज्जालेन संचिताः ॥३॥
अमून् अद्वयं नि मृणीहि आदामून् अविराजिरम् ।
तावत् इत् त भङ्गैव ? भज्यन्तां बृहज्जालेन संचिताः ॥४॥
अन्तरिक्षं जालम् आसीज् जालदण्डा दिशो महीः ।
तेनाभिधाय सेना इन्द्रो दस्यून् अपावपत् ॥५॥
बृह[त्]ते जालं बृहत इन्द्र शर सहस्राधस्य शतवीर्यस्य ।
तेन न्युज्ज मघवन् अभिप्राण शरवतीभ्यः ॥६॥
बृहत् ते जालं बृहतश् श[क्र]स्य रोचनावतः ।
तेन शतं सहस्रम् अयुतं जघानेन्द्रो दस्यूनाम् अभिधाय सेनाम् ॥७॥
अयं लोको जालम् आसीच्च छक्रस्य महतो मद्भान् ।
तेना[ङ्ग]म् इन्द्रजालेन तमसामून् अभि वधामि सर्वांन् ॥८॥
सद्वि उग्रा विवृत्तिर ? आतिशु चादपवाचिराम् ? ।
अमस् तन्द्रीश् च मोहश् च तेनामून् अभि वधामि सर्वांन् ॥९॥
मृत्यवे अमून् प्र यच्छामि मृत्युपाशैर् अमी सिताः ।
मृत्योर ये अघला वृतास् तेभ्य एनान् प्रति नयामि बह्वान् ॥१०॥ ॥का१॥

१६.३०

मृत्युवृता अमून् नयत यमवृता अपोभत ।
परस्सहस्रा इभ्यन्तां वृणेद्व एनान् मर्यं भवस्य ॥१॥
साध्या एकं जालदण्डम् उद्यत्य यन्त्य भोजसा ।
कद्रा द्वितीयं वसवस् तृतीयम् आदित्यैर् एक उद्यतः ॥२॥
विश्वे देवा उपरिष्ठा[त्] उज्जन्तो यन्त्य भोजसा ।
मध्येन जन्तो यन्तु सेनाम् अङ्गिरसो वधैः ॥३॥
वनस्पतीन् वानस्पत्यान् ओषधीर् उत वीरुधः ।
द्विपाच्च चतुष्पाच्च इष्णामि यथा सेनाम् अमून् हताम् ॥४॥
गन्धर्वाप्सरसो देवान् सर्पां पुण्यजनान् पितृन् ।
दद्यां मदद्यान् इष्णामि यथा सेनाम् अमून् हत ॥५॥
मृत्योर आपम् आ पद्यन्तां क्षुधं सेदि वधे भयम् ।
इन्द्रश् चाक्षुमालाभ्यां शर्व सेनाम् अमून् हतम् ॥६॥
मृत्युपाशा इमे युक्ता यान् आक्रम्य न मुच्यसे ।
अमुष्या हन्तु सेनाया इयं कूटं सहस्रशः ॥७॥
घर्मस् समिजो अग्निनायं होमस् सहस्रहः ।
भवश् च पूजिबाहुश् च शर्व सेनाम् अमून् हतम् ॥८॥
पराजिता * प्र व्रसतामित्रास् सिता धावत ब्रह्मणा ।
बृहस्पति * प्रणुत्तानां मामीषां मोचि कश्चन ॥९॥
अव पद्यन्ताम् एयाम् आयुधानि मा शिषन् प्रतिघाम इषुम् ।
अथैषां बहु बिभ्यताम् इषवो जन्तु मर्मणि ॥१०॥
सम् एनान् कोशतं चावापृथिवी उभे सम् अन्तरिक्षं सह देवताभिः ।
मा ज्ञातारं मा प्रतिष्ठां विदन्त मिथो विघ्नाना उप [य]न्ति मृत्युम् ॥११॥ ॥का२॥

१६.३१

विशश् चतस्रो ऽभ्यतयो देवस्यस्य पुरोडाशाश् शफा अन्तरिक्षम् उजिः ॥१॥
चावापृथिवी पक्षसी ऋतवो ऽभीशवो ऽन्तर्देशा * किंकरा] बाक् परि-
रथ्यम् ॥२॥

...सहस्रशः
प्रतिरज्जुर् * वधामी प्रति * कृणोतु माम्
* * पराधुम् कन् * * *
पुरुषान् अमन् पुरुषावः * एनां ...
* शरव * * सञ्चिता
* * * म्णीह स्वादासुत् खदिराचिरम्
... सञ्चिता
... मही
* मेनम् अन्द्रो * उपावपत्
... शरस् सहस्राधस्य *
तेना ... आमिषा *
बृहन् न ...
तेना ... दस्यूनाम् अविधाय *

चमसामून् अपि * सर्वांम्
स्वेदर उग्रां ववतिर् आतिशु *
ममश चन्द्रीश * मुहश्च मुहश्च तेनमोन् अपि
* अमू प्रदक्षामि * अमे पिता [* सर्वांम्
* * खाला वृता * एन पृष्ठ नवामि वडां

* अमू * यमृता अपोभतः
* सहस्र * त्रिनेशुध्वानां मृत्यु भवस्य
* यक * आदित्यो * ओ तनमा
... एका उद्यत
* * * उपरिष्ठो यन्त्य *
मध्येन खन्तो ...
... ओषधीन् अवन्त *
* * धृष्णामि अमू *
* देवा ...
* अद्वय * धृष्णामि * मेनाममू हतां
* आयुध * मेधि * भयः
इन्द्रस्याक्षमालाभ्यां सर्व * अमू हताम्
* यम * याम क्रमि * *
* यन्तु * सहस्रशं
* * युग्मिना अय * सहस्रशः
भगस्य पृष्णिबाहुम सर्व सेनासमू हताम्
पराजिता * अमितामित्रा * ववतु *
* * मामेवा मोम * *
... मिधे प्रदक्षाम् उवम्
* मर्मणि
मसेना कोषता ...
* * मामा प्रदिष्टाम् इदं मयो भिन्नानाम् * * *

... पुरोडाशश् शफा अन्तरिक्षम् उजिः
* * गीतवो * वान् परिरथ्यम्

शो २३
शो २४.१

अहोरात्रे चक्रे मास अरास् संवत्सरो अधिष्ठानम् ॥३॥
विराट् ईषाग्री रथमुखम् इन्द्रस सव्यद्युश्च खन्द्रमास सारथिः ॥४॥
इतो जयेतो वि जयस्व जय सं जय स्वाहा ॥५॥ ॥का॥१॥

१६.३२

शो ९.१.१
शो नन्दन्ति

शो ३। 'शो कोशेषु भूयिष्ठं पृथिव्या

शो २

शो ४
शो महान् भर्गश्च

शो ५
शो भुवना वि चष्टे

शो ६, ७

शो ६

शो ८

शो ९ आपः शाकरा वृषभा ये
[स्वराजः]

शो १०

शो ९.१.११-१५, १८, १६,
[१७, १०, २०]

दिवस् पृथिव्या अन्तरिक्षात् समुद्राद् अग्नेर् वातान् मधुकशा हि जज्ञे ।
तां चायिस्वामृतं वसानां हृदि प्रजा प्रति नन्दन्तु सर्वाः ॥१॥
पश्यन्त्य अस्याथ चरितं पृथिव्या पृथङ् नरो बहुधा मीमांसमानाः ।
अग्नेर् वातान् मधुकशा हि जज्ञे मरुताम् उग्रानसिः ॥२॥
महद् विश्वरूपं पयो ऽस्यास् समुद्रस्योत त्वा रेत आहुः ।
यत ऐति मधुकशा रराणा तत् प्राणस् तद् अमृतं निविष्टम् ॥३॥
मातादित्यानां दुहिता वसूनां प्राण प्रजानाम् अमृतस्य नाभिः ।
द्विरण्यवर्णा मधुकशा घृताची महद् भर्गश्च चरति मर्त्येषु ॥४॥
मधो कशाम् अजनयन्त देवास् तस्या गर्भो अभिषद् विश्वरूपः ।
तं जातं तरुणं पिपर्ति माता स जातो विश्वा भुवनाभि वस्ते ॥५॥
कस् तौ प्र वेद क उ तौ जानाति याव अस्या [स] स्तनौ सहस्रधाराव् अक्षितौ ।
ऊर्जं दुहाते [अ]नपस्फुरन्तौ ॥६॥
कस् तं प्र वेद क उ तं चिकेत यो [अ]स्या हृद् कलशस् सोमधानो
अक्षितः ।

ब्रह्मा सुमेधा [स] सो [अ]स्मिन् मदेत ॥७॥
द्विर्हृण्वती बृहती वयोधा उर्ध्वधौषाभि याति या व्रतम् ।
त्रीन् घर्मान् अभि वावशाना मिमाति मायुं पयते पयोभिः ॥८॥
याम् आपीनाम् उप सीदन्त्य आपो यां शाकरा वृषभा यां स्वराजः ।
ते वर्षन्ति ते [वर्षयन्ति तद्विद् कामम् ऊर्जम् आपः ॥९॥
[स्तनयित्नुस्ते वाक् प्रजापते] वृषा शुभं क्षिपसि भूम्याम् अधि ।
अग्नेर् वातान् मधुकशा हि जज्ञे मरुताम् उग्रानसिः ॥१०॥ ॥का॥४॥

१६.३३

यथा सोमः प्रातस्सवने अश्विनोर् भवति प्रियः ।
एवा मे अश्विना वर्च आत्मनि ध्रियताम् ॥१॥
यथा सोमो द्वितीयसवने इन्द्राग्न्योर् भवति [प्रियः ।
[एवा म] इन्द्राग्नी वर्च [आत्मनि ध्रियताम्] ॥२॥
यथा सोमस् तृतीयसवने ऋभूणां भवति प्रियः ।
एवा म ऋभवो वर्च आत्मनि ध्रियताम् ॥३॥
मधु जनिषीय मधु वंशिषीय ।
पयस्वान् अग्न आगमं तं मा सं सृज वर्चसा ॥४॥
सं मासे वर्चसा सृज सं प्रजया सम आयुषा ।
विष्टुर् मे अस्य देवा इन्द्रो विद्यात् सह ऋषिभिः ॥५॥
यद् गिरिषु [पर्वतेषु गोष्व अश्वेषु यन् मधु ।
[सुरायां सिष्यमानायां यत् तत्र मधु तन् मयि] ॥६॥
यथा मधु मधुकृतस् संभ्रमन्ति मधाव् अधि ।
एवा मे [अ]श्विना बलम् ओजश्च ध्रियताम् ॥७॥
यथा मक्षा मधुजं मधु ? न्यजन्ति दक्षिणाम् अधि ।
एवा मे अश्विना वर्चस् तेजश्च ध्रियताम् ॥८॥
अश्विना सारधेण मा मधुनाकृतं शुभरूपी ।
यथा वर्चस्वतीं वाचम् आवदानि जनां अनु ॥९॥

वृषा शुभं क्षिपसि भूम्यां दिवो मधो कशया पृथिवीम् अनक्षि ।

*** आरात्...
वीराट् ईषाग्री रथमुखम् * संविष्टम् *
यतो... जाया * हाय *

* पृथिव्यान्तरिक्षात् समुद्राग्नेर्वाता...
* चायिस्वामृतं * कथिभिः प्रजा पति रन्दन्तु *
पश्यन्त्य अस्याथ चरितं... मीमांसमानां
* वातां... अनपतिः
... समुद्रस्योत...
एत वैक * रराणास् * * तन्मृतं दिविष्ठं

* * अजनयन्ति... विश्वरूपं
* * * पिबन्ति * सु आतो...
* * * * का उ त् नाम... अक्षितौ
ऊर्जं दुहाते *
...ति चिकेत * * हृद्...
अक्षितः
...देहेता
...उर्ध्वधौषानभि * यां माता
त्रीणि घर्मान् * वावशाना मिमातिमाति * * *
* आमीनाम् * * * यानि * वृषभा...
* वर्षयन्तु *
* युष्मं क्षपसि...
* वातां * * जज्ञे * * अनपति

भवतु *
यथा म अभवो वर्चमेनु प्रीयताम्
...सवनम् ऐन्द्राग्नयोर् *
ऐन्द्राग्नी वर्चः
... कतूणां भवतु *
यथा म अभवो वर्चमेनु प्रीयतां
* जनिषी मनु मभिकीयः
* आग्नार्गमं...
... मम् आयुषा
* मे अस्य * इन्द्रो विद्यात् * कथिभिः
} यत्र गिरिष्व विषां चिबिबी

यथा...प्रीयताम्
* * मधुजं मधु न्युजं * *
यथा... वर्चस्...प्रीयतां
...मधुवी उतं शुभरूपी
...जवे *
* युष्मं क्षपसि...मधो कशयः * *

पञ्च शी

शो यथा मक्षा इदं मधु न्यजन्ति
[मधावधि]

शो स्तनयित्नुस्ते वाक्प्रजापते
वृषा शुभं क्षिपसि भूम्यां दिवि

शो दातारं नास्ति । शो तेनो
[सेवमूर्ज पिपति]

तां दातारं ? पशव उप जीवन्ति सर्वे तेन वो सेवम् ऊर्जे विभर्ति ॥१०॥

॥का०५॥

१६.३४

शो १.१.२१
शो मधोः * * घृताची नास्ति

पृथिवी दण्डो अन्तरिक्षं गर्भो द्यौः कशा विद्युत् प्रकशः ॥१॥
मधोः कशा च घृताची हिरण्ययो बिन्दुः ॥२॥
उर्व्यं असि प्रक्यो ऽस्य क्षभो ऽसि नभो ऽसि सहो ऽसि ॥३॥
अभो मां कणु नभो मां कणु सहो मां कणु ॥४॥
समुद्रो ऽस्य अक्षतो अपरिमितः ।

सहस्रमणिस् सहस्रं माम् अरुह्यतु ॥५॥

यो वै मधुकशायास् सप्त मधूनि वेद सप्त मधुमतीन् ? ॥६॥

मधुमस्तं लोकं जयति इमभ्य ? अस्मात् तरीयान् भवति ॥७॥

यद् वीध्रे स्तनयितु तत् प्रजापतिर् एव प्रजाभ्यः प्रादुर भवति ॥८॥

तस्मात् प्राचीनोपवीतस् तिष्ठेत् प्रजापते ऽनु मा बुध्यस्वति ॥९॥

अन्व एनं प्रजापतिर् अनु प्रजा बुध्यन्ते य एवं वेद ॥१०॥ ॥का०६॥ ॥अनु०६॥

१६.३५

शो २२, २३ नाना

शो २४

शो २४ तिष्ठे

शो २४

शो १०.१.१

यां कल्पयन्ति वहनौ यधूम इव विश्वरूपां हस्तकृतां चिकित्सवः ।

साराद् एत्वं अप नुशाम एनाम् ॥१॥

शीर्षण्वतीं नस्वतीं कर्णिनीं कृतां कृत्याकृतां संभृतां विश्वरूपाम् ।

प्रत्यक् प्रतिप्रहिण्मसि यश् चकार तम् अरुह्यतु ॥२॥

शद्रकृता राजकृता [स्त्री]कृता ब्रह्मभिः कृता ।

जाया पत्या नुसेव कर्तारं बन्धुम् अरुह्यतु ॥३॥

अनयाहम् ओषध्या [सर्वाः कृत्या अदूतुषम् ।

[यां क्षेत्रे चक्रुः यां गोभ्यो यां वा ते पुरुषेभ्यः] ॥४॥

कृत्यास् सन्तु कृत्याकृते शपथश् शपथीयते ।

प्रत्यक् प्रतिप्रवर्तय यश् चकार तम् अरुह्यतु ॥५॥

प्रतीचीन आक्रिरसो ऽध्यक्षो नः पुरोहितः ।

प्रतीचीः कृत्या आकृत्या [मून् कृत्याकृतो जहि ॥६॥

[यस् त्वोवाच परेहीति प्रतिकूलम्] उदाय्यम् ।

ते कृत्ये अभिनिवर्तस्व मास्मान् इच्छो अनागतः ॥७॥

यस् ते परं पि संवधौ रथस्येव अभ्यु धिया ।

ते गच्छ तत्र ते ऽयि नम् अज्ञातस् ते ऽयं जनः ॥८॥

ये त्वा कृत्वालेभिरे विद्वला अभिचारिणः ।

विश्वेद् कृत्यादूषणं प्रतिवर्त्तं प्रतिसरं तेन त्वा स्नपयामसि ॥९॥

यद् दुर्भगां प्रस्नपितां मृतवत्साम् उपेयिम ।

अपेतु सर्वं मत् पापं द्रविणं मोप निष्ठुतु ॥१०॥ ॥का०७॥

१६.३६

शो १०.१.११-२०

यत् ते पितृभ्यो ददतो यज्ञं वा नाम अगृह्युः ।

संदृश्यात् सर्वस्मात् पापाद् इमा मुञ्चन्तु त्वीषधीः ॥१॥

वैवैनसात् पिश्यान् नामप्राहात् संदृश्याद् अभिनिष्कृतात् ।

मुञ्चन्तु त्वा वीरुधो वीर्येण ब्रह्मण ऋग्भिः पयस ऋषीणाम् ॥२॥

यथा वातश् व्यावयति भूम्या रेणुम् अन्तरिक्षाश् चाभम् ।

एवा मत् सर्वं दुर्भतं ब्रह्मनुत्तम अपायति ॥३॥

अप काम नानदती विनद्धा गर्दभीव ।

कर्तुं नक्षस्वेतो नुत्ता ब्रह्मणा वीर्या[व]ता ॥४॥

अयं पन्थापि नयामस् त्वा कृत्ये प्रहितां प्रति त्वा प्र हिण्मः ।

... शेषम् * *

... प्रकामा

मधो * वि...

* * प्रहो...

... मा * *

... अपरिमिता

* मनिस् सहस्र * अरुह्यतु

मधोन * * *

... तारीयं *

उज् जीवस् स्तनयन्तु तत् प्रजापतिर् एव तत्

[प्रजापत्यः प्रादुर *

अन्य...

* * वहतो...

* * अपु नरादाम *

शीर्षण्वती नस्वती कर्णिनी * कृता * *

* * इत्...

* * कृती...

* * नुसेव * बन्धुम् *

} अनयाहम् ओषधे इत्य एका

... शपथश् शपथीयते

प्रतीचीर्... पुरोहिता

* * कृत्याम्

* * अभिनिवर्तस्व मास्माद् अह्ये *

* * न पुरम् मन्त्रिणी * दतुर् विद्यः

... अज्ञानम् * अग्र *

यम् * कृत्या * अभिचारिणः

* * प्रतीवरत्तम् अप्रतिसरं...

विदुर्भगां पृष्णपथां * उपेयिमः

अमेतु * नत् * * मोप *

* * पितृभ्यो ददतो यज्ञं * * तगृह्युः

संदृश्यात् ...

* * पिश्यां 'प्राहात् संदृश्याद् अभिनिष्कृताः

* * वीरुधो * * च विमिः...

* * वात व्यावयतु...

यवस सत् * * ब्रह्मनुत्तम उपायता

* * नादपती अविनद्धाद् *

कर्तुं यज्ञः इवेतो नुत्ता * *

* * नयामि * कृत्यपु हितां * * * हिण्म

शो मा क्षणिष्ठाः

शो पाकं सन्तं

शो नास्ति

शो निखातं

शो ० १ १

शो १० १.२१.१ * अस्मान्

शो २२ [रक्षतां * * प्रजावती

शो नास्ति

शो २३ पापकृते कृत्याकृते
[(वा नास्ति)

शो २४

शो २५

शो २६

शो न त्वा निकर्तुमर्हति

शो नास्ति

शो २७

शो नि हस्य

शो २८ अथेहि

शो तं प्रति

शो २९

शो १०.१.२९.१.१

शो ३० तमसाधुता * इव

शो ३१ कृत्याकृतो वलगिनो

शो अमून् कृत्याकृतो

शो ३२ मुच्यते तमसस्परि...
[केतु]

शो १.३.१

तेनाभि याहि भञ्जत्य् अनस्विनीष वाहिनी विश्वरूपा कुरुटिनी ॥१॥
पराकृ ते ज्योतिर् अपथं ते अर्वाग् अन्यत्रास्मद् अयना कृणुष्व ।
परेणेहि नवति नाड्या अति दुर्गास् झोत्या मा वानिष्ठाः ? परेणेहि ॥६॥
यात इव वृक्षं नि मृणीहि पादय मा गाम् अभ्वं पुरुषम् उच्च छिष एषाम् ।
कर्तुन् निवृत्त्येत * कृत्ये अप्रजास्त्राय बोधय ॥७॥
यां ते अकृद् बर्हिषि यां इमशानि कृत्यां क्षेत्रे वलगं वा निचरन्तुः ? ।
अग्नौ वा त्वा गार्हपत्ये ऽभिषेक * पूर्णं सन्तं घोरत्रा अनागसम् ।
ताम् इतो नाशयामसि ॥८॥
उपाहृतम् अनुबुद्धं निपातं वैरं त्सार्य अन्व अविदाम कर्त्रम् ।
तद् एतु यत आगन् तत्राश्व इव वर्ततां इन्तु कृत्याकृत * प्रजाम् ॥९॥
स्वायसा [असयो] भवन्ति नो गृहे विषा ते कृत्ये यतिधा परुषि ।
उत् तिष्ठेव परेहीतो ऽज्ञाते किम् इहेच्छसि ।
प्रीवास् ते कृत्ये पादौ चापि कत्स्यामि निर द्रव ॥ १०॥ ॥का २॥

१६.३७

इन्द्राग्नी एनान् वृश्चतां यौ प्रजानां प्रजापती ।
सोमो राजाधिपा मृडिता च भूतस्य ? न * पतयो मृडयन्तु ॥१॥
भवश् शर्वश् चोभयौ मृडतां नः ॥२॥
भवाशर्वाव् अस्यतां पापकृत्वने कृत्याकृते वा ।
वृष्कृते विद्युतं देवहेतिम् ॥३॥
यद्य् एयथ द्विपदी चतुष्पदी कृत्याकृता संभृता विश्वरूपा ।
सेतो ऽष्टापदी भूत्वा पुन * परेहि वृच्छुने ॥४॥
अभ्यक्ताक्ता स्वरंकृता सर्वे भरन्ती दुरितं परेहि ।
जानीहि कृत्ये कर्तारं दुहितेव पितरं स्वम् ॥५॥
परे[हि] कृत्ये मा तिष्ठो विजस्येव पदं मय ।
मृगस् स मृगयुस् त्वं ; नक्तास् कर्तुम् ? अर्हसि ॥६॥
अमर्त्यो मर्त्यस् स्वयंकृतं यच्च चकाराचिरया ।
हस्ताभ्याम् आत्मने ऽवधीम् ॥७॥
उत हन्ति पूर्वोत्तिनं प्रत्यादायापर इष्वा ।
उत पूर्वस्य निष्पततो वि हन्त्य् अपर * प्रति ॥८॥
एतद् धि शृणु मे वचो अपरेहि ? यत एयथ ।
यस् त्वा अकार तं पुनः ॥९॥
अनागोहत्या वै भीमा कृत्ये मा नो गाम् अभ्वं पुरुषं वधीः ॥१०॥ ॥का ३॥

१६.३८

यत्रयत्रासि निहिता ततस् त्वोत्थापयामसि ।
पर्णाल् लघीयसी भव ॥१॥
यदि स्थ तमसाधुता जालेनाभिहिता यूयम् ।
सर्वास् संलुप्येत * कृत्या * पुन * कर्त्रे प्र हिण्मसि ॥२॥
कृत्याकृतां मूलकृत्याम् अभिनिष्कारिण * प्रजाम् ।
मृणीहि कृत्ये मोच्य छिषो अमु कृत्याकृतं जहि ॥३॥
यथा सूर्यस् तमसो मुच्यते परि रात्रिं जहात्य् उपसथ च केतुम् ।
एवाहं सर्वं दुर्भूतं [कर्त्रे कृत्याकृता कृतं] हस्तीव रजो दुरितं
जहामि ॥४॥ ॥का ४॥

१६.३९

उपमित * प्रतिमितो ऽथो परिमितश् च यः ।

तेनाभ्याहि जुंजन् अस्विनीषि...
पराग ली... एता कृणुष्व
* नवति नाड्याति दुर्गा झोत्या * * परेणेहि
वातेव * मृणीहि पादे * * * इच्छिप येषाम्
कर्तुं निवर्तयतः...
या... या... नितक्षणः
* गात्रा * अचेरु पूर्णा * * नाकसम्
तम् इत *
उपाहृतम् * * * रवार्थं नविदाम कर्तुन्
* एत * आगं तत्राश्वेव...
स्वयशा भवन्ति तो... निधा *
* तिष्ठेव परेहीतो * * एहेक्षसि
... पादे चाप कृच्छ्राणि नि द्रवः

* एतां * गौः * *
* * मृडता ए भूतस्य * * मृडयन्तु
भवाशर्वावोभयो मृडता नः इत्येकपदाः
... व
... देवहेति
* एतद् द्विपदे चतुष्पदे * संभृतां * कृता
इवेतो...
अभ्यक्तागतास्वयंकृतः * * * परेहि
पदे * * विष्टो...
मृगस्य * तन्...
* मर्त्यो * यं * निधा
* * वधम्
* इन्तु पूर्वोत्तिनं प्रत्यादायापदीष्वा
उतो... यन्त्य * पतिः
यतद् शृणु * * अपरेह्यनधेतः
... र्द *
अनागोहत्यं * भीमं ...

यत्रयत्रासु निहिता * त्वोत्था *
पर्णा लघीयसी भव
यद् अस्तु * जालेनाभीयता *
* संलुप्येत * कृत्या * कृत्या * *
* कृतं * कृतम् * निःकारिणि *
मृणीहि * मुच्य...
* * तपसो * पर राष्ट्रं जहात् अवसथ * *
यवाहं... रदो *

* प्रतिमो * परमितश् ...

श्री २

श्री ३

श्री ५

श्री ४

श्री ६

श्री ७

श्री ८

श्री ९ अवनद्धम् अभिहितं

श्री ९

श्री १० नद्धा परिष्कृता

श्री ९.१.१४

श्री १६

श्री ११ प्रतिगृह्यतः

श्री ११

श्री १२

श्री १३.१

श्री १५.१

श्री १५.१

श्री १६

श्री १७

श्री २१

श्री २८

श्री २०

श्री ९.१.१९

श्री १६.१. श्री १९

श्री १४ भव

श्री २३ प्र भराभि

शालाया विश्ववाराया[स] ते नद्धानि वि चृतामसि ॥१॥
 यत् ते नद्धं विश्ववारे पाशो प्रमथिथ च यः [क]तः ।
 बृहस्पतिर् इवाहं बलं वाचा वि संसयामि तत् ॥२॥
 आ ययाम सं बबहं प्रन्धींश् चकार ते नद्धान् ।
 परंषि विद्वान् शस्तेवेन्द्रेण वि चृतामसि ॥३॥
 संदशानां पलदानां परिष्वज्यस्य च ।
 सर्वा मानस्य पत्नि ते नद्धानि वि चृतामसि ॥४॥
 वंशानां ते नद्धानां प्राणादस्य तृणस्य च ।
 पक्षाणां विश्ववारं ते नद्धानि वि चृतामसि ॥५॥
 यानि ते अन्तश् शिष्यान् आधेधूरण्याय कम् ।
 प्र ते ता वि चृतामसि सर्वा मानस्य पत्नि न उद्धिता तन्वे भव ॥६॥
 हविर्धानम् अग्निशालं पत्नीनां सदनं सद् ।
 सद्यो देवानाम् असि देवि शाले ॥७॥
 अधुम् ओपशं विततं सद्यश्चाक्षं विधुवति ।
 अपिनद्धम् अपिहितं ब्रह्मणा वि चृतामसि ॥८॥
 यश् च त्वा प्रति गृह्णाति येन चासि मिता त्वम् ।
 उभौ मानस्य पत्नि तौ जीवतां जरदृष्टी ॥९॥
 अमुत्रैनम् आ गच्छताद् दृढा नद्धापिनिष्ठिता ।
 तस्यास् ते वि चृतामस्य अङ्गमङ्गं परुषरुः ॥१०॥ ॥का० ५॥

१६.४०

अग्निम् अन्तश् छादयसि पुरुषान् पशुभिस् सह ।
 विजायति प्रजायति वि ते पाशांश् चृतामसि ॥१॥
 ऊर्जस्वती घृतघटी पृथिव्यां निमिता मिता ।
 विश्वाक्षं बिभ्रती शाले मा हिंसी प्रतिगृह्णतः ॥२॥
 यस् त्वा पूर्वो निमिमाय संजभार वनस्पतीन् ।
 प्रजायै चक्र त्वा शाले परमंष्टी प्रजापतिः ॥३॥
 नमस् तस्मै नमो दात्रे शालापतये च कृष्णसि ।
 नमो अग्नये प्रचरते पुरुषाय च ते नमः ॥४॥
 गोभ्यो अश्वेभ्यो नमो यच्च छालायां विजायते ।
 अन्तरा द्यां च पृथिवीं च यद् व्यचस् तेन शालां प्रति गृह्णामि त इमाम् ॥५॥
 यद् अन्तरिक्षं रजसो विमानं तत् कृण्व उदरं शेषधिभ्यः ।
 यच्च ? छालां प्रति गृह्णामि तस्मै ॥६॥
 तृणैर् आबृता पलदान् घसानां रात्रीव शाला जगतो निवेशिनी ।
 मिता पृथिव्यां तिष्ठसि हस्तिनीव पद्मती ॥७॥
 या द्विपक्षा चतुष्पक्षा षट्पक्षा या निमीयते ।
 अष्टापक्षां वृषापक्षां शालां मानस्य पत्नीम् अग्निर् गर्भं इवा शये ॥८॥
 इदस्य ते वि चृताम्य अपिनद्धम् अपोर्णुवन् ।
 वरुणेन समुज्जितां मित्रं प्रातर व्य उज्जतु ॥९॥
 कुलाय ऽधि कुलाय कोश कोशस् समुज्जितः ।
 तत्र मर्त्यो वि जायते यस्माद् विश्वं प्रजायते ॥१०॥ ॥का० ६॥

१६.४१

चतुस्त्राकिं परिचक्रां कविभिर् निमितां मिताम् ।
 विश्वाक्षं बिभ्रती शालां अमृतौ सोम्यं सद् ॥१॥
 मा नः पाशान् प्रति मुखो गुरुर भारो लघुर भवः ।
 वधूम् इव त्वा [शा]ले यत्रकामं भरामसि ॥२॥
 इमा आपः प्र हराम्य अयक्ष्मा यक्ष्मनाशिनीः ।
 गृहान् अभि प्र सीदाम्य अमृतेन सहाम्निना ॥३॥

... नद्धान् * *

बृहस्पति बहं * * * संसियामि *

* यामि * विषहो प्रमथि .. बहं

* विद्वाय *

संदशानां पलदानां परिष्वक्ननदस्य *

... नद्धान् * *

वंशानां * नाहवामि ...

... त नद्धान् * *

* च * * आमो न्याय *

* चे * * * * पत्न्या नु उद्धयता तत्वे *

मनो ...

यक्ष्मोपिंश * * विधुवति

* * ब्रह्मणश् च कृतामसि

यश् चित्रा प्रति गृह्णातु तेन आशसिता *

अमित्रैनम् * गच्छता त्रिधा ऽष्टता

* * छदेमि ...

... ति * *

... निमिता मिताः

विद्वान् * शाला * * पशुष्णतः

... निममाय * वानरपती

प्रजाये ... परमंष्टी *

* तस्ये ...

... ज * *

... पृथिवी * * वदस् तेना * * * तैमा

... वृणु * शेषलिभ्यः

तृणपावृता पलदां ... निवेशिनी

... हस्तिनीव *

* * शाला मानस्य पत्निम् * * * सै

... चृतामसि अपिनद्धसपूर्णवां

* समुपजिता * * व्यभजतु

... समुपजितः

... प्रजायसे

* * कविभिर् नसिता सितां

विद्वान् बिभ्रती * अमृतौ सोम्यां मतः

... अक्ष्मा यक्ष्मनाशिनी

शो २२

प्रतीचीं त्वा प्रतीचीनश्च शाले प्रैम्भु भद्रिसतीम् ।
अग्निर् वा अन्तर आपश्च वा ऋतस्य प्रथमा द्याः ॥४॥
स्वाहा देवेभ्यस् स्वाह्येभ्यः ।

शो २५^१

प्राच्या दिशश्च शालाया नमो महिम्ने ॥५॥

शो २६^१

स्वाहा देवेभ्यस् स्वाह्येभ्यः ।

शो २७^१

दक्षिणस्या दिशश्च शालाया नमो महिम्ने ॥६॥

स्वाहा देवेभ्यस् स्वाह्येभ्यः ।

शो २८^१

प्रतीच्या दिशश्च शालाया नमो महिम्ने ॥७॥

स्वाहा देवेभ्यस् स्वाह्येभ्यः ।

शो २९^१

उदीच्या दिशश्च शालाया नमो महिम्ने ॥८॥

स्वाहा देवेभ्यस् स्वाह्येभ्यः ।

शो ३०^१

ध्रुवाया दिशश्च शालाया नमो महिम्ने ॥९॥

स्वाहा देवेभ्यस् स्वाह्येभ्यः ।

शो ३१^१

ऊर्ध्वाया दिशश्च शालाया नमो महिम्ने ॥१०॥

स्वाहा देवेभ्यस् स्वाह्येभ्यः ।

दिशोदिशश्च शालाया नमो महिम्ने ॥११॥ ॥का^१७॥ ॥अनु^१७॥

शो १०.६.१-७,९

१६.४२

अरातीयोर् आलव्यस्य दुर्दादौ द्विषतश्च शिरः ।

प्र बुध्नाम् एनद् ओजसा ॥१॥

धर्मं मह्यम् अयं मणिः फाला[ज] जातः करिष्यति ।

तप्तो मन्थेन मागमद् रसेन सह वर्चसा ॥२॥

य[त] त्वा शिक्कः परावधीत् तक्षा हस्तेन वाहया ।

आपस् त्वा तस्माज् जीवलाः पुनन्तु शुचयश्च शुचिम् ॥३॥

द्विरण्यशृङ्गो ? ऽयं मणिर् वधन् नो वस्व अदातिम् ? ।

अज्जां यज्ञं महो वधत् गृहे वसति नो ऽतिथिः ॥४॥

तस्मै घृतं सुरां मध्व अ[ज्जम]ज्ञं क्षदामहे ? ।

स नः पितेव पुत्रेभ्यश्च भ्रयद्विभ्यश्च चिकित्सतु ।

[भूयोभूयश्च इवद्विभ्यो] देवेभ्यो मणिर् पत्य ॥५॥

इमं वध्नातु बृहस्पतिर् मणिं फालं घृतश्चुतम् उग्रं खदिरम् ओजसे ।

भूयोभूयश्च इवद्विभ्यस् तेन त्वं द्विषतो जहि ।

तम् अग्निः प्रत्य् अमुञ्जताज्या[य] रसाय कम् ।

सो ऽस्मा आज्यं दुहे ॥६॥

[इमं वध्नातु बृहस्पतिर् मणिं फालं घृतश्चुतम् उग्रं खदिरम् ओजसे ।

[भूयोभूयश्च इवद्विभ्यस् तेन त्वं द्विषतो जहि ।]

तम् इन्द्रः प्रत्य् अमुञ्जताजसे वीर्याय कम् ।

सो ऽस्मै बलम् इव दुहे ॥७॥

[इमं वध्नातु बृहस्पतिर् मणिं फालं घृतश्चुतम् उग्रं खदिरम् ओजसे ।

[भूयोभूयश्च इवद्विभ्यस् तेन त्वं द्विषतो जहि ।]

ते सूर्यः प्रत्य् अमुञ्जत तैन्मा अजयद् विशस् सो ऽसौ वर्च इव [दुहे] ॥८॥

॥का^११॥

१६.४३

शो १०.६.८

[इमं वध्नातु बृहस्पतिर् मणिं फालं घृतश्चुतम् उग्रं खदिरम् ओजसे ।

[भूयोभूयश्च इवद्विभ्यस् तेन त्वं द्विषतो जहि ।]

* * प्रतीचीनि * प्रहिं प्रहिंसती

* हिंसापदचन्तस्य प्रथमोभा

...स्वाह्येभ्यः

प्रच्या दिशश्च ...

... स्वाह्येभ्यः

... स्वाह्येभ्यः

प्रतीच्यां ...

... स्वाह्येभ्यो

दीच्यां ...

... स्वाह्येभ्यो

... स्वाह्येभ्यो

दिध्वायां ...

... स्वाह्येभ्यो

इति षडृतसूक्तम्

ओ रात्रीयोर् * दुर्दादौ ...

* बुध्नामीनम् *

चर्म मय्याम् ...

... रथेन * *

... तक्ष * वाच्या

* तास ...

द्विरण्यशृङ्ग * * दाहम् ..

... दधति ...

... अने खनामहे

... अयद्विभ्यश्च चिकित्सतु

देवभ्यो * अभ्यः

{ भूयोभूयस्यद्विभ्यस् * * * * ॥६॥ इमं वध्नातु बृहस्पतिः मणिं फालं घृतश्चुतमुग्रं खदिरमोजसे
भूयोभूयश्च इवद्विभ्यस् तेन त्वं द्विषतो जहि ॥७॥

त्वम्...

त्वम् ..

... वहे

त्वं... विपः...

शो १०	तं सोमः प्रत्य अमुञ्चत द्रविणाय रसाय कम् । सो ऽसौ मह इद् दुहे ॥१॥ [इमं बध्नातु बृहस्पतिर् मणिं फालं घृतद्वुतम् उग्रं खदिरम् ओजसे । [भूयोभूयश् श्वदश्वस तेन त्वं द्विषतो जहि ।] तं बिभ्रच्च खन्द्रमा मणिम् असुराणां पुरो ऽजयद् दानवानां हिरण्ययीः । सो ऽसौ तेज इद् दुहे ॥२॥	त्वं... * * मह *
शो १५	[इमं बध्नातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् आशवे ।] तं राजा वरुणो मणिं प्रत्य अमुञ्चत शंभुवम् । सो ऽसौ राज्यम् इद् दुहे भूयोभूयश् श्वदश्वः । [तेन त्वं द्विषतो जहि] ॥३॥	त्वं... हिरण्ययी ... वधे त्वं... * रमा ...
शो नास्ति	[इमं बध्नातु बृहस्पतिर् वाताय मणिं आशवे ।] तं त्वष्टा प्रत्य अमुञ्चत प्रजाभ्यो वीर्याय कम् । सो ऽसौ रूपम् इद् दुहे [भूयोभूयश् श्वदश्वः । [तेन त्वं द्विषतो जहि] ॥४॥	त्वं... ... वधे
शो १२	[इमं बध्नातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् आशवे ।] तनेमां मणिना कृषिम् अश्विनाव् अभि रक्षतः । स भिषग्भ्यां पयो दुहे [भूयोभूयश् श्वदश्वः । [तेन त्वं द्विषतो जहि] ॥५॥	तनेमा * * अश्विनाम् * रक्षतु * निग्भ्यां ..
शो १३	इमं बध्नातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् [आशवे] । [तं बिभ्रत् सविता मणिं] तनेदम् अजयत् स्वः । सो ऽसौ सृजतां दुहे [भूयोभूयश् श्वदश्वः । [तेन त्वं द्विषतो जहि] ॥६॥	तेनेदम् * रवत्
शो १६, १४	[इमं बध्नातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् आशवे ।] तं देवा बिभ्रतो मणिं सदा धावन्त्य भक्षिताः । स एभ्यो अमृतं दुहे [भूयोभूयश् श्वदश्वः । [तेन त्वं द्विषतो जहि] ॥७॥	... मणिशो * * अक्षताम् साभ्योम् * *
शो १४, १६	[इमं बध्नातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् आशवे ।] तम् आपो बिभ्रतीर् मणिं सर्वान् लोकान् युधाजयन् । स आभ्यो जितिम् इद् दुहे [भूयोभूयश् श्वदश्वः । [तेन त्वं द्विषतो जहि] ॥८॥	मणि । यं सर्वो लोकां निधाजयं मोभ्यो * * वधे
शो १७	[इमं बध्नातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् आशवे ।] तम् इमं देवता मणिं तुभ्यं दधतु भर्तेव । [अ]सौ ते भूतिम् इद् दुहे भूयोभूयश् [श्वदश्वः] । तेन त्वं द्विषतो जहि ॥९॥ ॥का २॥	... मणिं तुभ्यो * * * * भूतम् * वडां भूयोभूयस्य स्वेन...

१६.४४

शो १०.६.१९	अमृतदेशा अबध्नत प्रदिशास् तम् अबध्नत । प्रजापतिस्त्वष्टो मणिर् द्विषतस् सो ऽधरां अकः ॥१॥	* बध्नतः * * अबध्नतः पतिस्त्वष्टो मणिं द्विषतो...
शो १८	अतवस् तम् [अबध्नतार्तवास् तम्] अबध्नत । संवत्सरस् तं बध्वा सर्वं भूतं चि राजति ॥२॥	... अबध्नतम् ... भूति * राजती
शो २०	अथर्वाणो [अ]यज्ञताथर्वणा अबध्नत । अङ्गिरसस् तं बध्नन्ति दस्यूनां बिभिदुः पुरः ॥३॥	* बध्नत आथर्वाणा बध्नतः आङ्गिरस्तरतं बध्नामि * विवदः पुराः
शो २१	तं धाता प्रत्य अमुञ्चत स भूतं व्य अकल्पयत् । तेन त्वं द्विषतो जहि ॥४॥	त्वं * प्रति मुञ्चत सु भूता न्य *
शो २३	इमं बध्नातु बृहस्पतिर् देवेभ्यो असुरक्षितिम् । स त्वायं मणिर् आगमत् सह गोभिर् अजा[वि]भिर् अज्जेन प्रजया सह ॥५॥	... क्षिति ... अन्येन * *
शो २५	[इमं बध्नातु बृहस्पतिर् देवेभ्यो असुरक्षितिम् । [स त्वायं मणिर्] आगमन् मधोर् घृतस्य धारया कीललेन धिया सह ॥६॥	अगमन्... कीललेन * *
शो २६	इमं बध्नातु बृहस्पतिर् देवेभ्यो असुरक्षितिम् ।	... क्षिति

[स त्वा]यं मणिर् भागमद् भोजसा तेजसा सहसा भूत्या द्रविणेन भ्रिया सह ॥७॥

यस्य लोका इमे त्रयः पयो दुग्धम् उपासते ।

स त्वायम् अभि रक्षतु मणि[श] भ्रैष्ठ्याय मूर्धतः ॥८॥

स त्वायं शतदक्षिणो मणि[श] भ्रैष्ठ्याय जिन्वतु ।

यं देवाः पितरो मनुष्या उपजीवन्तु सर्वदा ॥९॥

तस्मै त्वा यज्ञवर्धन मणे प्रत्य अमुञ्च शिवम् ।

तं त्वां शतदक्षिण मणे भ्रैष्ठ्याय जिन्वतात् ॥१०॥ ॥का०१॥

१६.४५

असपत्नस् सपत्नहा सपत्नान् द्विषतो ते ऽधरां अकः ।

उत्तरं द्विषतस् त्वा मणिः कृणोतु देवजाः ॥१॥

मणिं सहस्रवीर्यं ब्रह्मणा तेजसा सह प्रति मुञ्चामि ते शिवम् ।

स त्वाम् अभि रोहतु देवैः फालमणिस सह ॥२॥

यथा बीजम् उर्वरायां कृष्टे फालेन रोहति ।

एवास्मिन् प्रजा पशवो ऽन्नमन्नम् वि रोहतु ॥३॥

एतम् इधं समाभृतं जुषाणो अग्रे प्रति हर्य होमम् ।

तस्मिन् विदेम सुमति स्वस्ति चक्षुः प्राणं प्रजां पशून् जातवेदसि ब्रह्मणा ॥४॥ ॥का०४॥

१६.४६

का चासि क्षमा चासि तस्यास् ते भूतिश् च सुभूतिश् चैति मुखे ।

ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।

ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।

ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।

अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राज्ञा बन्धेभ्यो विमदं न एनम् ॥१॥

भूमिश् चासि भूतिश् चासि तस्यास् ते भुवनं च सुभूतिश् चैति मुखे ।

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।

[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।

[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।

[अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राज्ञा बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥२॥

पृथिवी चासि पार्थिवी चासि तस्यास् ते भविष्य[श्च] चाभविष्य[श्च] चैति मुखे ।

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।

[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।

[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।

[अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राज्ञा बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥३॥

क्षेम्या चासि क्षितिश् चासि तस्यास् ते कं च नाकं चैति मुखे ।

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।

[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।

[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।

[अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राज्ञा बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥४॥

इडा चासि सुदृढा चासि तस्यास् ते स्वश् च स्वर्गश् चैति मुखे ।

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।

[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।

[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।

[अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राज्ञा बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥५॥

अमितिश् चासि निर्ऋतिश् चासि तस्यास् ते मित्रं च मैत्रं चैति मुखे ।

अयं ...

... भ्रैष्ठ्याय मूर्धता

... भ्रैष्ठ्याय *

... मणेः ...

* त्वं * मणिमणिश भ्रैष्ठ्याय जिन्वतः

... सपत्नां * मे धरा *

... देवजा

मणियं * * तेतेजसा सहस्र...

... कृष्टे * *

यवास्मिन् * * नमंते * *

... अग्नेः ...

* विधेम सुमती ...

... भूति * सुभूति चैति *

... ताभ्यौ * * *

... सूनुम्

... तन्वा मुमुग्धिर्... एनम्

... च

* * पृथिव्ये...

च

... च

... च

... च

श्री १०.६.३०.५

श्री ११.१

श्री १०.१

श्री ११.५

श्री १३

श्री ३५

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि बृद्धि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥६॥
 शतपृष्ठा चासि विधून्वाना चासि तस्यास् ते विन्दस् च विन्दमानं
 चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि बृद्धि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥७॥
 सुविता चासि सुवितिथ चासि तस्यास् ते विसिथ च सुविसिथ चै[ति
 मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि बृद्धि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥८॥
 वप्सा ? चासि वप्सतिश् ? चासि तस्यास् ते वसुश् च प्रवसुश्
 चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि बृद्धि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥९॥
 अप्सराश् चासि सदान्वा चासि तस्यास् ते रोहं च रोहश् चै-
 [ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि बृद्धि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥१०॥

॥का०॥

१६.४७

रोहिणी चासि सुरोहिणी चासि तस्यास् ते यच्छश् च प्रयच्छश्
 चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि बृद्धि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥१॥
 विश्वभृच् चासि विश्वरूपा चासि तस्यास् ते ददस् च प्रददस् चै[ति
 मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि बृद्धि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥२॥
 गिरयन्ती ? चासि गिरिगिरि[श्] ? चासि तस्यास् ते विन्दस् च सुवृन्दानं ?
 चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि बृद्धि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥३॥
 गुर्वी चासि गुर्वितिरि ? चासि तस्यास् ते दोहश् च दोहनं चै[ति मुखे ।

* * बधून्वाना... विन्दस्...

च

... च

... च

... रोह * * च

* * सरोहिणी

च

... तेय * * * च

च

गर्वी...दोहानं च

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥४॥
 दितिश् चास्य भवितिश् चासि तस्यास् ते पयश् च पयसश् चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥५॥
 जूर्णा चासि जरयन्ती चासि तस्यास् ते दक्षश् च दक्षमाणं चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥६॥
 अप्रतिष्ठा चासि प्रतिष्ठिता चासि तस्यास् त ओजश् च तेजश् चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥७॥
 वमी चासि प्रवमी चासि तस्यास् ते सुवच् च सुवसच् ? चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥८॥
 लोकिनी चासि लोककृच् चासि तस्यास् ते कुर्वच् च संस्कुर्वाणं चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥९॥
 नीची चास्य उत्ताना चासि तस्यास् ते स्वं च स्वावश् चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥१०॥
 ॥का० ६॥

१६.४८

पृष्णिश् चासि पृषती चासि तस्यास् ते चासं चाप्राद्यं चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥१॥
 सरा चासि सरस्वती चासि तस्यास् ते ब्रह्म च क्षत्रं चै[ति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥२॥
 वसुधृच् चासि वसुमती चासि तस्यास् ते सनुता चै[ति ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।

... च

... च

... प्रतिष्ठितः ... च

उर्वी * प्रवमी ... च

पृष्णिश् * पृषतीश् ... च

... च

... ज

[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥३॥
 महश् चासि महस्वती चासि तस्यास् ते कामश् च तृप्तिश् चेति [मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम्] ॥४॥
 सर्वा चासि सर्वं चासीदं ? तस्यास् ते विश्वं च विश्वे च देवा यन्ति मुखे ।
 ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः *
 ताभ्यां नो मृड ? ताभ्यां नो ऽधि ब्रूहि ।
 ताभ्यां नो ऽभि जिग्रह ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
 अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धि प्राह्या बन्धेभ्यो विमदं न एनम् ॥५॥

॥का०७॥ ॥अनु०८॥

१६.४९

* * महस्वतीश्...चेति * चेति

* * * नरेदं...६ * ॥५॥

... जिग्रह ॥६॥ मातेमातेव ...

... तन्वा ... ॥७॥

... कतरयनेनं मुधता

* * यदत्रा मुमुधतेह न

* यशमाहमरिमन्तु *

वेदस्वता ...

... मेपिम

* विदांसो यदि विदासः एनासश् *

* न...सगोपसा

... स्वपं येनेनस्यो *

भूति...एवि *

... सिन्धु...

* पवित्रेणाज्यं ...

अर्... कार्षीवरुणानविनो नु *

* नराजन * * अथा यशे मधुमान् * *

... आगं * * परायदो जिहीले

यददं...आत- * अतसो न आगं

* रगत * सजन्ते ...

अपमृत्युम प्रतीतं * * नस्वेन * *

एन * * *

॥का०१॥

१६.५०

इहैव सन्तः प्रति दक्ष एतज् जीवा जीवेभ्यो नि हराम एनत् ।
 अपमित्य धान्यं यज् जघसागिर मा तस्माद् अनुणं कृणोतु ॥१॥
 अनुणा अस्मिन् अनुणाः परस्मिन् तृतीये नाके अनुणास् स्याम ।
 ये देवयाना उत पितृयानास् सर्वान् पथो अनुणा अदीप ? ॥२॥
 यद् धस्ताभ्यां चक्रमा किल्विषण्य अक्षानाम् अक्तम् अभिलिप्समानाः ।
 उग्रपश्ये उग्रजितौ तद् अद्याप्सरसाव् अनु दत्ताम् अणं नः ॥३॥
 उग्रपश्ये राष्ट्रभृत् किल्विषाणि यद् अक्षवृत्तम् अनु दत्तं नस् तत् ।
 अणान् नो नर्णं यद् यच्छमानो यमस्य लोके अधिरज्जुर् आयत् ॥४॥
 यस्मा अणं यस्य जायाम् उपैमि यं याचमानो अभ्यैमि देवाः ।
 ते ऽ वाजिन् वाजिभिर् ? मोक्षरां मद देवपत्नी अप्सरसाव् अधीतम् ॥५॥
 यद् अदीप्यन् अहम् अणं कृणोम्य अदास्यन् अग्न उत संगृणामि ।

... दधम . हाम *

अपमृत्यु * * जघामा अभिर्...

अनुणास्मिन्...

... पित्र्याणास् सर्वा * * * [पसमाना

* अरताभ्यां * किल्विषम् अक्षम् * अविलि-

* * चद् अधाप्सरसाम् * * * कर्षं *

* भूतः किल्विषं * * * दत्तं न्वस् * [आयुत

नृणा नो नृणा * अयश्छमानो * * अभियज्जर्

* रुणी * * उपैमे * याजमानो अभ्यैमहे । वा

* * * अद् येवपत्नी अप्सरसाव् अदीतम्

यदि देव्यं नाहम् * * अतामस्मिन् * * संगृणन्तु

शो ६.११४.१

शो २

शो ३

शो ६.११५.१

शो २

शो ३ स्विन्नः

शो ६.११६.१

शो २

शो ३

शो ६.११७.१ ते आ २.३.२

[साम मं २.३.२०

शो ६.११७.२

शो ३

शो ६.११८.१

शो २

शो ३

शो वाचं वादिषुः

शो ६.११९.१

श्री ३

श्री २

श्री ६.१२०.१

श्री २

वैष्णानरो नो अधिपा वसिष्ठ उवाच सुकृतस्य लोकम् ॥६॥
 वैष्णानरः पावया[न] नः पवित्रैः यत् संगरम् अभिधावाम् आशाम् ।
 अनाजानन् मनसा याचमानो यत् तन्नोऽप धित्सामि ॥७॥
 वैष्णानराय प्रति वेद्यामि तद् अनुजं संगरो देवतासु ।
 स एतान् पाशान् विचृतं प्र वेदाथ पकेन सह सं भवेम ॥८॥
 यद् अन्तरिक्षं पृथिवीम् उत यां यन् मातरं पितरं वा जिहिसिम ।
 अग्निर् मा तस्माद् पनसो गार्हपत्यः प्र मुञ्चतु ॥९॥
 भूमिर् मातावितिर् नो जनित्रं भ्रातान्तरिक्षम् अभिशास्त्या नः ।
 द्यौर् नः पिता पित्र्याच्च छं भवाति जामिम् ऋत्वा माव पत्सि
 लोकात् ॥१०॥ ॥का० २॥

१६.५१

श्री ६.१२०.३

श्री ६.१२१.१.१

श्री २.१

श्री ३।५ १.९९.२.१, १.२.४.१

श्री ४

श्री ६.१२१.१.५ २.५०.२

श्री २

श्री ३

श्री ६.१२१.३

श्री ४

श्री ५

यत्रा सुहार्दसु सुकृतो मयन्ति विद्वांस रोगं तन्वस् स्थायाः ।
 अन्धोणा भङ्गैर् अहतास् स्वर्गे तत्रा पश्येम पितरो च पुत्रान् ॥१॥
 विधाणा पाशान् उत वि ध्याय्य अस्मद् य उत्तमा अधमा वारुणा ये ।
 यद् वारुणा बध्यसे यच्च च रज्ज्वा यद् भूम्या बध्यसे यच्च च वाचा ॥२॥
 उद् अगातां भगवती विचृतौ नाम तारके ।
 प्रेहामृतस्य यच्छतां प्रेतु बद्धकमोचनम् ॥३॥
 वि जिह्वीष्व लोकं कृणु बन्धान् मुञ्चासि बद्धकम् ।
 योम्या इव प्रच्युतो गर्भे पथस् सर्वा अनु गच्छा ॥४॥
 तं प्रजानन् [प्रति गृह्णाति विद्वान् बृहस्पतिः प्रथमजा ऋतस्य ।
 [अस्माभिर् दक्षं जरसः परस्ताद् अच्छिन्नं तन्तुम् अनु सं तरेम] ॥५॥
 ततं तन्तुम् अत्थ एके तरन्तु येषां दत्तम् आयनं पित्र्येण ।
 अवन्धु एके जन्तुः प्रयच्छान् दातुं ते शिक्षान् स स्वर्गे एषाम् ॥६॥
 अन्वारभेधाम् अनुसंभेधाम् एतं लोकं भूधनासु सञ्चले ।
 यद् वां पूर्तं प्रविष्टम् अग्नौ तस्य गुप्तये दम्पती सं भयेधाम् ॥७॥
 देवाः पितरः पितरो देवाः ।
 यो ऽस्मि सो ऽस्मि सो ऽयम् अस्मि ॥८॥
 ऽ प्रशजामि शतजामि मेज्जते स्य ? ।
 संमैष्णवस्तुष्णोश् ? शान्तं शिवं कृतं तस्मान् मावयम् ? ॥९॥
 नाके राजन् प्र[ति तिष्ठ तन्नैतत् प्रति] तिष्ठतु ।
 विद्धि पूर्तस्य नो राजन् स देव सुमना भव ॥१०॥ ॥का० ३॥

१६.५२

अपास्माद् ब्राह्मण्यां संघाम् अप धारां नि वृमसि ।
 इन्द्राग्नी विश्वेदेवसाव् अर्णवाद् अधि मुञ्चताम् ॥१॥
 नमस् ते ब्राह्मणसंघे अपरे इ अतएतः ? ।
 यो ऽस्मान् इच्छि यं च वयं क्षिप्मस् तं ते प्र सुवामि विधुमध्यं प्र सूर्याः ॥२॥
 अपारं त्वाद् अर्णवम् ऽ अनुद् याजाहे ? विदुः ।
 यस् ते ऽ वेदो नरम् ? आस्य मेहत् साक्षाद् वेदिमुक्कम् ॥३॥
 तव निर्याणं तव ते विदुः ।
 इन्द्रेण कल्प्ता योनिर् नरको ऽस्याः कुलायम् ॥४॥
 महान् समुद्रो रजसो विमानः ।
 स्वर्गे लोके अपि नः कृणोतु ॥५॥ ॥का० ४॥

१६.५३

श्री ११.३.१

श्री २ नाना

तस्यौदनस्य बृहस्पति[श्च] शिरो ब्रह्म मुक्कम् ॥१॥
 सूर्याचन्द्रमसाव् अध्या बृहस्पत्यन्तरे ओत्रे ॥२॥

* * विधानो ...

... संगरम् अभि * *

अनाजानां वच स्वेकौप दिव्यमि

* * वेदयामे ...

* वतान् * * * वेदा अवा * * * *

* माता अवितिर् ...

* * * पित्र्याच्च सम्भवामि जहामि कृत्वा

लोकान्

[मविद्व

... तन्व स्थाया

अधुनागैर् हरितासु... पुत्रौ

विधाणां पाशाः * * इय तथैव उत्तमाधमा * *

* * वधमे ... वदसे * * *

* * * विदुः ...

* वदन्तं प्रतो *

* जीव * * वदा ...

* वद * * प्रथक् ...

} तं प्रजानन् इत्येका

तदं तदन्तम् * * चरन्तु * भतम् येन *

अवन्ध * * प्रवदन्त * * शिक्षां न * *

* रभेताम् अनुपरभेताम् * * अद्वयानां सुजन्ते

विद् वाग्...

विद् वाग्...

* राज ...

विद्ध * * राज ...

* ब्राह्मण्यं * अपा ...

* नवस्वेदेवसां वर्णावाद् * *

* * ब्राह्मणासंघे ...

* निर्याण ...

* क्षिता * * स्व * *

मह ...

एवम्...

* अक्षौ ...

श्री १८

श्री १

श्री ५

श्री ५

श्री ६ कञ्ज कलीकरणाः शरोऽभ्रम्

श्री ७

श्री ८

श्री ९, १०

श्री ११

श्री १७

भस्मिन् भास्यं विद्युद् जिह्वा ॥३॥
 मरुतो वन्ताः पवमानः प्राणः ॥४॥
 ओषधयो लोमानि वनस्पतयः केशाः ॥५॥
 समुद्रो मूत्रम् अभिना प्रपदे ॥६॥
 खरं पञ्चविलम् उखं घर्मोऽभीम्बे ॥७॥
 बभ्रुर् मुसलं काम उल्लसलम् ॥८॥
 [वितिथ] शर्पम् भद्रिनि[थ] शर्पग्राही वातो अपाविनक् ॥९॥
 गावस् तण्डुला अश्वाः कणा मशकास् तुषाः ॥१०॥
 कमुत् ? फलीकरणाः ॥११॥
 इयामम् अयोऽस्य मांसं [लोहितम्] अयो लोहितम् ॥१२॥
 त्रपु भस्मार्जुनम् अस्थि हरितं वर्णः पुष्कलं गन्धः ॥१३॥
 कलः पात्रम् अष्टारो बाहू ॥१४॥
 स्फण्याव् अंसौ गुवा वरत्राः ॥१५॥
 र्धानूक्यं युगानि जत्रवः ॥१६॥
 ऋतं हस्तावाभिषेचनं कुस्योपसेचनम् ॥१७॥
 आर्तवाः पक्कारो भस्मिन् प्राशिता ब्राह्मणः प्रतिग्रहीता ॥१८॥ ॥का०५॥

१६.५४

श्री ११.९.११

श्री ६

श्री १६

श्री १९

तस्यौदनस्य भूमिः कुम्भी घौद अपिधानम् ॥१॥
 शरोऽभ्रम् उषा निहारः ॥२॥
 बृहद् आययनं रथस्तरं दूर्वा ॥३॥
 विशाः पार्श्वे सीताः पशवः ॥४॥
 सिकता ऊवध्यं बलनम् उपस्तरणम् ॥५॥
 अहोरात्रे विक्रमणे ओदनस्य वर्षे प्रोक्षणं मरुतः परि [व] धति ॥६॥
 मरुतः किष्वादिब ? परिधयः ॥७॥
 ऋचा कुम्भ्य [अ] धिनीयते सार्त्विज्येन प्रेष्यते ब्राह्मणा प्रतिगृह्यते ॥८॥
 [स य] एतस्यौदनस्यैवं महिमानं विद्या[त्] ॥९॥
 नास्य इति ब्रूयान् नानुपसेचन इति नेदं च किं चेति ॥१०॥
 यावद् वाताभिमानस्येत तन् नातिषदे[त्] ॥११॥
 ओदनेन यज्ञवच्चस् सर्वे लोकास् समाप्याः ॥१२॥
 अस्मिन् समुद्रो घौद भूमिस् त्रयोऽवरपरं धिताः ॥१३॥ ॥का०६॥

१६.५५

श्री ११.१.२६

श्री नास्ति

ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः [प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः] ।
 यस् त्वाम् ओदन इति कस्येनं शीर्ष्णा प्राशीः ॥१॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कस्येनं मुखेन प्रा[शीः] ॥२॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कस्येनं अक्षीभ्यां प्रा[शीः] ॥३॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कस्येनं ओत्राभ्यां प्रा[शीः] ॥४॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कस्येनं भास्येन प्रा[शीः] ॥५॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कस्येनं जिह्वया प्रा[शीः] ॥६॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कस्येनं दन्तैः प्रा[शीः] ॥७॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।

* * पवानः *

...वर्ममभिवर्धने

* * कम् ऊ°

...वासोम् अपाविनट्

गावास् तण्डुलाश्वाः * मशकास् *

* * लोहितम् अयो स्वं मांसं

त्रिषु * अस्तीर्...

फलः...

स्फाप्रवदा वरत्रा

यधानूक्यं * चत्रवः

कचं हस्तामभिषेचनं *

...प्रतिगृह्यता

तस्यौदनस्य...

शिरो * उष्या *

* आयमनो रथस्तर *

* पार्श्वे सीता पार्श्वस्

सिकता उपध्यं बलनम् *

...प्रोक्षण * पर्व *

* कुम्भि... ब्राह्मणा *

पर्यो° *

* विदु ब्रूयां * सेचनेति नेदं चिर्ग *

* दत्ताभिमानस्ये त्वचं *

* यज्ञवत्स...

...सुत

...कस्येन * प्राशी

येन *

येनम् * * (एवम् उत्तरत्र)

[यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येन प्राणैः प्रा[शीः] ॥८॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनम् उरस्ता प्रा[शीः] ॥९॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनं व्यस्ता प्रा[शीः] ॥१०॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनं पृष्ठेन प्रा[शीः] ॥११॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनम् उदरेण प्रा[शीः] ॥१२॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनं वस्तिना प्रा[शीः] ॥१३॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनम् ऊरुभ्यां प्रा[शीः] ॥१४॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनम् अङ्गीवदभ्यां प्रा[शीः] ॥१५॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनं पदभ्यां प्रा[शीः] ॥१६॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 [यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनम् एनं प्रतिष्ठायाम् प्राशीः ॥१७॥
 [ब्रह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् ओदनं प्राशीः प्राच्यं त्वम् ओदनं प्राशीः ।
 यस् त्वाम् ओदन इति कर्]येनं हस्ताभ्यां प्राशीः ॥१८॥ ॥का०॥

१६.५६

ततश् चैनम् अन्येन शीर्ष्णां प्राशीर येन चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।
 शिरस् ते अव पतिष्यतीत्य एनम् आह ॥१॥
 [ततश् चैनम् अन्येन मुक्तेन प्राशीर येन चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।
 [..... इत्य एनम् आह ॥२॥]
 ततश् चैनम् अन्याभ्याम् अङ्गीभ्यां प्राशीर याभ्यां चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।
 अङ्गो भविष्यतीत्य एनम् आह ॥३॥
 ततश् चैनम् अन्याभ्यां ओत्राभ्यां प्राशीर याभ्यां चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।
 बधिरो भविष्यतीत्य एनम् आह ॥४॥
 [ततश् चैनम् अन्येनास्येन प्राशीर येन चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।
 [..... इत्य एनम् आह ॥५॥]
 [ततश् चैनम् अन्यया जिह्वा प्राशीर येन चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।
 [जिह्वा ते मरिष्यतीत्य एनम् आह ॥६॥]
 ततश् चैनम् अन्यैर दन्तैः प्राशीर यैश् चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।
 दन्तास् ते शस्त्यन्तीत्य एनम् आह ॥७॥
 [ततश् चैनम् अन्यैः प्राणैः प्राशीर येन चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।]
 प्राणास् त्वा हास्यन्तीत्य एनम् आह ॥८॥
 [ततश् चैनम् अन्येनोरसा प्राशीर येन चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।
 [..... इत्य एनम् आह ॥९॥]
 ततश् चैनम् अन्येन वस्तिना प्राशीर येन चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।
 राजयक्ष्मस् त्वा हनिष्यतीत्य एनम् आह ॥१०॥
 ततश् चैनम् अन्येन पृष्ठेन प्राशीर येन चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।
 विद्युत् त्वा हनिष्यतीत्य एनम् आह ॥११॥
 ततश् चैनम् अन्येनोदरेण प्राशीर येन चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।
 ऊरु ते ऽथ पतस्येते इत्य एनम् आह ॥१२॥
 ततश् चैनम् अन्येन वस्तिना प्राशीर येन चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।
 अप्सु मरिष्यतीत्य एनम् आह ॥१३॥

...प्राशीर

...कस्येन * प्राशीर

* चैनम् * शीर्ष्णां * याभ्यां मेदम् * प्राञ्चन्
* त्वाव * *

* चेदम् अन्याभ्याम् ... मेदम् * प्राञ्चन्

* चेदम् अङ्गाभ्याम् ... मेदम् * प्राञ्चन्

* चेदम् अङ्गैः * * याभ्यां मेदम् * प्राञ्चन्
* * वस्तिना * * [याभ्यां मेदमग्रे प्राञ्चन्]

* चेदम् ... वाभ्यां मेद * प्राञ्चन्

* चेदम् * * * वाभ्यां मेदम् * प्राञ्चन्

* चैनम् अन्येन उदरेण * वाभ्यां मेदम् * प्राञ्चन्
* * * पृष्ठेन * ** चैनम् * * * वाभ्यां मेदम् * प्राञ्चन्
* मरिष्यतीत्य * *

श्री ४४

श्री ४५

श्री ४६

श्री ४७

श्री ४८

ततश्चैनम् अन्याभ्याम् ऊरुभ्यां प्राचीर् याभ्यां चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।
 वदणत् त्वा छास्यतीत्य एनम् आह ॥१४॥
 ततश्चैनम् अन्याभ्याम् अङ्गीवद्भ्यां प्राचीर् याभ्यां चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।
 क्षामो भविष्यसीत्य एनम् आह ॥१५॥
 ततश्चैनम् अन्याभ्यां पद्भ्यां प्राचीर् याभ्यां चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।
 सर्पस् त्वा छास्यतीत्य एनम् आह ॥१६॥
 ततश्चैनम् अन्यथा प्रतिष्ठया प्राचीर् यया चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।
 अप्रतिष्ठानो मरिष्यसीत्य एनम् आह ॥१७॥
 ततश्चैनम् अन्याभ्यां हस्ताभ्यां प्राचीर् याभ्यां चेदम् अग्रे प्राञ्चन् ।
 ब्राह्मणं हनिष्यसीत्य एनम् आह ॥१८॥ ॥का०८॥

१६.५७

[ओदनं प्राशीत् ।

तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
 बृहस्पतिना शीर्ष्णाशीत् ॥१॥ [ओदनं प्राशीत् ।]
 [तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
 ब्रह्मणा मुखेनाशीत् ॥२॥ [ओदनं प्राशीत् ।]
 [तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
 सूर्याचन्द्रमसाभ्याम् अक्षीभ्याम् आशीत् ॥३॥ [ओदनं प्राशीत् ।]
 [तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
 रथन्तराभ्यां ओत्राभ्याम् आशीत् ॥४॥ [ओदनं प्राशीत् ।]
 [तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
 अग्निनास्येनाशीत् ॥५॥ [ओदनं प्राशीत् ।]
 [तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
 विद्युता जिह्वाशीत् ॥६॥ [ओदनं प्राशीत् ।]
 [तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
 मरुद्भिर् दन्तैर् आशीत् ॥७॥ [ओदनं प्राशीत् ।]
 [तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदनो ओदन
 सप्तऋषिभिः प्राणैर् आशीत् ॥८॥ [ओदनं प्राशीत् ।]
 [तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
 पृथिव्योरसाशीत् ॥९॥ [ओदनं प्राशीत् ।]
 [तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
 अन्तरिक्षेण व्यञ्जसाशीत् ॥१०॥ [ओदनं प्राशीत् ।]
 [तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
 विषा पृष्ठेनाशीत् ॥११॥ [ओदनं प्राशीत् ।]
 [तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
 सत्येनोदरेनाशीत् ॥१२॥ [ओदनं प्राशीत् ।]
 [तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
 समुद्रेण वस्तिनाशीत् ॥१३॥ [ओदनं प्राशीत् ।]
 [तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
 मित्रावरुणयोर् ऊरुभ्याम् आशीत् ॥१४॥ [ओदनं प्राशीत् ।]
 [तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
 ऋतस्याष्टीवद्भ्याम् आशीत् ॥१५॥ [ओदनं प्राशीत् ।]
 [तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
 सवितुः पद्भ्याम् आशीत् ॥१६॥ [ओदनं प्राशीत् ।]
 [तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
 तस्यां प्रतिष्ठायां प्राशीत् ॥१७॥ [ओदनं प्राशीत् ।]
 तम् अहं न प्रत्यङ्गं न पराङ्गं नाहम् ओदनं न माम् ओदन ओदन
 सत्यस्य हस्ताभ्यां त एनं प्राशिषुस् त एनम् आदरोहन् त एनम्
 अजीगमन् ॥१८॥

• चैनम् अन्येन • • बाभ्या मेदम् • प्राणं
 • • इक्षीत्य • •
 • चेदम् अन्येन अधनीवद्भ्यां • बाभ्या
 इयामो... [मेदम् • प्राणं
 • चैनम् अन्येन • • बाभ्या मेदम् • प्राणं
 • • इक्षीत्य • •
 • चैनम् अन्येन प्रतिष्ठायां • बाभ्या मेदम्
 अप्रतिष्ठानो... [• प्राणं
 • चैनम् अन्ये प्रतिष्ठायां • • बाभ्या मीदम्
 ब्राह्मणो... [• प्राणं

... माहम् ओदनं ओदने

• शीर्ष्णाशीद

• मुखेन आशीत्

सूर्याचन्द्रमसाभ्याम्

• अग्निनास्येन आशीत्

• जिह्वा आशीर्

मरुद्भिर्

पृथिव्योरसा आशीत्

• व्यञ्जसा आशीर्

युवा पृष्ठेन आशीत्

• वस्तिना आशीर्

• ऋतस्याष्टीवद्भ्याम् •

• आहं ... माहम् • ओदने

• • तेन • तेनम् आदरोहन् तेनम्
अजीगमं

॥ यत्तस्मां वै लोकां लोकास्त्रयस्त्रिंशत्तं प्रजापतिन् निर्मितः ।
यत् त्रयास्त्रिंशत् प्रजापतिं प्रष्टां पुण्यलोकाः ।
तस्य सर्वे अभिषिता [म]चिरञ्जा भवन्ति य एषं वेद ॥१८॥ ॥कां१॥

13.40

एष वा भोक्ता सर्वज्ञस् सर्वार्त्मा सर्वपदस् सर्वपात् सर्वपूजः ॥१॥
सर्वज्ञस् सर्वार्त्मा सर्वपदस् सर्वपात् सर्वपूजो भवति य एवं वेद ॥२॥
य एवं विदुष उपद्रष्टा भवति प्राणं रणञ्चि ॥३॥
न च प्राणं रणञ्चय अथ सर्वस् सं जीयते ।
अथैनम् आहप्रतिष्ठानो ऽनायतनो मरिच्यसीति ॥४॥
अप्रतिष्ठान एवानायतनो य एवं विदुष उपद्रष्टा भवति ॥५॥
॥का०१०॥ ॥अनु०१॥

26.48

केन पाष्णीं आधुने पुरुषस्य केन मांसं संधुनं केन गुल्फौ ।
केनाकुली× पेशानी× केन खानि केनौष्ठिकं ? मध्यत× क× प्रतिष्ठाम् ॥१॥
कस्मान् तु गुल्फाव् अधराव् अकण्ठवन् अष्टीवन्ताव् उत्तरौ पुरुषस्य ।
निर्गम्य जह्वे न्य अवधु× क खिज् जानुनोस् संधी क उ तज् जजान् ॥२॥
सतुष्टयं युज्यते संहितास्तं जानुभ्याम् ऊर्ध्वं शिथिरं कबन्धम् ।
भोणी यद् ऊरु क उ तज् जजान याभ्यां कुसिन्धं सुधृतं बभूव ॥३॥
कति देवा× कतमे त आसन् ? नीलश् खकोर् अभ्रियं ? पुरुषस्य ।
कतिःस्तनौ न्य अवधु× क× कफोडौ कति स्कन्धान् कति पृष्ठीर् अञ्चि-
न्वन् ॥४॥

को ऽस्य बाह्व सम् अभरद् वीर्यं कृणवाद् इति ।
 अंसौ [को] अस्य तद् देवः कुसिन्ध आ वधाद् अधि ॥१॥
 मस्तिष्कम् अस्य यतमो ललाटं ककाटिकां प्रथमो यः कपालम् ।
 चित्त्वा चित्त्यं पुरुषस्य मङ्गो दिवं दरोह कतमस् स देवः ॥६॥
 कस् सप्त ज्ञानि वि ततर्द शीर्षणि कर्णाव् इमौ वक्षणी नासिके मुक्षम् ।
 येषां पुरुत्रा विजयस्य मङ्गानि चतुष्पादो द्विपादो यन्ति यामम् ॥७॥
 हन्वोर् हि जिह्वाम् अदधात् पुरुक्षीम् अधा महीम् अधि शिभ्राय वाचम् ।
 [स] वरीवर्ति महिना व्योमन् अ[पो] वसानः क उ चित् प्र वेद् ॥८॥
 मूर्धानम् अस्य संसीव्याथर्वा हृदयं च यत् ।
 मस्तिष्काद् ऊर्ध्वं प्रेरयत् पवमा[नो] ऽधि शीर्ष्णः ॥९॥
 तद् वा अथर्षणश् शिरो देवकोशात् समुब्जितः ।
 तत् प्राणो ऽभि रक्षति शिरो अक्षम् अथो मनः ॥१०॥ ॥का॥१॥

16.50

प्रियाप्रियाणि बहुला स्वतः संवाधतम्भयः ।
 आनन्दान् उग्रो नन्दाश्च च तान् उक् वदति पुरुषः ॥१॥
 आर्तिर् अवर्तिर् निर्गतिः कुतो ऽधि पुरुषे ऽमतिः ।
 राखिस् समुज्जिर् मतिबुज्जिर् मतिर् उदितयः कुतः ॥२॥
 को ऽस्मिन् आपो ऽक्षय्यं विष्ववत् पुरुष्युतस् सिन्धुस्यत्याय जाताः ।
 तीव्रा अरुणा लोहिनीश्च तादृधून्ना ऊर्षा अवाचीः पुरुषे तिरस्त्रीः ॥३॥
 को ऽस्मिन् रूपम् अदधात् को मङ्गलं च नाम च ।
 गातुं को ऽस्मिन् कः कतुं च कथं चरित्राणि पुरुषे ॥४॥
 को ऽस्मिन् रेतो ऽदधात् तन्नुद आ तायताम् इति ।
 मेघां को ऽस्मिन् अभ्यं ग्रीवत् को बाणं को नृतं दधौ ॥५॥
 को वाससा पर्यं अदधात् को ऽस्यायुर् अकल्पयत् ।
 बलं को ऽस्मै प्रायच्छत् को ऽस्याकल्पयत् अवयम् ॥६॥

॥ पतिस् पडाः ॥
तेस्य ॥ ॥ ॥ भवन्ती ...

... सर्वपूजाः
... सर्वपूजायो...
* * वेदोपपन्ना अक्षयुपपन्ना * वृणक्ति
* * * वृणक्ष्य अज * * * अथ सर्वस्य सं जीवते
* आह प्रतिष्ठानो...
अप्रतिष्ठान्महानावतनो * * विदुषोपपन्ना *

* * याभूते पोरवस्व ...
 * पेसिनी * खनि ...
 ... इहण्वन् अशीवन्तान् उत्तरो पोरवस्व
 निरन्ति * नि दधुः कस्य जानिनो संधी मूच
 चण्ड * संहातस्व * * शधि * [जानी
 शोणी * करो व * * जहानो ...
 * * कतिमे ... पोरवस्व

} * * नि दधुः * कपोलौ ... अजिन्मं

... कृणवात् *
 अंशो त्व्य * कसिग्धा * *
 * अस्ति ...
 यद्वा भिक्वं * * दिवो * कतमस्व देवाः
 * * षाणि * * शीर्षाणि कणाम् चक्षिणी
 वेधा * विजायस्य महन्मनि ... बोद्धुं [नासिस्ती *
 अर्धनोर * * अर्धातु * अथाय मयीम् अथ
 ... ध्योमं ... [सस्याय *
 * * संसीद्वाथवे ...

* वायवर्णश् ...समुपजितः
* * * रक्षत श्रीमन्नम् * *

* * स्वप्नो 'तमिः
 आनन्दम् ... अद् * पीरवः
 * वति * भिः * *
 आध्यः ... उत्तवः * कुताः
 ... पुरश्चतः * श्रुत्वा जाता
 तीव्राशया ... वातीः * तिरश्ची
 ... ज
 * * मिभिः * केतुः ... पीरवे
 ... तीव्रताम् इतः
 * * भिरप्यं वद् * वासां * अनुत्त *
 * * परि व्पाय ...
 * * स्वे ... जीवं

श्री १३

श्री १४

श्री १५

श्री १८

को ऽस्मिन् प्राणम् अद्वात् को अपानं व्यापम् उ ।
समानम् अस्मिन् को देवो ऽधि शिभाय पूरये ॥७॥
को ऽस्मिन् यज्ञम् अद्वात् एको ऽमे अधि पूरये ।
को ऽस्मिन् सत्यं को अनृतं को मृत्युं को अमृतं वधौ ॥८॥
केनापो ऽम्ब अतनुत केनाहर् अरुणोत् दधे ।
उषसं केनान्त् पेन्द्र केन सायंभवं दधे ॥९॥
केनेमा भूमिम् और्णोत् केन पर्य अभवद् दिवम् ।
केनामि मद्वा पर्वतान् केन कर्माणि पूरयः ॥१०॥ ॥का०२॥

१६.६१

श्री १०.२.२२ देवजनीर्विशः

श्री १६.१

श्री २०.५

श्री २४

श्री २५

श्री २०

श्री २१.१

श्री २५.५

केन देवां अनु क्षियति केन देवीर् अजनयत् दिशः ।
केनेदम् अभ्यन् नक्षत्रं केन सत् क्षत्रम् उच्यते ॥१॥
केन पर्जन्यम् आमोति केन सोमं विचक्षणम् ।
केनेदम् अग्निं पुरुषः केन संवत्सरं ममे ॥२॥
केनेयं भूमिर् निहिता केन घोर उत्तरा हिता ।
केनेदम् ऊर्ध्वं तिर्यक् चान्तरिक्षं व्यचो हितम् ॥३॥
ब्रह्मणा भूमिर् निहिता ब्रह्म घाम् उत्तरा दधौ ।
ब्रह्मेदम् ऊर्ध्वं तिर्यक् चान्तरिक्षं व्यचो हितम् ॥४॥
केन भोजियम् आमोति केन सोमं विचक्षणम् ।
केनेदम् अग्निं पुरुषः केन संवत्सरं ममे ॥५॥
ब्रह्म भोजियम् आमोति ब्रह्मेमं परमेष्ठिनम् ।
ब्रह्म यज्ञं च भक्षां च ब्रह्मास्मिन् च हितं मनः ॥६॥
क इदम् अस्थि [सम् अ]सृजत क इदं मांसं सम् अभरत् ।
क इमां त्वचं च [लोमं च] क इदं रूपं सम् पेरयत् ॥७॥
ब्रह्मास्थि सम् [अ]सृजत ब्रह्म मांसं सम् अभरत् ।
ब्रह्म त्वचं च लोमं [च] ब्रह्म रूपं सम् पेरयत् ॥८॥
क इदं चक्षुर असृजत कः प्राणं केव् आमयत् ? ।
क इदं मनश् च वाचं च क इमां सम् अभरत् पुरम् ॥९॥
ब्रह्म चक्षुर असृजत ब्रह्म खे ? प्राणम् आचयम् ? ।
ब्रह्म मनश् च वाचं च ब्रह्मेमां सम् अभरत् पुरम् ॥१०॥ ॥का०३॥

१६.६२

श्री १०.२.३०

श्री २९

श्री ३१

श्री ३२

श्री ३३

नैनं चक्षुर जहाति न प्राणो जरसः पुरा ।
पुरं यो ब्रह्मणो वेद् यस्मात् पुरुष उच्यते ॥१॥
यो वै तां ब्रह्मणो वेदान्तेनावृतां पुरम् ।
तस्मै ब्रह्म च ब्राह्माश् चायुः प्राणं प्रजां दधुः ॥२॥
महाचक्रा नवद्वारा देवानां पूर अयोध्या या ।
तस्यां हिरण्मयः कोशस् स्वर्गो ज्योतिषावृतः ॥३॥
तस्मिन् हिरण्मये कोशे त्रिविधे त्रिप्रतिष्ठिते ।
तस्मिन् यद् अन्तर् आत्मन्वत् तद् वै ब्रह्मविदो विदुः ॥४॥
प्रभाजमानां हरिणीं यशसा संपरीवृताम् ।
पुरं हिरण्मयीं ब्रह्मा विवेशाचराजितम् ॥५॥ ॥का०४॥

१६.६३

श्री १०.२.१

श्री २

अयं ते वरणो मणिस् सपञ्चभयणः कृतः ।
तेना रभस्व त्वं शत्रून् प्र मृणीहि पुरस्वतः ॥१॥
प्रेनां मृणीहि प्र मृणा रभस्व मणिस् ते ऽस्तु पुरपता पुरस्तात् ।

...सुभाष पीरये
...पीरये

केनामोन्वतनत * * रजे
* केनावेद केना * *
* * कर्णो ... दुर्ध
* * पर्वता ... पीरयात्

* देवो * क्षीयति ..
केनेदम् अभ्यं ...

... मिमे
केनेदं * निहतः ...
* ऊर्ध्वं व्यचोच अन्तरिक्षं व्यचो *
ब्रह्मणा * नियता * ज्याम् * *
* ऊर्ध्वं त्रिवक् चान्तरिक्षं व्यचो *

... मिभ
* यज्ञस्व भक्षा * ब्रह्मास्मि * हितं *
* * अस्मिन् ... आभरत्
... ईरयत्
ब्रह्मास्ति * * ब्रह्मे ... आभरत्
ब्रह्मा ... ईरयत्
... प्राणे * *
... अतत् *
... ब्रह्मा * अभवत् *

... जरजमः पुरः

... वेदान्तेनानावृतां *
* * * ब्रह्मणाश्च * प्राणं * दधुः
* नवद्वारा देवानां * अयोध्या *
* * कोशस् * ज्योतिषावृता
* * केसे ...
* * * आत्मन्वत् ...
* * यशसा संपरीवृताम्
पुरो * * ब्रह्मा विवेशाचराजितः

* * वरणो * सपञ्चभयण *
* रभस्व * शत्रून् * मृणीहि *
प्रेनां श्रीहि ... प्रपता परस्व

श्री १

श्री ४

श्री ५

श्री ६

श्री ७

श्री ९

श्री ८

श्री १०

अवारयन्त वरणेन देवा अभ्याचारम् असुराणां श्वश्रुः ॥२॥
 अम्भु आरक्षन् वरणो विश्वमेवजस् सहस्राक्षो हरितो हिरण्यमयः ।
 यस् ते शत्रून् अधरान् यातयाति पूर्वस् तान् दध य उ त्वा द्विषन्ति ॥३॥
 अयं ते कृत्यां विततां पौरुषेयम् अयं वधम् ।
 अयं ते सर्वे पाप्मानं वरणो वारयिष्यते ॥४॥
 वरणो वारयाता इदं देवो बृहस्पतिः ।
 यक्ष्म प्रतिष्ठा यो ऽस्मिन् तम् उ देवा अभीवरन् ॥५॥
 स्वप्नं सुप्त्वा यदि पश्यामि पापं मृगस् क्षृतं यदि धावाद् अजुष्टम् ।
 परिक्षवाद् छकुने पापवादाद् अयं मणिर् वरणो वारयाते ॥६॥
 अरात्या मा निर्भ्रत्या अभिचाराद् अथो भया[त्] ।
 मृत्योर् ओजीयसो वधात् त्वं वरण वारय ॥७॥
 वरणेन प्र ह्यथिता भ्रातृव्या मे सवन्धवः ।
 असूर्ते रजो ऽप्य अगुस् ते यन्त्वं अधमं तमः ॥८॥
 यन् मे माता यन् मे पिता भ्रातरो यन् मे स्वा यन् एनश् चकुमा
 वयम् ।

तस्मान् नो वारयिष्यत इदं देवो बृहस्पतिः ॥९॥
 अरिष्टो ऽयम् अरिष्टगुर् आयुष्मान् सर्वपूरुषः ।
 तं मायं वरणो मणिः परि पातु विशोद्विषः ॥१०॥ ॥का० ५॥

१६.६४

अयं मे वरण उरसि राजा देवो वनस्पतिः ।
 स मे क्षेत्रं च राष्ट्रं च पशंश् चौजश् च मे दधत् ॥१॥
 इमं बिभर्मि वरणम् आयुष्मान् शतशारदः ।
 स मे शत्रून् [वि] बाधताम् इन्द्रो दस्यून् इवासुरान् ॥२॥
 यथा वातो वनस्पतीन् जीर्णान् भनक्त्य ओजसा ।
 एवा सपत्न्यांस् त्वं भङ्गिषि पूर्वान् जातान् उतापरान् वरणस् त्वाभि
 रक्षतु ॥३॥

यथा वातेन प्रक्षीणा वृक्षाश् शोरे न्यर्पिताः ।
 [एवा सपत्न्यांस्] त्वं सर्वान् प्र क्षिणीहि न्य अर्पय [पूर्वान् जातान्
 उतापरान्] वरणस् [त्वाभि रक्षतु] ॥४॥

यथा वातश् चाग्निश् च सर्वान् प्लातो वनस्पतीन् ।
 एवा सपत्न्यांस् त्वम् प्लाहि पूर्वान् जातान् उतापरान् वरणस् त्वाभि
 रक्षतु ॥५॥

तांस् त्वं प्र क्षिन्वि वरण पुरा दिष्टात् पुरायुषः ।
 य एनं पशु[षु] विप्सन्ति य वास्य राष्ट्रविप्सवः ॥६॥
 यथा सूर्यो ऽति भाति यथास्मिन् तेज आहितम् ।
 एवा सपत्न्यांस् त्वं सर्वान् अति भाहि श्वश्रुः वरणस् त्वाभि रक्षतु ॥७॥

यथा यशः पृथिव्या यथास्मिन् जातवेदसि ।
 एवा मे [व]रणो मणिः कीर्त्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा सम् उक्षतु
 यशसा सम् अनक्तु माम् ॥८॥

यथा यशो अग्निहोत्रे वषट्कारे यथा यशः ।
 [एवा मे वरणो मणिः कीर्त्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा सम् उक्षतु
 यशसा सम् अनक्तु माम्] ॥९॥

[यथा यशस्] सोमपीथे मधुपर्के यथा यशः ।
 [एवा मे वरणो मणिः कीर्त्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा सम् उक्षतु
 यशसा सम् अनक्तु माम्] ॥१०॥ ॥का० ६॥

१६.६५

[यथा] यशः कन्यायां यथास्मिन् संवृते रथे ।

* वरणेन * अभ्याचारम् * श्वश्रुः
 * * वरणो * * इतो *
 * * शत्रून् * वातवामि * * दध * *
 * * स्वततां ... [विश्वमिति]
 ... वरणो *
 वरणो वारयाता ...
 वक्ष्मा ... बीवरं
 स्वप्नो स्वप्नवाभि * * मृगमुते * भाकारिमुष्टं
 परिक्षवाद् छकुने पापवादाद् * * वरणो *
 रम्भा * निर्भ्रत्याद् ...
 मृत्युर् ओजीयसो * * वरण *
 वरणेन * व्यवता ... सवान्धवः
 असूर्ता ... तसा
 ... दवा * * *

... सर्वपूरुषस्
 * * वरणो * * विशोमणिः

* * वरणोरसि * * *
 * * क्षेत्रं ... पशंश् ...
 * * वरणम् आयुष्मां *
 * * शत्रून् ...
 .. भिनक्त्य *
 यवा * * भङ्गिषि * * उतापरान् वरणस् *

* * प्रक्षिणा * शोरेण्यर्पितस्
 * * पक्षिणी त्व *
 वरण।
 ... सर्वो रक्षतो *
 यवा * * रक्षाहि ... वरणस् *

* * इवा पृथिव्या वरण * इन्द्रात् परायुषः
 * एवं * * ए * *
 * सूर्योद् भाति * * आहितं
 यवा * * इति * स्वश्रुः वरणस् * *

यवा * * वणो ... यच्छतु ... अक्षतु
 .. माम्

सोमपीथे ...

श्री १०.१.१.१.१

श्री १२.१

श्री १२.१

श्री १२.१

श्री १२.१

श्री १२

श्री १५

श्री १४

श्री १६

श्री १७.१

श्री १९

श्री २२

श्री २१

श्री १०.१.२०

श्री १८

श्री १४

श्री २५

श्री १.१४.१-१० श्री १.९
[१-४,५,७,८-१०]

[एवा मे वरणो मणिः कीर्ति भूति नि यच्छतु तेजसा मा सम् उक्षतु
यशसा सम् अनक्तु माम्] ॥१॥
[यथा] यशश्चन्द्रमस्य आविश्ये [च नृ] बक्षसि ।
[एवा मे वरणो मणिः कीर्ति भूति नि यच्छतु तेजसा मा सम् उक्षतु
यशसा सम् अनक्तु माम्] ॥२॥
यथा यशः प्रजापतौ यथास्मिन् जातवेदसि ।
[एवा मे वरणो मणिः कीर्ति भूति नि यच्छतु तेजसा मा सम् उक्षतु
यशसा सम् अनक्तु माम्] ॥३॥
यथा देवेष्व् असुतं यथैषु सत्यम् आहितम् ।
एवा मे वरणो मणिः कीर्ति भूति नि यच्छतु तेजसा मा सम् उक्षतु
यशसा सम् अनक्तु माम् ॥४॥ ॥का०॥ ॥अनु०॥

१६.६६

अस्य वामस्य पलितस्य होतुस् तस्य भ्राता मध्यमो अस्य अश्वः ।
तृतीयो भ्राता घृतपृष्ठो अस्यात्रापदयं विस्पति सप्तपुत्रम् ॥१॥
सप्त युजन्ति रथम् एकचक्रम् एको भश्चो वहति सप्तनामा ।
त्रिनाभिचक्रम् अजरम् अनर्ब यत्रेमा विद्वा भुवनाधि तस्थुः ॥२॥
इमं रथम् अधि ये सप्त तस्थुस् सप्तचक्रं सप्त वहन्त्य भश्चो ।
सप्त स्वसारो अभि सं गवन्ते यत्र गवां निहिता सप्त नाम ॥३॥
को ददर्श प्रथमं जायमानम् अस्थम्यन्तं यद् अनस्था विभर्ति ।
भूम्या असुर असुर आत्मा क स्वित् को विद्वांसम् उप गात् प्रष्टुम्
एतत् ॥४॥
पाकः पृच्छामि मनसाविजानन् देवानाम् [एना] निहिता पदानि ।
वत्से वत्कये ऽधि सप्त तन्तून् वि तन्विरे कवय भोतवा उ ॥५॥
अचिकित्वा चिकितुषश्चिद् अत्र कवीन् पृच्छामि [वि]द्वानो न विद्वान् ।
वि यस् तस्तस्मै षड् इमा रजांस्य अ[जस्य] रूपे किम् अपि स्विद् एकम् ॥६॥
इह प्रवीतु य ईम् अङ्ग वेदास्य वामस्य निहितं पदं वः ।
शीर्ष्णः क्षीरं दुहते गावो अस्य वामि वसाना उदकं पदापुः ॥७॥
माता पितरम् ऋत आ वभाज धीत्य् अग्रे मनसा सं हि जग्मे ।
सा बीमत्सुर गर्भरसा निविद्धा नमस्वन्त इद् उपवाकम् ईयुः ॥८॥
युक्ता मातासीद् धुरि दक्षिणाया [अ]तिष्ठद् गर्भो वृजनीष्व् अन्तः ।
अमीमेद् वत्सो अनु गाम् अपश्यद् विश्वरूप्यं त्रिषु योजनेषु ॥९॥
तिक्रो मातृस् त्रीन् पितृन् विभद् एक ऊर्ध्वस् तस्यो नेम् अव ग्लापयन्ति ।
मन्त्रयन्ते त्रिवो अमुष्य पृष्ठ विश्वविद् वाचम् अविश्वमिन्वाम् ॥१०॥

॥क०॥

श्री १.१४.११-२०, २२, २३

१६.६७

श्री १.९.११

श्री १२

श्री ११

श्री १४

श्री १६

श्री १५ अक्षणाञ्च न वि सेतद्

ब्राह्मणं नहि तज्ज जराय वर्धति चक्रं परि घाम् कृतस्य ।
आ पुत्रा अग्रे मिथुनासो अत्र सप्त शतानि विंशतिश्च तस्थुः ॥१॥
पञ्चपादं पितरं ब्राह्मणाकृतिं विव आहुः परे अर्धे पुरीषिणम् ।
अधमे अन्य उपरे विश्वक्षणं सप्तचक्रे षड् आहुर् अर्पितम् ॥२॥
पञ्चारं चक्रे परिवर्तमाने समारोहन्ति भुवनानि विश्वा ।
तस्य नाक्षस् तप्यते भूरिभारस् सनाद् एव न छिद्यते सनाभिः ॥३॥
सनेमि चक्रम् अजरं वि वावृत उत्तानायां दश युक्ता प्रजन्ति ।
सूर्यस्य बक्ष् रजसेत्य् आहुतं यस्मिन् आर्पिता भुवनानि विश्वा ॥४॥
साकंजानां [स]तथम् आहुर् एकजं षड् इद् यमा ऋषयो देवजा इति ।
तेषाम् इष्टानि निहितानि धामशास् स्थात्र रजन्ते विहृतानि रूपशः ॥५॥
स्त्रियस् सतीस् तां उ मे पुंस आहुः पश्यद् अक्षणाञ्च अभितो विद्
अन्धः ।

यवा * वरणो ... यश्छत * सो मन् अक्षत

अथास्य वामं ॥ अस्य वामस्य पलितस्य होतु-
[स्तस्य भ्राता ...

... यश्छत * *

त्रिनाभिचक्रम् ... भुवनाधि तस्थु

* * * सप्तमन्ते * * * त्रिहितास...

... अस्थमन्तं वत् * मिभर्ति

अचिकित्वा चिकितुषश्चिद् ... इको * *

इ इस् ... केम् * * *

* * * इम् ... वि

शीर्ष्ण * * * अरिम चवि * * * पताहुः

* * * अमृता वभाज * * * * * अवे

त्रिक्रो मातृस् * * * विमिद् ...

* देव ... अविश्वमिन्वा

... वर्धत्यचक्रं * भ्याम् *

... देव * * * अवे *

* * * उपरि ...

* नाक्षा नुप्यते ...

सनेमे ...

... भुवनान्य् आर्पिता

साकंजानाहुः प्रथम् ...

स्त्रियवास् * तं ... पश्य नःकाणां * *

अन्तः

श्री १७	कविः यः पुत्रस्य स ईम् आ चिकेत यत् ता विजानात् क पिबुः पितासत् ॥६॥	...त्वा विजानीय * *
श्री १८	अवः परेण पर एनावरेण पदा वत्सं विभ्रती गौर उव् अस्थात् । सा कप्रीची कं स्विद् अर्थे परागात् सा क स्विद् सते नहि यूथे अस्मिन् ॥७॥	...इद * ...स * स्वत् सन्ने * *
श्री १९	अवः परेण पितरं यो अस्यानुवेद पर एनावरेण । गुह्यमानो गुह्या प्र बोचद् देवं मनः कुतो अधि प्रजातम् ॥८॥	अवः... गुह्यमान गुह्य ... कोतो * *
श्री २०	ये अर्वाक्षत् तां उ पराक्ष आहुः ये पराक्षत् तां उ अर्वाक्ष आहुः । इन्द्रश्च य या चक्रयुत् सोम तानि धुरा न युक्ता रजसो बहस्ति ॥९॥	* * ती व अर्वाक्ष ... * * * * पा परा नि * * *
श्री २१	द्रा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परि वस्वजाते । तयोद अभ्यः पण्यलं स्वाव्व [अ]स्य अनक्षम् अभ्यो अभि चाकशीति ॥१०॥	* * सुपर्णा... ...स्वादु त्व...
श्री २२	यस्मिन् वृक्षे मध्वदस्य सुपर्णा निविशन्ते सुवते चाधि विभे । तस्येव आहुः पण्यलं स्वाव्व अग्ने तन् गोन नशद् यः पितरं न वेद ॥११॥	* * मध्वदस्य... ...यो * * * *
श्री २३	यत्रा सुपर्णा अमृतस्य भक्षम् अनिमेधं विदधामिस्वरन्ति । इतो विभ्वस्य भुवनस्य गोपास्य स मा धीरः पाकम् अत्रा विवेश ॥१२॥	...स्वरन्ति योगो...
श्री १.१०.१-७,९,८,११	१६.६८	...का १॥
श्री १.११.२३	यद् गायत्रे अधि गायत्रम् आहितं त्रैष्टुभाद् वा त्रैष्टुभं निरतक्षत । यद् वा जगज् जगत् आहितं पदं य इत् तद् वि[दु]स् ते अमृतत्वम् आनशुः ॥१॥	अधि... * * * * परंपरं व पतत् * * *
श्री २४	गायत्रेण प्रति मिमीते [अ]र्कम् अर्केण साम त्रैष्टुभेन वाकम् । वाकेन वाकं द्विपदा चतुष्पदाक्षरेण मिमते सप्त वाणीः ॥२॥	आनशु * * मिमीते...
श्री २५	जगता सिन्धुं दिव्यं अस्कभायद् रथन्तरे सूर्यं पर्य अपश्यत् । गायत्रस्य समिधस्य तिस्र आहुस् ततो मक्ता प्र रिरिचे महित्वा ॥३॥	...मिमती सप्त * जगतस्य...
श्री २६	उप ह्ये सुपर्णा धेनुम् पतां सुहस्तो गोधुर उत दोहद् एनाम् । धेहं सवं सविता सावित्रं नो ऽभीक्षो धर्मेस् तद् उ पु प्र बोचम् ॥४॥	...मक्ता प रिरिचे * ...सुहस्त...
श्री २७	द्विक्कृण्वती वसुपत्नी वसूनां वत्सम् इच्छन्ती मनसाभ्य आगात् । बुधाम् अभिभ्यां पयो अण्येयं सा वर्धतां महते सौमगाय ॥५॥	* * * * सावित्रं...
श्री २८	गौर अभीमेव् अभि वत्सं मिषन्तं मूर्धानं द्विक्कृ भृणोन् मातवा उ । सृक्काणं धर्मेम् अभि वावशाना मिमाति मायुं पयते पयोभिः ॥६॥	* भीमेव अप... द्वि कृणो म्वातवा *
श्री २९	अयं स शिक्के येन गौर अभीवृता मिमाति मायुं ध्वसनाव् अधि क्षिता । सा चित्तिभिर् नि [हि] चकार मर्त्यं विपुद् भवन्ती प्रति वमिम् औहत ॥७॥	* * शक्ति... मायं...
श्री १.१५.५	विपुं वज्राणं सलिलस्य पृष्ठे युवानं सन्तं पलितो जगार । देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार स ह्यस् सम आन ॥८॥	विपु वज्राणा...चकार * * * * * आनस्तमानः
श्री १.१५.१०	अनश्व छये तुरगातु जीवम् पज[द्] भुवं मध्यम् आ पस्त्यानाम् । जीवो मृतस्य चरति स्वधाभिर् अमर्त्यो मर्त्येना सयोनिः ॥९॥	अनुगन्... जवो...
श्री ३१	अपश्यं गोपाम् अनिपद्यमानम् आ च परा च पथिभिश्च चरन्तम् । स सप्रीची[त्] स विप्रीची वसान आ वरीवर्ति भुवनेष्व अस्तः ॥१०॥	* * * * वसानम्का १॥
श्री १.१५.१२ श्री १.१०.१०	य ई चकार न सो [अ]र्कं वेद य ई ददर्श द्विक्कृ इत् तु तस्मात् । स मातुर् योना परिधीतो अस्तद् बहुमजा निर्कसितम् आ विवेश ॥१॥	यं चकार * * * * अ वं तदक्षे इत्य-के अ ...कामुमजा * * *
श्री ३३ श्री १२	धौद नः पिता जनिता नाभिर् अन्न वम्बुद् नो माता पृथिवी महीयम् । उत्तानयोश्च वम्बोद् योनिर् अस्तद् अत्रा पिता बुधितुर् गर्भम् आधात् ॥२॥	* चविधौ * * अत्रा...जायः
श्री ३४ श्री १३ ते ७.४.१८.१	पृच्छामि त्वा परम् अस्तं पृथिव्याः पृच्छामि त्वा भुवनस्य नामिम् । पृच्छामि त्वा वृणो अद्वयस्य रेतो वाक् पृच्छामि परमं ध्योम् ॥३॥	...वाक् * परमे * * विधिः...
श्री ३५ श्री १४	इयं वेदिः परो अस्तः पृथिव्या अर्धं वृणो भुवनस्य नामिः ।	

श्री १९ शी १७

श्री १७ शी १५

श्री १८ शी १९

श्री १९ शी १८

शी १९

श्री ४० शी २०

श्री ४१ शी २१

श्री १.१५२.३ शी २३

श्री १.१५४.४७ शी २२

अयं सोमो वृष्णो अहस्य रेतो ब्रह्मायं वाचः परमं ह्योम ॥४॥
 सप्तार्धगर्भा भुवनस्य रेतो विष्णोस् तिष्ठन्ति प्रदिशो विधर्मणि ।
 ते धीतिभिर् मनसा ते विपश्चितः परिभुवः परि भवन्ति विश्वतः ॥५॥
 न वि जानामि यद् इवेदम् अस्मि निष्पत्तुः संनद्धो बलिना वरामि ।
 यदा मागन् प्रथमजा क्रतुस्याद् इद् वाचो अहनुवे भागम् अस्याः ॥६॥
 अपाङ् प्राङ् एति स्वधया धृमीतो ऽमर्त्यो मर्त्येना सयोनिः ।
 ता शश्वन्ता विष्णुचीना विद्यन्ता न्य अन्यं चिक्युर न नि चिक्युर
 अन्यम् ॥७॥
 क्रचो अक्षरे परमे ह्योमन् यस्मिन् देवा अधि विश्वे निषेदुः ।
 यस् तन् न वेद् किम् क्रचा कश्चित्ति य इत् तद् विदुस् त इमे सम्
 भासते ॥८॥
 क्रचः पदं मात्रया कल्पयन्तो ऽर्धर्चेन चाकल्यपुर विश्वम् एजत् ।
 त्रिपादं ब्रह्म पुदकपं वि खड्गे तेन जीवन्ति प्रदिशश् चतस्रः ॥९॥
 स्रुयवसाद् भगवती हि भूया अथो वयं भगवन्तस् -स्याम ।
 अस्मि वृष्णम् अह्ये विश्वदानीं पिब शुद्धम् उदकम् आचरन्ती ॥१०॥
 गौर इन् मिमाय सलिलानि तक्षत् एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी ।
 अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा भुवनस्य पङ्क्तिस् तस्यास समुद्रा
 अधि वि क्षरन्ति ॥११॥
 अथापाद् एति प्रथमा पद्मतीनां कस् तद् वा मित्रावरुणा चिकेत ।
 गर्भो भारं भरत् आ चिद् अस्य क्रतं पिपत्य् अहन्तं नि तारीत् ॥१२॥
 कृष्णं नियानं हरयस् सुपर्णा अपो वसाना दिवम् उत् पतन्ति ।
 त आबधुन्न सद्नाद् क्रतुस्याद् इद् घृतेन पृथिवीं ह्य ओदुः ॥१३॥
 ॥का०४॥ ॥अनु०११॥

१६.७०

गौर जवेन पृथिवी वरिष्णान्तरिक्षं महित्वापो भूजा ।
 देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे ऽश्विनोर् बाहुभ्यां वृष्णो हस्ताभ्यां प्रसृतं
 ब्राह्मणेभ्यो निर वपामि ॥१॥
 ऋविभ्यस् त्वार्येभ्यस् त्वा जुष्टतमं वदितमं पप्रितमं स्वस्तितमम् ऊर्जो
 भागम् अक्षितम् अक्षितये निर वपामि ॥२॥
 वसवस् त्वा गायत्रेण छन्दसा निर वपन्तु ॥३॥
 रुद्रास् त्वा त्रैष्टुभेन छन्दसा [निर वपन्तु] ॥४॥
 आदित्यास् त्वा जागतेन छन्दसा निर वपन्तु ॥५॥
 ॥ यन् माभिराणां यन् माभिकृत्तराणां यन् माभिमन्यूनाम् ? ॥६॥
 यथा कृपाग् शतका[स्] सहस्रका नोपदस्यन्ति ।
 एवेदं मोष दसत् तीर्थम् अश्विनोर् इव ॥७॥
 यो नो द्वेषन् मनसा यश् च वाचा देव्ये लोक उत मानुषे यः ।
 प्राणा हन्तु महता तस्य सर्वम् इन्द्रो देवो मघवान् शशीपतिः ॥८॥
 वीरत् सवत्सं परि जयैतद् ऊर्जस् सोम पुनर् आ विशेह नः ।
 द्रोहस्य बाहोर् माधि रिप्याम अर्षो ? अग्निश् चेतस् सनिष्यतः ॥९॥
 देवीर् आप ऊर्जं भागाय वो ऽक्षिता अक्षितय आ सिञ्चामि ॥१०॥ ॥का०१॥

१६.७१

अक्रव्यादा तन्वा जातवेदो या ते स्वर्गा तपसां सयोनिः ।
 तस्यौदनम् अभि आर्ण्यतां तया नो ऽग्रे महि शर्म यच्छः ॥१॥
 सोमस्यांशुभिर् एतद् वसुधित्याः पृष्ठ ऽसीदथा यन् ओदनं देवयानं लोके
 विदुः पात्रं दातुमयं समनुभ्याः ॥२॥
 तेषाम् एधि पात्रमात्रस् स्वर्गः पृथिवी व्यहनु ? पात्रम् ।
 एतास् त्वौदनोप यस्य आपो घृतहवुतः पयसा बर्धयन्तीः ॥३॥
 तेभ्यास्य ? स्वः पृथिवीम् उत घाम् उतान्तरिक्षं स्वधया पूरयती ॥४॥

* * विष्णु ...

... विपश्चितः ...

... वाजो * * *

* * निष्पत्तीना...

... एमे *

* * मात्रा कल्पयन्तं र्धर्चेन ताकमु * एतद्
त्रिपाद * परिकल्प...

* इर् निम्नाव * जतक्षत्...

* * बभूवुषी सहस्राक्षरा...

* * क्षति

अथपाद् * * पद्मतीनां ... चिकेत

* * भरन्त्य * इत् अस्या ...

* आवधुत्वं * * इद् ...

* जवेना * वरिष्णा अन्तरिक्षं महित्वा अपो *
... प्रसृतो* त्वा कववेभ्यस्त्वा ऋविभ्यस् * * * * *
* अक्षितम् अक्षितये ...

रुद्रस्...

आदित्यस्...

* मभिराणां यन् यन् माभिकृत्तराणां यन् माभिमन्यूनां
... नोपदस्यति

* * द्वेषं ... देव्यो ...

... मघवो *

... जायतेद् ऊर्जास्...

द्रोहस्य * माधि रिप्यामोर् इवेत् *

* * * * * वीरताक्षतया *

अक्रव्यादा...

तस्यौदनम् * आर्ण्यतां ... बहृणा

* एतद् वसुधित्याः * सीदत वतौदन * *

विदुः...

एतम् त्वौदनोप ...

... योः सुतास्तस्मि * प्रतयति

यावन्तस् तण्डुलास् त[त्] तस्य विद्यास् तावन्तो यज्ञास् तत् तस्य बोधाः ।
 तावती स्वधा घृतपृष्ठे मे ऽस्तुर्जं दुहं मधुपुषं व्योमन् ॥५॥
 यम् ओदनं पचसि भद्रधानं पात्रे पूरं घृतपृष्ठं शुषाणः ।
 स मे मा क्षेह सवम् इष्यमाणं पितॄणां लोके परमे व्योमन् ॥६॥
 ओदनं पात्रेण सारो दक्षिणया ब्राह्मणेभ्यो दत्तो भवतु त्वे दधाति ॥७॥
 सूर्यस्य भजीर् अनु रश्मीन् भागन् दिवस् पृष्ठान् शकुन इवारोहन् ।
 सं प्राणेन प्राणभृतं सृजामि सं वीर्येण पयसाशिषा च ॥८॥
 आस्था गच्छ सुकृताम् एहि लोकं ते त्वां प्राप्नन्तु दक्षिणतो निषद्य ।
 अग्निहोमेन सरथं हि याव्य अयोक्तम् अतिरात्रं च गच्छ ॥९॥
 द्विरात्रमात्रस् इयहं विष्णुष्य ? अथा रोह चतुरात्रं रथम् ।
 एकरात्रेण कल्पमाना हि याव्य अथ सत्तरात्रं दशरात्रं च गच्छ ॥१०॥
 द्वादशाहं परिभूय बिभ्रत एकविंशत्या विमृधो नुदस्व ।
 एकविंशत्या विमृधो हि याव्य अयैकचत्वारिंशत उप याव्य एनान् ।
 त्रयस्त्रिंशतामृतो भूत्वा त्रिमास्यम् ओदन मा रभस्व ॥११॥ ॥का१॥

१६.७२

यद् वा वत्सरं च ब्रह्मस्य विदुषि परमे व्योमन् ।
 नाकेन नाकम् अभि संभवौदन साध्या नयन्तु मुक्ततो मिमीनुम् ॥१॥
 आदित्या रुद्रा वसवस् सचेतसा बिभ्रे देवा क्रतुभिस् संविद्वानाः ।
 इमं रक्षन्तु सधम् अप्रमादम् ॥२॥
 यद् आबत्सरं च परिबत्सरं च संवत्सरम् अहोरात्राणि मासाः ।
 सूर्यस्याग्नेश् चन्द्रमसो ऽनुभूतिं वातस्याभूतिम् अत्वाभ ॥३॥
 ओदनं यम् ईदते पितरो यन्तु देवाः पुरोहितं तपसा ब्रह्मणा च ।
 स्वधाम ऊर्जा रक्षतम् आ जुहोमि वाते देवे पचमाने बृहस्पतौ चतुर्धाभ्य
 ओदनं कल्पमानः ॥४-४॥
 ऊर्जा देवान् स्वधा पितॄन् शरीरं मनुष्यान् आतिदम्भो ब्राह्मणान् ।
 सो ऽस्माकम् अस्तु परमे व्योमन् ॥५॥
 अयं पन्था ओदनं देवयानो अनारुद्धो मृत्युना तेन याहि ।
 ऽ अद्भुध स्वधो निहतस् सुकृतिभिर् ब्रह्मणा सुहृदं प्रशिक्षायमस्यमः ॥६॥
 यत्र ते गृहा ओदनं तत् परेहि यत्राप[स्] तद् गच्छस्व आपः ।
 यत्र योनिम् ओदनं ब्राह्मणा विवुस् सो ऽस्माकम् अस्तु परमे व्योमन् ॥७॥
 हुतं ते वाचि हुतम् अस्तु चक्षुषि हुतं विज्ञाने हुतम् अस्तु ते बलं ।
 ओत्रे प्राणे ते हुतं प्रज्जसृतस्ये ते हुतं कामे च हुतम् अस्तु ते ॥८॥
 यथाग्नेयो यदि वा स इन्द्रो यन् मादतो मरुतो वैश्वदेवाः ।
 यस् ते अग्निर् नृमृणानाम् अहय[स्] तस्मिन् एक[स्] सुहुतो ऽस्व ओदन
 सो ऽस्माकम् अस्तु परमे व्योमन् ॥९॥
 य आविवेश नृमृणं मनुष्यम् अग्निर् यो वह्निः प्रथमो वयोधाः ।
 तस्मिन् एकस् [सुहुतो ऽस्व ओदन सो ऽस्माकम् अस्तु परमे
 व्योमन्] ॥१०॥ ॥का१॥

१६.७३

या ते तनू अपचयन्तु अन्यैर् देवानां सव्यम् उप सेविमा वयम् ।
 मधुचरा गङ्गरेष्ठा अदित्या तस्याम् एक[स्] सुहुतो ऽस्व ओदन
 सो ऽस्माकम् अस्तु परमे व्योमन् ॥१॥
 अहेत्रमानाभ्यैनो ? गृहं संकाशं भद्रा सुमना अघोरा ।
 प्रति त्वा वर्षवृद्धम् एतु ॥२॥
 येषां न स्वधा न वज्रं जनित्री ; रमृतेष्व अमृताहुताभूत् ? ।
 तान् नो गोपाहि ? सधम् अप्रमादम् अस्माकम् एतोर् अनु रक्ष जायुषि ॥३॥
 ये नो मिथिम् अभिधामन्तु ये तं प्राबहन् प्रौढं यमराज्ये ।

... तत्त्व...

... अजदानः * पुर...

... वेष्टा ...

... सार * ब्रह्मणेभ्यो ... ददाति

* श्रीजीर् * * भागं * * सङ्कुनेयरोहं ...

* * * एति ... महन्तु * निषया

* * * इ ...

... चतुरात्रं *

इकरात्रेण * इ * अत ...

त्वादकाहं * विवृतम् * विवृतो नुतस्व

... इ * चत्वारिंशतोप * अनं

... त्रिमास्यम् ओदनार् * *

... सम्भवोदना साध्व ...

... मास

* वन् इदिते ... देवा ...

... ब्रह्मणान्

... परेह ...

यथाग्नेयो ... देवः

... सुहृतो * *

वाविवेश नृमृणा मनुष्य नग्नीना * * *

तस्मिन् देवः

... सव्यम् * * *

अधुचरा ... सुहृतो * ओदनः

... अत्रे * घोराः

* * * मधम् ...

... अविधासेत् * * मवाहं * *

राजा तेषां वरुण इन्द्रियाण्य अभि तिष्ठतु इरसा देव्येन ।
एतं सचस्थाः पर्योरि ? वो दवाभ्यः अनुसर्पताः ? यक्षपतिर यद् आयत् ॥४॥
य आक्षिदन्ति विक्षिदन्ति दत्तं विपुङ्गते दक्षिणाम् ईयमानाः ।
तान् इन्द्रो देवान् शचीपतिर् अग्निमेदी प्रवृहन् पतु शकः ।
वृहस्पतिर् वरुणस् सोम इन्द्रो ममेद् दत्तं केवलं कुण्वन्तु ॥५॥ ॥का०४॥

श्री १.८.१, २, ४, ३, ५-१०

१६.७४

शीर्षक्यं शीर्षामयं कर्णशूलं तृतीयकम् ।
सर्वे शीर्षण्यं ते रोगं बहिर निर्मन्त्रयामहे ॥१॥
कर्णाभ्यां ते कङ्करोभ्यश् शुक्तिवह्नां ? विलोहितम् ।
[सर्वे शीर्षण्यं ते रोगं बहिर निर्मन्त्रयामहे] ॥२॥
यः कुणोतु प्रमोतम् अन्धं कुणोतु पूरुषम् ।
[सर्वे शीर्षण्यं ते रोगं बहिर निर्मन्त्रयामहे] ॥३॥
यस्य हतोऽऽप्रच्यवते यक्ष्मो नास्त्य आस्यतः ।
[सर्वे शीर्षण्यं ते रोगं बहिर निर्मन्त्रयामहे] ॥४॥
शीर्षरोगम् अङ्गुरोगं विश्वाङ्गीनं विसर्पकम् ।
[सर्वे शीर्षण्यं ते रोगं बहिर निर्मन्त्रयामहे] ॥५॥
यस्य भीमः प्रतीकाश उद्वेपयति पूरुषम् ।
तस्मान् शीतं करं च तं ते निर्मन्त्रयामहे ॥६॥
य ऊरु अनुसर्पत् अथो ये ऽनु गवीनिके ।
बलासम् अन्तर् अङ्गेभ्यो बहिर निर्मन्त्रयामहे ॥७॥
यत् कामाद् अपकामाद् ध्रुव्याज् जायते परि ।
हृदो बलासम् अङ्गेभ्यो बहिर निर्मन्त्रयामहे ॥८॥
हरिमाणं ते अङ्गेभ्यो यक्ष्मो धाम् अन्तर् आत्मनः ।
यक्ष्मं ते सर्वम् अङ्गेभ्यो बहिर निर्मन्त्रयामहे ॥९॥
आसो बलासो भवन् मूर्धं भवत् आमयत् ।
यक्ष्माणां सर्वेषां विषं निर [अ]वोचम् अहं त्वत् ॥१०॥ ॥का०५॥

श्री १.८.११-२२

१६.७५

श्री काहावाहं

बहिर विलं निर धावतु कदाचलं ? तवोदरात् ।
यक्ष्माणां सर्वेषां विषं निर [अ]वो[चम् अ]हं त्वत् ॥१॥
उदरात् ते परि क्लोन्नो नाभ्या हृदयाद् अधि ।
यक्ष्मो धाम् अन्तर् आत्मनो बहिर निर्मन्त्रयामहे ॥२॥
यास् सीमानं विदजन्ति मूर्धानं प्रत्य अर्षणीः ।
अहिंसन्तीर अनामया निर द्रवन्ति बहिर विलम् ॥३॥
या ह्व[य]म् उपक्रवन्त्य अनुतन्वन्ति कीकसाः ।
[अहिंसन्तीर अनामया निर द्रवन्ति बहिर विलम्] ॥४॥
याः पाशैः उपक्रवन्त्य अनुतन्वन्ति पृष्टीः ।
[अहिंसन्तीर अनामया निर द्रवन्ति बहिर विलम्] ॥५॥
यास् तिरस्त्रीर उपक्रवन्त्य अर्षणीर वक्षणाभ्यः ।
[अहिंसन्तीर अनामया निर द्रवन्ति बहिर विलम्] ॥६॥
या गुहा अनुसर्पन्त्य आन्त्राति यूपयन्ति च ।
[अहिंसन्तीर अनामया निर द्रवन्ति बहिर विलम्] ॥७॥
या मज्जो ऽनुसर्पन्ति पक्ष्वि विदजन्ति च ।
अहिंसन्तीर अनामया निर द्रवन्ति बहिर विलम् ॥८॥
ये [अ]ज्ञानि मद्यन्ति यक्ष्मासो रोपणा[स्] सह ।
यक्ष्माणां सर्वेषां विषं निर [अ]वोचम् अहं त्वत् ॥९॥
विसर्पस्य विद्रवस्य वातीकारस्य वाळजेः ।

वत्...

वाक्षिदन्ति ... दक्षिणा नीयमाना

• • देवां शरच्छचीपतिर् अग्निमेदीः • • जवन्तु •

• स्वे कङ्करोभ्यश्...

• • पुषोचम् अन्धं • • पावर्षं

• • प्रच्यवतो • • नामतास्वत

...विशस्वकं

...मुद्रयमुपवति पौरुषं

...स्वे •

• उरु नसर्पत् • • न गरीनिके

• कामाच्...

...आन्तर् •

मासो...

यक्ष्माणं • • विनिर्...

• • • ववन्तु • • स्वंदरा

...कोच...

यस्त्वैमानं वीरजति मूर्धनं • • अर्षणी

• • उपदिशन्त्य अनु दन्वन्तु कीकसान्

वः पक्ष्वि उपदिशन्त्य अनुदन्वन्तु पृष्टि

वस् • उपदिशन्त्य • •

• • विसर्पन्त्य...

• मज्जो ... विरजन्ति •

...पक्ष्वि

वो • सदवन्त्य...

विसर्पस्य • वातीकारस्य वाळजे

यक्षमाणां सर्वेषां विषं निर [अ]बोक्षम् अहं त्वत् ॥१०॥
पादाभ्यां ते गुल्फाभ्यां जङ्घाभ्यां जानुभ्याम् ऊरुभ्यां भ्रूणिभ्यां परि
भंससः ।
अनूकाद् अर्धणीर् उष्णिहाभ्यो ग्रीवाभ्यस् स्कन्धेभ्यश् शीर्ष्णो रोगम्
अनीनशम् ॥११॥
सं ते शीर्ष्णः कपालानि हृदयस्य च यो विभुः ।
उद्यन् सूर्य आवित्यो अङ्गानि रोमं नङ्गानि सर्वाणि साधनान्य [अ]नी-
नशत् ॥१२॥ ॥का०१॥ ॥अनु०११॥

श्री १.२.१-२,५-११

१६.७६

सपत्न्येनम् अथमं घृतेन कामं शिक्षामि हविषाज्येन ।
नीचैस् सपत्नान् मम पादय त्वम् अभिषुतो महता वीर्येण ॥१॥
यन् मे मनसो न प्रियं न चक्षुषो यन् मे हृदये नाभिमन्यति ।
तद् दुष्पण्यं प्रति मुञ्चामि सपत्न्यं कामं जुष्टवान् ? उद् अहं भिद्यम् ॥२॥
दुष्पण्यं कामं दुरितं च कामाप्रजस्ताम् अस्वगताम् अवर्तिम् ।
उग्र ईशानः प्रति मुञ्च तस्मिन् यो अस्मभ्यम् अङ्गुरणा चिकित्सा[त्] ॥३॥
सा ते कामं दुहिता धेनुर् उच्यते याम् आदुर वाचं कषयो विराजम् ।
तया सपत्नान् परि वृङ्गिध ये मम पर्य पनान् प्राणः प्रजाः पशवो जीवनं
वृणक्तु ॥४॥

श्री स्तुत्या

कामस्येन्द्रस्य वरुणस्य राक्षो [विष्णोर्] बलेन सवितुस् सवेन ।
अग्नेर् होत्रेण प्र पुं दे पिशाचान् शम्बीव [नाव]म् उदकेषु धीरः ॥५॥
अभ्यक्षो वाजी मम काम उग्रः कृणोतु ममाम् असपत्न्यम् एव ।
विश्वे देवा मम नाथं भवन्तु सर्वे देवा इवम् आ यन्तु म इमम् ॥६॥
यन् म आज्यं घृतम् इज् जुषाणाः कामज्येष्ठा इह मादयन्ताम् ।
कृण्वन्तु ममाम् असपत्न्यम् एव ॥७॥
इन्द्राग्नी काम सरथं हि भूत्वा नीचैस् सपत्नान् मम पादयाधः ।
तेषां सपत्नानाम् अधमा तमांस्य अग्ने वास्तून् अनुनिर्वह त्वम् ॥८॥
जहि त्वं काम मम ये सपत्ना अन्धा तमांस्य अव पादयैनान् ।
अनिन्द्रिया [अ]रसास् सन्तु सर्वे यथा न जीवात् कतमश् चनैषाम् ॥९॥
अवधीत् कामो मम ये सपत्ना उदं लोकम् अकरन् ममाम् पथतुम् ।
मह्यं नमन्तां प्रविशश् चतस्रो मह्यं वद् उर्वी[र] घृतम् आ वदन्तु ॥१०॥
॥का०१॥

१६.७७

यत् ते काम शर्म त्रिबकथम् उद्भृद् ब्रह्म वर्म विततम् अनतिव्याप्यं कृतम् ।
तेन सपत्नान् परि वृङ्गिध ये मम पर्य पनान् [प्राणः] प्रजाः पशवो
जीवनं वृणक्तु ॥१॥

श्री १.२.१६

श्री १२ प १.३.७

श्री १३

श्री १४

श्री १५

श्री १७

श्री १८

[ते] अधराश्च प्र प्लवन्तां छिन्ना नौर इव बन्धनात् ।
न सायकप्रणुत्तानां पुनर् अस्ति निवर्तनम् ॥२॥
अग्निर् [यव] इन्द्रो यवस् सोमो [यवो] यव[यावानो] यावयन्स् अमुम् ।
आमुष्यायणम् अमुष्याः पुत्रं जीवलोकं मृतलोकं कतामुम् ? ॥३॥
असर्ववीरश् चरतुः सौमित्राणां द्वेष्यः परिचर्यस् स्वानाम् ।
उत पृथिव्याम् अब स्थानि विपुत उग्रो [वो] देवः प्र मृणत् सपत्नान् ॥४॥
व्युता वेयं वृहत् अयुता च विपुद् विभर्ति स्तनयितृन्श् च सर्वान् ।
तेषाम् आवित्यो व्रिषिणेन तेजसोद्यन् सपत्नान् नुवतां मे सहस्वान् ॥५॥
येन देवा असुरान् प्राणुवन्त येनेन्द्रो वस्यून अधमं तमो ववाधे ।
तेन त्वं काम मम ये सपत्नास् तान् अस्मात् लोकात् प्र पुदस्व सर्वान् ॥६॥
यथा देवा असुरान् प्राणुवन्त यथेन्द्रो वस्यून अधमं तमो ववाधे ।
तथा त्वं काम मम ये सपत्नास् तान् अस्मात् लोकात् प्र पुदस्व दूरम् ॥७॥

... भोणाभ्यां *

भंससः

अनूकाद् अर्धणीर्... रोमम्

... विडुः

उद्यन् सर्वावित्यो... साधनानि *

[दशमदिवसेमां पिण्डपुत्रम् ॥ ॥]

सपत्न्यम् * * कामो * * (अधः प्राप्ते ॥ ॥

नीचीस् * अमु...

... नम्यन्ति

उ द्धमि... अं *

दुष्प(अपरि र्व) मं * * * कामा प्रदुस्वान्:

... अवरिणा *

[स्वकदाममर्थं]

... वाजं *

* * * वृद्धि इ मम् अर्ध पणाः...

* * * पुते पिशाचां... धीराः

* वाची...

... वन्तु मेमम्

* माज्यं...

* कामस् * वि भूत नीचीस् * * पादवाध

* * अमुमा तमातमास्व * वास्तून् अनिर्वहा *

* * कामो * * सपत्नांवा तमास्व अमु पादवेमम्

... उ * * चनेषां

अवधीत्... सपत्नं... अकरं...

* * कामस् सन्म... व्यततम् आनुदिग्माभ्यं *

* * * * इ * पय पणाः...

अधराश्च * पुनर्ताश् छिन्ना नौर * बन्धनं

* सायकः प्रणुत्तानां...

आमुष्यावेनम् अमुष्या * * लोकां...

असर्व * चतिर... प्रवृष्वस् *

उत * अम स्वच... वृणणं सपत्नां

* वी... स्तनयितृन्श् * सर्वो

... उदितान् * *

... प्रणुदन्त... पवाधे

... सपत्नां उग्रस्मात् लोकान् पु पुदस्व सर्वो

* देव * प्राणुवन्त वयेन्द्रो... पवाधे

... सपत्नां... पु पुदस्व *

श्री १९

कामो जणे प्रथमो नाम्य आपुर नैनं देवासः पितरो मोत मर्त्याः ।
ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि ॥८॥ ॥का० १॥

१६.७८

श्री १.२.२४

न वै [वा]तश् चन कामम् आप नाभिस् सूर्यो मोत चन्द्रमाः ।
[ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि] ॥१॥
न वा आपश् चन कामम् आपुर नद्वोरात्राणि निहितानि यन्ति ।
[ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि] ॥२॥
न वै पुण्यजनाश् चन कामम् आपुर न गन्धर्वाप्सरसो न सर्पाः ।
[ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि] ॥३॥

श्री २०

यावती द्यावापृथिवी वरिष्णा यावद् आपस् सिन्धुर् यावद् अग्निः ।
[ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि] ॥४॥

श्री २१

यावतीर् दिशः प्रदिशो विष्वचीर् यावतीर् भाशा अभिवक्षणा दिवः ।
[ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि] ॥५॥

श्री २२

यावतीर् भुक्ता जत्वः कुरुरवो यावतीर् वधा वृक्षसर्प्यो [वभूवुः] ।
ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि ॥६॥

श्री २५

यास् ते शिवास् तन्वः काम भद्रा याभिस् सत्यं भवति यद् वृणीषे ।
ताभिष् दधम् अस्मान् अपसंविशस्वान्यत्र पापीर् अप वेशया धियः ॥७॥
॥का० २॥

श्री ८.६.१-६,८,७,९,१०

१६.७९

यी ते मातोममार्जं जातायाः पतिवेदनी ।
दुर्णामा तत्र मा शुधद् अलिश उत वस्सपः ॥१॥
पलालानुपलालौ शुष्कं कोकं मलीमृतं पलीतकम् ? ।
अन्नेषं ? वज्रिवास[स]म् अक्षमीवं प्रमीलिनं मुष्कयोर् अप इम्मसि ॥२॥
मा सं वृतो मोष सृप ऊरु माव सुपो [म]न्तरा ।
कृणोम्य अस्मै भेषजं वज्रं दुर्णामन्त्रातनम् ॥३॥
दुर्णामा च सुनामा खोभो संभुतम् [इच्छतः] ।
[भरायान् अप इम्मस् सुनामा स्त्रीणम्] इच्छताम् ॥४॥
यः कृष्णः केह्य असुरस् स्तम्बज उत तुण्डिकः ।
भरायान् अस्या भंससो मुष्कयोर् अप इम्मसि ॥५॥
अनुजिघ्रं प्रमृशन्तं कथ्यादम् उत रेहिदम् ।
भरायान् श्वकिष्किणो वज्रः पिङ्गो भनीनशत् ॥६॥
यस् त्वां सुतां छिनत्ति ? यश् च दिप्सति जाग्रतीम् ।
छायाम् इव प्र तान् सूर्यः परिकामन् भनीनशत् ॥७॥
यस् त्वां सुतां निपद्यते आता भूस्त्वा पितेव च ।
वज्रस् तान् सहताम् इतः स्त्रीवर्णास् तिरीटिनः ॥८॥
यः कृणोत्य् अवतोकां मृतवस्साम् इमां स्त्रियम् ।
तम् मोषधे त्वं नाशयास्याः कमलम् अक्षिवम् ॥९॥
ये शालाः परिमृत्यन्ति स्नायं गर्वमनादिनः ।
कुसला ये च कुशिलाः ककुभाः कदमास् क्षिमाः ।
तान् मोषधे त्वं गन्धेन विष्वचीनान् वि नाशय ॥१०॥ ॥का० ४॥

श्री स्तरति

श्री शकुं कोकं मलिस्तुषं पलीजकं
श्री आश्वेचं

... नान्वत् पुरा ...
... ज्यावां विश्वा ... नमेत्

... आपुरः ...

* आपश् ... नद्वो° निहितानि यन्ति

... यावद् आपस् शुम्भतिर् * *

... दिवः

* * चत्वः कुरुरवो ... विष्वसर्प्यं
ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तन्वः ... वृणीते
* त्वम् अस्मान् अप° * वष * *य * मातोमनुपर जाताया उततेवतु
दुर्णामा * * कृषाद् * * वस्सप* स वृतो ... उरु * सुपो *
कृणोम्य अस्मै * जबं दुर्णामन्त्रातनं
दुर्णामा * * च उभौ ** * केम् अशिर स्तनजा तव तुण्डिका
रायन् ...अनुजिघ्रं ... रोरिहं
रायन् शुक्लः किणं वज्रः पिङ्गो ** * समां ... जाग्रतीन्
* * दां सृतः कामम् *

* त्वं * इतत् स्त्रीव° किरीटिनम्

त्वम् ... कमलम् अक्षिवम्

कुसला वस * कुशिला ककुभा स्वरमा सुमा
... विष्वचीनां * नाशयः

१६.८०

श्री ८.१.११ कुकुम्भाः कुकुरभाः
[कृषीर]

श्री १५

श्री मदमदाः

श्री १२

श्री मककान्

श्री २४

श्री ११ अंस

श्री १४

श्री आपाकेष्टाः ('स्थाः वा)

श्री १५

श्री बावय

श्री १७

श्री १८

श्री १९

श्री ८.१.२०

श्री ८.१.२१

श्री २१

श्री २२

श्री २३

श्री २५

श्री २६

श्री ११.७.१-२०

ये ककुम्भाः ककुरभाः कस्येद् दुर्गानि विभ्रति ।
 ह्रीवा इव प्रसृत्यन्तो घोषं ये कुर्वन्ते वने ता[न] इतो नाशायामसि ॥१॥
 येषां पक्षात् प्रपदं पुरः पाष्णीं पुरो मुक्कम् ।
 कलजाथ शकधूमजा उदण्डा ये च मध्यजाः ? कुम्भमुष्का [अ]याश्वः ।
 तान् अस्या प्रहणत् पते प्रतीबोधेन नाशय ॥२॥
 ये सूर्यं न तितिक्षन्त आतपस्तम् अमुं दिवः ।
 अरायान् वस्तवासिनो दुर्गन्धील लोहितास्यान् मुष्कान् ? नाशायामसि ॥३॥
 ये सूर्यात् परिसर्वन्ति स्नुषेव भ्रातृराद् अधि ।
 वज्रश्च तेषां पिङ्गश्च हृदये ऽधि नि विभ्र्यताम् ॥४॥
 [य] आत्मानम् अतिमात्रम् अधि ? आधाय विभ्रति ।
 स्त्रीणां भोगिप्रतोविन इन्द्र रक्षांसि नाशय ॥५॥
 ये पूर्वं बभूवो यस्मिं हस्ते शृङ्गप्रणि विभ्रतः ।
 आपाकता ? प्रहसितन् स्तम्भे ये कुर्वन्ते ज्योतिस् ता[न] इतो नाशायामसि ॥६॥
 पर्यस्ताक्षा अग्रजङ्घरा अक्षौणात् सन्तु पण्डगाः ।
 अब भेषज पातय य इमां संविद्वत्सत् अपति[त्] स्वपतिं स्त्रियम् ॥७॥
 उज्ज्विणं मुनिकेशं जम्भयन्तं मरीमुशम् ।
 उपेयन्तम् उदुम्बलं तुण्डेलम् उत शालुडम् ।
 पदा प्र विभ्र्य पाष्ण्या स्थाली गौर् इव स्पन्दना ॥८॥
 यस् ते गर्भे प्रतिमुशज् जातं वा मारयति ते ।
 पिङ्गस् तम् उग्रधन्वा कुणोतु हृदयाविधम् ॥९॥
 ये भङ्गो जातान् मारयन्ति स्तिका [अ]नुशरते ।
 स्त्रीभागात् पिङ्गो गन्धर्वाद् अश्वम् इव वात मजनु ॥१०॥ ॥का०५॥

१६.८१

परिच्छिदं भारयतां यद् धितं माव पादि तत् ।
 गर्भे त उग्रौ रक्षतां भेषजौ भीविभार्यौ ॥१॥
 परिपाणं पुङ्गवाणां रक्षताम् असि ज्ञातनम् ।
 अरायान् सर्वान् दुर्गान्को यातुधानान् विपूषीमान् चि नाशय ॥२॥
 पथीनसात् तङ्गस्वात् छायाकाद् उत नम्रकाद् ।
 प्रजाये पत्ये त्वा पिङ्गः परि पातु किमीदिनः ॥३॥
 इयास्यान् चतुरक्षात् पञ्चपादाद् अमङ्गुलेः ।
 वृत्ताद् अधि प्रसर्पतः परि पाहि वरीवृतात् ॥४॥
 य आमं मांसम् अदन्ति पौरुषेयं च ये कविः ।
 गर्मान् आवन्ति केशवा अरायान् अस्या भंससो मुष्कबोद् अप
 हम्मसि ॥५॥
 पिङ्ग रक्ष जायमानं पुमांसं मा स्त्रियम् कन ।
 आपाकतो गर्मान् मा इमन् बाधस्वेतः किमीदिनः ॥६॥
 अग्रजास्त्वं मार्तण्डत्सम् आद् रोदम् अश्वम् मावयम् ।
 वृक्षाद् इव स्रजं कुत्वाग्रिये प्रति मुञ्च तत् ॥७॥
 पिङ्ग जहि यातुधानान् दुर्गन्धील लोहितास्यान् ।
 त्वया प्रमुसाः कण्ठविभ्रजो यस्मिं निर्हताः ॥८॥ ॥का०६॥ ॥अनु०११॥

१६.८२

उच्छिदे नाम रूपं चोच्छिदे लोक आहितः ।
 उच्छिदे इन्द्रश्च चाग्निश्च विभ्रम् अन्तस् समाहितम् ॥१॥
 उच्छिदे पावापुषिवी विभ्रं भूतं समाहितम् ।

...दुरिष्ठानि *
 ह्रीवा च प्रसृत्यन्ते घोषां ... वितो *
 ...पष्णीं ...
 * श्वकं ...
 * जम्बाद् ... नाशय
 * * निवदकुम्भापतन्तम् * *
 रावां वस्तं दुर्गन्धे जोहितस्वां * *
 ... य न विभ्रताम्
 * * तोदिनम् * * नाशये
 * पूर्व * वन्वस्ते शृङ्गानि विभ्रता
 * प्रहसितं ... वितो *

* श्रद्धकशा स्त्रीणां * पन्तगा
 * * * येषां संविद्वत्सत् * स्वपती *
 उज्ज्विणं * जम्भयन्ती सरीसृकम्
 उपेयन्तान् अररुक्ते तुण्डेनम् * शालुडं
 पदात् * वृद्धि पाष्ण्यां स्ताकां * * स्पन्दना
 ... मारयादि *
 ... हृदयाविधम्
 * स्तो ...
 * * * अश्वेवातेवराजतु

परिच्छिदं भारयतां पुङ्गवतं * * *
 * तान् * रक्षतां * निवभायवी

रावान् वृत्तवान् उग्रान्को वानां विपूषीनां * *
 पथेनसां ... नम्रका
 ... किमेदिनः

ह्रीवास्यान् चतुरक्षाः ...
 वृक्षाद् ... वरीवृता
 वातं * * पौरुषं चेत् कवि
 गर्मान् वा × × × केशवारावान् ...

... कं
 * गर्भं * दधं बाधस्वोषः विभीविन
 * * आनामोषम् * जानधं
 वृक्षाद् * मयं ...
 * जम्भयानां * जोहितस्वां
 त्वात् ... निर्हत

उच्छिद * रूपान्चोच्छिदे लोकहित
 ... विभ्रम् * *

आपस् समुद्र उच्छिष्टे चन्द्रमा वात आहि[तः] ॥२॥
 सम् उच्छिष्टे [भ]संशु बोभौ मृत्युर् वाजः प्रजापतिः ।
 लौक्या उच्छिष्टे आयत्ता ग्रथ च ग्रथ चापि श्रीर् मयि ॥३॥
 इहो इहस्थिरो न्यो ब्रह्म विश्वदशो वश ।
 नाभिम् इव सर्वतश् चक्रम् उच्छिष्टे देवता [आ]हिताः ॥४॥
 ब्रह्म साम यजुर् उच्छिष्टे उद्गीथः प्रस्तुतं स्तुतम् ।
 हिंकार उच्छिष्टे मद्स् साक्षो मेदिथ च [त]न् मयि ॥५॥
 पेन्द्राग्रं पावमानं महानाक्षीर् महामतम् ।
 उच्छिष्टे यक्षस्याङ्गाम् अन्तर गर्भ इव मातरि ॥६॥
 राजस्यं वाजपेयम् अग्निहोमस् ततो ऽध्वरः ।
 अर्काश्वमेधाद् उच्छिष्टे जीववर्हिर् मन्त्रितः ॥७॥
 अग्न्याधेयम् अधो वीक्षा कामप्रश्नं छन्दसा सह ।
 उच्छिष्टा यक्षास् सत्प्राण्य उच्छिष्टे ऽधि समाहिताः ॥८॥
 अग्निहोत्रं च अज्जा च वषट्कारो व्रतं तपः । . . .
 दक्षिणेष्टं पूर्तं चोच्छिष्टे ऽधि समाहिताः ॥९॥ .
 एकरात्रस् त्रिरात्रश् च सद्यः क्रीः प्रकीर् उच्छिष्टः ।
 ओतं निहितम् उच्छिष्टे यक्षस्याणूनि विद्यया ॥१०॥ ॥क०१॥

आपास् . . . इन्द्रमा वाताहि
 . . . संस्वोभून् . . . वातः . . .
 . . . उच्छिष्टान् त्वा इति च इदं वा इदं वा . . .
 . . . इह . . . विद्यवा इहो . . .
 अनाभिन् . . .
 ... उच्छिष्टम् उद्गीतः . . . स्थितम्
 ... साक्षी मीढुश्च . . .
 पेन्द्राग्रि पशुमानां महानां मुनीर् महामतीन्
 ... मातरम्
 ... परम्पुमे
 . . . वक्षा कामः पृश्नं जनसा . . .
 . . . सत्प्राण्य . . . पु . . .
 दक्षिणेष्टं . . . ति . . .
 ... सद्यः क्रीः . . . उच्छिष्टः
 ओतं न्येतम् . . . यक्षस्याणूनि . . .

श्री ११.७.११-१०

१६.८३

चतुरात्रः पञ्चरात्रश्च षड्वरात्रश्च बोभयस् सह ।
 षोडशी सप्तरात्रश्चोच्छिष्टा[ज्] जह्निरे सर्वे ये यक्षा [भ]मृते हिताः ॥१॥
 प्रतीहारो निधनं विश्वजिन् च अभिजिन् च यः ।
 साक्षातिरात्राद् उच्छिष्टे द्वादशाहो ऽपि तन् मयि ॥२॥
 सनुता संनतिः क्षेमस् स्वधोर्जामृतं सहः ।
 उच्छिष्टे सर्वे प्रत्यङ्गः कामाः कामेन तुप्यन्ति ॥३॥
 नव भूमीस् समुद्राश्चोच्छिष्टे ऽधि भिता दिवः ।
 आ सूर्यो भास्व उच्छिष्टे ऽहोरात्रे च तन् मयि ॥४॥
 उपहस्यं विषुवन्तं ये च यक्षा दिवि भिताः ।
 विभर्ति भर्ता विश्वस्योच्छिष्टो जनिनुः पिता ॥५॥
 पिता जनिनुर् उच्छिष्टो ऽसोः पौत्रश्च पितामहः ।
 शिक्षद् ? विश्वस्येशानो यो वृषा भूम्याम् अतिष्ठ्यः ॥६॥
 अतं सत्यं तपो वीक्षा भ्रमो धर्मश्च कर्म च ।
 भूतं भविष्यद् उच्छिष्टे वीर्यं लक्ष्मीर् बलं बलं ॥७॥
 समृद्धिर् ओज आकूतिः क्षत्रं राष्ट्रं वज्र उदयः ।
 संवत्सरो ऽध्व उच्छिष्ट इहा प्रेषा प्रहा इभिः ॥८॥
 चतुर्द्वीतार [आ]प्रियश्च चतुर्मास्यानि नीविदः ।
 उच्छिष्टे यक्षा होत्राश्च पशुबन्धास् तद् इहयः ॥९॥
 अर्धमासाश्च मासाश्च चार्तवा क्रतुभिस् सह ।
 उच्छिष्टे ओषिणीर् आप[स्] स्तयितु[श्] शुचिर् मही ॥१०॥ ॥क०२॥

रात्राः . . .
 . . . सप्तरात्रस्योच्छिष्टा . . .
 प्रतिहारो . . . विश्वं चातिविन् . . . च
 रात्रश्च अविष्टे . . .
 . . . सिम्बति . . . स्वधोर्जामृतं . . .
 . . . भूमीं समुद्रस्य स्तोत्रिष्टे ति भुता . . .
 . . . तान् . . .
 ... भुतः
 ... जनपुः . . .
 . . . जनद्वर् उच्छिष्टो लो . . .
 . . . च . . . अतिष्ठ्यः
 ... वसुधामो . . . जः
 भूत . . .
 . . . ओजाकूतिः . . .
 . . . च . . . इहाश्च प्रेषाद् गृहा . . .
 होतारः . . . चतुर्मास्यान् जनविदः . . .
 . . . होत्राश्च पशु . . .
 उच्छिष्टे . . . मयी

१६.८४

शर्करा[स्] सिकता अह्माम ओषधयो वीरुधस् तृणा ।
 भक्ष्णि विद्युतो वर्षम् उच्छिष्टे संभिता भिता ॥१॥
 रात्रिः प्राप्ति[र्] व्यासिस् समाप्ति[र्] मह पथतुः ।
 अत्यासिर् उच्छिष्टे भूतिर् आहिता निहिता हिता ॥२॥
 यक्षश्च प्राणति प्राणनं यक्षश्च पश्यति चक्षुषा ।
 उच्छिष्टाज् जह्निरे सर्वे दिवि देवा दिविभितः ॥३॥
 प्राणापानौ चक्षुष्य ओत्रम् अक्षितश्च [च सितिश] च या ।

. . . सिकताह्मामम् . . .
 .. संभुता भुता
 रात्रिः मह पथति
 अन्वा (उपरि त्या)पतिर . . . निहता . . .
 यक्ष . . . प्राणाति . . . यक्ष . . .
 ... अक्षिविभितः
 ... अक्षितश्च . . .

श्री ११.७.११

श्री १२

श्री १३

श्री १४

श्री २७

[उच्छिष्टाज् जह्निरे सर्वे विवि देवा विविभितः] ॥४॥

देवाः पितरो मनुष्या गन्धर्वाप्सरसश्च ये ।

श्री २४

[उच्छिष्टाज् जह्निरे सर्वे विवि देवा विविभितः] ॥५॥

ऋक्स सामानि छन्दांसि पुराणं यजुषा सह ।

श्री २६

[उच्छिष्टाज् जह्निरे सर्वे विवि देवा विविभितः] ॥६॥

अथर्वाङ्गिरसो ब्रह्म सर्पपुण्यजनाश्च ये ।

[उच्छिष्टाज् जह्निरे सर्वे विवि देवा विविभितः] ॥७॥

आनन्दाश्च प्रमोदाश्च चाभिमोदमुदाश्च ये ।

उच्छिष्टाज् जह्निरे सर्वे विवि देवा विविभितः ॥८॥ ॥का० १॥

१६.८५

श्री ११.८.१

यन् मन्युर जायाम् आबहत् संकल्पस्य गृहाद् अधि ।

क आसन् जम्याः क वराः क उ ज्येष्ठवरो ऽभवत् ॥१॥

श्री २

तपश्च वैवास्तां कर्म खान्तरं महत्स्य अर्णवे ।

श्री ३

त आसन् जम्यास् ते वरा ब्रह्म ज्येष्ठवरो ऽभवत् ॥२॥

दश साकम् अजायन्त देवा देवेभ्यः पुरा ।

श्री ४

यो वै तान् विद्यान् नामथा स वा अथ महद् वदेत् ॥३॥

प्राणापानौ चक्षुश्च श्रोत्रम् अक्षितिश्च क्षितिश्च वा ।

श्री ५

व्यानोदानौ वाक् मनस् ते वा आकृतिम् आबह[न्] ॥४॥

अजाता आसन् ऋतवो ऽथो धाता इहस्पतिः ।

श्री ६

इन्द्राग्नी अश्विना तर्हि कं ते ज्येष्ठम् उपासत ॥५॥

तपश्च वैवास्तां कर्म खान्तरं महत्स्य अर्णवे ।

श्री ८

तपो ह जने कर्मणस् तत् ते ज्येष्ठम् उपासत ॥६॥

कुत इन्द्रः कुतस सोमः कुतो ऽग्निर् अजायत ।

श्री ९

कुतस् त्वष्टा सन् अभवद् धाता सन् अभवत् कुतः ॥७॥

इन्द्राद् इन्द्रसः सोमात् सोमो अग्नेर् अग्निर् अजायत ।

श्री १०

त्वष्टा ह जने त्वष्टुर धाता धातुर् अजायत ॥८॥

ये त आसन् दश जाता देवा देवेभ्यः पुरा ।

श्री ७.१

पुत्रेभ्यो लोकं दत्त्वा कस्मिन् ते लोक आसते ॥९॥

येतो भूमिः पूर्वासीद् याम् अजातय इद् विदुः ।

के तस्यां देवा आसते कस्मिन् साधिभिता ॥१०॥ ॥का० ४॥

१६.८६

श्री ११.८.१२

कुतः केशान् कुतस् स्नाव कुतो ऽस्थीन् आभरत् ।

अङ्गा पर्वाणि मज्जानं को मांसं कुत आभरत् ॥१॥

श्री ११

यदा केशान् अस्थिं स्नाव मांसं मज्जानम् आभरत् ।

शरीरं कृत्वा पादवत् कं लोकम् अनु प्राविशत् ॥२॥

श्री १३

संसिन्धो नाम ते देवा ये संभारैस् समभरन् ।

सर्वे संसिन्धय मर्त्यं देवाः पुरुषम् आविशन् ॥३॥

श्री १५.१

शिरो हस्ताब् अथो वाह जिह्वां प्रीवाश्च कीकसाः ।

श्री १४.१

पृष्टीर् वज्रं पाशं कुक्षतत् सन् अदधाद् ऋषिः ॥४॥

श्री १४.२

ऊरु पाद[ि]व अ[प]ष्टीर्वाग्नी ओणी हस्ताब् अथो मुखम् ।

श्री १५.२

त्वष्टा प्रावृत्य तत् सर्वं [सं]धा सन् अदधान् मयि ॥५॥

श्री १६

यत् तच्छरीरम् अदधत् संधया संहितं मयि ।

यमेवम् अथ रोचते को ऽस्मिन् वर्णम् आभरत् ॥६॥

श्री १७

सर्वे देवा उपाशिक्षन् तद् अजानाद् वधूस् सती ।

ईशा वशास्य या जाया सास्मिन् वर्णम् आभरत् ॥७॥

श्री १८

यदा त्वष्टा व्यवृणत् पिता त्वष्टुर य उत्तरः ।

देवाग्निना...

ऋक्सजुष...

...जनश्च...

आनन्दश्च... चाभिमोदपुनश्च...

...विबिभ्रतः ॥ भी विवि देवा विविभ्रतः

अनु...

कासं जम्बः वरः को...

...जातन्...

उपो ह जने कर्मणस् तं ते ज्येष्ठम् उपासता

...शास्त्रम्... परः

...तां विषां नामतावच्छास महद्वते

...अक्षतश्च अतश्च...

व्यानोदानोदानो... वाकृतिम्...

अजाता धृतवो यो धातः

इन्द्राग्निर्... कि...

...जान्तम्...

...कर्मणा तन्...

...अग्निर्...

ए तासं... पुरः

...तस्वन्... भुतः

* केशाः * स्नावः * स्थीत् *

* पर्वाणि * कु * कुताभरत्

...मज्जानिम् *

...त...

संसतो * विवा ए वमरैस् समभरन्

* संसिन्धय मर्त्यम्... आविशन्

* हस्ताब्... मीवश्च * केकसा

* मज्जानम्...

...संभावा मोहितं *

यमेवम् अथि * सो...

* उपाशिक्षन् * अजानाद् विधूः सती

* विवस्व...

* व्यवृणत् पित त्वष्टी *

श्री १९

श्री २०

पुहं कृत्वा मर्त्यं देवाः पुरुषम् आविशन् ॥८॥
 तमो वै तन्म्रीर् निर्वृतिः पाप्मानो नाम देवताः ।
 जरा कालस्य पालित्यं शरीरम् अनु प्राविशन् ॥९॥
 स्तेयं दुष्कृतं वृजिनं सत्यं यज्ञो यज्ञो महः ।
 बलं च क्षत्रम् भोजश्च शरीरम् अनु प्राविशन् ॥१०॥ ॥का०५॥

१६.८७

श्री ११.८.१२

श्री २२

श्री २३

श्री २४

श्री २५

श्री २६

श्री २७

श्री भास्ति

श्री २८ आस्तेयीश्च, वास्तेयीश्च

[अपि]

श्री २९

भूतिश्च वा [अ]भूतिश्च रातयो ऽरातयश्च वा [ः] ।
 क्षुधश्च सर्वासं तृष्णाश्च शरीरम् अनु प्राविशन् ॥१॥
 निन्दाश्च वा [अ]निन्दाश्च यच्च हस्तेति नेति च ।
 शरीरं भस्मा दक्षिणाभस्मा चानु प्राविशन् ॥२॥
 विद्याश्च वा [अ]विद्याश्च यच्च काम्यं उपदेक्ष्यम् ।
 शरीरं सर्वे प्राविशन् ब्रह्मसं सामाधो ययुः ॥३॥
 भान्त्वा नन्दाः प्रमुदो ऽभीमोदमुदश्च ये ।
 इसो नरिहा वृत्तानि शरीरम् अनु प्राविशन् ॥४॥
 आलापाश्च प्रलापाश्च भीलापलपश्च ये ।
 शरीरं सर्वे प्राविशन् आयुजः प्रयुजो युजः ॥५॥
 प्राणापानौ चक्षुश्च श्रोत्रम् अक्षितिश्च क्षितिश्च वा ।
 व्यानोदानौ वाक् मनश्च शरीरेण त इयंस्ते ॥६॥
 आशिषश्च प्रशिषश्च संशिषो विशिषश्च वा [ः] ।
 क्षित्तानि सर्वे संकल्पाश्च शरीरम् अनु प्राविशन् ॥७॥
 त्वराश्च वै धृतयश्च वेडाशीसं सुनुते च वा ।
 शरीरं सर्वे प्राविशन् निजरीरिष्याधो ? मृधः ॥८॥
 आस्तेयीश्च वास्तेयीश्च त्वरणाः कृपणाश्च वा [ः] ।
 गुह्याश्च शुका यासं स्थूला [अप]स ता भीमसुर असादयत् ॥९॥
 अस्थि कृत्वा समिधं तद् अष्टापो असादयन् ।
 रेतः कृत्वाज्यं देवाः पुरुषम् आविशन् ॥१०॥ ॥का०६॥

१६.८८

श्री ११.८.१०

श्री ११

श्री १२

या आपो याश्च देवता या विराद् ब्रह्मणा सह ।
 शरीरं ब्रह्म प्राविशच्च छरीरे ऽधि प्रजापतिः ॥१॥
 सूर्यश्च चक्षुर् वातः प्राणं पुरुषस्य वि भेजिरे ।
 तथास्येतरम् आत्मानं देवाः प्रायच्छन् अग्नये ॥२॥
 तस्माद् वै विद्वान् पुरुषम् इदं ब्रह्मेति मन्यते ।
 सर्वा इह अस्मिन् देवताश्च शरीरे ऽधि समाहिताः ॥३॥
 यद् एभ्यस् स्थानम् अङ्गेषु पिता लोकम् अकल्पयत् ।
 शरीरं सर्वा देवता यथाङ्गम् अनु प्राविशन् ॥४॥
 अङ्गमङ्गं शरीरस्य सर्वे देवा [अ]नु प्राविशन् ।
 पिता इह एभ्यः प्रायच्छत् तं लोकम् अपराजितम् ॥५॥
 तं लोकम् अपराजितं सर्वे देवा [अ]नु प्राविशन् ।
 प्रजापतिर् यम् आभरच्च छरीरं बहुधा हितम् ॥६॥ ॥का०७॥ ॥अनु०१४॥

१६.८९

श्री ११.१.१-१०

अग्ने जायस्वादितिर् नाथितेयं ब्रह्मोदनं पचति पुत्रकामा ।
 सप्तऋषयो भूतकृतस् ते त्वा मन्यन्तु प्रजया सह ॥१॥
 कृणुत धूमं वृषणस् सखायो ऽद्रोघाविता वाचम् अकृत् ।
 अयम् अग्निः [अ] पृतनापाद् सुवीरो येन देवा [अ]सहस्तं शत्रून् ॥२॥

... आविशेत्

* * तन्म्रीर् निर्वृतिः...

* वाक्स्थि... प्राविशम्

* * वृजिनं ...

... प्राविशम्

क्षुत * सर्वासं ... प्राविशम्

निन्दा (उपरि न्व)श्च * * निन्दाश्च ...

... प्राविशम् [हन्तेति * *

... ययुः * *

... ययुः * *

* * प्रमुदो भीमोदमुदश्च * *

* * नन्तान ... प्राविशम्

* * प्रलापश्च भीलापलपश्च * *

* * मोक्षम् अक्षयश्च क्षितिश्च * *

* * * * तु यन्ते

* * * * संशिषो ...

क्षित्तानु सर्वे ... प्राविशम्

* * * * न इडाशीसं सुनुते च वा

आस्तेयश्च वास्तेयश्च त्वरणाः कृपणाश्च * *

* शुक्रिया * * * * भीमसुर असाधयत्

* कृ * * * * तोष्टापो वाचोव

रेतः ... अविशम्

य...

... पती

... भवि भेजिरे

तथास्येतरम् * * प्रायच्छन् * *

... अग्नये * *

... समीहिता

* इयं... लोकं *

... प्राविशम्

... प्राविशम्

... अपराजितम्

... प्राविशम्

* जायस्वादितिर् नोदितेयं * * कामस्य

... सहेयः

... वाचम् अस्व

... देवाश्च शत्रून्

श्री बलिहृतः
श्री उदकजनी

अग्ने ऽजनिष्ठा महते वीर्याय ब्रह्मोदनाय पक्तये जातवेदः ।
सप्तऋषयो भूतकृत[स्] ते त्वाजीजनम् अस्यै रयि सर्ववीरं नि यच्छ ॥३॥
समिद्धो अग्ने समिधा सप्त इधसे विश्वा देवान् यज्ञियां एह वक्षः ।
तभ्यो इधं भपयन् जातवेदस् स्वर्गं लोकम् अधि रोहयेनम् ॥४॥
त्रेधा भागो निहितो जातवेदो देवानां पितॄणाम् उत मर्याणाम् ।
अशान् जानीध्वं वि भजामि तान् वो यो देवानां स एवं पारयति ॥५॥
अग्ने सहस्वान् अभिभूय अभीष्ट् असि नीचो न्य उज्ज द्विपतस् सपत्नान् ।
इयं मात्रा मीयमाना मिता च सजातास् ते बलिद्वं × ? कृणोतु ॥६॥
साकं सजातैः पयसा सहैष्य अर्धुदेनं ? महते वीर्याय ।
ऊर्ध्वो नाकस्याधि रोह विष्टपं स्वर्गो लोक इति वै वदन्ति ॥७॥
इयं मही प्रति गृह्णातु चर्म पृथिवी देवी सुमनस्यमाना ।
अधि गच्छेम सुकृताम् उ लोकम् ॥८॥
एतौ प्रावाणौ सयुजा युङ्गिध चर्मणि निर भिन्ध्व अंशून् यजमानाय साधु ।
भव[म]ती नि जहि ये पृतम्यव ऊर्ध्वं प्रजाम् उद्धरन्स् उक् ऊह ॥९॥
गृहाण प्रावाणौ सयुजा वीर हस्त आ तं देवा यज्ञिया यज्ञम् अगुः ।
त्रयो वरा यतमांसं त्वं वृणीषे तास् ते समृद्धीद् इह राधयामि ॥१०॥

॥का० १॥

१६.१०

श्री ११.१.१२

श्री ११

श्री १३

श्री १४

श्री १५

श्री १६

श्री १७

श्री १८

श्री १९.१

श्री १९

श्री-कोशेषु भूषिष्ठं पक्ता

उपभ्वसे द्रु[व]ये सीदता यूयं वि विच्यध्वं यज्ञियासस् तुवैः ।
भिया समानान् भति सर्वान् स्यामाधस्पर्धं द्विषतस् पादयेम ॥१॥
इयं तै धीतिद् इवम् उ ते जनित्रं गृह्णातु त्वाम् अदितिश्च शूरपुत्रा ।
परा पुनी[हि] य इमां पृतम्यवो ऽस्यै रयि सर्ववीरं नि यच्छ ॥२॥
परेहि नारि पुनर् एहि क्षिप्रम् अपां त्वा गो[ष्ठो] अभ्य अरुक्षद् भराय ।
तासां गृहीता[द्] यतमा यज्ञिया [भ]सन् विभाज्य धीरीतरा जहीतात् ॥३॥
एमा [भ]गुर् योषितश्च शुभमाना उत् तिष्ठ नारि तवसं रभस्व ।
सुपत्नी पत्या प्रजया प्रजावत्य आ त्वागन् यक्ष प्रति कुम्भं शुभाय ॥४॥
ऊर्जो भागो निहितो य × पुरा च ऋषिप्रभृताप आ हरैताः ।
अयं यज्ञो नाधविद् गातुविद् प्रजाविद् उग्र × पशुविद् वीरविद् वो ऽस्तु ॥५॥
अग्ने चरद् यज्ञियस् त्वाध्व अरुक्षद् शुचिस् तपिष्ठ[स्] तपसा तपेनम् ।
आर्षेया देवा [भ]भिसंहत्य भागम् इमे तपिष्ठा ऋतुमिस् तपन्तु ॥६॥
शुद्धा [आ]पो योषितो यज्ञिया इमा [आ]पश्च चरम् अथ सर्पन्तु शुभा[ः] ।
द्वन् प्रजां बहुलान् पशून् मे पक्वोदनस्य सुकृताम् एति लोकम् ॥७॥
ब्रह्मणा शुद्धा उत पूता घृतेन सोमस्यांशवस् तण्डुला यज्ञिया इमे ।
अप[×] प्र विशत प्रति गृह्णातु वथ चरद् इमं पक्त्वा सुकृताम् एति लोकम् ॥८॥
अभ्यावर्तस्व प्रजया सहैनां प्रत्यक्कृ एमां देवताभिस् सहैधि ।
स्वर्गं लोकम् अभिसंबहैनाम् आदित्य देवा परमे व्योम[न्] ॥९॥
उक् प्र[थ]स्व महता महिष्ठा सहस्रपृष्ठस् सुकृतस्य लोक ।
पितामहा × पितर × प्रजोपजाहं पक्त्वा पञ्चदशस् ते ऽस्मि ॥१०॥

॥का० १॥

१६.११

श्री ११.१.२०

श्री २१

श्री २३

श्री-कोशेषु भूषिष्ठं अंसर्ग्री, अंसर्ग्री

श्री २४

सहस्रपृष्ठश्च शतधारो अक्षितो ब्रह्मोदनो देवयानस् स्वर्गः ।
अमृत् त आ वधामि प्रजया रेजयेनान् बलिहाराय मृदतान् मह्यम्
एव ॥१॥
उदेहि वेदिम् प्रजया वर्धयेनां नुदस्व रक्ष × प्रतरं धेष् एनाम् ।
भिया समानान् भति सर्वान् स्यामाधस्पर्धं द्विषत × पादयेम ॥२॥
कतेन तद्वा मनसो हितेयं ब्रह्मोदनस्य निहिता वेदिर् अग्ने ।
अंशांशौ शुद्धाम् अथ वेदि नारि तत्रोदनं सादय देवानाम् ॥३॥
अदितेर् हस्तां क्षुब्धम् एतां द्वितीयां सप्तऋषयो भूतकृतो याम् अकृण्वन् ।

• • • वीषाव... वेदाः
• • • तमे "जनं अग्ने रिषि" वीरम् • वक्षताम्
समिद्धो ये समिधा समिधसे विश्वा देवान् यज्ञियां
तेभ्यो इधं भपयन्... रोहयेनम् [एह वक्षः]
• • निहतो • देवानां पितॄणाम् वत मर्याणाम्
वंशो • • • तं • • • तं •
• सहस्वान् • अभीष्ट् • द्विषतं सपत्नान्
यन् • • • ति स्वजातस्...
• सुजातैः • सेष् • महते वीर्याय
... विष्टपस् स्वर्गे... वदन्तम्
यन्... पृथिव्यै...
• गच्छयेम...
... भिष् अंसोन् • साधुः
• नृ गृह् • प्रत्यक्कृ ऊर्ध्वो • • अर् उहः
गृहाणा • • वीर हस्ता • • वधेया • अगुः
... समृद्धीद् • •

उपरवरे... वच्यध्वं यज्ञियासस् तुवैः
• • अगु सप्तोश्च छामाधस्पर्धं • माधवेम
यै तु • मन्... पुत्रा
• पुनि इव वं • रिम • वीरम् • वक्षताम्
परिहि • • • अपामपान् • • अथ रिक्षद्
• • • सं विभज्य • ह्यपीत
योमा कुर... नाक तवसं अरस्व
सपत्न वन्वा • प्रजापत्य • त्वाकं...
• • निहतो यत् सुरा वो कविप्रभृतापा हरैता
अयं यज्ञो नाधविद् गातुविद् प्रजाविद् • पशुमद्...
• • • त्वाध्व अरिक्षद् शुचिस्...
आर्षेया • "हन्व • इमेत् तपिष्ठ...
• • • वधेया वमा • चरम् इव • •
ददत् • • आधत्...
माहणा • उत्...
• • निदयत् • युक्तात्... पक्त्वा सुकृताम्...
"वक्षस्व • सहैनां प्रत्या एव • सहस्रपिष्ठ
स्वर्गो • "विहीनम् आदित्यो देव...
सुद...
• • प्रतोपचाहं...

• • अक्षितो...
अमृत् त्व • • कपयीणो • मृदतां •
... वर्धयेनं... प्रतिरं • एनाम्
पक्त्वा • अगु सप्तोश्च छामाधस्पर्धं द्विषतस् सादयेनम्
• त्वाहा... ब्रह्मोदनस्य निहिता...
अक्षमि(उपरि दि)वं शुद्धाम् अवि • • मन्वोदनम्...
• हस्तं...

श्री १५ कोषेषु मृदिषं देवा

श्री १६

श्री १७

श्री १८

श्री १९

श्री २०

श्री ११.१.११-१७

सा गात्राणि विबुध्य भोदनस्य दर्विर् देवाम् अभ्य एनं विनोतु ॥४॥
 मृतं त्वा हविर उप सीदन्तु देवा अनुसुप्यान् पुनर एनान् प्र सर्व ।
 सोमेन पूतो जठरे सीद ब्रह्मणाम् आर्षेयास् ते मा रिषन् प्राशितारः ॥५॥
 सोम राजन् संज्ञानम् आ वपैभ्यो ऽब्राह्मणा यतमे त्वोपसीदन् ।
 ऋषीन् आर्षेयास् तपसो ऽधि जाता[न्] ब्रह्मोदने सुहवा जोहवीमि ॥६॥
 इदम् अपो मधुमती[र] घृतश्चुतो ब्रह्मणा हस्तेषु प्रपृथक् सादयामि ।
 यत्काम इदम् अभिविज्ञामि वो ऽहम् इन्द्रो मरुत्वान् स ददाद् इदं मे ॥७॥
 इदं मे ज्योतिर् अमृतं हिरण्यं पक्कं क्षत्रात् कामधुना म एषा ।
 इदं धनं नि दधे ब्राह्मणेषु कृण्वे पन्थां पितृषु यस् स्वर्गः ॥८॥
 अग्नी तुषान् आ वप जातवेदसि पदुः कम्बुकान् अप मृद्वदथ एतान् ।
 एतं शुभ्रम् गृह्हराजस्य भागम् अथो विषा निक्षेतेर भागधेयम् ॥९॥
 आम्भयत पचत पति सुन्वतस् स्वर्गं लोकम् अधि रोहयेनम् ।
 येन रोहात् परम् आपद्य यद् वय [उत्तमं नाकं परमं द्योम] ॥१०॥ ॥का०१॥

१६.१२

बभ्रेर अभ्ययो मुखम् एतद् वि मृद्वदथ [आ]ज्याय लोकं कृणुहि प्रज्ञानम् ।
 घृतं गात्रान् सर्वा वि मृदिष कृण्वे पन्थां पितृषु यस् स्वर्गः ॥१॥
 बभ्रे रक्ष[स्] सुमतिम् आ वपैभ्यस् सुब्राह्मणा यतमे त्वोपसीदन् ।
 पुरीषिणः प्रथमानाः पुरस्ताद् आर्षेयास् ते मा रिषन् प्राशितारः ॥२॥
 आर्षेयेषु नि दध भोदन त्वा नानार्षेयाणाम् अभ्य अस्तु अन्न ।
 अग्निर् मे गुपत्वा मरुतश् च सर्वे बिभ्वे देवा अग्नि रक्षन्ति पक्कम् ॥३॥
 यत्तं बुद्धानं सद्धम् इत् प्रपीनं [पु]मांसं धेनुं सद्धनं रयीणाम् ।
 प्रजामृतत्वम् उत दीर्घम् आयू रायश् च पोवैर उप त्वा सदेम ॥४॥
 ऋषभो ऽसि स्वर्गं ऋषीन् आर्षेयान् गच्छ ।
 सुकृतां लोके सीद तन् नो संस्कृतम् ॥५॥
 समातनुष्वानुसंप्रयाण्य अन्नं पथः कल्पय देवयानान् ।
 एमिस् सुकृतेर अनु प्र गेष्म यत्तं नाके तिष्ठन्तम् अधि सत्तरश्मौ ॥६॥
 येन देवा ज्योतिषा घाम् उदायन् ब्रह्मोदनं पक्त्वा सुकृतस्य लोकम् ।
 तं त्वा पचामि ज्योतिषां ज्योतिर् उत्तमं स नस् तद् धेहि सुकृताम् उ
 लोके ॥७॥ ॥का०४॥

१६.१३

प्राच्ये त्वा दिशे निद वपामि शतधारम् अपभुधम् ।
 स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः ॥१॥
 दक्षिणायै त्वा [दिशे निद वपामि शतधारम् अपभुधम् ।
 [स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥२॥
 प्रतीच्यै त्वा [दिशे निद वपामि शतधारम् अपभुधम् ।
 [स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥३॥
 उदीच्यै त्वा [दिशे निद वपामि शतधारम् अपभुधम् ।
 [स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥४॥
 भ्रुवायै त्वा [दिशे निद वपामि शतधारम् अपभुधम् ।
 [स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥५॥
 ऊर्ध्वायै त्वा दिशे [निद वपामि शतधारम् अपभुधम् ।
 [स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥६॥
 दिशे त्वा निद वपामि [शतधारम् अपभुधम् ।
 [स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥७॥
 अन्तरिक्षाय त्वा निद वपामि [शतधारम् अपभुधम् ।
 [स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥८॥

• • विदिष्य • इष्यवेभ्याम् • • •
 मुतन् ... निदन्तु • अनुसुप्यान् • एनं • सृप्यन्
 ... ब्राह्मणा आर्षेयस् त सर्व •
 सोमो राजं सवज्ञानम् ... सीदन्
 ऋषीणां ऋषयस् ... ब्राह्मोदने • जोहविमि
 इदम् अपो • च्युतो ब्राह्मणा • प्रपृथक् सादयामि
 यत्तमेदिम् • वो • मरुतां स्व पिताद् • •
 ... हिरण्यं पक्कं • कामधुना • •
 ... ब्रह्मणेभ्यः ... वत् •
 • तुषाङ् गा वपि ... मृद्वद एतान्
 वत इवभुम् उमराजस्व ... निक्षेतेर •
 इवामतः • येति ... रोहयेनम्
 • • परमाय पच वत् वयः

• अभ्ययु • • व मृदि ...
 घृतं गात्रान् • • मृदि ... वत् •
 बभ्रे ... त्वोपसीदन्
 • प्रथमानः पुरस्तानाना रिषवस् • • रिष •
 • • दधो नुद • नाना ऋषयाम् • • •
 ... पक्कम्
 ... अत् प्रसीनं ...

• • • ऋषीणां वेषां •
 सुकृतां लोके सीद तन् नो संस्कृतम्
 समातनुष्वानुसंप्रयाण्य • पृथः कल्पे • बानां
 वेमिस् • • • हेतस्स वेषे • • • •
 वेन देवा ज्योतिषा • उदायं ...

प्राची • दिशो ...
 • पक्कवत् ... • सर्वत्र सर्वत्र निवसामीह
 [अनुपन्नः ॥ पुनर्वाक् ॥

प्रतीची •

उदीची •

• • दिशि

दिशे नि दिशे त्वा निशि

अन्तरिक्षाय त्वा निदिशि

श्री नास्ति

पृथिवीभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥९॥
पशुभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१०॥
॥का० ५॥

१६.१४

मनुष्येभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१॥
पितृभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥२॥
ऋषिभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥३॥
आर्षेभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥४॥
अङ्गिरोभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥५॥
अथर्वभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥६॥
वनस्पतिभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥७॥
॥का० ६॥

१६.१५

वीरुद्भ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१॥
ओषधीभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥२॥
ऋतुभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥३॥
आर्तवेभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥४॥
लोकेभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥५॥
लोकानां त्वाप्यक्षेभ्यो निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥६॥
देवेभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥७॥
देवेभ्यस् त्वा निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥८॥
सर्वाभ्यस् त्वा देवताभ्यो निर वपामि [शतधारम् अपक्षुधम् ।
[स पकारोहस् सुकृतां यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥९॥
॥का० ७॥

१६.१६

पुमान् पुंसो अधि तिष्ठ वर्म न ते शिष्टं प्र वहाज् जातवेदाः ।
भवात् तन्त्रीणिम् ? अप्य अप्सरसु ॥१॥
महती घावापृथिवी अन्तरिक्षम् इदं महत् ।
महान् महिम्ना सर्वाङ्गो यस् त्वा पञ्चत् ओदन ॥२॥
सतेर्दं सूर्या [आ]भृतास् सप्त पुष्करिणीर उत ।

पृथिवीभ्यस् * निरिदिशि

पशुभ्यस् * निरिदिशि

मनुष्येभ्यस् * निरिदिशि

पितृभ्यस् * निरिदिशि

ऋषिभ्यस् त्वा निरिदिशि

आर्षेभ्यस् * निरिदिशि

अङ्गिरोभ्यस् * नि

* * नि

वनस्पतेभ्यस् त्वा

उषधीभ्यस् *

* पञ्चाक्षर...

... शिष्टं...

महत् * सर्वाङ्ग ... ओदन

सतेर्दं * सप्त...

सप्त सहस्रं गन्धर्वा यस् त्वा पञ्चत्य ओदन ॥३॥
 यथा तेषाम् उद्गातासीद् देवा होतार ऋत्विजः ।
 सर्वाङ्गं यत्रौदनं सत्येनाग्ने समीरयन् ॥४॥
 सप्त ऋषयो भूतकृत ऋषयस् साध्याश्च ये ।
 ते वै सर्वाङ्गम् ओदनं अज्ययाग्ने समीरयन् ॥५॥
 यस् सर्वाङ्गं पचति ब्रह्माणं च न हिंसति ।
 तस्मै ज्योतिष्मन्तं लोकं यमो राजाभि रक्षति ॥६॥
 तं सर्वाङ्गं घृतपूठं विविमात्रं देवसंहितम् ।
 निदत्स्वाम् ? उत्तरदोवधि तं ते ब्रह्माभि रक्षतु ॥७॥
 तस्योदनस्योदरम् अन्तरिक्षं धीः पूठं दिशः पाद्वे सूर्यान्मन्द्रमसाव्
 अक्षयौ ।
 ऋतवो दन्ताः पवमानः प्राणा आङ्गिरसो रूपम् ॥८॥ ॥का०८॥ ॥अनु०१५॥

१६.१७ . . .

आ नयैतम् आ रभस्व सुकृतां लोकम् अपि गच्छतु प्रजानन् ।
 तीर्त्वा तमांसि बहुधा विपश्यन् अजो नाकम् आ क्रमतां तृतीयम् ॥१॥
 प्र पक्षो [ऽय] नेनिग्धि दुश्चरितं यच्च चचार शुजैश्च शकैर् आ क्रमतां प्रजानन् ।
 प्र ? ज्योतिष्मन्तं सुकृतां लोकम् ईप्सन् तृतीये नाकं अधि वि क्रमस्व ॥२॥
 अनु छय इयामेन त्वष्टम् एतां विशस्तद् यथापर्व अतिना मा[भि] मंस्थाः ।
 माभि दुहः पशुः कश्यपेन सुकृतां मध्ये अधि वि भ्रम्यम् ॥३॥
 भूम्यां [त्वा] भूमिम् अधि धारयाम्य आ सिञ्चोदकम् अभि धेष् एनम् ।
 पर्याधत्ताग्निना शमितारथं श्रुतो गच्छतु सुकृतां यत्र लोकः ॥४॥
 उत्क्रामातः परि खद् अतस्तत् तप्ता[च] करोद् अधि नाकं तृतीयम् ।
 अग्नेर् अग्निर् अपि सं बभूविथ ज्योतिष्मान् गच्छ सुकृतां यत्र लोकः ॥५॥
 पञ्चोदनः पञ्चधा वि क्रमस्वाकंस्यमानः पञ्च ज्योतीषि ।
 ईजानानां सुकृतां प्रेहि मध्यं ज्योतिष्मन्तम् अभि लोकम् जयास्मै ॥६॥
 अजम् एवाग्निम् अजम् उ ज्योतिर् आहुर् अजं ब्रह्मणे जीवता देयम् आहुः ।
 अजस् तमांस्य अप हन्तु दूरम् अस्मिन् लोके अहधानं [द]त्तः ॥७॥
 एतद् वो ज्योतिः पितरस् तृतीयं पञ्चोदनं ब्रह्मणे ऽजं ददाति ।
 अजस् तमांस्य अप हन्ति दूरं पञ्चोदनो ब्रह्मणे दीयमानः ॥८॥
 पञ्चोदनो ब्रह्मणे दीयमानो अजो नाकं प्र क्रमतां तृतीयम् ।
 विचक्रमाणस् सुकृतस्य लोकं स्वर् ज्योतिषा तमो अप हन्ति दूरम् ॥९॥
 अजा क्रमस्व सुकृतां यत्र लोक[श्च] शलभो न चत्तो अति दुगाण्य एवः ।
 पञ्चोदनो ब्रह्मणे दीयमानो विश्वरूपा [धेनुः] कामदुषास्य एका ॥१०॥
 ॥का०१॥

१६.१८

प्र ज्योतिष्मन्तं सुकृतां लोकम् ईप्सन् पञ्चोदनं ब्रह्मणे ऽजं ददाति ।
 स इयातो नेष् अभि लोकं जयास्मै शिवो ऽस्मभ्यं प्रतिशुदीत एधि ॥१॥
 अजस् त्रिनाके त्रिदिवे त्रिपूठे सुकृतां लोके ददित्वांसं दधानि ।
 पञ्चोदनो ब्रह्मणे दीयमानस् स दत्तारं दुप्या तर्ययाति ॥२॥
 अजो अ अग्नेर् अजनिद् शोकाद् विप्रो विप्रस्य सहस्रो वयोधाः ।
 हुतम् इष्टम् अभिपूर्तं वषट्कृतं तद् देवा अतुशः कश्यप्यन्तु ॥३॥
 अमोतं वासो दद्याद् धिरण्यम् अपि दक्षिणा[म्] ।
 तथा लोकान् सम आप्नुयाद् ये दिव्या ये च पार्थिवाः ॥४॥
 एतास् त्वा धाराथ शमयन्ति विद्वतस् सोम्या देवीर् घृतपूठा मधुच्छुतः ।
 स्तभान् पृथिवीं दिवं सवस्व नाके तिष्ठास्य अधि सत्तरहमां ॥५॥
 पृष्ठात् पृथिव्या [अहम् अन्तरिक्षम् आरुहम् अन्तरिक्षाद् दिवम्
 आरुहम् ।

सहो... ओदना
 यथा तेषाम् उद्गातासीद्...
 ... समरयम्

• • घृतपूठं...
 • • 'धि' • तं...
 तस्योदनस्योदनम्...
 अर्थं
 ... प्राणो • •

अ नेत्तम् • • सुकृताल्...
 ... विपश्यं...
 • • देनिग्धि • • चचार शुजैश्च...
 तेज्योतिष्मन्तं... ईप्सं... [सना मा सिक्ताः]
 • • इष्ट एवामेन कुरवाचमेतां विशस्वी यथापश्य-
 • • दुहः पशुः कश्यपेन... इवयेमम्
 • • धारयामिम् अविञ्चोदकम्... • • अनम्
 • • सुचो...
 'क्रामातः' • • चर् उचसास्...
 ... बभूवथा ज्योतिष्मि अहत्...
 ... विक्रमस्वात् क्रोड्यमाण...
 ईजानानी...
 • • • अज... जीवता • आहु
 • • स्वमास्य... अज्यानेन •
 एतद्... पञ्चोदनं...
 ... पञ्चोदनो...
 पञ्चोदनो... नाकं पञ्चतां •
 'माणास्'... ज्योतिषा...
 ... नि दत्तो • • •
 ... कामदुषास्य •

... ईप्सं...
 • • व्यापो निष्प • • जवास्मे... प्रतिशुदीतेषि
 • • रिप्रतिष्ठिते... चदित्वांसं ददाति
 • • ब्राह्मणे • • धातारं • तर्पयामि
 ... वयोधात्
 ... वं • • •
 अमृतं...
 • • दधाराथ उमयन्ति विद्वतास् साम्या...
 स्तभान् • दिवं...
 पृष्ठा पृथिव्या इति चतस्रः

श्री १६.१६.४.७ । 'श्री-कोशेषु प्रजानन्
[अपि]

श्री १०.१०.१०

श्री ११.११.११

श्री ४.१४.७.१

[दिवो नाकस्य पृष्ठात् स्वर उयोतिर् अणाम् अहम् ॥६॥
[अजो ऽस्य अज स्वर्गो ऽसि त्वया लोकम् अङ्गिरसः प्राजानन् ।
[तं लोकम् अनु प्र वेचम् ॥७॥
[येन वा सहस्रं वहसि येन वा सर्ववेदसम् ।
[तेनेमं यत्नं नो वह स्वर देवेषु गन्तवे ॥८॥
[अजं च पञ्चत पञ्च चोदनाम् ।
[अजं पञ्चोदनाम् पञ्चत्वा देवा लोकान् सम् आनयुः] ॥९॥
पञ्चोदनं पञ्चमिदं अङ्गुलीमिदं द्यौर्ध्वं चर पञ्च चोदनम् एतम् ।
प्राचीं दिशं दक्षिणां प्रतीचीम् उदीचीं भुवाम् ऊर्ध्वां दिशम् आ
क्रमस्व ॥१०॥ ॥का० २॥

१६.१९

श्री ४.१४.७.१

श्री ८.८

श्री ८.८.१५

श्री ९

श्री ९.५.१०

श्री १८

श्री १९

श्री २०

श्री २१

श्री ११.११

श्री १६.१००.५

प्राच्यां दिशि शिरो अजस्य धेहि दक्षिणायां दिशि दक्षिणं धेहि पार्श्वम् ।
प्रतीच्यां दिशि भसदम् अस्य, धेहि उदीच्यां दिश्य उत्तरं धेहि
पार्श्वम् ॥१॥
अजस्यानूकम् ऊर्ध्वायां दिशि धेहि पाजस्यं भुवायां [दिशि धेहि] ।
अन्तरिक्षं मध्यतो मध्यम् अस्य पङ्क्तिश्चतुर्भिः प्रति तिष्ठ दिष्टु ॥२॥
भृतम् एकं भृतया प्रोर्णुहि त्वत्वा सर्वेदं अङ्गैस्संभृतं विश्वरूपम् ।
स उत तिष्ठ प्रेहि नाकम् उत्तमं पङ्क्तिश्चतुर्भिः प्रति तिष्ठ दिष्टु ॥३॥
सर्वा दिशस्संविदाना[स्] सध्रीचीस्साम्प्रदेशाः प्रति गृह्णन्तु तेजसम् ।
ते रक्षन्तु तव तुभ्यम् एतं ताभ्यो जुहोमि हविषा घृतेन ॥४॥
यं ब्राह्मणे निदधे यं च विभु या विभुष ओदनानाम् अजस्य ।
सर्वे तद् अङ्गे सुकृतस्य लोके ज्ञानीतान् नस्स संगमने पथीनाम् ॥५॥
अजः पञ्चोदनो ह्य अक्रमत तस्योर इयम् अभवद् उदरम् अन्तरिक्षम् ।
द्यौस्ते पृष्ठं दिशः पार्श्वं ॥६॥
दिशश्चातिदिशश्च भृङ्गे सत्यं च क्रतुं च चक्षुषी ।
विश्वरूपं भ्रष्टा प्राणो विराट् पदः ॥७॥
एष वा अपरिमितो यज्ञो यद् अजः पञ्चोदनः ।
निर्दमप्रियं आतृष्यं वहति भवत्य् आत्मना ।
परास्याप्रियो आतृष्यो भवति ॥८॥ ॥का० १॥

१६.१००

श्री ९.५.११

श्री १४

श्री २

श्री ११

नास्यास्थीनि भिन्धान् न मज्जो निर्दहन् ॥१॥
सर्वाणि समादायेदमिदं प्र वेदयेत् ॥२॥
इदमिदम् अस्य रूपं तेनेदं सं गमयति ।
स्वधाम् ऊर्जम् अक्षति ? महो ऽस्मै जुहे य एवं विदुषे [अ]जं
पञ्चोदनं वदति ॥३॥
इन्द्राय भागं शमिता कृणोतु यज्ञं यज्ञपतिश्च सूरिः ।
ये नो द्विचक्षुः अनु तावद् द्व्यक्षवारिष्ठा वीरा यजमानस्य सर्वे ॥४॥
पञ्च लोकाः पञ्च कर्तव्यं पञ्च ; कृणु कृपनोती ? ।
य एवं विदुषे अजं पञ्चोदनं वदति ॥५॥
यो वा आयन्तम् इत्य् कर्तुं वेद ।
आयतीम् पञ्चाप्रियस्य आतृष्यस्य प्रियम् आ दत्ते ।
भवत्य् आत्मना परास्याप्रियो आतृष्यो भवति ॥५॥
[यो] वै संयन्तम् इत्य् [कर्तुं वेद] ।
संयतीम् एव[प्रियस्य आतृष्यस्य प्रियम् आ दत्ते] ।
[भवत्य् आत्मना परास्याप्रियो आतृष्यो भवति] ॥६॥
[यो] वै भवन्तम् इत्य् [कर्तुं वेद] ।

*** दम्बो...

...देहि... देहि *

* * असतम्... उत्तरे *

आजस्यानूकम्...

अन्तरिक्ष... पदस्यश्चतुर्भिः...

भृतम् * भृतया...

... पदस्यश्च...

... सध्रीची अस्यान्तर्देशाः...

वे * * यत्नं ति दिष्टु * विपुस्यो जमानाम् *

***** ध्वम्...

...पुरः

... अदः *

* * अप्यं * * भरत्य् *

परास्याप्रियो * *

... मन्वो * *

* * समादाये इदमिदं...

... गमेति

... विदुषो *

... कृणोत्वं यज्ञ * * सूरिः

* * देवैर् * * ता * * वजमानश्च *

* * नावन्तमित्यत *

* * एव प्रियस्य...

* * परास्याप्रियो...

व * इति

संयन्तीन् एव

... इति

श्री १९

श्री १५

भवन्तीम् एव[प्रियस्य आतुष्यस्य श्रियम् आ वृत्ते ।
 [भवत् आत्मना परास्याप्रियो आतुष्यो भवति] ॥७॥
 [यो] वा अभिभवन्तम् इत्य [क्रतुं वेद] ।
 अभिभवन्तीम् एव[प्रियस्य आतुष्यस्य श्रियम् आ वृत्ते ।
 [भवत् आत्मना परास्याप्रियो आतुष्यो भवति] ॥८॥
 यो वा उद्यन्तम् इत्य [क्रतुं वेद] ।
 उद्यन्तीम् एव[प्रियस्य आतुष्यस्य श्रियम् आ वृत्ते ।
 [भवत् आत्मना परास्याप्रियो आतुष्यो भवति] ॥९॥
 [यो] वै मूर्धनम् इत्य [क्रतुं वेद] ।
 मूर्धनीम् एव[प्रियस्य आतुष्यस्य श्रियम् आ वृत्ते ।
 [भवत् आत्मना परास्याप्रियो आतुष्यो भवति] ॥१०॥
 यो वै सर्वम् इत्य क्रतुं वेद ।
 सर्वम् एवाप्रियस्य आतुष्यस्य श्रियम् आ वृत्ते ।
 भवत् आत्मना परास्याप्रियो आतुष्यो भवति ॥११॥
 यावन्त्य अस्य लोमानि ब्रह्मास्तुणोति वेद्याम् ।
 तावतीद् अस्य धारा[त्] समुद्रस्येवाभूताः ॥१२॥
 दुहां क्षीरं भवतु सर्पिर एभ्यस् स्वरा[द्] भूत्वोपतिष्ठत् सुगपम् ।
 मधोद् धाराम् अधिपेभ्यो दुहाद् भोजो नाके तिष्ठतु मोदमानः ॥१३॥

॥का०४॥

१६.१०१

श्री १०.८.१

श्री ७

श्री ८ कोशेषु प्रहयो अपि

श्री ५

श्री ९

श्री १

श्री ४

श्री १२

श्री ९

श्री १४

स्कम्भेनेमे विष्कम्भिते क्षीश् च भूमिश् च तिष्ठतः ।
 स्कम्भ इदं सर्वम् आत्मन्वद् यत् प्राणन् निमिषश् च यत् ॥१॥
 एकचक्रं वर्तत एकनेमि सहस्राक्षरं प्र पुरो नि पश्चात् ।
 अर्धेन विभं भुवनं जजान यद् अस्यार्धे किम् उ तस्य क्रतुः ॥२॥
 पञ्चवाही बहत् अग्रम् अस्य पृष्ठयो युक्ता अनुसंवहन्ति ।
 भयातम् अस्य दृष्टो न यातं परं नेदीयो ऽवरं दृषीयः ॥३॥
 इदं सवितर् वि जानीहि बह यमा एक एकजः ।
 अस्मिन् द्वापित्वम् इच्छन्ते य एषा[म्] ए[क एक]जः ॥४॥
 तिर्यग्विलश् चम[स] ऊर्ध्वबुध्नस् [त]स्मिन् यदो निहितं विम्बकणम् ।
 अत्रासत अण्वयस् सप्त साकं ये अस्य गोपा महतो बभूवुः ॥५॥
 तिस्रो ह प्रजा [अ]त्यायम् आय[न्] न्य अन्या [अ]कर्म अभितो ऽविशन्त ।
 बृहन् ह तस्यो रजसो विमानो हरितो हरिणीर् आ विवेश ॥६॥
 द्वादश प्रधयश् चक्रम् एकं त्रीणि नभ्यानि क उ तच्च चिकेत ।
 तत्राहतास् त्रीणि शतानि शङ्खश् च पृथिश् च क्षीला [अ]विष्वाचला ये ॥७॥
 अनन्तं विततं पुरुत्रानन्तम् अन्तवच्च वा समन्ते ।
 ते नाकपालश् चरति प्रजानन् विद्वान् भूतं यदि भयम् अस्य ॥८॥
 भाविस् सन् निहितं गुहा जरन् नाम महत् पदम् ।
 तत्रेदं सर्वम् आपर्तितम् एजत् प्राणन् निमिषश् च यत् ॥९॥
 ऊर्ध्वं भरन्तम् उदकं कुम्भेनेवोदहार्यम् ।
 पश्यन्तु सर्वे चक्षुषा न सर्वे मनसा विदुः ॥१०॥ ॥का०५॥

१६.१०२

श्री १०.८.१९

श्री ११

श्री ११

ऊनात् पूर्णम् उद् भवति पूर्णाद् ऊनम् उद् भवत्ये ।
 कविस् तद् ब्रह्मणा वेद् यतस् तत् परिचिद्यते ॥१॥
 प्रजापतिश् चरति गर्भे अन्तर [अ]दृश्यमानो बहुधा प्र जायते ।
 अर्धेनेदं परि बभूव विभं यद् अस्यार्धे किम् उ तज् जजान ॥२॥
 यद् एजति चरति यच्च च तिष्ठत्य् भ्राजन्[त्] प्राणन् निमिषश् च तिष्ठत् ।
 तद् वाधार पृथिवी द्याम् उतामूं तत् संभूय भवत्य् एकम् एव ॥३॥

भवन्तम् एव

वाति अभिभवतम् इती

वाव * * इती

* * इती

* * * इतं *

सर्वम् एवास्य प्रियस्य * * *

* * परास्याप्रियो...

... स्तृणाति *

* अस्व * तः

... तिष्ठत् सुरापास्

... भोज ...

* * * विभित्तो...

स्कम्भेदं * आत्मन्वते तत् प्राणं निमिषश् च

... सहस्राक्षं * मदी * *

* * * एतस्काश्च * * *

* वाहि * * जरन् * युक्त्वान् *

* अस्व * * वातं परम्...

इदं सवितर् च जानीहि * वमो क एव न

वस्मिन् निहापर्युम् इच्छन्त * * * च

प्रापुर्विलश् * ऊर्ध्वबुध्नो...

... विशन्तः

[विवेश ॥

* न * * विमानं ... ॥ ओ हरितो हरिणीर् आ

ओ द्वादश प्रधयश् चकलेत * * कव * * *

... पृथिश् * केला * *

* वततं * नन्तव् अन्तवन्वा समन्ते

* वम् * * जरं ...

तत्रेदं * * एतत् प्राणं निमिषश्च *

* * * अजति ... र्व्यते

* * ब्रह्महा ... र्व्यते *

प्रजापतिश् चरति गर्भे अन्तर...

* * * एव ...

... प्राणं * * *

उद् वाधार... उतामूं ... ऐकम् एव

श्री १०

श्री १६

श्री १९

श्री २०

श्री २१

श्री २२

श्री २३

या पुरस्ताद् युज्यते योत पश्चाद् या विश्वतो युज्यते योत सर्वतः ।
 यया यक्षस् तायते प्राक् तां त्वा पृच्छामि कतमा स क्वचाम् ॥४॥
 यतस् सूर्य उदेत् अस्तं यत्र जिगीषति ।
 तद् एव मन्ये ऽहं ज्येष्ठं ततो नात्प एति किं खन ॥५॥
 सत्येनोर्ध्वस् तपति ब्रह्मणावाङ् वि पश्यति ।
 प्राणेन तिर्यक् प्राणति यस्मिन् ज्येष्ठम् अधि श्रितम् ॥६॥
 यो वै ते विद्याद् भरणी याभ्यां निर्मेध्यते वसु ।
 स विद्वान् ज्येष्ठं मन्येत स विद्या[द्] ब्राह्मणं महत् ॥७॥
 अपाद् अग्ने सम् अभवत् सो ऽग्ने स्वर आभरत् ।
 चतुष्पाद् भूत्वा भोग्यस् सर्वम् आदत्त भोजनम् ॥८॥
 भोग्यो भवद् अथो अन्नम् भवद् बहु ।
 यो देवम् उत्तरावस्तम् उपासते सनातनम् ॥९॥
 सनातनम् एतम् आहुर् उताद्य स्यात् पुनर्णवः ।
 अहोरात्रे प्र जायते अन्यो अन्य[स्य] रूपयोः ॥१०॥ ॥का०॥

१६.१०३

श्री १०.८.२४

श्री २५

श्री २६

श्री २७

श्री २८

शतं सहस्रम् अयुतं न्यर्बुदम् असंख्येयं स्वम् अस्मिन् निविष्टम् ।
 तद् अस्य घ्नन्ति विपश्यत एव तस्माद् देवो रोचते ऽ अथ भवत् ॥१॥
 आराग्रमात्रं ? दृष्ट्वा उतैकं नैव दृश्यते ।
 अतः परिष्वजीयसी देवता सा मम प्रिया ॥२॥
 [इ]यं कस्याण्य अजरा मर्त्यस्यामृता गृहे ।
 तस्मै कृता शये स यश् चकार अजार सः ॥३॥
 त्वं क्ली त्वं पुमान् अस्ति त्वं कुमार्य उत वा कुमारः ।
 त्वं जीर्णो वण्डन वच्छसि त्वं जातो भवसि विश्वतोमुखः ॥४॥
 उतैषा ज्येष्ठ उत वा कनिष्ठ उतैषा भ्रातोत वा पितैवाम् ।
 एको [इ] देवो मनसि प्रविष्टः पूर्वो जातस् स उ गर्भे अन्तः ॥५॥
 अनेनेत्य एजति सर्वम् अस्मिन् विश्वरूपाण्य [उ]पयाद् अतस्य ।
 स पुमान् पुंसो ऽ जने भूतेन सर्वाद् अन्तां गच्छतु तिष्ठत्येव ? ॥६॥
 मध्य दिवो निहितः पृथिवि अहमा वि अकमे रजस[त्] पात्प अन्तौ ।
 स विश्वाचीर् अभि चष्टे घृताचीर् अन्तरा पूर्वम् अपरं च केतुम् ॥७॥
 ये अर्वाङ् [मध्य] उत वा पुराणं वेदं विद्वांसम् अभितो वदन्ति ।
 आदित्यम् एव ते परि वदन्ति सर्वे अग्निं द्वितीयं त्रिभुतं च इत्तम् ॥८॥
 एकाम् कचं सम् इन्धते द्वावशमिर् अग्निभिः ।
 तस्याम् आपस् तस्यां गावस् तस्याम् ओषधयश् श्रिताः ॥९॥
 सप्त सुपर्णा उप आवन्ति बाणम् अनुष्टुभा संवृतं वायुम् एतम् ।
 तम् आतरन् विततं तन्मुम् ओतं स न पुनात् सलिलस्य पृष्ठे ॥१०॥
 सप्त क्रवयः प्रतिहिताश् शरीरे स[त्] रक्षन्ति सवम् अग्रमावम् ।
 सप्तापस् स्वपतो लोकम् ईयुस् तत्र जायते [अ]स्वप्नजौ सप्तसदौ च
 देवौ ॥११॥ ॥का०॥

१६.१०४

अवाशर्षो मृदतं माभि यातं पशुपती भूतपती नमो वाम् ।
 प्रतिहिताम् आयतां मा वि आहं मा मो हिसिंहं शिपवो मा चतुष्पदः ॥१॥
 शुने कोट्य मा शरीराणि कर्तम् अरिह्वेभ्यो शुभ्रेभ्यो ये च कृष्णा अविष्यन् ।
 मक्षिकास् [ते] पशुपते वयांसि ते विवसे मा विदन्त ॥२॥
 कम्वाय ते प्राजाय ते याश् च ते भव रोपणः ।

अः * * * पतपश्चाद्...

* * * भावते पृष्ठं तान् * * * कतिमा XXX

वदस् ... जिगित्सति

उद् ... नास्य (उपरि नास्य) * * *

... इठ *

* भिक् ... जेडम् * अतम्

... निर्मेध्यते *

* विद्वाहं ...

* अग्ने * अभरत् * * अहुर आमवत्

* अभूत्वा ...

... अतद् बहुः

... अवासते *

... उताभ्या अः पुनर्णवः

* * * निर्बुधम् * सम् * *

उतस्वाभि दिवि पश्यतेव * * * *

* * भ्वजीयसे * * ममु *

* * मे * * * तदार *

* * * मजति * जातं * *

उतेव ज्येष्ठोत * कनिष्ठोतैव * * पितेवः

... गर्भो *

अनेनेत्य ... रूपाणि * *

मध्यन् ... द्वि चक्रमावोठे * पम् *

स विश्वाभिर् * * शर्वाभिर् अन्तरा सर्वम् अप-

* अर्वाङ् ... पुराणे ... वदन्ति [रज केतुम्

... सर्वे अभि द्वितीयं ...

... मुताः

* आतरं * * आहत ...

... रजसि * *

* सप्तौ ... जाग्रतौ * मन्त्रसदौ *

अवाशर्षो मृदतं माभि * पशुपती भूतपती * *

प्रतिहितम् आवतां ... चतुष्पदः [अविष्यन्

शुने * * शरीराणि कृणु * * * च कृष्णा

मक्षिकाः पति वसेति * विवसे मा विदन्त

कम्वाय ति ... भव रोपण

नमस् ते रुद्र कृष्णस् सहस्राक्षामर्त्य ॥३॥
 पुरस्तात् ते नमः कृष्ण उत्तराद् अघराद् उत ।
 [अभीर्गोद् दिवस् पर्य अन्तरिक्षाय ते नमः] ॥४॥
 मुखाय ते पशुपते यानि चक्षुषि ते भव ।
 त्वयं कृपाय संदशे प्रतीक्षामाय ते नमः ॥५॥
 अङ्गेभ्य उदराय जिह्वाया आख्याय च ।
 दक्ष्यो गन्धाय ते नमः ॥६॥
 अस्मा नीलशिखण्डेन सहस्राक्षेण वाजिना ।
 रुद्रेणाध्वगघातिना तेन मां सम् अरामसि ॥७॥
 स नो भवः परि वृणक्तु विश्वत आप इवाग्निः परि वृणक्तु नो भवः ।
 मा नो अभि मांस्त नमो अस्व अस्मै ॥८॥
 चतुर नमो [अ]ष्टकृत्वो भवाय दशकृत्वः पशुपते नमस् ते ।
 तवमे पञ्च पशवो विभक्ता गावो [अ]श्वः पुरुषा अजावयः ॥९॥
 तव चतस्रः प्रविशस् तव द्यौस् तवेदम् उग्रोर्ध्व अन्तरिक्षम् ।
 तवेदं सर्वम् आत्मन्वद् यद् यजद् अर्धं भूम्याम् ॥१०॥ ॥का०१॥

• • रुद्र कृष्ण 'मर्त्या

मुखाय • • यानि चक्षुषि ते नमः

त्वयं...

अङ्गेभ्योदराय • स्वाय •

• • ते नमः

अस्मा नीलशिखण्डिने...

• तेने • मेम् •

• • भवः • • विवक्त अपेवाग्निः परि वृणक्त

• • • मोस्तु • वस् तस्मै [नो भव

... दशकृत्वापः • • •

... पुरुषा दजावयः

• • • तेव ... उग्रोर्ध्व •

... यजद् • •

श्री ११.२.११-२०

१६.१०५

उदः कोशो वसुधानस् तवायं यस्मिन् इमा विद्वा भुवनान्य अन्तः ।
 स नो मृड पशुपते नमस् ते परः क्रोष्टारो अभिभाथ श्वानः परो यन्स्व
 अघरदो अकेदयः ॥१॥
 चतुर विभर्षि हरितं हिरण्यं सहस्रग्नि शतवधं शिखण्डिन् ।
 रुद्रस्येषुषु खरति देवदेतिस तस्यै नमो यतमस्यां दिशीतः ॥२॥
 यो ऽभियातो निलयते त्वाम् उग्र निषिकीर्षति ।
 पश्चाद् अनुग्र[युक्त]ते तं विश्वस्य पदनीद इव ॥३॥
 भवारुद्रो सयुजा संविदनाक् उभा[व] उग्रौ खरतो वीर्याय ।
 तयोर्ध्व भूमिर् अन्तरिक्षं स्वर द्यौस् ताभ्यां नमो भवमत्याय ? कृण्व[न्] ॥४॥
 नमस् ते ऽ[र]स्व आयते नमो अस्तु परायते ।
 नमस् ते प्राण तिष्ठत आसीनायोत ते नमः ॥५॥
 नमस् स्वार्यै नमः प्रातर्ध्व नमो रात्र्या नमो दिवा ।
 भवाय च शर्वाय ओभार्याम् अकरं नमः ॥६॥
 सहस्राक्षम् अतिपश्य पुरस्ताद् रुद्रम् अस्यन्तं बहुधा विपश्चितम् ।
 मोपाराम जिह्वेयमानम् ॥७॥
 द्यावाह्वं कृष्णम् असितं मृणम् भीमं रथं केशिनः पादयन्तम् ।
 पूर्वं प्रतीमो नमो अस्व अस्मै ॥८॥
 मा नो ऽभि आ मयं देवदेति मा नः क्रुधः पशुपते नमस् ते ।
 [अ]न्यत्रास्म[द्] दिव्यां शाखां वि धूनु ॥९॥
 मा नो हिंसीद अभि [नो] ब्रुहि परि नो वृक्ष्णि मा क्रुधः ।
 मा त्वया सम् अरामसि ॥१०॥ ॥का०२॥

श्री नारित

श्री ११.२.११-११

१६.१०६

मा नो [अ]द्वेषु गोषु पुरुषेषु मा वृधो नो अजाविषु ।
 अन्यत्रोम वि वर्तय पिपाकृणं प्रजा जहि ॥१॥
 यस्य त्वमा कासिका हेतिद एकम् अश्वस्येव वृषणः क्रम् एति ।
 अभिपूर्वं निर्णयते नमो अस्व अस्मै ॥२॥
 यस्य तिष्ठति विष्टमितो अन्तरिक्षे ऽयज्वनः प्रमृण्व देवपीयून् ।
 तस्मै नमो दशभिश्च शकरीभिः ॥३॥

• • द्वेषु... क्रुधो • •

• • वनेषु पिपाकृपाणां • •

... एकाद्वस्येव • • एति

• निम्नयते • वस्व • ॥३॥

• • विश्वमृतो ... पीयू

• • दिशिभिश्च •

श्री नारित

श्री १०.१०.१-१०

तुभ्यम् भारण्याः पशवो मृगा वने हितास् तुभ्यं वयांसि शकुनाः पत-
त्रिणः ।

तव यक्षं पशुपते [अ]प्स्व अन्तस् तुभ्यं शरन्ति विद्या [आ]पो वृषे ॥४॥

शिंशुमारा [अ]जगराः पुरीकया जवा मत्स्या रजसा येभ्यो भक्ष्यसि ।

न ते दूरं न परिष्ठास्ति ते भव सद्यस् सर्वाण् परि पश्यसि भूमिम् ॥५॥

पूर्वस्माद् धंस्य उत्तरस्मिन् समुद्रे मा नो रुद्र तक्मना मा विषेण ।

मा नस् सं ज्ञा विद्येनाग्निनाभ्यन्नास्मद् विद्युतं पातयेताम् ॥६॥

भवो विषो भव ईशो पृथिव्या भव मा पप्र उर्व अन्तरिक्षम् ।

तस्य न प्राप दुष्कुना का जनेह ॥७॥

भव राजन् यजमानाय मूढ पशूनां हि पशुपतिर्बभूव ।

यश्च भ्रूधाति सन्ति देवा इति चतुष्पदे द्विपदे अस्य मूढ ॥८॥

मां नो महान्तम् उत मां नो अर्भकं मां न उक्षन्तम् उत मां न उक्षतः ।

मां नो हिंसीः पितरं मीतं मातरं [अ] स्वां तन्वं रुद्र मां रीरिषो नः ॥९॥

रुद्रस्यैलबकारेभ्यो ऽसंस्कृतिरेभ्यः ।

इदं महास्येभ्यश्च इवभ्यो ऽकरं नमः ॥१०॥

नमस् ते घोषिणीभ्यो नमस् ते [के]शिनीभ्यः ।

नमस् संभुजतीभ्यो नमो नमस्कृताभ्यः ॥११॥ ॥का१॥

१६.१०७

नमस् ते जायमानायै जाताया उत ते नमः ।

बालेभ्यश्च शफेभ्यो रूपायाम्ये ते नमः ॥१॥

यो विद्यात् सप्त प्रवतस् [सप्त विद्यात् परावतः ।

[शिरो यज्ञस्य यो विद्यात् स वशां प्रति गृहीयात् ॥२॥

[वेदाहं सप्त प्रवतस्] सप्त वेद परावतः ।

शिरो यज्ञस्याहं वेद सोमं चास्यां विबुधं नमः ॥३॥

यया द्यौर यया पृथिवी यया [पो] गुपिता इमाः ।

वशां सहस्रधारां ब्रह्मणाच्छावदामसि ॥४॥

शतं कंसाश्च शतं दोग्धारश्च शतं गोसारो अधि पृष्ठे अभ्याः ।

ये देवास् तस्यां प्राणन्ति ते वशां विदुर् एकधा ॥५॥

यज्ञपदीराक्षीरा स्वधाप्राणा महीलुका ।

वशा पज्जम्पयन्ती देवां अप्य पतु ब्रह्मणा ॥६॥

अनु त्वाग्निः [अ] प्राविशद् अनु सोमो वशे त्वा ।

ऊधस् ते भग्रे पज्जम्प्यो विद्युतस् ते स्तना वशे ॥७॥

अपस् त्वं धुक्षे प्रथमा उर्वरा [अ]परा वशे ।

तृतीयं राष्ट्रं धुक्षे अक्षं क्षीरं वशे त्वम् ॥८॥

यद् भावित्यैर् हूपमानोपातिष्ठ प्रतावरि ।

इन्द्रस् सहस्रं पात्रान् सोमं त्वापाययद् वशे ॥९॥

यद् अनुक्षीन्द्रम् पेद भात् त्वं ऋचभो ऽहयत् ।

तस्मात् ते वृत्रहा पयः क्षीरं क्रुद्धो ऽभरद् वशे ॥१०॥ ॥का४॥

१६.१०८

यत् ते क्रुद्धो धनपतिः क्षीरं देव्य [अ]भरद् वशे ।

इदं तद् अद्य नाकस् त्रिषु पात्रेषु रक्षति ॥१॥

त्रिषु पात्रेषु तं सोमम् आ देव्य अभरद् वशा ।

अथर्वा यत्र दीक्षितो बर्हिष्य भास्व हिरण्यये ॥२॥

सं हि सूर्येणागत सम उ सर्वेण जधुषा ।

वशा समुद्रे मानृत्यद् नाकस् सविमि विभ्रती ॥३॥

सं हि सोमेनागत सम उ सर्वेण पशता ।

• भारण्याः • वृत्ता ...

विद्याः

तवेहं पशुपते ...

शिंशुमारा • पुरीकया जवा मत्स्या ...

• • • तु परिष्ठास्ति • • सद्यश् सर्वाण् ...

पूर्वस्मा ...

• • • ज्ञा विद्यां विद्यतं पातयेताम्

• देवो • • • भवापः प्रा • •

• वा (उपरि ना) ...

• भ्रूधावदि • • वति ... वस्व •

• • महान्तम् इतं ... क्षीवन्त • • नो अक्षत

• • हिंसीः • • मीतं • • स्वां तन्वं रुद्र • •

रुद्रस्यैलकारपभ्यो सौक्ष्मगिरिभ्यः [रिषो •

• सहस्येभ्यश्च मित्रो • •

• मनुजतीभ्यो • नमस्वस्ते (उपरि ते)भ्यः

• • • प्रपत

• • वेदः •

... सोमो चास्वं •

... गोपिता हिमा

... स्व

• • तत्त्व प्रेणन्ति तप ...

यज्ञपतिराक्षीरात् • महिर्लोकाः

... अस् • •

युधस् ...

• तं धुक्षे • ऊर्वरा परापरा •

... वशी •

• • हूपमानोपातिष्ठ •

• • पात्रे • त्वापाययद् •

• रुक्षीन्द्रम् • आद् वृषभो हयत

... रुषो • •

यद् क्रुद्धो • • देहि • •

• • तु नाक नागस् • • रक्षिति

• • रितं • • येभ्य • •

... अस्तु हिरण्यये

• • • स्तमस् • •

• • प्राणन्ती नाकस् • •

• • • स्तम् न • •

श्री १०.१०.११

श्री १२

श्री १५.१

श्री १५.१

श्री १३

श्री १५.१

श्री १५.१

श्री १७

श्री १९

श्री १८

श्री १९

श्री २०

श्री १०.१०.११-१०

वशा समुद्रम् उत् तिष्ठा[द्] गन्धर्वैः कलिभिस् सह ॥४॥
 सं हि वातेनागत सम उ सर्वैः पतत्रिभिः ।
 वशा समुद्रम् अत् अक्यद् भद्रा ज्योतीषि विभ्रती ॥५॥
 तद् भद्रास् सम अगच्छन्त वशा वेष्टुद् मथो स्वधा ।
 अथर्वा यत्र वीक्षितो बर्हिष्य आस्त हिरण्यये ॥६॥
 अभीवृता हिरण्येन यद् अतिष्ठ मृतावरि ।
 अभवत् समुद्रो भूत्वाभ्य अस्क[न्]द् वशो त्वा ॥७॥
 वशा माता राजन्यस्य वशा माता स्वधे तव ।
 वशाया यज्ञ आयुधं ततश्च विस्रम् अजायत ॥८॥
 ऊर्ध्वो विष्णुर् उद् अक्षरद् ब्रह्मणः ककुदाद् अधि ।
 ततस् त्वं जज्ञिषे वशो ततो होताजायत ॥९॥
 आस्यस् ते गाथा अभवन् उष्णिहाभ्यो बलं तव ।
 पाजस्य[िज्] जज्ञे ते यज्ञ[स्] स्तनेभ्यो रश्मयो वशो ॥१०॥ ॥का० ५॥

१६.१०९

ईर्माभ्याम् अयमं जातं सक्थिभ्यां च वशो तव ।
 आग्नेभ्यो भद्रा जज्ञिर उव्राद् अधि वीरधः ॥१॥
 यद् उदरं वरुणस्यानुप्राविशथा वशो ।
 ततस् त्वा ब्रह्मोद् अहयत् स हि नेत्रम् अवेत् तव ॥२॥
 सर्वे गर्भाद् अवेपन्त जायमानाद् अस्तृष्वः ।
 सस्तृष्व हि ताम् आहुर वशति ब्रह्मणा क्लृप्त उत बभ्रुर् अस्याः ॥३॥
 युध एकस् सं सृजति यो ऽस्या एक [द्] वशी ।
 तरांसि यज्ञा अभवन् तरसां चभ्रुर् अभवद् वशा ॥४॥
 वशा सूर्ये प्रत्य् अगृह्णाद् वशा यज्ञम् अघारयत् ।
 वशायाम् अन्तर आविष्टा[द्] ओदनो ब्रह्मणा सह ॥५॥
 वशाम् पचाहुर अमृतं वशां मृत्युम् उपासते ।
 वशां सर्वम् अभवद् वेवा मनुष्या [अ]सुराः पितर ऋषयः ॥६॥
 य एवं विद्यात् स वशां प्रति गृहीयात् ।
 तथा [हि] यज्ञस् सर्वपाद् दुहे दात्रे ऽनपस्फुरन् ॥७॥
 तिस्रो जिह्वा वरुणस्यान्तर वीद्यत्य् आसनि ।
 तासां या मध्ये राजति सा वशा दुष्प्रतिग्रहा ॥८॥
 चतुर्था रेतो ऽभवद् वशाया [आ]पस् तुरीयम् अमृतं तुरीयम् ।
 यज्ञस् तुरीयं पशवस् तुरीयं य एवं विद्यात् स वशां प्रति गृहीयात् ॥९॥
 वशा द्यौर् वशा पृथिवी वशा विष्णुः प्रजापतिः ।
 वशाया दुग्धम् अपिबन् साध्या वसवश्च च ये ॥१०॥ ॥का० ६॥

१६.११०

वशाया दुग्धं पीत्वा साध्या वसवश्च च ये ।
 इमे ब्रह्मस्य विष्टपि पयो ऽस्या उपासते ॥१॥
 सोमम् पनाम् एकं दुहे घृतम् एक उपासते ।
 य एवं विष्टुवे वशां दुष्टुं दे गतास् त्रिदिवं दिवः ॥२॥
 वशां वस्वा ब्राह्मणेभ्यस् सर्वाल्ल लोकान् सम अहनुते ।
 क्रतुं च अस्याम् आहितम् अपि ब्रह्माथो तपः ॥३॥
 वशां वेवा उप जीवन्ति वशां मनुष्या उत ।
 वशां च अमवद् यावत् सूर्यो विपश्यति ॥४॥ ॥का० ७॥ ॥अनु० १७॥

१६.१११

यो वा एकः ब्रह्मानुष्टा विद्यात् सद्य महद्भते ? ।

श्री १.६.१

... खलुभिस् *
 * * * स्तम् अ * पतिभिभिः
 * * अभ्य...
 ... अगच्छन्ति * शीष्टी * *
 ... अस्त हिरण्यवी
 * * दि तिष्ठ *
 महवत् * भूत्वा अभ * * *
 * जज्ञातुषं * विप्रम् *
 उतस्... होना अजावत
 * * * भवन्त्य...
 ... स्तनेभ्यो * *

अयुग्माभ्याम् पदं * सक्थिभ्यां अ * *
 अग्नेभ्यो भद्रा ... विष्टा
 ... प्राविशता *
 * * वशो न हवत् सैनेन अवे त्वा
 * * अवपन्त * असारवः
 * मस्तृष्वे ताम् * * * क्लिप्त * * अस्या
 युधेकस् * * * * *
 पारांसि यज्ञाभरात् त्वरसां * * वशः
 * भुवं...
 ... जीदनो * *
 * * अमृतं वशां मृत्युर् *
 * * आभवद् * मनुष्यास्...
 ... गृहीयात्
 ... विरित्य् आसिनि
 ... तुमतिग्रहम्
 * रेत भरद्...

मोमकेनामके * * एवम् *

* * ब्रह्मणेभ्यस्... सभम् अहमते
 क्रतुं च... वशा अपो तप

श्री २
श्री ३
श्री ४
श्री ५
श्री ६
श्री १२
श्री ७
श्री ८
श्री १०
श्री ९
श्री ११
श्री १२
श्री १३
श्री १४

पक्षि यस्य संभारा कक्षो [य]स्यानूक्यम् ॥१॥
छन्दांसि यस्य लोमानि परिस्तरणम् इदं धविर् यजुर इदं यम् उच्यते ॥२॥
यद् अतिथिपतिर् अतिथीन् प्रतिपद्यति देवयजनं प्रेक्षते ॥३॥
यद् अभिषदति क्षीक्षाम् उपैति यद् उ[व]कं याचत्य् अप० प्र णयति ॥४॥
या यज्ञ आप० प्रणीयन्ते ता एव ताः ॥५॥
यत् तर्पणम् आहरन्ति य अग्नीषोमीय० पशुर् बध्यते स एव सः ॥६॥
यत् क्षावम् आहरन्ति पुरोडाशा एव तौ ॥७॥
यद् भावसधान् कल्पयन्ति [सदोहविधानान् एव तत् कल्पयन्ति] ॥८॥
यत् परिस्तृणन्ति बर्हिर् एव तत् ॥९॥
यत् कशिपुपबर्हणान् आहरन्ति परिधय एव ते ॥१०॥
यद् उपरिशायनम् आहरन्ति स्वर्गम् एव तेन लोकम् अ[व] दन्द्ये ॥११॥
यद् अभ्यञ्जनम् आहरन्त्य् आज्यम् एव तत् ॥१२॥
यद् अशनकृतं हयन्ति हविष्कृतम् एव तद् ध्वयन्ति ॥१३॥
यद् ग्रीहयो यद् यवा निरूप्यन्ते अंशव एव ते ऽनूप्यन्ते ॥१४॥ ॥का०१॥

१६.११२

श्री १६.१५
श्री १६.१७
श्री १८
श्री १९
श्री २०
श्री २१
श्री २२

उल्लुल्लं मुसलं प्राधानः ॥१॥
शर्पे पवित्रं तुषा ऋजीषा ॥२॥
कुग् दर्विर् नक्षत्रम् आयचनम् आपो ऽभिषवणीः ॥३॥
य[व] द्रोणकलश० कुम्भी[य]म् एव कृष्णाजिनं वायव्यानि पात्राणि ॥४॥
यजमानप्राधानं वै यद् अतिथिपति० कृणुते यद् आहार्याण्य् अवेक्षत
इवं भूया इदम् इति ॥५॥
यद् आह भूय उद् धरेति प्रजां चैव पशंश् च वर्धयते ।
प्राणम् एव तेन वर्धीयांसं कृणुते ॥६॥
यत् संपृच्छति कामम् एव तेनाव दन्द्ये ।
कामो ह पृष्टो यजति ॥७॥
यद् उवकम् उपसिञ्चत्य् अप एव तेनाव दन्द्ये ॥८॥
यद् उपहरति हवींष्य् आ सादयति ॥९॥
तेषाम् भासजानाम् अतिथिर् आत्मनि जुहोति ॥१०॥
कुक्कारेण वषट्कारेण कुब्जा हस्तेन प्राणे धूपे ॥११॥ ॥का०२॥

१६.११३

श्री १६.१४
श्री २५
श्री २६
श्री २८
श्री २७
श्री ३०
श्री ३१
श्री ३४
श्री ३३
श्री ३७
श्री ३८

तस्मान् न द्विषन् अद्यान् न द्विषतो ऽजम् अद्यान् न मीमांसितस्य न
मीमांसमानस्य ॥१॥
सर्वो वा एव जग्धपाप्मा यस्याजम् अश्नन्ति ॥२॥
सर्वो वा एवो ऽजग्धपाप्मा यस्याजं नाश्नन्ति ॥३॥
प्राजापत्यो वा एतस्यैव यज्ञो विततो य उपहरति ॥४॥
सर्वदा वा एव सुतच्छेभ आर्द्रपवित्र आहतयज्ञकतुर वितताध्वरो य
उपहरति ॥५॥
यो ऽतिथीनां स आहवनीयो यो ऽजकरणस्य स दक्षिणाग्नि[र] यो वेदमनि
स गार्हपत्यः ॥६॥
इष्टं च वा एव पूर्तं चाश्नाति य० पूर्वो ऽतिथेर् अश्नाति ॥७॥
प्रजां च वा एव पशंश् चाश्नाति [य० पूर्वो ऽतिथेर् अश्नाति] ॥८॥
ऊर्जं च वा एव पयश् च गुहाणाम् अश्नाति य० पूर्वो ऽतिथेर् अश्नाति ॥९॥
एव वा अतिथिर् यद् क्रोत्रियस्य तस्मात् पूर्वो नास्तीयात् ॥१०॥
अशितावस्य अस्तीयात् तद् व्रतम् ।
यज्ञस्याविच्छेदाय यज्ञस्य गुप्तये यज्ञस्य सप्तमत्वाय ॥११॥ ॥का०३॥

... स्वानूक्यम्
वछन्दांसि * * * स्तरणव * * * वदन्तु * *
... प्रेक्षते
* * * उपैति * * * वाचिषिप० * * * जवन्ति
* * * वक्षे वाप० प्रणवम्य वेता एता एव ता
* * * आहरन्त्य् यज्ञीषोमीयुः पशुनिर् वदन्ते
* * * खातम् ... तो [स्थेव *]
* * * भावसतां *
* * * स्तृणवन्ति ...
* * * बर्हिणाम् * परिध * *
* * * पर्वेनम् ...

* * * हवेवि ... भवन्ति
* * * * नवप्यन्ते ...

* * * मुसलं प्राधानो
* * * पवित्रं * * * रजीषः
* * * दर्विर् निरीक्षणं ... * * * ववनेः

* * * वा * * * पवि० ...
वर्ध * * * वदाम् *
* * * भूयोद् भराति ... वर्धयेते
... कृष्याते

... वाजाति

* * * माचिवनानाम् ... जुहति
कुक्कारेण * * * कुब्ज ...

... वेमांसितस्य ना
वेमांसमानस्य

सर्वो उपशो जग्धपाप्मानं * * * अश्नन्ति
प्रजा * * * * य * [व्यतताध्वरो य
* * * * सोमो नाग्निपवित्रा आरतीयकतुर

* * * तिथीनां साहवनीयो * * * * *
यु गार्हपत्या
... पर्वो धितेर् *

... धितेर् *
* * * वदन्तु विव ...

१६.११७

श्री १.१.४०, ४१

यत् क्षीरम् उपसिष्योपहरति यावद् अभिद्योमेन समुद्येनेष्ट्वावकम्
तावद् एतेनाव कम् ॥१॥

...समुद्येनेष्ट्वा

श्री ४२, ४३

यत् सर्पिर् उपसिष्योपहरति यावत् साहेन समुद्येनेष्ट्वावकम् तवद्
एतेनाव कम् ॥२॥

श्री ४४, ४५

यन् मधूपसिष्योपहरति यावद् भतिरात्रेण समुद्येनेष्ट्वावकम् तवद्
एतेनाव कम् ॥३॥

...समुद्येन

श्री ४६, ४७

यन् मांसम् उपसिष्योपहरति यावद् द्वादशाहेन समुद्येनेष्ट्वावकम्
तावद् एतेनाव कम् ॥४॥

तावद् • •

श्री ४८, ४९

यद् उदकम् उपसिष्योपहरति प्रजानां प्रजननाय ज्योग् जीवति सर्वम्
आयुर् एति ।

...योग • •

न पुनर् आ जरसः प्र मीयते य [एवं वेद्] ॥५॥ ॥का०४॥

...यः

१६.११८

श्री १.१.५०-५२

तस्मै वा उवा हिक् कृणोति सविता प्र स्तौति ।
बृहस्पतिर् ऊजोद् गायति त्वष्टा पुष्ट्या प्रति हरति विश्वे देवा निध-
नम् ।

• • भूया • • सविता भूया • •

• कजोद...निधि-

श्री ५३-५४

निधनं भूत्याः प्रजायाः पशूनां भवति य एवं वेद् ॥१॥
तस्मा उच्यन् सूर्यो हिक् कृणोति संगवः प्र स्तौति ।
मध्यंदिन उद् गायत्य अपराह् [x] प्रति हरत्य अस्तंयन् निधनम् ।

निधनं...

तस्माद् उच्य...

• मध्यमिनोद • • • • अपराह प्रति हरत्य
[अस्तव्यं • •

श्री ५५-५६

[निधनं भूत्याः प्रजायाः पशूनां भवति य एवं वेद्] ॥२॥
तस्मा अभो भ[वन्] हिक् कृणोति विद्योतमानः प्र स्तौति ।
स्तनयन् उद् गायत्य अपराह् [x] प्रति हरत्य अस्तंयन् निधनम् ।

तस्मा ओ • हि...

स्तनयिन्य उद् गावत्य अपराह् ... अस्तव्यं • •

श्री ५७-५९

[निधनं भूत्याः प्रजायाः पशूनां भवति य एवं वेद्] ॥३॥
अतिथीन् प्रति पश्यति हिक् कृणोत्य अभि वदति प्र स्तौत्य उदकं
यावत्य उद् गायत्य उप हरति प्रति हरत्य उच्छिष्टं निधनम् ।
निधनं भूत्या [x] प्रजायाः पशूनां भवति य एवं वेद् ॥४॥ ॥का०५॥

• उद् कावत्य अपराह • • • • निधिने

१६.११९

श्री १.१.२३

एते वै प्रियाथ चाप्रियाथ च अस्तिजस् स्वर्गे लोकं गमयन्ति यद्
अतिथयः ॥१॥

...गमयन्तीर् •

श्री २०

यत् क्षत्तारं ह्यत्य मा आवयति ॥२॥

यद् अक्षन्तारं...

श्री २१

यत् प्रतिभृजोति प्रत्य मा आवयति ॥३॥

• पृथेय • • •

श्री २२

यत् परिवेष्टार आवसथान् प्रपद्यन्ते चमसाध्वर्य[व] एव ते ॥४॥

• वेष्टारावसतां प्रपद्यन्ते...

श्री २३

तेषां वै [न] कथं जनाहोता ॥५॥

यत् प्रातर् उपहरति प्रातस्सवनम् एव तत् ॥६॥

• यवोपहरति...

यद् दिवोपहरति माध्यंदिनम् एव तत् सवनम् ॥७॥

यत् सायम् उपहरति तृतीयसवनम् एव तत् ॥८॥

यद् अतिथिपतिर् अतिथीन् परिविध्यायनं यावते अवभृथम् एव तत्
प्रा ह्वयन्ति ॥९॥

• • • प्रविधवायनं...

श्री २४

यत् सभागयतु वक्षिणाम् एव तत् सभागयतु यद् अनुतिष्ठत्य उद-
कस्यत् एव तत् ॥१०॥ ॥का०५॥

यद् अभागेतु • • • सभागेतु...
वक्ष्यत् • • • ॥१॥ सोपहृत्य सभागेतु वदनुतिष्ठ-
[स्तुदवक्ष्यत् तत् ॥१॥

१६.१२०

श्री १.१.२६

स उपहृतः पृथिव्यां भक्षयत्य उपहृतस् अस्मिन् यत् पृथिव्यां
विश्वरूपम् ।

सोपहृतः • भक्षयित्...

श्री नास्ति
श्री ६७

श्री नास्ति
श्री ६८
श्री नास्ति
श्री ६९
श्री नास्ति
श्री ७०
श्री नास्ति

पृथिव्यां तपति पृथिव्याम् आ भाति स्वर्गलोको भवति य एवं वेद ॥१॥
[स] उपहृतो भस्तरिक्षे भक्षयत्य् उपहृतस् तस्मिन् यद् भस्तरिक्षे
विश्वरूपम् ।
भस्तरिक्षे तपत्य् भस्तरिक्ष आ भाति [स्वर्गलोको भवति य एवं वेद] ॥२॥
[स] उपहृतो दिवि भक्षयत्य् उपहृतस् तस्मिन् यद् दिवि विश्वरूपम् ।
दिवि तपति दिव्य आ भाति [स्वर्गलोको भवति य एवं वेद] ॥३॥
[स] उपहृतो देवेषु भक्षयत्य् उपहृतस् तस्मिन् यद् देवेषु विश्वरूपम् ।
देवेषु तपति देवेष्व् आ भाति [स्वर्गलोको भवति य एवं वेद] ॥४॥
स उपहृतो लोकेषु भक्षयत्य् उपहृतस् तस्मिन् यद् लोकेषु विश्वरूपम् ।
लोकेषु तपति लोकेष्व् [आ] भाति स्वर्गलोको भवति य एवं वेद ॥५॥

॥का०७॥

१६.११८

यत् प्राग् आसीनो निर्वपति यज्ञाय च दे[वे]भ्यश् च वृक्षते ॥१॥
यद् दक्षिणाम् आसीनो निर्वपति यज्ञाय च पितृभ्यश् च वृक्षते ॥२॥
यत् प्रत्यग् आसीनो निर्वपति वरुणायाप्सुषन्वाया वृक्षते ॥३॥
यद् उदग् आसीनो निर्वपति सोमाय च राक्षे सप्तऋषिभ्यश् च
वृक्षते ॥४॥
यद् उपर्यं कृत्वासीनो निर्वपति भूमये चाग्नये च [वृक्षते] ॥५॥
यद् ऊर्ध्वगीर् ? आसीनो निर्वपति वायवे चान्तरिक्षाय च [वृक्षते] ॥६॥
यद् ऊर्ध्वस् तिष्ठन् निर्वपति दिवे चादित्याय च वृक्षते ॥७॥ ॥का०८॥

१६.११९

यं कामयेत पापीयान् [निभयान् ?] आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
स्याद् इति तस्यैवं निर् वपेत् । तस्यैवं निरुप्यैवम् एवानु निर् वपेत् ।
तद् एव स पापीयान् निभयान् ? आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
भवति ।
इदमिदं कुर्यात् सा प्रायश्चित्तिः ॥१॥
यं कामयेत वसी[या]न् निभयान् ? आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
स्याद् इति तस्यैवं निर् वपेत् । तस्यैवं निरुप्यैवम् एवानु निर् वपेत् ।
तद् एव स वसीयान् निभयान् ? आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
भवति ।
इदमिदं कुर्यात् सा प्रायश्चित्तिः ॥२॥
यं कामयेत वसीयान् निभयान् ? आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
स्याद् इति तस्यैवं निर् वपेत् । तस्यैवं निरुप्यैवम् एवानु निर् वपेत् ।
तद् एव स न वसीयान् निभयान् ? आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
भवति ।
इदमिदं कुर्यात् सा प्रायश्चित्तिः ॥३॥ ॥का०९॥

१६.१२०

यद् अनङ्गमानस्य तण्डुल[स] स्कन्दति समासमानस्य वरः प्रमायुषो
भवति ॥१॥
यद् इन्द्रो विवपति पितृदेवस्य करोति ॥२॥
यद् विष्वम्बते गृहाणां च पशूनां च पयो वि ष्यम्बते ॥३॥
यद् उपसिञ्चति गृहाणां च पशूनां च पय उप सिञ्चति ॥४॥
यद् आयवने शीर्यते गृहपतिर् जियते ॥५॥
यद् कुवयं शीर्यते गृहपती जियते ॥६॥
यत् कुम्भी विवमिता सर्वज्यानिर् दाता च प्रतिगृहीता च जीयेते ॥७॥

॥का०१०॥

* तप * * * स्वर्गलोको ...
... वरन्त्य *

* पतत्य् भस्तरिक्षा *

* पतति ...
सोपहृतो देवेषु लोकेषु ...
* पतति लोकेषु * स्वर्गलोको ...

* प्राक् ...

* प्रत्यग् ...
उदग् ... च आ

... च
... च

... गृहर् *
... निरुप्यैवम् * * *
* * * सु ...

वदमिदं ... प्रायश्चित्तिः

... निरुप्यैवम् * * *
* * * सु ...

... प्रायश्चित्तिः

... निरुप्यैवम् * * *
* * * सु ...

... समासमानस्य * *

* एतथा वपति * *
* विश्वाम्बते ... ध्वम्बते
... पयोप *

* इन्द्र ...
* विवमिता ...

१६.१२१

यत् प्राञ्चम् उद्धर्तयति यज्ञाय च देवेभ्यश्च वा वृक्षते ॥१॥
 यद् दक्षिणाञ्चम् उद्धर्तयति यमाय च पितृभ्यश्च वा वृक्षते ॥२॥
 यत् प्रत्यञ्चम् उद्धर्तयति वरुणायाप्सुषदा[या] वृक्षते ॥३॥
 यद् उदञ्चम् उद्धर्तयति सोमाय च राक्षे सप्तऋषिभ्यश्च वा वृक्षते ॥४॥
 यद् अनुदञ्चम् उद्धरति विशोविशो वा एनं भयम् आ गच्छति ॥५॥
 ॥का० ११॥

१६.१२२

यत् प्राचीनं बर्हि[स्] स्तृणाति यज्ञाय च देवेभ्यश्च वा वृक्षते ॥१॥
 यद् दक्षिणाचीनं बर्हि[स्] स्तृणाति यमाय च पितृभ्यश्च वा वृक्षते ॥२॥
 यत् प्रतीचीनं बर्हि[स्] स्तृणाति वरुणायाप्सुषदाया वृक्षते ॥३॥
 यद् उदीचीनं बर्हि[स्] स्तृणाति सोमाय च राक्षे सप्तऋषिभ्यश्च वा वृक्षते ॥४॥ ॥का० १२॥

१६.१२३

यत् पुरस्तात् पात्रस्य द्धिष्ठं ? करोत्य् अर्घ्यं प्रतिग्रहीतुर् मुक्ते जायते ॥१॥
 यद् दक्षिणतः पात्रस्य द्धिष्ठं ? करोति यमाय च पितृभ्यश्च वा वृक्षते ॥२॥
 यत् पश्चात् पात्रस्य द्धिष्ठं ? करोत्य् अकृतपूर्वं करोति ॥३॥
 यद् उत्तरतः पात्रस्य द्धिष्ठं ? करोति सोमाय च राक्षे सप्तऋषिभ्यश्च वा वृक्षते ॥४॥ ॥का० १३॥

१६.१२४

यच्च कुक्रो भवत्य् भावित्यानाम् एव प्रियं धामोपयति ।
 स यच्च कुक्रं प्राक्षीयाद् भावित्यानां त्वा प्रियेण धाक्षा प्राक्षामीत्य् एनं प्राक्षीयात् ।
 ततश्चैनम् अन्येन धाक्षा प्राक्षीत्य् भावित्ये[भ्य] आ वृक्षते ॥१॥
 यत् फलीकृतो भवति मरुताम् एव प्रियं [धामोपयति] ।
 स यत् फलीकृतं प्राक्षीयाद् मरुतां त्वा प्रियेण [धाक्षा प्राक्षामीत्य् एनं प्राक्षीयात्] ।
 ततश्चैनम् अन्येन धाक्षा प्राक्षीति मरुद्भ्य आ वृक्षते ॥२॥
 यत् फलीकृतो भवति विद्वेषाम् एव देवानां प्रियं [धामोपयति] ।
 स यत् फलीकृतं प्राक्षीयाद् विद्वेषां त्वा देवानां प्रियेण [धाक्षा प्राक्षामीत्य् एनं प्राक्षीयात्] ।
 ततश्चैनम् अन्येन धाक्षा प्राक्षीति विद्वेष्यो देवेभ्य आ वृक्षते ॥३॥
 यत् क्लिप्तो भवति पितृणाम् एव [प्रियं धामोपयति] ।
 [स्] यत् क्लिप्तं प्राक्षीयात् पितृणां त्वा प्रियेण [धाक्षा प्राक्षामीत्य् एनं प्राक्षीयात्] ।
 ततश्चैनम् अन्येन धाक्षा प्राक्षीति पितृभ्य आ वृक्षते ॥४॥
 यत् क्लिप्तो भवतीन्द्रस्यैव [प्रियं धामोपयति] ।
 [स्] यत् क्लिप्तं प्राक्षीयाद् इन्द्रस्य त्वा प्रियेण [धाक्षा प्राक्षामीत्य् एनं प्राक्षीयात्] ।
 ततश्चैनम् अन्येन धाक्षा प्राक्षीतीन्द्राया वृक्षते ॥५॥
 यद् वक्ष्यामो ? भवत्य् अग्नेः एव [प्रियं धामोपयति] ।
 स यद् वक्ष्यामं ? [प्राक्षीयाद् अग्नेस् त्वा प्रियेण धाक्षा प्राक्षामीत्य् एनम् प्राक्षीयात्] ।
 [ततश्चैनम् अन्येन धाक्षा] प्राक्षीत्य् अग्नय आ वृक्षते ॥६॥

... देवेभ्यश्च * * * । यद् दक्षिणाञ्चम् उद्धर्तयति
 [यमाय च पितृभ्यश्च वा वृक्षते]

* अनं * * * देवे * * *

... यमाय * पितृभ्यश्च * *

* * * * * यमाय * * * * *

यः * * * * * गृहीत * *

* * * कुक्रं पाणीयाद्... एनं

... भावित्येभ्यश्च वा *

* * * फलीकृत...

* * * * * प्राक्षना (अथस्तात् इनी एकपुस्तके)तु

* * * * * देवदेवानां * [मरुद्भ्यश्च * *

* * * * * प्राक्षनाद् * देवेभ्यश्च वा *

* क्लिप्तो...

* क्लिप्तं...

... प्राक्षनात् * * *

* क्लिप्तो भवतीन्द्रस्यैव

* क्लिप्तं...

... प्राक्षय *

प्राक्षनस्य * * *

यद् अनवक्षामो ? भवति मित्रावरुणयोर् एव [प्रियं धामोपयति] ।
 स यद् अनवक्षाम ? प्राक्षीयान् मित्रावरुणयोस् त्वा प्रियेण [धाक्षा प्राक्षा-
 मीत् एनं प्राक्षीयात्] ।
 ततश् चैनम् अन्येन धाक्षा प्राक्षति मित्रावरुणाभ्याम् आ वृक्षते ॥७॥
 यत् क्षुद्रो भवत्य अपाम् एव [प्रियं धामोपयति] ।
 स यत् क्षुद्रं प्राक्षीयाद् अपां त्वा प्रियेण [धाक्षा प्राक्षामीत् एनं
 प्राक्षीयात्] ।
 तत[श्] चैनम् अन्येन धाक्षा प्राक्षति अद्भ्य आ वृक्षते ॥८॥
 यच्च छिद्रो भवति विशाम् एव [प्रियं धामोपयति] ।
 स यच्च छिद्रं प्राक्षीयाद् विशां त्वा प्रियेण [धाक्षा प्राक्षामीत् एनं
 प्राक्षीयात्] ।
 ततश् चैनम् अन्येन धाक्षा प्राक्षति दिग्भ्य आ वृक्ष[ते] ॥९॥
 यद् गलन्ती भवति प्रजापतेर् एव [प्रियं धामोपयति] ।
 स यद् गलन्तिकां प्राक्षीयात् प्रजापतेस् त्वा प्रियेण [धाक्षा प्राक्षामीत्
 एनं प्राक्षीयात्] ।
 ततश् चैनम् अन्येन धाक्षा प्राक्षति प्रजापतुय आ वृक्षते ॥१०॥
 यच्च क्षुष्को भवत्य ऊर्ध्वनभस एव प्रियं धामोपयति ।
 स यच्च क्षुष्कं प्राक्षीयाद् ऊर्ध्वनभ[स]स् त्वा प्रियेण धाक्षा प्राक्षामीत्
 एनं प्राक्षीया[त्] ।
 ततश् चैनम् अन्येन धाक्षा प्राक्षति ऊर्ध्वनभस आ वृक्षते ॥११॥

॥का० १४॥

१६.१२५

यत् क्षीरम् उपसिच्य प्रथमं प्राक्षति किलास× प्रतिप्रहीतारं इन्ति ॥१॥
 यत् सर्पिर् उपसिच्य प्रथमं प्राक्षति शर्ब× प्रतिप्रहीतारं इन्ति ॥२॥
 यन् मधूपसिच्य प्रथमं प्राक्षति महादेव× प्रतिप्रहीतारं इन्ति ॥३॥
 यन् मांसम् उपसिच्य प्रथमं प्राक्षति तीक्ष्णान× प्रतिप्रहीतारं इन्ति ॥४॥
 यद् उदकम् उपसिच्य प्रथमं प्राक्षति तत् समृद्धम् ।
 ज्योर् जीवति सर्वम् आयुर् एति न पुरा जरस्× प्र मीयते य
 [एवं वेद] ॥५॥ ॥का० १५॥

१६.१२६

यत् प्रशिष्यं पुरस्ताद् अभिमृशति प्राक् प्रतिप्रहीतु× प्राण× प्र कामति न
 दिवोत्थाय प्र व्रजति शिरस् तस्य रुदतीति द्वादशीर् नाथ जीवत्य
 एनं चैनं प्राक्षन्तम् उपद्रष्टा गृह्णामि ॥१॥
 यत् प्रशिष्यं दक्षिणतः प्रमृशति दक्षिणा प्रतिप्रहीतु× [प्राण× प्र कामति
 न दिवोत्थाय प्र व्रजति शिरस् तस्य रुदतीति द्वादशीर् नाथ जीवत्य
 एनं चैनं प्राक्षन्तम् उपद्रष्टा गृह्णामि] ॥२॥
 [यत्] प्रशिष्यम् उत्तरतः प्रमृशत्य उदक् प्रतिप्रहीतु× प्राण× प्र कामति
 न दिवोत्थाय प्र व्रजति शिरस् तस्य रुदतीति] द्वादशीर् नाथ जीवत्य
 एनं चैनं प्राक्षन्तम् उपद्रष्टा गृह्णामि ॥३॥
 यत् प्रशिष्यं पश्चात् प्राक्षन् अभिमृशति शर्मणा चैवैनं तद् धर्मणा चाभि
 मृशति शर्म चैवास्मै धर्म च भवति ।
 जयत्य ओदनम् ओदनलोको भवति य एवं वेद ॥४॥ ॥का० १६॥ ॥अनु० १८॥

१६.१२७

इन्द्रस्यौज[स्] स्येन्द्रस्य सह[स्] स्येन्द्रस्य बलं स्येन्द्रस्य मूर्ध्नां
 स्येन्द्रस्य शुक्लं स्येन्द्रस्य धीर्यं स्य ।
 जिष्णवे योगायेन्द्रयोगैर् वो युनजिम ।

* वोद्...

* * * * प्राक्षान्...

* * * * अशन् * *

* चैनम् * * * अद्भ्य * *

* * * * विशानां * *

याद् गुरुन्ती * प्रजापतिन् *

* वो गुरुन्तिस्त्वन्त * प्रजापतीद् द्वा *

* * * ऊर्ध्वनभसेव * * * । स वच्च क्षुष्को
 [भवत्य ऊर्ध्वनभसेव प्रियं धामोपयति]

.. ऊर्ध्वनभसा *

... प्रतिगृहीतारं *

* सपेर् .. सर्वः प्रतिगृहीतारं *

... प्रतिगृहीतारं *

* दीप्तम् ... प्राक्षति ईशानः प्रतिगृहीतारं *

... वः

* * * अदृशति * * * गृहीतुः...

देवोत्थाय ...

एनं ...

* प्राक्षिष्यन् ... प्रतिगृह्णाच

प्रशिष्यन् उत्तरतः प्रमृशति उदक् प्रतिगृह्णातु

* देवोत्थाय ...

[* * * कामति

एनं * प्राक्षानातुम् ...

... ॥जी वं एवं वेद॥

इन्द्रस्यौज ... मूर्ध्ना

* योगाया इन्द्रयोगैर् * *

श्री १ उत्तरार्ध (पदम् उत्तरार्धम्)

जिष्णवे योगाय विश्वानि मा [रूपा]ण्य उप तिष्ठन्ति युक्ता म आपस् स्थ ॥१॥

* * विश्वादि * न् * * * माप

श्री २

[इन्द्रस्यौजस् स्थेन्द्रस्य सहस्र स्थेन्द्रस्य बलं स्थेन्द्रस्य नृमणं स्थेन्द्रस्य शुक्लं स्थेन्द्रस्य वीर्यं स्थ ।

* * वः

[जिष्णवे] योगाय ब्रह्मयोगैर् वो [युनज्मि ।

[जिष्णवे योगाय विश्वानि मा रूपाण्य उप तिष्ठन्ति युक्ता म आपस् स्थ ॥२॥

[इन्द्रस्यौजस् स्थेन्द्रस्य सहस्र स्थेन्द्रस्य बलं स्थेन्द्रस्य नृमणं स्थेन्द्रस्य शुक्लं स्थेन्द्रस्य वीर्यं स्थ ।

* वः

[जिष्णवे] योगायाब्रह्मयोगैर् वो [युनज्मि ।

[जिष्णवे योगाय विश्वानि मा रूपाण्य उप तिष्ठन्ति युक्ता म आपस् स्थ ॥३॥

श्री ३

[इन्द्रस्यौजस् स्थेन्द्रस्य सहस्र स्थेन्द्रस्य बलं स्थेन्द्रस्य नृमणं स्थेन्द्रस्य शुक्लं स्थेन्द्रस्य वीर्यं स्थ ।

* * वः

[जिष्णवे] योगाय ब्रह्मयोगैर् वो [युनज्मि ।

[जिष्णवे योगाय विश्वानि मा रूपाण्य उप तिष्ठन्ति युक्ता म आपस् स्थ ॥४॥

श्री ५

इन्द्रस्यौजस् स्थेन्द्रस्य सह[स्र] स्थेन्द्रस्य बलं स्थेन्द्रस्य नृमणं स्थेन्द्रस्य शुक्लं स्थेन्द्रस्य वीर्यं स्थ ।

इन्द्रस्यौज ...

जिष्णवे योगायापां योगैर् वो युनज्मि ।

जिष्णवे ...

जिष्णव योगाय विश्वानि मा रूपाण्य उप तिष्ठन्ति युक्ता म आपस् स्थ ॥५॥

... रूपम् * * * माप *

॥का०१॥

१६.१२८

श्री १०.५.७

अग्नेर् भाग[स्] स्थ ।

* * स्थः

अपां शुक्लं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

* ... धत्तः

प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये ॥१॥

श्री ८

इन्द्रस्य भागस् [स्थ ।

* भागः (पदम् उत्तरार्धम्)

[अपां शुक्लं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

[प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये] ॥२॥

श्री १०

वरुणस्य भागस् [स्थ ।

[अपां शुक्लं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

[प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये] ॥३॥

श्री ९

सोमस्य भागस् [स्थ ।

[अपां शुक्लं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

[प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये] ॥४॥

श्री १२

यमस्य भागस् [स्थ ।

[अपां शुक्लं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

[प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये] ॥५॥

श्री ११

पितृणां भागस् [स्थ ।

[अपां शुक्लं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

[प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये] ॥६॥

बृहस्पतेर् भागस् [स्थ ।

[अपां शुक्लं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

[प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये] ॥७॥

प्रजापतेर् भागस् [स्थ ।

[अपां शुक्लं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

[प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये] ॥८॥

श्री १४

देवस्य सवितुर् भागस् स्थ ।

* * भागः स

अपां शुक्लं देवीर् आपो बर्षो ऽस्मासु धत्त ।

* शुक्लं ... धत्तः

प्रजापतेर् वो धाम्नास्मै लोकाय सादये ॥९॥ ॥का०१॥

... सादये

१६.१२९

श्री १०.५.१५

यो [व] आपो अपां भागो [मन्स् अन्तर] यजुष्यो देवयजनः ।

... यजुषो *

श्री १६

इदं तम् अति सुजामि तं माभ्यवनिक्षि ।
 तेन तम् अत्यासुजामि यो ऽस्मान् हेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥१॥
 [यो व आपो] अपाम् ऊर्मिर् [अप्स्व अन्तर] यजुष्यो [देवयजनः ।
 [इदं तम् अति सुजामि तं माभ्यवनिक्षि ।
 [तेन तम् अत्यासुजामि यो ऽस्मान् हेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥२॥
 [यो व आपो] अपां बिम्बुर् [अप्स्व अन्तर] यजुष्यो [देवयजनः ।
 [इदं तम् अति सुजामि तं माभ्यवनिक्षि ।
 [तेन तम् अत्यासुजामि यो ऽस्मान् हेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥३॥
 [यो व आपो] अपां वगो [अप्स्व अन्तर] यजुष्यो [देवयजनः ।
 [इदं तम् अति सुजामि तं माभ्यवनिक्षि ।
 [तेन तम् अत्यासुजामि यो ऽस्मान् हेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥४॥
 [यो व आपो] अपां वस्वो [अप्स्व अन्तर] यजुष्यो [देवयजनः ।
 [इदं तम् अति सुजामि तं माभ्यवनिक्षि ।
 [तेन तम् अत्यासुजामि यो ऽस्मान् हेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥५॥
 [यो व आपो] अपां गावो [अप्स्व अन्तर] यजुष्यो [देवयजनाः ।
 [इदं ता अति सुजामि ता माभ्यवनिक्षि ।
 [तामिस् तम् अत्यासुजामि यो ऽस्मान् हेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥६॥
 [यो व आपो] अपां गर्भो [अप्स्व अन्तर] यजुष्यो [देवयजनः ।
 [इदं तम् अति सुजामि तं माभ्यवनिक्षि ।
 [तेन तम् अत्यासुजामि यो ऽस्मान् हेष्टि यं वयं द्विष्मः] ॥७॥
 यो [व] आपो [अपाम्] महमा पृथिर् दिव्यो [अप्स्व अन्तर] यजुष्यो
 [देवयजनः] ।

श्री १७

श्री १८

श्री २०

श्री २१

श्री २२

इदं तम् अति सुजामि तं माभ्यवनिक्षि ।
 तेन तम् अत्यासुजामि यो ऽस्मान् हेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥८॥
 ये [व] आपो [अपाम्] अ[म]यो [अप्स्व अन्तर] यजुष्यो देवयजनाः ।
 इदं तान् अति सुजामि तान् माभ्यवनिक्षि ।
 तैस् तम् अत्यासुजामि यो ऽस्मान् हेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥९॥
 यो व आपो [अपां] हिरण्यगर्भो [अप्स्व अन्तर] यजुष्यो देवयजनः ।
 इदं तम् अति सुजामि तं माभ्यवनिक्षि ।
 तेन तम् अत्यासुजामि यो ऽस्मान् हेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥१०॥ ॥का०१॥

१६.१३०

श्री १०.५.२२

श्री २४

श्री २३

यद् अर्वाचीनम् ऐकहायना[व] अ[न]तं किं चोदिम ।
 आपो मा तस्माद् एनसो वुरितात् पाप्सु बिम्बतः ॥१॥
 अरिमा [आ]पो [अप] रिप्सु अस्मत् ।
 प्रास्मद् एनो वुरितं सुप्रतीका प्र कुष्यप्यं प्र मलं वहन्तु ॥२॥
 समुद्रं वो [अ]प सुजामि स्वां योनिम् अपीतम् ।
 अरिहात् सर्वहायसो मा व न किं जनाममत् ॥३॥ ॥का०५॥

१६.१३१

श्री १०.५.२५

श्री २६

श्री २७

विष्णोः क्रमो ऽसि सपञ्चहा पृथिवीसंशितो ऽभितेजाः ।
 पृथिवीम् अनु वि क्रमे ऽहम् पृथिव्या[स्] तं निद भजामो
 यो ऽस्मान् हेष्टि यं वयं द्विष्मः ।
 प्रथमजान् सपञ्चान् अवैतान् वाधे ; तेनाप्राकामान्वपाम् अपनुत्तस्
 सपञ्चहा ? ॥१॥
 विष्णोः क्रमो ऽसि सपञ्चहान्तरिक्षसंशितो वायुतेजाः ।
 [अ]न्तरिक्षम् अनु वि क्रमे ऽहम् अन्तरिक्षात् तं निद भजामो
 यो ऽस्मान् हेष्टि यं वयं द्विष्मः ।
 सहजान् सपञ्चान् अवैतान् वाधे ; तेनाप्राकामान्वपाम् अपनुत्तस्
 सपञ्चहा ? ॥२॥
 विष्णोः क्रमो ऽसि सपञ्चहा द्यौसंशितस् सूर्यतेजाः ।

इदम् त्वान् अनु सजामि तान् माभ्यवनिक्षि
 तैस् तम् अत्यासुजामि ॥१॥ वं व ववम् ॥
 * ऊर्म् यजुष्य

... वजुष्य

... वजुष्य

... वजुष्य

... वजुष्य

... वजुष्य

... अमरमा... वजुष्यः

इदम् त्वान् अनु सजामि तान् माभ्यवनिक्षि
 तैस् तम् अत्यासुजामि यो स्मान् हेष्टि यं वयं द्विष्मः
 वो * गु... [द्विष्मः]
 * त्वान् अनु * उमावेमनक्षि
 * * अत्यासुजामि यो स्मान् हेष्टि यं वयं द्विष्मः
 * आपो... वजुष्यो वजना
 * त्वान् अनु * तान् उमावेमनक्षि [द्विष्मः]
 तैस् त्वम् अत्यासुजामि यो स्मान् हेष्टि यं वयं द्विष्मः

* उर्वा...
... पातु *

* सो * अस्माद्

* एनं * सुप्रतीकः * दुष्टमि...

... स्वाद् * अवीहि

* सर्ववक्षो वा त * *

... संशितो निरस्तेजाः

* * * क्रम वं...

यो स्मान् हेष्टि यं वयं द्विष्मः

... अपनुत्तस्

* * * सपरनवावरिक्षसंसितो *

* * * क्रम वन् अन्तरिक्षात्...

यो स्मान् हेष्टि यं वयं द्विष्मः

... अपनुत्तस्

... द्यौसंशिता सूर्यस्तेजा

श्री १८ मनस्तेजाः	विषम् अनु वि क्रमे [५६] विषत् तं निर भजामो यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः । अपरजान् सपत्नान् अवैतान् बाधे ; तेनाप्राक्रामाम्बपाम् अपनुत्तस् सप- त्नहा ? ॥३॥ [विष्णोः क्रमो ऽसि] सपत्नहा विषसंशितो वायुतेजाः । विशो अनु वि क्रमे ५६ विष्यत् तं [निर भजामो [यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः । [अपरजान् सपत्नान् अवैतान् बाधे ; तेनाप्राक्रामाम्बपाम् अपनुत्तस् सप- त्नहा ? ॥४॥
श्री १९	[विष्णोः क्रमो ऽसि] सपत्नहाशसंशितो वरुणतेजाः । आशा अनु वि क्रमे ५६ आशाभ्यस् तं [निर भजामो [यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः । [अपरजान् सपत्नान् अवैतान् बाधे ; तेनाप्राक्रामाम्बपाम् अपनुत्तस् सप- त्नहा ? ॥५॥
श्री २०	[विष्णोः क्रमो ऽसि] सपत्नहा क्रकसंशितस् सामतेजाः । क्रको अनु वि क्रमे ५६ क्रकभ्यस् तं [निर भजामो [यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः । [अपरजान् सपत्नान् अवैतान् बाधे ; तेनाप्राक्रामाम्बपाम् अपनुत्तस् सप- त्नहा ? ॥६॥
श्री २१	[विष्णोः क्रमो ऽसि] सपत्नहा यक्षसंशितो ब्रह्मतेजाः । यक्षम् अनु वि क्रमे ५६ यक्षात् तं [निर भजामो [यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः । [अपरजान् सपत्नान् अवैतान् बाधे ; तेनाप्राक्रामाम्बपाम् अपनुत्तस् सप- त्नहा ? ॥७॥
श्री २२	[विष्णोः क्रमो ऽसि] सपत्नहा औषधीसंशितस् सोमतेजाः । औषधीर् अनु वि क्रमे ५६ औषधीभ्यस् तं [निर भजामो [यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः । [अपरजान् सपत्नान् अवैतान् बाधे ; तेनाप्राक्रामाम्बपाम् अपनुत्तस् सप- त्नहा ? ॥८॥
श्री २४	[विष्णोः क्रमो ऽसि] सपत्नहा कृषिसंशितः पुरुषतेजाः । कृषिम् अनु वि क्रमे ५६ कृष्यात् तं [निर भजामो [यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः । [अपरजान् सपत्नान् अवैतान् बाधे ; तेनाप्राक्रामाम्बपाम् अपनुत्तस् सप- त्नहा ? ॥९॥
श्री २५	विष्णोः क्रमो ऽसि सपत्नहा प्राणसंशितो अक्षतेजाः । प्राणम् अनु वि क्रमे ५६ प्राणात् तं निर भजामो यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः । [अपरजान् सपत्नान् अवैतान् बाधे ; तेनाप्राक्रामाम्बपाम् अपनुत्तस् सप- त्नहा ? ॥१०॥ ॥का०५॥

१६.१३२

श्री २०.५.३६.१	अगमं स्वर् अगमं ज्योतिर् अम् अग्निं विष्वाः पृतना भरातीः ॥१॥
श्री ३७	स्वभ्यावर्तये ? सूर्यस्यावर्तम् अम्बावर्तं दक्षिणाम् अम्बु भावुतम् ।
श्री ३८	[ता मे द्रविणं यच्छन्तु ता मे ब्राह्मणवर्चसम्] ॥२॥
श्री ३९	विशो ज्योतिष्मतीर् अभि पर्यावर्तै ।
श्री ४०	[ता मे द्रविणं यच्छन्तु ता मे ब्राह्मणवर्चसम्] ॥३॥
श्री ४१	सप्तऋषीन् अभि पर्यावर्तै ।
श्री ४२	[त मे द्रविणं यच्छन्तु ते मे ब्राह्मणवर्चसम्] ॥४॥
श्री ४३	ब्रह्माभि पर्यावर्तै ।
श्री ४४	[त मे द्रविणं यच्छन्तु ते मे ब्राह्मणवर्चसम्] ॥५॥

विदिषन् * * * क्रमं ...
यो र्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः
स्नहाः
सपरना दिगुसंसितो वायुतेजः
विशो नु मनु वि क्रम वन् विमिस् त्वं

सपरनासासंशितो वरुणतेज
आपो नु मनु वि क्रम वन् विमिस् *

सपरना दिगुसंसितस् *
* नु मनु वि क्रम वन् विमिस् *

* यक्षसंसितो ब्रह्मतेजा
* * * क्रम य * *

सपरना औषधीसंसितस् *
औषधीर् * * * क्रम वन् औषधीस् त्वं

सपरना कृषिसंसितः पुरुषतेजाः
* * * क्रम वं कृष्यात् *

...प्राणसंसितो *
* * * क्रम यं * * * *
यो र्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः

अगमो * * * मि पृथा * * * रातीस्
* वृत्तम् अनावृते * अनावृत्तम्
* ज्योतिष्मतर * पर्यावर्तै

श्री ४५

श्री ४२

श्री ४३

श्री ४४

श्री ५०

श्री ७.११.१

श्री ८.१०.१-२३

ब्राह्मणान् अभि पर्यावर्ते ।

ते मे द्रविणे [य]च्छन्तु ते मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥६॥

यत् ते ऽहं भुवस् पत आक्षिपति पृथिवीम् अनु ।

तस्य नस् त्वं भुवस् पते संप्रयच्छ प्रजापते ॥७॥

[यं वयं मृगयामहे तं वधैस् स्तृण्वामहे] ।

व्यासे परमेष्ठिनो ब्राह्मणापीपदाम तम् ॥८॥

वैश्वानरस्य दंष्ट्राभ्यां हेतिसु तं सम अघाद् अभि ।

इयं तं प्सात् आहुतिसु समिद् देवी सहीयसी ॥९॥

राज्ञो वरुणस्य बन्धो ऽसि ।

सो ऽमुम् आमुष्यायणम् अमुष्या पुत्रम् अग्ने प्रीणे वधान ॥१०॥

अपाम् अस्मै वज्रं प्र हरामि चतुर्धृष्टि शीर्षभिषाय विद्वान् ।

सो ऽस्य पर्वाणि प्र शृणोतु सर्वा तन् मे देवा [अ]नु जानन्ति बिभ्वे ॥११॥

यद् अग्ने तपसा तप उप प्रेक्षामहे वयम् ।

प्रिया[श] भृतस्य भूयास्मायुष्मन्तस् सुमेधसः ॥१२॥ ॥का०॥

१६.१३३

विराड् वा इदम् अग्ने ऽजायत ।

तस्या जाताया अबिभेत् सर्वम् इ[य]म् एवेदं भविष्यति न वयम् इति ॥१॥

[सोद् अक्रामत् सा गार्हपत्ये न्य अक्रामत् ।

[गृहमेधी गृहपतिर् भवति य एवं वेद ॥२॥

[सोद् अक्रामत् साहवनीये न्य अक्रामत् ।

[यस्त्य अस्य देवा देवहृति प्रियो देवानां भवति य एवं वेद ॥३॥]

सोद् अक्रामत् सा दक्षिणाग्नौ न्य अक्रामत् ।

यज्ञतो वासतेयो भवति य एवं वेद ॥४॥

[सोद् अक्रामत्] सा सभायां [न्य अक्रामत्] ।

[यस्त्य] अस्य सभां सभ्यो भवति [य एवं वेद ॥५॥

[सोद् अक्रामत्] सा समितौ न्य अक्रामत् ।

[यस्त्य अस्य समिति सामित्यो भवति य एवं वेद ॥६॥]

[सोद् अक्रामत्] सामन्त्रणे न्य अक्रामत् ।

यस्त्य अस्यामन्त्रणम् आमन्त्रणीयो भवति य एवं वेद ॥७॥

सोद् अक्रामत् सान्तरिक्षे चतुर्धा विक्रान्तातिष्ठत् ।

तां देवमनुष्या अभुवन् इयम् एव तद् वेदोभये यद् उपजीवेमाम् उप
ह्वयामहा इ[ति] ॥८॥

ताम् उपाह्वयन्त ऊर्जे एहि स्वध एहि सुवृत् एहीरावत्य एहीति ॥९॥

तस्या [अ]ग्निर् वत्स आसीद् गायत्र्य अभिधान्य अजम् ऊधः ।

तस्या गृह्य च र[थ]न्तरं च द्वौ स्तनाद् आस्तां यज्ञायज्ञियं च वामदेव्यं
च द्वौ ॥१०॥

ओषधीर् एव रथन्तरं देवा अनुहन् व्यचो गृहत् ।

अपो वामदेव्यं यज्ञं यज्ञाग्निम् ॥११॥

ये ते वै विराज कामिषुणास् स्तना कामं कामं यजमानं दोहयन् ॥१२॥

॥का०॥

१६.१३४

[सोद् अक्रामत् । सा] वनस्पतीन् भागच्छत् । तां वनस्पतयो ऽग्रत । सा
संवत्सरे सम अभवत् ।तस्मात् संवत्सरे वनस्पतीनां वृक्षणम् अपि रोहति पत्यते ऽस्याप्रियो
आवृष्यो [य एवं वेद ॥१॥[सोद् अक्रामत् ।] सा पितृन् भागच्छत् । तां पितरो ऽग्रत । सा मासे सम
अभवत् ।

• • भद्रविणे ...

• • • मोक्ष • आक्षीत • •

• • • भुवस् • संप्रयच्छ •

व्यासे • ब्राह्मणोपीपदावृत्तम्

...त्वं • उवाद् इभिः

वं तद् आत्...

• वरुणोसि • •

• मन् अमुं • पुत्रम् अहे • वधान

अपाम्... चतुर्धृष्टि • •

• • सर्वान् प भीणातु ...

• • वदन् ...

• • • विभेक...

वहन्तो वामतवो ...

• सभायामि

वत्स • सभ्यो

वहन्तो वामतवो भवति • • •

... व्यक्रान्तातिष्ठत्

तन् • भुवन् यन्तरं वेद उभयम् उपजीवेमाम् •

ह्वयामहि

• उवात्तः ऊर्जेवेहि स्वधेहि सुवृत्वेहि ऐरवत्वेहि

• • वत्सासीद् गवनी अभिधान्य अजम् ऊधः

... द्वौ स्तनपास्तां वहावचं • •

• वे • • दुहं • गृहत्

... वदन्

... कामपुगस्तना ... दुहयः

• • • वृक्षणम् अपि रोहतु पत्यवत्सामिर्न

आवृष्यत्

• पितृनां गवत्तु...

श्री नारित

श्री ८.१०.२४-३१

तस्मान् मासे पितृभ्यो ददाति स्वधावान् पितृषु भवति [प्र] पितृपात्रं
पण्यां जानाति य [एवं वेद] ॥२॥
[सोद् अक्रामत् ।] सा देवान् भागच्छत् । तां देवा [भ]म्रत । सार्धमासे
सम् अभवत् ।
तस्माद् अर्धमासे देवेभ्यो जुहोति जुहोत्य अग्निहोत्रं प्र देवयानं पण्यां
जानाति [य एवं वेद] ॥३॥
[सोद् अक्रामत् ।] सा मनुष्यान् भागच्छत् । तां मनुष्या [भ]म्रत । सा
सद्यस् सम् अभवत् ।
तस्माद् उभयपुर मनुष्याणा[म्] उप हरस्य उपास्य [गृहे] भरन्ति य
[एवं वेद] ॥४॥ ॥क०८॥

१९.१३५

[सोद् अक्रामत् ।] सासुरान् भागच्छत् । ताम् असुरा उपाह्वयन्त माय
एहीति ।
तस्या विरोचनः प्राह्वादिर् वत्स आसीद् अयस्यात्रं पात्रम् ।
तां त्रिमूर्धात्म्यो ऽधोक् तां मायाम् अधोक् ।
तां मायाम् असुरा उप जीवन्त्य उपजीवनीयो भवति य एवं वेद ॥२॥
[सोद् अक्रामत् ।] सा मनुष्यान् भागच्छत् । तां मनुष्या उपाह्वयन्तेरावत्य
एहीति ।
तस्या मनुर् वैवस्वतो वत्स आसीत् पृथिवीपात्रं पात्रम् ।
तां पृथी वैव्यो ऽधोक् तां कृषि च सस्यं चाधोक् ।
तां कृषि च सस्यं च मनुष्या उप [जीवन्त्य उपजीवनीयो भवति य एवं
वेद ॥२॥
[सोद् अक्रामत् ।] सा पितृन् भागच्छत् । तां पितर उपाह्वयन्त स्वध
एहीति ।
तस्या यमो वत्स आसीद् रजतपात्रं पात्रम् ।
ताम् अन्तको मार्त्ययो ऽधोक् तां स्वधाम् अधोक् ।
तां स्वधां पितर उप [जीवन्त्य उपजीवनीयो भवति य एवं वेद ॥३॥
[सोद् अक्रामत् ।] सा देवान् भागच्छत् । तां देवा उपाह्वयन्तोर्ज एहीति ।
तस्या इन्द्रो वत्स आसीद् दादपात्रं पात्रम् ।
तां सविताधोक् ताम् ऊर्जाम् [अधोक् ।
[ताम् ऊर्जा] देवा उप [जीवन्त्य उपजीवनीयो भवति य एवं वेद ॥४॥
[सोद् अक्रामत् ।] सा सप्तर्षीन् भागच्छत् । तां सप्तर्षय उपाह्वयन्त
ब्रह्मणवत्य एहीति ।
तस्यास् सोमो वत्स आसीद् छन्दःपात्रं पात्रम् ।
तां बृहस्पतिर् आ[ह्वित]सो ऽधोक् तां ब्रह्म च तपश् चाधोक् ।
तद् ब्रह्म च तपश् च सप्तर्षय उप [जीवन्त्य उपजीवनीयो भवति य एवं
वेद ॥५॥
[सोद् अक्रामत् ।] सा गन्धर्वाप्सरस भागच्छत् । तां गन्धर्वाप्सरस
उपाह्वयन्त पुण्यगन्ध [ए]हीति ।
तस्याः कुबेरो वैश्रवणो वत्स आसीद् दादपात्रं पात्रम् ।
तां रजतनाभिः कावेरको ऽधोक् तां पुण्यगन्धम् अधोक् ।
तं पुण्यगन्धं गन्धर्वाप्सरस उप [जीवन्त्य उपजीवनीयो भवति य एवं
वेद ॥६॥
[सोद् अक्रामत् ।] सा पुण्यजनान् भागच्छत् । तां पुण्यजना उपाह्वयन्[त]
तिरोध एहीति ।
तस्या चित्ररथस् सौर्यवर्षसो वत्स आसीत् पुष्करपर्णपात्रं पात्रम् ।
तां बभ्रुवत्स सौर्यवर्षसो ऽधोक् तां तिरोधाम् अधोक् ।
तां तिरोधां पुण्यजना उप [जीवन्त्य उपजीवनीयो भवति य एवं वेद] ॥७॥

• • • दधतस्... पितृर्वाजं
• • • यः
• • • जुहोति...
जानातिः
• मानुष्याण्...
• उभयपुर... उपास्यो भवन्ति यः

सासुराण् • • असुराम् • मायो
हीति
तस्याः वैरोचनः प्रह्लादुर वत्सासीद् • •
• त्रिमूर्धात्म्या...
• मानुष्याण्... उपाह्वयन्ते रावत्य
• • • वत्सासीद् • •
• पृथु...
} • पितृन् • • पितरो माह्वयन्त स्वधवेहि
• • वत्सासीद् • •
• अन्तको आदित्यो...
... उपाह्वयन्त ऊर्जवेहि
• • वत्सासीद् • •
• तम् ऊर्ज
• उपाया
• सप्तर्षीण्... सप्तर्षयोपाह्वयन्त
• • वत्सासीद् • •
• असो...
तां... उपा
• गन्धर्वाप्सरसान् • • ऽप्सरसा
• पुण्यगन्ध •
• कुबेरो • वत्सासीद् • •
• जतनाभिः...
ता • • ऽप्सरसा उपा
तिरोधा वेहिति
• वसुतस् सर्ववर्षसो वत्सासीद् ऽर्णपात्रं •
• वसुतस् सर्ववर्षसो...
• • • उपा

शो ६०-६१

सोऽन्मकामत् । सा सर्पांश्च भागच्छत् । तां सर्पां उपाह्वयन्त विषवत्स्य
पहीति ।

तस्यास् तक्षको वेशालेयो वत्स आसीद् अलाबुपानं [पात्रम्] ।
तं धृतराष्ट्रं पेरान्तोऽधोक् तां विषम् अधोक् ।
तद् विषं सर्पा उप जीवन्त्य [उपजीवनीयो] भवति य एवं वेद् ॥८॥
तस्माद् यस्या अलाबुनामिषिञ्चेत् [प्रत्याहम्यात्] ।
[न च प्रत्याहम्यान्] मनसा त्वा प्रत्याहमीति प्रत्याहम्यात् ॥९॥
यत् प्रत्याहम्यं विषं प्रत्याहम्यं तम् अनुप्रविश्यते विषम् ।
अस्याप्रियं भ्रातृभ्यं हन्ति य एवं वेद् ॥१०॥ ॥का०१॥ ॥अनु०११॥

१६.१३६

• • • विषमयो वत्सालीद् अलाबुपानं
तां धृतराष्ट्रं पेरान्तो... तां विषम् अधोक्
• • • उपाजीवन्त्यो...
• • • वत्साद् अलाबुनामिषिञ्चेत्
• • • 'हमीवद्' •
• • • 'हन्ति' • 'हन्तुमनु प्रवृज्यते' •
अस्वःप्रियं...

शो १०.१.१

अघायताम् अपि नद्या मुक्कानि सपत्नेषु वज्रम् अर्पयैतम् ।
इन्द्रेण दत्ता प्रथमा शतौदना भ्रातृव्यमी यजमानाय गातुः ॥१॥
वेदित् ते कर्म भवति बहिर् लोमानि यानि ते ।
एषा त्वा रशानाग्रहीद् प्राचा त्वेषो अधि नृत्सुतु ॥२॥
बालास् ते प्रोक्षणी[स्] सन्तु जिह्वा सं माह्व्य अह्न्ये ।
शुद्धा त्वं यज्ञिया भूत्वा दिवं प्रेहि शतौदने ॥३॥
यश्च शतौदनां पचति काममेण स [क]स्पते ।
प्रीता ह्य अस्य ऋत्विजस् सर्वे यन्तु यथायथम् ॥४॥
ये ते देवि शमितारः पकारो ये च ते जनाः ।
ते त्वां सर्वे गोप्स्यन्ति मैत्र्यो मैत्रीश्च शतौदने ॥५॥
स स्वर्गम् आ रोहन्तु यत्रावत् त्रिविधं दिवः ।
हिरण्यज्योतिषं कृत्वा यो ददातु शतौदनाम् ॥६॥
स ताल् लोकान् सम् आप्नोति येषु देवास् समासते ।
अपूपनाभिं कृत्वा यो ददाति शतौदनाम् ॥७॥
वसवस् त्वा दक्षिणत उत्तरान् मरुतस् त्वा ।
आदित्याः पश्चाद् ? गोप्स्यन्ति सामिष्टोमम् अति ब्रह्म ॥८॥
गन्धर्वाप्सरसो देवा रुद्राङ्गिरसश्च ये ।
ते त्वा सर्वे गोप्स्यन्ति सातिरात्रम् अति ब्रह्म ॥९॥
अन्तरिक्षं विषं भूमिम् आदित्या[न्] मरुतो दिशः ।
लोकांश्च सर्वान् आप्नोति यो ददातु शतौदनाम् ॥१०॥ ॥का०१॥

१६.१३७

• • • निम्बा • सपत्नीषु • अर्पयैतम्
• • • दत्ताः ... भ्रातृव्यामी • गातुः
वेदित्...
• • • द्वा दशनाग्रहीद् प्राचा त्वेषो...
• • • यन्तु... जने
... स्व •

य • • • • प्रोक्तवेरो च • • •
• • • गस्सन्तु सहिभ्यो • शतौदने
सस्य... त्रिविधं •

य तां...
अपूपनाभिं...
... मरुतास् •
• सर्वा गोप्सन्तु • अति ब्रह्मः
• देव 'ङ्गिरसस्' त्वा
• • सर्व गोप्सन्तु ... ब्रह्मः

शो १०.१.११

धृतं प्रोक्षन्ती सुभगा देवान् देवी गमिष्यति ।
पकारम् अह्न्ये मा हिंसीद् दिवं प्रेहि शतौदने ॥१॥
वितरो द्विविधोऽन्तरिक्षसदृशः च ये ये चमे भूम्या[म्] अधि ।
तेभ्यस् त्वं धृक् सर्वदा क्षीरं सर्पिर् अथो मधु ॥२॥
यत् ते शिरो ये शृङ्गे यो कर्णो यो च ते अक्षयौ ।
आमिक्षां दुहतां दाम्नेक्षीरं सर्पिर् अथो मधु ॥३॥
यत् ते मुखं या जिह्वा ये दन्ता ये च ते हन् ।
[आमिक्षां दुहतां दाम्नेक्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥४॥
यत् ते क्लोमा य[द्] धृदयं पुरीतत् सहकण्डिका ।
[आमिक्षां दुहतां दाम्नेक्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥५॥
यत् ते [य]कृद् ये मतले या[न्य] आ[न्त्राणि] याश्च ये ते गुदाः ।
[आमिक्षां दुहतां दाम्नेक्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥६॥
यत् ते म्नाशुर् यो वमिषुर् यो [कु]क्षी यश्च कोवरम् ।
[आमिक्षां दुहतां दाम्नेक्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥७॥
यत् ते मज्जा याम्प अस्थीनि यन् मांसं यश्च च लोहितम् ।

• अग्नि... शतौदने
... चमे • •
• तद् दुह...
... मज्जा ... मधो
अहमिक्षां...
• • • ये • • • • वा...

• • • दे वतस्ते व • • • • गुदा

वय • पशुर् • वमिषुर् यो • वमय •

शो १७ कोशेषु भूयिष्ठं प्लाशिः

शो १८

श्री १९

[आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥८॥

यौ ते बाहु यौ ते भंसौ ये दोषणी या च ते ककुत् ।

श्री २०

[आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥९॥

ये ते स्कन्धा या भीषा याः पृथीर याश्च च पशोः ।

[आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥१०॥ ॥का०१॥

१६.१३८

श्री १०.९.२१

यौ त ऊरु महीवन्तौ ये भोणी या च ते भस्त ।

[आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥१॥

श्री २२

यत् ते पुच्छं ये [ते] बाला [य] ऊधो ये च ते स्तनाः ।

[आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥२॥

श्री २३

यास् ते जङ्घा याः कुष्ठिका म्रच्छरा ये च ते शफाः ।

[आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिर् अथो मधु] ॥३॥

श्री २४

यत् ते चर्म शतौदने यानि लोमान्य् अघ्न्ये ।

आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिर् अथो मधु ॥४॥

अयं ते शुनामिक्षाम् अयं सर्पिर् अथो मधु ।

अयं ते सर्वकान् दुहां देवि शतौदने ॥५॥

श्री २५

क्रोडौ ते स्तां पुरोडाशाद् आज्येनाभिधारितौ ।

तौ पक्षौ देवि कृत्वा सा दातारं दिवं वह ॥६॥

श्री २६

उलूखले मुसले यश्च चर्मणि यो वा शूर्पे तण्डुलः कणः ।

यं वा वातो मातरिभ्या ममाथाभिश्च टक् धोता सुहृतं कृणोतु ॥७॥

श्री २७

इमा अपो मधुमतीर् घृतघृतौ ब्रह्मणा हस्तेषु प्रपृथक् सादयामि ।

यत्काम इदम् अभिषिञ्चामि वो ऽहं तन् नो [सर्वं सं पद्यतां]

वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥८॥ ॥का०१॥

१६.१३९

श्री ९.७.१

प्रजापतिश्च च परमेष्ठी च भृङ्गे इन्द्रश्च शिरो अग्निर् ललाटं [यमः
कृकाटम्] ॥१॥

श्री २

सोमो राजा मस्तिष्कस् सत्यं चक्षुर् ज्ञातं भोजे प्राणापानौ नासिके

घौर उत्तरहनुः पृथिव्य् अधर[हनुः] ॥२॥

श्री ३

अग्निर् आस्यं विद्युज् जिह्वा मरुतो दन्ताः पचमानः प्राणः ॥३॥

श्री ४

विश्वं वायुस् स्वर्गो लोकः कृष्णं विधरणी निवेष्ट्यः ॥४॥

श्री ५

रेवती[६] भीषाः कृत्तिकास् स्कन्धा घर्मो वहः ॥५॥

श्री ६

इयेनः क्रोडो अन्तरिक्षं पाजस्यम् ॥६॥

श्री ७, ५

मित्रश्च च वरुणश्च बालौ त्वष्टा कार्यमा च दोषणी ॥७॥

श्री ८

महादेवो बाहु बृहस्पतिः ककुद् बृहतीः कीकसाः ॥८॥

श्री ९

देवानां पक्षीः पृथ्व्य उपसद् पशोः ॥९॥

श्री १०

ब्रह्म च क्षत्रं च भोणी बलम् ऊरु ॥१०॥

श्री ११

धाता च सविता आहीवन्तौ जङ्घा गन्धर्वा [अ]प्सरसः कुष्ठिका

मदितिश्च शफाः ॥११॥

श्री १२

बेतो इदं [य]कृन् मधा ऽ हरिमा पितुं ? मत् पुरीतस् ॥१२॥

श्री १३

क्षुत् कुक्षिर् इरा वनिष्ठः पर्वताः प्लाघायः ॥१३॥

श्री १४

देवजना गुहा मनुष्या [आ]न्वाणश्च अत्रा उदरम् ॥१४॥

श्री १५

इतरजना ऊवर्ण्य रक्षांसि क्रोदितम् ॥१५॥

श्री १६

क्रोडो बृहती मन्थुर आण्डौ प्रजा शेषः ॥१६॥

श्री १७

समुद्रो वस्तिर् नदी स्रग्नी स्तनयिरनुर् ऊधो वर्षस्य पतय[स्] स्तनाः ॥१७॥

श्री १८

विश्वव्यवाश्च चर्मोपधयो रोमाणि नक्षत्राणि कणम् ॥१८॥

श्री १९

अन्नं पीषो मज्जा निघ्ननम् ॥१९॥

श्री २०

[ईशानो] भूत्याः प्रजायाः पशूनां भवति य एवं वेद् ॥२०॥

श्री २१

अन्नं पीषो मज्जा निघ्ननम् ॥२१॥

श्री २२

अन्नं पीषो मज्जा निघ्ननम् ॥२२॥

श्री २३

अन्नं पीषो मज्जा निघ्ननम् ॥२३॥

श्री २४

अन्नं पीषो मज्जा निघ्ननम् ॥२४॥

श्री २५

अन्नं पीषो मज्जा निघ्ननम् ॥२५॥

श्री २६

अन्नं पीषो मज्जा निघ्ननम् ॥२६॥

श्री २७

अन्नं पीषो मज्जा निघ्ननम् ॥२७॥

श्री २८

अन्नं पीषो मज्जा निघ्ननम् ॥२८॥

श्री २९

अन्नं पीषो मज्जा निघ्ननम् ॥२९॥

श्री ३०

अन्नं पीषो मज्जा निघ्ननम् ॥३०॥

...दुष्टं ० ० ० ०

वयं ० स्कन्धा ० ० बाह्व... पर्वतः

० भूक भृङ् ० भुणी ...

० ० ० यौ ... वन्धं वद् ० ० स्तना

... कुष्ठिका इतरा ० ० ० शफा

... अग्ने

अहमिक्षा दुहतां दात्रे...

... अयं ०

० ० सर्वाकान् दुहां ० शतौदने

क्रोडौ ते हस्तं ० ० भारते

० ० देव ... दिव ०

... य ० ० तण्डुलाः कणा

० ० ० ० समतापिनः टक्...

० आपो ० ० घृतौ ब्रह्मणा ० ० आदयामि

वत्कामेभिन् ० ० ० ०

वर्षे' स्याम पतयो रयीणा

प्रजापतिश्च... इन्द्रस् सो अग्निम् क्रोकाटं

सोमोमो... इतं ० ० नाभिषेते

० उत्तरा × अनुः ० आधरा

० ० कण्टस्सर्गो ० कृष्णव्यवृत्तिः विषयः

... वद्

अयेन ...

... चा दोषिणी

देवानां पक्षीः पृथ्वी ० परितवः

... ऊरौ

वत्तश्च शफा

क्षुत् कुष्ठ तरा वनिष्ठ पर्वता प्राक्

देवजना ... अत्रा ०

क्रोडो ... प्रजाः ०

० वस्तिन् ० भृङ्गी ...

विश्वव्यवाश्च चर्मोपधयो ...

० वदे ...

श्री २०
श्री २१
श्री २२
श्री २३
श्री २४
श्री २५
श्री २६

इन्द्रं प्राक् तिष्ठन् दक्षिणा तिष्ठन् यमः ॥२१॥
प्रत्यक् तिष्ठन् घातोदक् तिष्ठन् सविता ॥२२॥
तृणानि प्राप्तस् सोमो राजा ॥२३॥
आवृत्त आनम् ईक्षमाणो मित्रावरुणौ ॥२४॥
युज्यमानो वैश्वानरो युक्तः प्रजापतिर् विमुक्तस् सर्वम् ॥२५॥
एतद् वै विश्वरूपम् ॥२६॥
उपैतं रूपवन्तः पशवस् तिष्ठन्ति य एवं वेद ॥२७॥ ॥का०४॥ ॥अनु०१०॥

१६.१४०

श्री १२.५.१-४

भमेण तपसा सृष्टा ब्रह्मणा वित्तं कृते भिता ॥१॥
सत्येनावृता भिया प्रावृता यशसा परिवृता ॥२॥
स्वधया परिदिता अश्रया पर्युहा दीक्षया गुप्ता यज्ञे प्रतिष्ठिता लोको
निधनम् ॥३॥
छन्दांसि रूपम् अक्षिरसस् संतापा ब्रह्म पदवायं ब्राह्मणो अधिपतिः ॥४॥
ताम् आददानस्य ब्रह्मगर्भी जिनतो ब्राह्मणं क्षत्रियस्य ॥५॥
अप क्रामतु स्रुता बीर्यं पुण्या लक्ष्मीः ॥६॥ ॥का०१॥

१६.१४१

श्री १२.५.७-११

ओजश् च तेजश् च सद्यश् च बलं च वाक् चेन्द्रियं च भीश् च
धर्मश् च ॥१॥
ब्रह्म च क्षत्रं च राष्ट्रं च विशश् च त्विषिश् च यशश् च वर्चश् च
प्रविणश् च ॥२॥
आयुश् च [रूपं च नाम च कीर्तिश् च प्राणश् चापानश् च बभ्रुश् च]
भोजं च ॥३॥
[पयश् च रसश् चान्नं चाज्यं च अतं च सत्यं चेष्टं च पूर्तं च प्रजा च
पशवश् च] ॥४॥
तानि सर्वाण्यप क्रामन्ति [ब्रह्मगर्भीम् आददानस्य जिनतो ब्राह्मणं]
क्षत्रियस्य ॥५॥ ॥का०२॥

१६.१४२

श्री १२.५.१२ कृत्वजम्
श्री १३
श्री १४
श्री १५
श्री १६
श्री १७
श्री १८, १९, २०
श्री २१, २०

ब्रह्मगव्यं अघविषा कृत्वा पूर्याण्यजः ? आवृता ॥१॥
सर्वाण्य अस्यां घोराणि सर्वे च मृत्यवः ॥२॥
सर्वे पुरुषवधाः ॥३॥
सा ब्रह्मज्यं ब्रह्मगव्यं आनीयमाना मृत्योः पृथ्वी च आ दति ॥४॥
मेनिश् शतवधा हि सा ब्रह्मज्यस्य क्षितिर् हि सा ॥५॥
महादेवो नापेक्षमाणा ॥६॥
वज्रो धावन्ती हेतिश् शफा[नू] निरुहन्ती क्षुरपविर् ईक्षमाणा ॥७॥
मृत्युर् हि कुरुष्वती वाक्पमानानु स्फूर्जयति ब्रह्मगर्भी ब्रह्मज्यम् ॥८॥
॥का०३॥

१६.१४३

श्री १२.५.२१-२७

उग्रो देवः पुच्छं पर्यस्यन्ती ॥१॥
सर्वज्यानिः कर्णौ वरीवर्जयन्ती राज्यकर्मो मेहन्ती ॥२॥
मेनिर् बुद्धमाना शीर्षकिर् बुध्या ॥३॥
सेविर् उपतिष्ठन्ती मिथोयोधः परामृष्टा ॥४॥
शरण्या मुक्तेऽपि न ह्यमाना कृतिर् इत्यमाना ॥५॥
पृथा हिताघविषा व्यथन्ती तमो निपतिता ॥६॥
अनुगच्छन्ती प्राचा उप दासयति ब्रह्मगर्भी ब्रह्मज्यस्य ॥७॥ ॥का०४॥

इन्द्रं प्राक् तिष्ठन्...
प्रत्ये • घातोदे...
तृणान्...
वृतामन्ः ईक्षमाणो • वरुणो
• • वोरूपम्
• रूपवन्तः • तिष्ठन्ति य एवं वेद

• • • • • विजृम्भे भुता

... क्षीयता • • • • •

• आददानस्य • गभी जिनतो • •
... पुण्य •

• • • • • विशिष्ट...

• अघविषा

• • • आनिषमाना • पृथ्वी दिति
मेनिश् • • • • • क्षुरप व द्या
• नपेक्षमाणा
• धावन्ति • • • • • निरुपन्ती क्षुरपवद् •
• निरुहन्ती वाक्पमानाना • • • ब्रह्मज्यस्य

• आनिष् कर्णैर विरीवर्जयन्ती • हिमन्ती
भुनिर्...
मेनिर्...
वृणो • पिनीवमानो कृष्ट इत्यमानो
युग्म हिताघविषा व्यथन्ती तमो निपतिता
... ब्रह्मज्यम्

१६.१४४

वैरं विकृत्यमाना पौत्राद्यं विभाज्यमाना ॥१॥
 देवदेतिर द्वियमाणामतिर हिता निर्जतिर निहिता ॥२॥
 पाप्मा निधीयमाना पाकप्यम् अवधीयमाना ॥३॥
 धर्मः परिधीयमाना वैश्वानरः परिहिता ॥४॥
 विषं प्रयस्यन्ती तक्षमा प्रयस्ता ॥५॥
 मूलवर्हिणी पर्याक्रियमाणा सेवकमयका ? गन्धेन ॥६॥
 अघं पच्यमाना परामृतिर उपहृता ॥७॥
 शार्बः क्रुद्धः पिद्यमाना शिमिवा विविता ॥८॥
 अवर्तिर अद्यमाना निर्जतिर अशिता ॥९॥
 अशिता लोकाश् चिन्ति ब्रह्मचारी ब्रह्मज्यम् अस्मात् वामुष्मात्
 च ॥१०॥ ॥का०५॥

१६.१४५

तस्या [भा]हननं कृत्या मेतिर आशसनं वलगाहनम् ऊच्यम् ॥१॥
 अस्वगता मलिन्वता ? ॥२॥
 [अ]ग्निः कस्याद् भूत्वा ब्रह्मगवी ब्रह्मज्यं प्रविश्याति ॥३॥
 सर्वास्यान्ना मूलानि वृक्षति ॥४॥
 छिनत् अस्या पितृवन्धु परा भावयतु मातृवन्धु ॥५॥
 विद्यादानं क्वातीन् सर्वान् अपि क्षापयतु ब्रह्मगवी क्षत्रियस्यापुनर्दीय-
 माना ॥६॥
 अवास्तुम् पनम् अस्वगम् अप्रजसं करोत्य् अपरापरणो भवतु क्षीयते ॥७॥
 य एवं विवृषो ब्राह्मणस्य क्षत्रियो गाम् आवृषे ॥८॥
 क्षिप्रं वै तस्याहनने वृत्राः कुर्वत पेलवम् ॥९॥
 [क्षिप्रं वै] तस्यावहनं परि नृत्यन्ति केशिनीः ।
 आप्रानाः पाणिनोरसि कुर्वाणाः पापम् पेलवम् ॥१०॥
 [क्षिप्रं वै] तस्य वास्तुषु गहनं कुर्वतऽपि वृकाः ॥११॥
 क्षिप्रं वै तस्य पृच्छन्ति यत् तद् आसीद् इदं नु ताद् [इति] ॥१२॥ ॥का०६॥

१६.१४६

छिन्द्य आ छिन्दि प्र छिन्द्य अपि क्षापयक्षापय ॥१॥
 आदवानम् आक्षिरसि ब्रह्मज्यम् अति वासय ॥२॥
 वैश्वमेवी इ उच्यसे कृत्या पूरुपजाम् आवृता ॥३॥
 मोषन्ती समोषन्ती ब्रह्मणो वज्रः ॥४॥
 धुरपविद मृत्युर् भूत्वा वि धाव त्वम् ॥५॥
 आ वत्से जिनतां वर्ष इदं पूर्णं चाशिषः ॥६॥
 मावाय जीतं जीताय लोके अमुष्मिन् प्र यच्छसि ॥७॥
 मेनिश शरण्या भवाद्याद् अवविषा भव ॥८॥
 त्वया प्रवृक्कणं रजितम् अग्निर् दहतु दुष्कृतम् ॥९॥
 वैवपीयुम् मराधसम् ॥१०॥
 वृक्ष प्र वृक्ष छिन्द्य अधिप्रछिन्दि कृन्तापि कृन्त पिशा प्र पिशा ॥११॥
 मोष सत् मोष दह प्र दह ब्रह्मज्यं देव्य् अम्य आ मूलाद् अनुसंवह ॥१२॥
 ॥का०७॥

१६.१४७

यत् ते शीर्षणि दीर्घाग्यं अकवे ? केशेषु निहितं कलाटे ।
 अयं तद् विश्वमेवजो अपामार्गो ऽप लुप्यतु ॥१॥
 यत् ते भुवोर् दीर्घाग्यं वाच्य् ओष्ठयोः ।

... पौत्राद्यं विभज्यमानान्
 देवदेतु क्षनक्षमानामतिर...
 ... पार्थिवं अधिधीयमाना
 * पर्वधीयमाना * पर्वहिता
 * प्रवस्यन्ती * प्रवस्तान्
 * पर्वकीयमाना ...
 ... उपरितात्
 सर्वाः क्रुद्धः पिद्यमाना समिता विहता
 आतिर अद्यमाना वेकर्तु असिता
 सितो लोकाश्...

... ऊच्यम्
 अस्वगता *
 * कस्याद्... प्रविश्याति
 सर्वास्यान्ना * वृक्षिता
 छिन्नतु त्वं वन्धुः * भवतु *
 विधाति क्वाती सर्वम्...
 *
 वास्तवम् * * अप्रविसत् * * परिणो * *
 ... कुर्वतेलवम्
 आप्रानापाणा पाणिनोरस...
 ... प वृषाद्
 * * * पतद् आसीदतं नु वा

* * * छिन्द्य *
 * आक्षिरसि... दाक्षयः
 * पृ पूरुपजाम्...
 धुरपवरिर् * * विभावसुः
 * दत्से जिनतां वर्ष * * चाशिषा
 ... यच्छसि
 मेन कृष्यो भवाप्याद् अकहविषा *
 तथा प्रवृक्को रजितम्...
 देवपीयुमराधसम्
 वृक्ष * वृक्ष... कृन्तापि कृन्त * * *
 ... तेष्व अप्रवा * * * *

* * शीर्षणि * सके...
 * * भुवोर्...

[अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥२॥
 यत् ते वस्तु दीर्भाग्यं जिह्वायां बुबुके हितम् ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥३॥
 यत् ते हन्वोर् दीर्भाग्यं कण्ठे होमसु विहितम् ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥४॥
 यत् ते स्कन्धेषु ग्रीवासु दीर्भाग्यं कीकसास् अनुक्ये ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥५॥
 यत् ते हन्वोर् दीर्भाग्यम् अंसयोर् उपपक्षयोः ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥६॥
 यत् ते बाह्वोर् दीर्भाग्यम् भरतयोः कस्तुरीर अनु ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥७॥
 यत् ते हस्तयोर् दीर्भाग्यं पाण्योर् अङ्गुलीर अनु ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥८॥ ॥का०८॥

१६.१४८

यत् ते पृष्ठेषु दीर्भाग्यं जघने स्फिजोर् हितम् ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥९॥
 यत् ते उरसि दीर्भाग्यं पार्श्वयोस् स्तनयोर् हितम् ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥१०॥
 यत् ते हृदये दीर्भाग्यं नाभ्यां वक्षणा [अ]नु ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥११॥
 यत् ते प्रियन्ति ? दीर्भाग्यं यद् वा यकमि वृक्षयोः ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥१२॥
 यत् ते भसदि दीर्भाग्यं यद् वा वशुक ? मुष्कयोः ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥१३॥
 यत् ते वसति ? दीर्भाग्यम् ऊर्ध्वोर् जानुनोर् हितम् ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥१४॥
 यत् ते गुदास्व अङ्गेषु दीर्भाग्यम् उदरे हितम् ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥१५॥
 यत् ते वस्तिषु दीर्भाग्यं वनिष्ठौ प्लाशाद् आहितम् ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥१६॥
 यत् ते ओष्ठयोर् दीर्भाग्यम् अवचात्पयोर् ? हितम् ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥१७॥
 यत् ते जङ्घयोर् दीर्भाग्यं स्थूरयोः पार्श्वयोर् हितम् ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥१८॥ ॥का०९॥

१६.१४९

यत् ते गुल्फयोर् दीर्भाग्यं पादयोर् अङ्गुलीर अनु ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥१९॥
 यत् ते किं चिद् दीर्भाग्यम् अङ्गेष्वङ्गेषु प्रतिष्ठितं यद् वा सोमसु
 विहितम् ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥२०॥
 यत् ते ऽक्षेषु दीर्भाग्यं प्राद्वयाम् ? अक्षिरेवने ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥२१॥
 यत् ते पादौ दीर्भाग्यं मांसे ऽक्षिषु मज्जसु ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥२२॥
 यत् ते पशुषु दीर्भाग्यं कृष्णाम् उदरे हितम् ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामागोऽप लुम्पतु] ॥२३॥

... उबुके

* * अहोर्...

... मेवाह * कीकसाह नुक्ये

* * अहोर्...

* * * * वमरतयोः * *

... वृक्षयोः

... मुष्कयोः

... वनिष्ठौ * *

... पार्श्वयोर् *

...। यद्... अनु (विहितम्)

... अङ्गेष्वङ्गेषु...

... अक्षिरेवने

* * पादि...

... उदरे * । पाद ते... हितम् (विहितम्)

या ते ऽकस्मीद् भूणहत्याधो या ते अपश्रुता ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥९॥
 या ते का च पापी कस्मीद् अथो या ते अपश्यता ।
 [अयं तद् विश्वमेवजो अपामार्गो ऽप लुम्पतु] ॥१०॥
 यत् ते ऽदृष्टं पितृवद्यम् अथो या ते अपश्रुता ।
 अयं तद् विश्वमेवजो [अ]पामार्गो ऽप लुम्पतु ॥८॥
 कण्ठकल्लं ; महिमाप्तिं पूर्णं ? देवेभ्यः किंदिदं यद् बभूव ।
 इमास् तद् आपः प्र बहन्तु रिप्रं पुनातु मा शतधारं पवित्रम् ॥९॥
 आहि रिप्रं शमलं च सर्वं कृष्णे चोले सावयित्वा पापम् ।
 हित्वावर्तिं निर्कृतिं मृत्युपाशान् सूर्ययोतिर् अभ्य पश्य अग्निम् ॥१०॥
 यावन्तो ? [अ]स्मान् महत्तत् समुद्रान् मुच्यमानो भंहसः पाप्मनश्च ।
 पुनर् मनः पुनर् आयुर् न आगन् मा मा दमन् पणयो यातुधानाः ॥११॥
 अब रिप्रम् अनुष्माण् ? अशस्तिम् अप्य आत्मनः ।
 वर्षं मा धीयतां मयि तेज [आ] धीयतां मयि ।
 प्राणापानी मा मा हासिहं सर्वम् आयुर् अशीघ्र ॥१२॥ ॥का१०॥ ॥अनु१२॥

१६.१५०

ब्रह्म ज्ञानं [प्रथमं पुरस्ताद् वि सीमतस् सुदृढो वेन भावः ।
 [स पुण्या उपमा अस्य विष्टास् सतश् च योनिम् असतश् च वि वः] ॥१॥
 ब्रह्म आजद् उद् भगाद् अन्तरिक्षं दिवं च ब्रह्मावाधूहामृतेन मृत्युम् ।
 ब्रह्मोपप्रहा सुकृतस्य साक्षाद् ब्रह्मास्मद् अप हन्तु शमलं तमश्च ॥२॥
 प्रतीचीर् आयता[स्] स्थिता चितता[ः] पश्यामहि समुद्रे सूर्ययाहितास्
 सुराणाम् अस्मे ॥३॥
 हरिस् सुपर्णो दिवम् आरुहो अर्बिषा ये त्वा विप्सन्ति दिवम् उत्पतन्तम् ।
 अब तान् जहि [ह]रसा जातवेदो ऽविभ्यद् उग्रो अर्बिषा दिवम् आ रोह
 सूर्य ॥४॥
 भयोजाळा [अ]सुरा मायिनो भयस्मयेः पाशीर् अङ्गिनो ये चरन्ति ।
 तांस् ते रन्धयामि हरसा जातवेदस् सहस्रबुद्धिस् सपत्नान् प्रमृणन् याहि
 वज्रः ॥५॥
 देवानाम् अधिपा एतु धर्मं क्रतेन आ[जन्] अमृतं वि कष्टे ।
 हिरण्यवर्णो नभसो देव सूर्यो धर्मो आजन् दिवो ऽन्तान् पर्य प[चि]
 विष्टवः ॥६॥
 वि द्योतन्ते विद्युतो अग्निजिह्वा हिरण्यवर्णा [अ]मृता [अ]प्य् अन्तस्
 समुद्रे ।
 रुद्रस्य क्षिपणोस् स्तनयिहोर् विद्यु[त्] तस्य वैश्वानरस्य हेतिः परि णो
 वृणक्तु ॥७॥
 विद्युता आजन् इदं यात्य् अग्निर् व्याघ्रा [अ]प्युवदो यत्र भीमा[ः] ।
 विष्णोः क्रमेस् स्तनयन् एति रुद्रो नुवन् शङ्खन् विमृषो बाधमानो
 असपत्नाः प्रविशो मे भवन्तु ॥८॥
 अपो बसानस् समैत्य् अन्तरिक्षं दिवं च समिद्धो अग्निर् दिव्यस् तपो
 ऽधात् ।
 वैश्वानरश्च शमयश्च शीतकरे अर्वा सुपर्णो दिव एतु पृष्ठे ॥९॥
 वैश्वानरस् समुद्रं पर्य एति शुक्रो धर्मो आजन् तेजसा रोचमानः ।
 नुवन् शङ्खन् प्रवहन् मे सपत्नान् आवित्यो घाम् अभ्य अरुहद्
 विपश्चित् ॥१०॥ ॥का१॥

१६.१५१

वैश्वानरस् समैत्य् अन्तरिक्षं दिवं च समिद्धो ऽग्निर् दिव्यस् तपो ऽधात् ।
 शिष्यन्त ? मस्मा [अ]ग्निं पुण्यन्ति सोम क्रतेन आजन् अमृतं वस्ते
 तर्हि ॥१॥

... भूणहत्याम् अथो * * *

... कस्मी पथो * * * दपतिता

... यत् ते दपश्रुता

... अप *

कण्ठरक्षा...

... मास् सतधारे *

हित्वावर्ति ...

* * * आयुर् न ... धानास्

* मिप्रम् * अनुस्तुम् ...

वर्षाधीयताम् ... धीयतां *

} ब्रह्मा ज्ञानम् इत्य एका

... ब्रह्मावाधूहा अमृतेना *

* * * ब्रह्मास्मिद् * * * तपश्च *

* रथत * पश्यामवी * सूर्यावाहिता

* * * आरुहोर् * व ... उत्पतन्ताम्

... विप्सन् ...

* * * मावनो अवश्मे पाक्षेर् ...

* रथोमि हरसा ... प्रमृणन् *

* आदिषा वेतु * * * त्वा अमृतं * *

* * * सूर्य ... त्तो * *

* क्षपणो मनयिहो ...

* मम इदं ...

* * * तवचन् वेति * सुरां सतुम् ..

समस्तः प्रविशो * *

* * * ममेभ्य ... दिव्याम् *

... दिव्य * *

अनुरोक् सतुम् * म * * * प्याम् * *

विपश्चित्

वैश्वानर स्वेनं स्तारिहं ... तमो ज्ञात्

शिष्यन्त ... आनस् * *

अहि

न ११.१४.२ व १६.६७.२

वैतानस्य १४.१

वे २५.१२.५

श्री १०.८.१३.१

श्री १०.८.१४

श्री १०.७.१४.१ श्री १०.८.२०.५

वे १४.१

वे १४.१

वे १०.१०.२

श्री ११.५.१

रज्यते नील्यते शीतकरे तन्वाद् अस्य भीमे ।
 कृपाण्य एति बहुधा वसानो प्रहा[न] कृपवानस् तन्व[५] पराचे ॥२॥
 पञ्चारे चक्रे परिवर्तमाने तस्मिन् आ तस्थुर् भुवनानि विद्वा ।
 तस्य नास्ति तप्यते भूरिभारस् सनाद् एवं न क्षिपते सनाभिः ॥३॥
 पञ्चमिस् तप्तस् तपत् पय एतत् सहस्रधामान्य अधि तिष्ठस्य एनम् ।
 सप्त त्वा सूर्य हरितो वहन्ति ब्रह्मणादित्य त्रिवृता सवने ॥४॥
 वि द्योतते द्योतत आ द्योतते चाप्स्व अन्तर अमृतो धर्म उद्यन् ।
 इन्ता वृत्रस्य हरिताम् अनीकम् अनाधुष्टास् तन्वस् सूर्यस्य ॥५॥
 धर्मः पञ्चाद् उत धर्मः पुरस्ताद् अयोर्विष्टाय द्विषतो ऽपि धर्मः ।
 वैश्वानरश्च शीतकरे वसानस् सपत्नान् मे द्विषतो इन्तु सर्वान् ॥६॥
 ऋतु[५] ऋतुभिश्च शमयति [ब्रह्मणैकवीरो धर्मश्च शुचानस् समिधा
 समिद्धः ।

[ब्रह्म त्वा तपति] ब्रह्मणा तेजसा च ॥७॥
 ब्रह्म ज्ञानं प्रथमं समारभे तज् जायमानं न बिभ्ये न तद् बिदे ।
 त[५] रोहमाणं ॥ वितर्यो ह ततस्य भाष्या तता विततास् ततातता ॥८॥
 अमर्त्यजा नस् स्वराज्यभारो रयि ज्ञान स्वजासु भर्ता ।
 प्रजापतिः प्रजाभिस् संविदानस् त्रीणि ज्योतीषि दधते आपाकः ॥९॥
 प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तस् स्वजायमानो बहुधा वि जायते ।
 तस्य पदम् अभि पश्यन्ति वेधसस् तस्मिन् आपिता भुवनानि
 विद्वा ॥१०॥ ॥का०१॥

१६.१५२

यस्मिन् देवाः पितरो मनुष्या[श्च वा] रा नाभाद् इव भिताः ।
 अपां त्वा पुष्यं पुष्कामि यत्र तन् मायया हितम् ॥१॥
 यत्रापां पुष्यं निहितं मायाभिर् हितं शुद्धा न ।
 यो वै तद् विद्यात् प्रत्यक्षं स विद्याद् ब्राह्मणं महत् ॥२॥
 मणिसु तु सुप्ते निहितस् स्वर्यव ऊर्ध्व[स्] क्षियं विद्यात् प्रजानन् ।
 स पुमान् पुंसो जनयन् ॥ ततेन सर्वान् अदस्तां अदस्तु सद्येव ॥३॥
 सर्वो रात्रि सम् भोषत् आदित्यो जातवेदसा ।
 अग्नेर अधि दिवम् आरोहम् आयुषा स पुनातु मां वर्धसा सं सृजतु
 माम् ॥४॥

धर्मस् साहस्रस् समिधा समिद्धो ऽसपत्नाः प्रविशो मे भवन्तु ।
 सपत्नान् सर्वान् मे सूर्यो इन्तु वैश्वानरो हरिः ॥५॥
 धर्मस् तप्तः प्र वहतु आतप्यान् द्विषतो वृषा ॥५॥
 उद्यन् मे शुक्र आदित्यो विमृषो वक्षि सूर्य ॥६॥
 वैश्वानरः प्र वहतु आतप्यान् द्विषतो मम ॥६॥
 आतप्या ॥ शत्रून् आदित्य विमृषो इन्मि रक्षसा ।
 शुक्रं सुवर्णं हरि ब्रह्म आजिष्ते ज्योतिर् दिवम् आ ततान् ॥७॥
 हरिस् सुवर्णस् सृजन् अभयं करो हिरण्यवर्णो दुरिता पाशु ॥८॥
 सपत्नान् सर्वान् मे सूर्यो इन्तु वैश्वानरो वृद्धन् ॥८॥
 महास्तम् अर्थं परितो अहोरात्रे विततश्च शुक्र उद्यन् ।
 सपत्नान् सर्वान् मे सूर्यो इन्तु वैश्वानरो वृद्धन् ॥९॥
 उद्यन् अद्य मित्रमह[स्] सपत्नान् मे भव जहि ।
 [दिव एतान् रश्मिभिस् सह खचीणां तमसा वधीस् ते यन्तु अधमं
 तमः] ॥१०॥

तेजस् तपोसि मुक्तो विभर्त्य आनन्दं भूतं महसि प्रतिष्ठाम् ।
 पर्युहमाणश्च भव तेषु सर्वतो अमोघं सत्यं यथा उद्यतं ते ॥११॥ ॥का०१॥

१६.१५३

ब्रह्मचारीणश्च चरति रोदसी उभे अस्मिन् देवास् सुमनसो भवन्तु ।

• मेकवत स्वीतकरी तन्वो • •

... कृपवानस् • •

• • परिवर्तमाने तस्मिन्...

• नक्षत्र... सनाद् • नक्ष विक्षते सनाभिः

• तप्त तपु...

• • • • नहन्ति ब्रह्मणादित्य • ब्रह्मणे

• • • • द्योतता व द्योततेर अस्व • • धर्मं उद्यन्

... अनादिष्टा तेनस् •

... अर्धद्विष • • नधम

• • सवासीतकरे...

• निर्वन्तुभिश्च •

... त्वज् • • विभे • • •

अमर्त्यजा • स्वराज्यभार • ज्ञानस् स्वजासु •

... तपासे अपाकः

• चरति...

• • • • वेदसस्...

• देवान्... स्वतः

अपन्... तं पाया •

यत्रापां • • मायाति हतं • र

• • तप्त...

• • सुप्ते निहितस्...

• रात्रि सम् भोषित्वादित्यो •

... पुनन्तु मां • • सृजतु

• सहस्र समिधास् • सपत्नः...

... धर्म...

• तपु... वृषा

• • शुक्रादित्यो...

• सृजन्...

• • • • आजिष्ते...

• • सृजन् मर्चकरो...

• • • • सुवर्णं येषु • • वृद्धन्

यहन्तम् • • सवेत् • • शुक्र उद्यन्

... धर्म एव • • वृद्धन्

उद्यन् नच मित्रमह इत्य एका

तेजस् तपोसि • विभर्त्य... प्रतिष्ठाम्

ब्रह्मचारीणश्च • • • रश्मिभिश्च...

श्री २२

श्री २४.१

श्री २४.४

श्री मा १.२.७ श्री २४.१

श्री २४.४, २५

श्री २४.१

पृथक् सर्वे प्राजापत्या[×] प्राणां आत्मसु विभ्रति ।
 सर्वोत् तान् ब्रह्म रक्षति ब्रह्मचारिण्य आशुतम् ॥२॥
 ब्रह्मचारी ब्रह्म आजद् विभर्त्य अस्मिन् देवा अधि विद्मे समोताः ।
 स ज्ञातो बहु× पित्रल× पृथिव्या बहु रोचते ॥३॥
 देवानाम् एतत् पुण्ड्रतम् अनभ्याकृदं चरति रोचमानम् ।
 तस्मिन् सर्वे पशवस् तत्र यवस् तस्मिन् अक्षं सह देवताभिः ॥४॥
 प्राणापानी जनयन् आद् व्यानं चक्षुश् ओत्रं जनयन् ब्रह्म मेधाम् ।
 वाचं भेषां यशो ऽस्मासु धेह्य अयो रेतो लोहितम् उदरम् ॥५॥
 तानि कल्पद् ब्रह्मचारी सलिलस्य पृष्ठे तपो ऽतिष्ठत् तप्यमानस्
 समुद्रे ॥६॥ ॥का०६॥ ॥अनु०२॥

॥ इत्यथर्ववेदे वैष्णवशाखायां षोडशः काण्डस्य समाप्तः ॥

... आमुमसि विभ्रती
 सर्वोत् तान् ... आशुतम्
 ... समोता

... मनुष्याकृदं * *

... अने * *

* * वा ...

... अयो * * *

{ * कल्पम् ... ॥ ॥ भी तपो तिष्ठत् तप्यमान-
 स्समुद्रे ॥ ॥ प्रतिकाण्डे पक्षे परं द्वितीयं द्वितीयं
 लिखेत् ॥ न तु पूर्व लिखित्वा ॥ अवश्यं अपेक्ष ॥ }

इत्यथर्ववेदे वैष्णवशाखायां षोडशः
 [काण्डस्य समाप्तः ॥ ॥

१७.२

श्री २२.२.२

श्री २

श्री १

श्री ४.४

श्री ५.१

श्री १.४

श्री ४.१

श्री ५.४

श्री ६

श्री ९

श्री ७

श्री ८

श्री १०.१

श्री २२.१.१०१-१२

सत्यं ब्रह्म ज्ञातम् उग्रं वीक्षा तपो ब्रह्म यव[×] पृथिवीं धारयन्ति ।

सा नो भूतस्य भव्यस्य पत्न्य [उग्रं] लोकं पृथिवी न× कुणोतु ॥१॥
 असंवाचं बध्यतो मानवेषु यस्या उग्रत× प्रवतस् समं बहु ।
 नानावीर्या ओषधीर् या विभर्ति पृथिवी न× प्रधतां राध्यतां नः ॥२॥
 यस्यां समुद्र उत सिन्धुर् आपो यस्यां देवा [भ]भूतम् अन्वविन्वन् ।
 या विभर्ति बहुधा प्राणद् एजत् सा नो भूमिर् गोष् अश्वेषु पिबे ?
 कुणोतु ॥३॥

यस्यां पूर्वं पूर्वजना विचक्रिरे यस्यां देवा असुरान् अभ्यवर्तयन् ।
 यस्याम् इदं जीवति ? विश्वम् एजत् सा नो भूमि× पूर्वपेये दधातु ॥४॥
 यस्यां अतश्च× प्रविश× पृथिव्यां यस्याम् अक्षं कुहयस् संवभूधुः ।
 गवाम् अश्वानां वयसश्च च विष्टा अगं वर्ष× पृथिवी नो दधातु ॥५॥
 विश्वंभरा वसुधानी प्रतिष्ठा हिरण्यवक्षा जगतो निवेशनी ।
 वैश्वानरं विभ्रती भूमिर् अग्निम् इन्द्रश्चक्रमा द्रविणे नो दधातु ॥६॥
 यस्याम् आप× परिचरास् समानीर् अहोरात्रे अ[प्र]मादं क्षरन्ति ।
 सा नो भूमिर् भूरिधारा पयो ब्रह्म अयो उक्षतु वर्षसा ॥७॥
 यां रक्षन्स्व [अ]स्वप्ना विद्वत्सनीं देवा भूमिं पृथिवीम् अग्रमादम् ।
 सा नो मधु म्रियं ब्रह्म अयो उक्षतु वर्षसा ॥८॥
 यार्णवे अधि सलिलस्य कृम आसीद् यां मायाभिर् अन्वचरन् मनीषिणः ।
 यस्या ब्रह्म परमे व्योमन् सत्येनाकृतम् [भ]भूतं पृथिव्या[१] ।
 सा नो भूमिस् त्विषिं बलं राष्ट्रं दधातुत्तमे ॥९॥
 याम् अश्विनाद् अग्निमातां विष्णुर् यस्यां विचक्रमे ॥१०॥ ॥का०१॥

१७.२

इन्द्रो यां चक्र आत्मने ऽनमिषां शशीपतिः ।
 सा नो भूमिर् वि सृजतां माता पुत्राय न× पयः ॥१॥
 गिरयस् ते पर्वता हिमवन्तो अरण्यं ते पृथिवीं स्योनम् अस्तु ।

{ ओ अथ सप्तादशो काण्डः लिख्यता ॥ ॥ भी
 नमो गणेशाय । भी नमो व्याकामगवस्वे । भी
 नमस्तिकोत्तमाय ॥ भी सत्यं ...

* * भूतस्य कम्बस्य पति...

... अस्या * * सं वभूत्

... राध्यता क्षास

... प्राणिन् एजत् नो * * * *

* * * निं यस्तां ...

... देजत्... पूर्वपेये *

... गृहयस् *

* * वयसश्च विष्टा...

* वसुधानी ...

* * * अग्निर् मिदुं ...

वस्वान् * चरात् * रात्रं ...

* * * धाना * * अयो अक्षतु *

* रक्षन्स्व पुना... अग्रमानम्

... अक्षतु *

... वम * वाक् मायामभिर् अन्वचरन् *

... सत्येनाकृतु *

* नो नो भूमिं त्विषिं बलि * *

* अश्विनाद् अग्निमातां ...

* * चक्रात्मने नमिषाद् *

गिरि... अस्तुनः

बभूवु कृष्णां लोहिनीं विश्वकर्षां भुवां भूमिं पृथिवीम् इन्द्रगुताम् ।
 अजीतो अहतो अक्षतो अम्भ्यः अह्नां पृथिवीम् अहम् ॥२॥
 यत् ते मध्यं पृथिवि यद् नभ्यं यास् त ऊर्जस् तन्वस् संवभूवुः ।
 तासु नो धेष्म अभि नः पवस्व माता भूमिः पुत्रो ऽहं पृथिव्याः ।
 पर्जन्यः पिता स उ नः पिपेतु ॥३॥
 यस्यां वेदिं परिपृक्षन्तु भूम्यां यस्यां यक्षं तन्वते विश्वकर्माणः ।
 यस्यां मीयन्ते स्वरवः पृथिव्याम् ऊर्ध्वांश्च शुक्रा आहुत्याः पुरस्तात् ।
 सा नो भूमिर् वर्धयातु वर्धमाना ॥४॥
 यो नो द्वेषत् पृथिवि यः पूतन्याद् यो ऽभिमन्याते मनसा बधेन ।
 तं नो भूमे रण्यय पूर्वकृत्वरि ॥५॥
 त्वञ्जु जातास् त्वयि चरन्तु मर्त्यास् त्वं विभर्षि द्विपदश्च चतुष्पदः ।
 तवेमे पृथिवि पञ्च मानवा येभ्यो ज्योतिर् अमृतं मर्त्येभ्य उद्यन् सूर्यो
 रश्मिभिर् भातनोति ॥६॥
 ता नः प्रजास् सं बुद्धतां समग्रा बाचो मधु पृथिवि धेहि मद्यम् ॥७॥
 विश्वस्वं मातरम् ओषधीनां भुवां भूमिं पृथिवीं धर्मेणा धृताम् ।
 शिवां स्योनाम् अनु चरेम विश्वहा ॥८॥
 महात् सधस्वं महती बभूविथ महान् वेग पञ्चथुर् वेपथुश्च टे ।
 महात् त्वन्द्रो रक्षतु वीर्येण ।
 सा नो भूमे प्र रोक्षय हिरण्यस्येव संहृदि ॥९॥
 [अग्निर् भूम्याम् ओषधीष्व अग्निम् आपो विभ्रत्य अग्निर् अहमसु ।]
 अग्निर् अमृतः पुदेषु गोष्व अश्वेष्व म]नयः ॥१०॥ ॥का०२॥

अजीहतो हतो • अक्षि हा • •
 • • • पृथिवी • • नाचा वाच तद् • • •
 तासि ... पवस्वा ...
 • • लो • विवन्तुः
 ... शुक्रा हुत्या •
 • • भूमि वर्धयातु वर्धयातु वर्धमाना
 • • • पृथिवी यद् ... धनेन
 तद् • भूव • कृत्वरि
 त्वं • रवी अरन्तु ...
 तदमे पृथिवी ...
 • • प्रजात् सिन भूरता • • मधु • • महीवत्
 विश्वस्वं ...
 • सधस्त • बभूवथ • वेपथुश्च गोपतिहे
 महत् तेन्द्रो • •

श्री ११.१.२०-२०,४४

१७.३

अग्निर् विष भा तपत्य अग्नेर् देवस्योर्व अन्तरिक्षम् ।
 अग्निं मर्तास इन्धते इव्यवाहं घृतमियम् ॥१॥
 अग्निवासाः पृथिव्य असितवृत् स्थिषीवन्तं संशितं मा कृणोतु ॥२॥
 भूम्यां देवेभ्यो जुहति यक्ष इव्यम् अरंकृतम् ।
 भूम्यां मनुष्या जीवन्ति स्वधयान्मेन मर्त्याः ।
 सा नो भूमिः प्राणम् आयुर् दधातु जरद्वि मा पृथिवी कृणोतु ॥३॥
 यस् ते गन्धः पृथिवि संवभूव यं विभ्रत्य ओषधयो यम् आपः ।
 यं गन्धर्वा अप्सरसश्च मेजिरं यस् तं गाम् अह्वम् अर्हति ।
 तेनास्मान् सुरभीन् कृणु मा नो द्विषतु कथं चन ॥४॥
 यस् ते गन्धः पुष्करम् भाविवेश यं संजभुस् सूर्याया विवाहे ।
 अमर्त्याः पृथिवि गन्धम् अग्ने तेनास्मान् सुरभीन् कृणु मा नो द्विषतु
 कथं चन ॥५॥
 यस् ते भूमे पुदेषु स्त्रीषु पुंसु भगो रविः ।
 यो बधूषु यो गोष्व अश्वेषु यो मृगेषु हस्तिषु ।
 कम्पायां वचो यद् भूमे तेनास्मां अभि सं सृज मा नो द्विषतु कथं
 चन ॥६॥
 शिला भूमिर् अहमा पांसुर् या भूमि[स्] संधूता धृता ।
 [तस्यै हिरण्यवक्षसे पृथिव्या अकरं नमः] ॥७॥
 यस्यां वृक्षा वानस्पत्या भुवास् तिष्ठन्तु विश्वहा ।
 भूमिं हिरण्यवक्षसं धृताम् अष्टावक्षसि ॥८॥
 उदीराणा उतासीनास् तिष्ठन्तः प्रकामस्तः ।
 पद्भ्यां दक्षिणसव्याभ्यां मा व्यथिष्महि भूम्याम् ॥९॥
 विमृग्वरीं पृथिवीम् आ वदामि क्षमां भूमिं ब्रह्मणा वाक्प्राणः ।
 ऊर्जं पुष्टिं विभ्रतीम् अन्नभागं घृतं त्वाभि नि वीदामि भूम ॥१०॥
 शुक्रा म आपस् तन्वे क्षरन्ति यो मे सेतुर ? अग्रिये तं नि [व]ष्मः ।
 पवित्रेण पृथिवि मोत् पुनामि ॥११॥

• विवा तपत्य ...
 अग्निवासाः • असतवत् • संशितु • •
 ... वचो ...
 ... स्वधयान्मेन मर्त्या
 ... वप् आवाः
 तेवास्मान् सुरभीः ... दक्षतु ...
 ... संवभूव • •
 अमर्त्याः ... सुरभीः ... दक्षतु
 • • भौमे • • पुंसु • कचुर
 • वचा • भौमे तेनास्मा ... दक्षतु •
 • • अहमा पांसुर् • • स्तुता •
 भूम्यो वक्षसि ...
 ... तिष्ठन्तु प्रकामस्तः
 • • संवभूवत् • वतिष्मै •
 विमर्षव ...
 • • • अन्नभागं • • जु • भौमे
 • मावस् तन्व रक्षन्ति • • सेतुर् • • वनि •
 • पृथिवी मृत् •

श्री कोषेषु नागा स्वेदुर, स्वेदुः, सेदुः

निधिं विभ्रती बहुधा गुहा वसु मणिं हिरण्यं पृथिवी दधातु नः ।
वसुनि नो वसुधा रासमाना देवी दधातु सुमनस्यमाना ॥१२॥ ॥का०१॥

१७.४

यास् ते प्राची[×] प्रविशो या उदीचीद् यास् ते भूमे अधराद् याश् च
पश्चात् ।
स्योनास् ता महां चरते भवन्तु मा नि पतं भुवने शिभियाणः ॥१॥
मा मा पश्चान् मा पुरस्तान् नुविष्टा [मोत्तराद् अधराद् उत] ।
स्वस्ति भूमे मे कृणु वरीयो यावया वधं मा विह्व परिपन्थिनः ॥२॥
यावत् ते [अ]भि विपश्यामि भूमे सूर्येण मेदिना ।
तावन् मे चक्षुर मा मेहोत्तरामुत्तरां समाम् ॥३॥
यत् ते भूमे विस्ननाम् ओषं तद् अपि रोदतु ।
मा ते मर्म विमृग्वरि मा ते हृदयम् अर्पिषम् ॥४॥
यश् छयान× पर्यावर्ते दक्षिणे सध्यम् अपि भूमे पार्श्वम् ।
उत्तानास् त्वा प्रतीचीं पृष्ट्या यद् अधिशेमहे ।
मा हिंसीस् तन्न नो भूमे सर्वस्य प्रतिशीवरि ॥५॥
प्रीप्सत् ते भूमे वर्षाणि शरद् धेमस्तश् शिशिरो वसन्तः ।
ऋतवत् ते विहिता हायना [अ]होरात्रे पृथिवि नो दुहाताम् ॥६॥
याप सर्पं यतमाना ? विमृग्वरी यस्याम् आसन् अग्नयो ऽप्स्व
अन्तः ।

परा कस्यून् ददती देवपीयून् इन्द्रं कृणाना पृथिवी न वृत्रम् ।
शक्राय वध्रे वृषभाय वृष्णे ॥७॥
सा नो भूमि[र] आ विशातु यद् धनं कामयामहे ।
भगो अनुप्रयुक्ताम् इन्द्रो यातु पुरोगवः ॥८॥
ब्रह्माणो यस्याम् अर्चस्य ऋग्भिस् साक्षा यजुर्विदः ।
युज्यन्ते [य]स्याम् ऋत्विजस् सोमम् इन्द्राय पातवे ।
सा नो भूमि[र] दक्षिणायां सुशेवा यक् दधातु सुमनस्यमाना ॥९॥
यस्यां पूर्वे भूतकृत ऋषयो गा उद् आनुवुः ।
सप्त सत्रेण बधसो यत्नेन पयसा सह ।
सा न× पशून् विष्टरूपान् दधातु जरद्वि मा पृथिवी कृणोतु ॥१०॥
यस्याम् अक्षं व्रीहियवी यत्रमा× पञ्च कृष्यः ।
भूम्यै पर्जन्यपत्न्यै नमो ऽस्तु वर्षमेदसे ॥११॥ ॥का०४॥

१७.५

यस्यां गायन्ति नृत्यन्ति जना मर्त्यां ज्यैलवाः ।
युध्यन्ते [य]स्याम् आक्रन्दो यस्यां वदतु दुग्धुभिः ।
सा नो भूमि× प्र पुदताम् सपत्नान् यो नो हेह्य अधरं तं कृणोतु ॥१॥
यस्यां पुरो देवकृता× क्षेत्रे यस्यां विकुर्वते ।
प्रजापति× पृथिवीं विष्टरूपान् आशामाशां रण्यां न× कृणोतु ॥२॥
जनं विभ्रती बहुधा [विष्ट]वत् नानाधर्माणं पृथिवी यथौकसम् ।
सहस्रं धारा प्रविणस्य नो दुहां भुवब धेनुर् भनपस्फुरन्ती ॥३॥
यत् ते सर्पो वृक्षिकस् तृष्टदंश्मा इमस्तज्जघ्णो भूमलो गुहा शये ।
किमिद् जिम्बत् पृथिवि प्रावृचि यद् एजति तन् नत् सर्पन् मोष स्वपद्
यश् छिवं तेन नो मृड ॥४॥
ये ते पन्थानो बहुधा जनायना रथस्य वर्तमानसश् च यातवे ।
येभिश् चरस्य उभये भद्रपापास् तं पन्थानं जयेमानमिह अत-
स्करं [यश् छिवं तेन नो मृड] ॥५॥
सर्पं विभ्रती सुरभिर् भद्रपापस्य निधनं तितिष्ठुः ।

निधिं... ननिधो * * दधातु *
... सुमनस्यमाना:

...भीमे अधराद् * *

* * त्वा * तरते * * न पति * शुभियाणि
सा * * * पुरस्ताद् अधिष्ठा
* भीमे * * वायो... विधं *
* * * वपश्यामि भीमे...
* * चक्षुस्तमुत्तरां *
* * भीमे विस्ननां योर्व तद् पु *
* * भग्म विमृग्वरि...
...भीमे *
उत्तानस् * * पृष्ट्या अहसेमहे
...भीमे * *
* * भीमे...
* * वीत...
यभापस् सर्पन् * विमृग्वरि वास्वाम्...

* * दधती *पीयून् ..

* * नपुदताम्...

* * आस्थवत्...

...सुशेवा...

...आनात्

* * वेदसो...

* * मीहयवी...गृह्यः

भूमी *पत्नी * * मेघसे

...हेलवा

युध्यन्ते...

* * * * दधतां सपत्नी * * दुष्ट...

* * * आशामासा रण्यान् निहणोतु

जनंयं... यथौकसम्

सहस्रं * * * * दुष्ट...

...वृक्षिकस् * * कृणो भ्रमलो * * हे

कृमिन् कितं पृथिव्ये प्रावृचि * * तं * सर्पं * स्वपद्

छवनेनन् * *

...अनाववा * वर्धमानसश् * *

* * चरत् * * पापस्... अतस्करम्

* * * भद्रं पापाय * तदिह

श्री ४९

सूकरेण पृथिवी संविदाना वराहाय वि जिहीते मुगाय ॥६॥
ये त आरण्याः पशवो मुगा वने हितास् सिंहा व्याघ्राः पुण्डराकश्च
वरन्ति ।

श्री ५०

उलं वृकं पृथिवि वृक्षुनाम् इत कशीकां रक्षो ऽप बाधयास्मत् ॥७॥

श्री ५१

ये गन्धर्वा [अ]प्सरसो ये चारायाः किमीदिनः ।

पिशाचान् सर्वो रक्षांसि तान् अस्मद् भूमे यावय ॥८॥

यां द्विपद् पक्षिणस् संपतन्ति इंसास् सुपर्णाश्च शकुना वयांसि ।

यस्यां वात [ई]यते मातरिभ्यो रक्षांसि कृष्णं च व्याधयंश्च च वृक्षा[न] ।

वातस्य प्रवाम् [उपवाम्] अनु वात्स्य अर्षिः ॥९॥

श्री ५२

यस्यां कृष्णम् अरुणं च संधुते [अ]होरात्रे विहिते भूम्याम् अधि ।

वर्षेण भूमिः पृथिवी वृतावृता सा नो दधातु भद्रया मि[ये] धाञ्जि-
धाञ्जि ॥१०॥ ॥का० ५॥

१७.६

श्री १२.१.५१

धौय च म इदं पृथिवी चात्तरिक्षं च मे व्ययः ।

अग्निस् सूर्य आपो मेघां विश्वे देवाय च सं वदुः ॥१॥

श्री ५४

अहम् अस्मि सहमान उत्तरो नाम भूम्याम् ।

अभीषाद् अस्मि विश्वावाद् आशामाशां विषासहिः ॥२॥

श्री ५५

यद् अत्रो देवि प्रथमाना पुरस्ताद् देवैस् सुष्टा व्यसर्पो महित्वम् ।

आ त्वा सुभूतम् अविशत् तदानीम् अकल्पयथा[ः] प्रविशश्च खतलः ॥३॥

श्री ५६

ये ग्रामा यान्त् अरण्यानि यास् सभा अधि भूम्याम् ।

तेष्व अहं देवि पृथिवि भ्यासं ? मधुमद् वधः ॥४॥

श्री ५८

यद् वदामि मधुमत् तद् वदामि [य]द् इक्षे तद् वनन्तु माम् ।

त्विषीमान् अस्मि जूतिमान् अबान्यान् इग्निं दोधतः ॥५॥

श्री ५७

अहव इव रजो वुधुवे तान् जनान् आक्षियन् पृथिवीं याद् अजायत ।

मन्त्राग्नेस्वरी भुवनस्य गोपा वनस्पतीनां शुभिर् ओषधीनाम् ॥६॥

श्री ५९

शस्तिषा सुरभि[स्] स्योना कीलालोभी पयस्वती ।

भूमिर् नो ऽधि ब्रवीतु पृथिवी पयसा सह ॥७॥

श्री ६१

भूमे मातर नि धेहि मा भद्रया सुप्रतिष्ठितम् ।

संविदाना दिवा त्वं भियां मा धेहि भूत्याम् ॥८॥

श्री ६०

याम् अम्बैरुच्छद् धविषा विश्वकर्मा यस्याम् आसन् अग्नयो ऽप्स्व अमृतः ।

भुजिष्यं पात्रं निहितं गुहा यद् आविर् भोगे अभवन् मातृमङ्गलः ॥९॥

श्री ६२

त्वम् अस्य आवपनी जनानाम् अवितिः कामवुधा विश्वरूपा ।

यत् त ऊनं तत् त मा पूरयाति प्रजापतिः प्रजाभिस् संविदानः ॥१०॥

॥का० ६॥ ॥अनु० १॥

१७.७

श्री १०.७.१

कस्मिन् अग्ने तपो ऽस्याधि तिष्ठति कस्मिन् अग्ने ऋतम् अस्याध्य
आहितम् ।

क व्रतं क भद्रास्य तिष्ठति कस्मिन् अग्ने सत्यम् अस्य प्रतिष्ठितम् ॥१॥

क ब्रह्म क तिष्ठत्य् आपः कस्मिन् अग्ने दिशो ऽस्य प्रतिष्ठिताः ।

कतमद् अङ्गम् अनु संचरेते अहोरात्रे संविदाने समानम् ॥२॥

श्री १

कस्मिन् अग्ने तिष्ठति भूमिर् अस्य कस्मिन् अग्ने तिष्ठत्य् अमतरिक्षम् ।

कस्मिन् अग्ने तिष्ठत्य् आहिता द्यौः कस्मिन् अग्ने तिष्ठत्य् उत्तरं
दिशः ॥३॥

श्री २

कस्माद् अङ्गाद् दीप्यते अग्निर् अस्य कस्माद् अङ्गात् पचते मातरिभ्यः ।

कस्माद् अङ्गाद् विस्मिमीते ऽधि चन्द्रमा[स्] स्कम्भस्य महद् विमिमानो
अङ्गम् ॥४॥

श्री ४

क प्रेप्सन् दीप्यत ऊर्ध्वो ऽग्निः क प्रेप्सन् पचते मातरिभ्यः ।

• पृथिवि संविदाना • जीवत •

व तारण्याः... पुण्डराकश्च

• पृथिवी • एत रक्षीकां • बाधानम्

पिशाचान्... अस्मन् भूमे यावयः

• संपतन्ति...

... रक्षीसि कृष्णश्च व्याधयंश्च •

... अग्निः

• गृहमगृहम् अरुणं • विहिते •

• वृतावृता स...

• ॥१०॥ कश्च ५ ॥

• मेद...

• सूर्याये मेघां... वदौ

• सहमानान्...

अभीषद् अस्मि विश्वावाद् आशामाशां •

• • • • • देवी • विसृज्यो •

• वाम् अभूतम् अवित स्वयानी • • •

• ग्राम्या • वायु समाद् •

• • • पृथिवि • मधुमत्त्वच

... वदन्तु •

• उमतिमान् अबान्यानि • •

अहोव रजो वुधुवे तं जनिमा क्षिप्यं पृथिवि

मन्त्रापरि भुवनस्य...

सन्तिवा • कीलालोभी •

भूमि...

... रमा • •

• अग्नेरुच्छद्...

• पात्र • धेर • भोर् अमवर् मानमग्निः

विमदधावपनी • कामवुधा •

• तीर्णन्तसा • • • संविदानाम् ॥१०॥

[कश्च का ६॥

श्वधर्षणेके सतादक्ष काण्डे प्रथमो मुवाकः ॥

... तिष्ठत...

• कश्च • तिष्ठत...

... प्रतिष्ठिताः

तस्मिन्...

तस्मिन्...

• • • विमिमानो

अग्ने

• प्रीप्सं दीप्यो मि • प्रेप्सं • •

श्री ६

श्री ५

श्री ४

श्री ८

श्री ९

यत्र प्रेक्षन्तीर् अभियन्त्य आवृत[स] स्कम्भं [तं ब्रूहि कतमस स्विद् एव सः] ॥५॥

क प्रेक्षन्ती युवती विरूपे महोरात्रे द्रवतस् संविदाने ।

यत्र प्रेक्षन्तीर् अभियन्त्य आपस् स्कम्भं [तं ब्रूहि कतमस स्विद् एव सः] ॥६॥

कार्धमास्ताः क यन्ति मासास् संवत्सरेण सह संविदानाः ।

यत्र यन्त्य ऋतवो यत्रार्तवा[स] स्कम्भं [तं ब्रूहि कतमस स्विद् एव सः] ॥७॥

यस्मिन् स्तब्धा प्रजापतिर् लोकान् सर्वान् आधारयत् ।

स्कम्भं तं ब्रूहि कतम[स] स्विद् एव सः ॥८॥

यत् परमम् भवम् यच्च न मध्यमे प्रजापतिस् स्वर्गजे विश्वरूपम् ।

कियता स्कम्भ[×] प्र विवेश तत्र यन् न प्राविशत् कियत् तद् [ब]भूव ॥९॥

कियता स्कम्भ[×] प्र विवेश भूतं कियद् भविष्यद् भन् आशय ऽस्य ।

एकं यद् भङ्गम् भङ्गोत् सहस्रधा कियता स्कम्भ[×] प्र विवेश तत्र ॥१०॥ ॥का१॥

१७.८

* प्रेक्षन्ती...

* प्रेक्षन्ती * वस्ते * द्रवितस् *

* प्रेक्षन्ती...

* कव... सा *

* अस्तिवो स्तब्धा...

... स्वर *

... मध्य...

* कीतास् * * * * यम् च * कुतर् १९ *

... आशे *

* ॥१०॥ कवय का १॥

श्री १०.७.१०

श्री ११

श्री १२

श्री १३

श्री १४

श्री १५

श्री १६

श्री १७

श्री १८

श्री १९

श्री १०.७.२०-२९

यत्र लोकांश्च कोशांश्च च[पो] ब्रह्म [जना विदुः ।

[असच्च यत्र सच्च चान्तस् स्कम्भं तं ब्रूहि] कतम[स] स्विद् एव सः ॥१॥

यत्र तपः पराक्रम्य ऋतम् धारयत्य उत्तरम् ।

व्रतं च यत्र भक्षा च ब्रह्मापस् समाहिता[स] स्कम्भं [तं ब्रूहि कतमस स्विद् एव सः] ॥२॥

यस्मिन् भूमिर् अन्तरिक्षं धीर् यस्मिन् भूय आहिता ।

यत्राग्निश्च चन्द्रमास् सूर्यो वातस् तिष्ठन्त्य आपितास् [स्कम्भं तं ब्रूहि कतमस स्विद् एव सः] ॥३॥

यस्य त्रयस्त्रिंशद् देवा [अ]ङ्गे सर्वे समाहिताः ।

स्कम्भं [तं ब्रूहि कतमस स्विद् एव सः] ॥४॥

यत्र ऋषयो भूतकृत ऋषस् साम यजुर् मही ।

एकऋषिर् यस्मिन् आपितस् स्कम्भं [तं ब्रूहि कतमस स्विद् एव सः] ॥५॥

यस्य वतसः प्रविशो नाड्यस् तिष्ठन्तु प्रथमाः ।

यज्ञो [य]स्मिन् पराक्रान्तस् [स्कम्भं तं ब्रूहि कतमस स्विद् एव सः] ॥६॥

यत्रामूर्तं च मृत्युश्च च पुरुषश्च समाहिताः ।

समुद्रो यस्य नाड्यस् स्कम्भं तं ब्रूहि कतम[स] स्विद् एव सः ॥७॥

ये पुरुषे ब्रह्म विदुस् ते स्कम्भम् अनुसंविदुः ।

यो वेद् परमेष्ठिनं यश्च वेद् प्रजापतिम् ।

ज्येष्ठं ये ब्राह्मणं विदुस् ते स्क[म्भ]म् अनुसंविदुः ॥८॥

यस्य शिरो वैश्वानरश्च चक्षुर् अग्निरसो ऽभयन् ।

भङ्गानि यस्य ऋतवस् स्कम्भं तं ब्रूहि कतम[स] स्विद् एव सः ॥९॥

यस्य ब्रह्म मुखम् आहुर् जिह्वा मधुकशाम् उत ।

विराजं यस्योष आहुस् स्कम्भं [तं ब्रूहि कतमस स्विद् एव सः] ॥१०॥

॥का१॥

१७.९

यस्माद् ऋचो अपातसन् यजुर् यस्माद् अपाकषन् ।

छन्दांसि यस्य सोमानि स्कम्भं तं ब्रूहि कतम[स] स्विद् एव सः ॥१॥

असच्छब्दां प्रतिष्ठन्तीं परमम् इव जना विदुः ।

उतो सन् मध्यन्ते ऽवरे यस्य शाब्दाम् उपासते ॥२॥

यत्रादित्याश्च च रुद्राश्च च वसवश्च समाहिताः ।

स्कम्भं तं ब्रूहि कतमस स्विद् एव सः ॥३॥

* स्वर *

* अस्मि... अस्मि च *

* एकऋषिर्... *

... नाड्यास् * मध्यः

* * मृत्युर् वम * * *

* वरुच नाड्यास्... स्वर *

... अरसंविदुः

... प्रजापती

... अरसंविदुः

... युवम्

* वसवार्तव... स्वर *

* वसवोपाहुस् * ॥१०॥ क २ ॥

... अपाकषन्

* छन्दांसि... स्वर *

* सं...

... स्वर *

यस्य त्रयस्त्रिंशद् देवा निधिं रक्षन्तु सर्वदा ।
निधिं तम् अथ को वेद यं देवा भूमि रक्षन् ॥४॥
यत्र देवा ब्रह्मविदो ब्रह्म ज्येष्ठम् उपासते ।
यो वै तद् ब्रह्मणो वेद तं वै ब्रह्मविदो विदुः ॥५॥
बृहन्तो नाम ते देवा [ये] ऽस्ततः परि अजिरे ।
एकं तद् अङ्गं स्कम्भस्यासद् भाहुः परो जनाः ॥६॥
यत्र स्कम्भः प्रजनयन् पुराणं व्यवर्तयत् ।
एकं तद् अङ्गं स्कम्भस्य पुराणम् अनुसंविदुः ॥७॥
यस्य त्रयस्त्रिंशद् देवा [अ]ङ्गे गामाणि भेजिरे ।
तान् वै त्रयस्त्रिंशद् देवान् एके ब्रह्म[विदो] विदुः ॥८॥
[हिरण्यैर्गर्भे परमम् अनत्युद्यं जना विदुः ।]
स्कम्भस् तद् अग्ने प्रासिञ्चद् धिरण्यं लोकम् अन्तरा ॥९॥
स्कम्भे लोकास् स्कम्भे तपस् स्कम्भे ऽध्य ऋतम् आहितम् ।
स्कम्भं त्वा विष्णु प्रत्यक्षम् इन्द्रे सर्वं समाहितम् ॥१०॥ ॥का०॥

१७.१०

इन्द्रे लोका इन्द्रे तप इन्द्रे ऽध्य ऋतम् आहितम् ।
इन्द्रं त्वा विष्णु प्रत्यक्षं स्कम्भे सर्वं समाहितम् ॥१॥
नाम नास्ति जोहवीमि पुरा सूर्यात् पुरोवसः ।
यद् अजः प्रथमं संबभूव स इ [त]त् स्वराज्यं जगाम यस्मा[त्]
न परम् अस्तु भूतम् ॥२॥
यस्य भूमिः प्रमात्तरिक्षम् उतोवरम् ।
दिवं यश्च अक्ने मूर्धानं तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥३॥
यस्य सूर्यश्च चक्षुश्च अन्त्रमा पुनर्जवः ।
अग्नि [यश्च] अक्ने आस्यं तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥४॥
यस्य वातः प्राणापानौ चक्षुर् अक्षिरसो ऽभवन् ।
दिवं यश्च अक्ने मूर्धानं तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥५॥
य[श्च] अक्ने तपसो जातो लोकान् सर्वान् समानशो ।
सोमं यश्च अक्ने केवलं तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥६॥
स्कम्भो दाधार पृथिवीं धाम् उतामं स्कम्भो दाधारोर्व अन्तरिक्षम् ।
स्कम्भो दाधार प्रविशाद् यद् उर्वीत् स्कम्भ इदं विश्वं भुवनम् आ
विशेष्टा ॥७॥
[कथं वातो] नेलयति कथं न रमते मनः ।
किम् आपस् सत्यं प्रेक्षन्ती प्र चक्रमति ? सर्वदा ॥८॥
महद् यक्षं भुवनस्य मध्ये तपसि क्रान्तं सलिलस्य पृष्ठे ।
यस्मिन् भयन्ते ये के च देवा बृहस्पत्य स्कम्भः परित इव शाखा ॥९॥
यस्मै देवास् सदा बलिं प्रयच्छन्ति मिते ऽमितम् ।
स्कम्भं तं ब्रूहि कतम[त्] स्विद् एव सः ॥१०॥ ॥का०॥

१७.११

अप तस्य तमो इतं व्यावृत्तस् स पाप्मना ।
सर्वाणि तस्मिन् ज्योतींषि यानि त्रीणि प्रजापतौ ॥१॥
यो वतसं हिरण्यं तिष्ठन्तं सलिले वेद ।
स वै शुद्धप्रजापतिः ॥२॥
न प्रजापतिम् अहम् पति परमेष्ठिनौ उतैत तत्र नो भूत य[श्च] ज्येष्ठं
पदो न्ययत् ॥३॥
अस्ति वै तत् परो भूमेर् अस्ति वै तत् परो दिवः ।
लोका वै तस्मिन् संमोता[त्] तस्मिन् होता प्रजा इमाः ॥४॥

॥का०॥ ॥अनु०॥

• • • विधीय • • •
निबन्तु मध्य गा देवाभि रक्षतः
• • • मय विदुः • • •

... सितम् • • •
... पुरो जनः
• स्कम्भं प्रजनय • विवर्तयत्
... अरसंविदुः

तानि ...

• लोकस् ... बु रक्षितम् •
• ता ...

... उरक्षितम् •

नास्म नास्मा • पुरात् ...
इद् अजः • • • सा य ...
• • • भूतिम्
• • • प्रमात्तरिक्षम् उतोवरम्

... पुनर्जव
अग्ने चकार्य ...
... इव ब्रह्मणि • भुवनम्

... दाधारोर्व •
... स्कम्भे • • •

... प्रयत्नन्ती ...
... त्वमसि क्रान्ति • • •
... स्कम्भं पतितैव शाखा
अस्मै देवात् • • • प्रयत्नन्ती • मितं
स्कम्भं न • • • स्विद् • • •

• तस्य ... य पाप्माना
• वेदसं ... वेदः
• वे •

... जीमेर् ...

सुदुर्गमम् एतत् सक्तम्

[दुर्गितैविणीम्

श्री ११.१.१५.१० • • रितां

श्री ११.१.१५.१० • • सर्बिकां

[सर्ववासिनीम्

श्री ११.१.५.१०

१७.१२

अस्तप्राप्ते रेखितं दुश्चितं निहितैविणीम् ।
 दुरण्डे अधिष्ठकमां वक्षमुक्ता वस्तवासिनीम् ॥१॥
 सर्वासां भण्वावत् साकं नामधेयानि विद्यसि ।
 यानि जातानि दस्युभ्यो नश्यतेतत् सदाम्बाः ॥२॥
 कर्णादृशं प्रतामह उलुकीं केशिनीं ककुम् ।
 पङ्कुरिमं बहिष्पं नाशयामस् सदाम्बाः ॥३॥
 पङ्कुरिणीं पालजतीम् असौख्यं निगारिणी ।
 आमातास् सर्वा वो भूम्नो नश्यतेतत् सदाम्बाः ॥४॥
 या [मा]मनं जम्भयन्त नक्तम् इच्छन्त्य आतुरम् ।
 अधोवनस्य सतस्य सुखहस्ता नि प्र कीयन्ते ।
 तत् सद् उदकम् अनोहितात् ता इतो नाशयामसि ॥५॥
 अपदम्नीर् वक्षणां वस्तगन्धात् सदाम्बाः ॥६॥
 भण्वांसि न इतो इहामि तीक्ष्णभुङ्क्ते इव ऋषभः ॥७॥
 सदाम्बास् सादाम्बेया स्त्रीपुंसान् उभयान् सह ।
 अथो सहस्वान् सासह विमृशो हस्मि रक्षसः ॥८॥
 सतुर्वृष्टान् कुम्भमुष्कान् वीर्यकेशान् अस्त्रकुम्भान् ।
 अलाबुगन्धीन् असुरान् दुर्गाक्षो नाशयामसि ॥९॥
 स्तम्भे जाता पिपालेर् ओदाकां रुहर्तीं यंसवत् ।
 दुर्गाक्षीस् सर्वास् सदांका नाशयामस् सदाम्बाः ॥१०॥
 यासां जातानि क्रोशन्ति हृष्टं तज् जले ज्वलद् उप वृक्षेषु मेरते ॥११॥
 या वातात्र उन्मत्ति ते च त्वा वर्येण विद्युता ।
 शालायाम् अस्तस् सत्वरं दुर्गाक्षीस् सर्वास् सन्तोका नाशयामस् सदा-
 म्बाः ॥१२॥ ॥का॥१॥

• रेखितं दुश्चितं नहितैविणी

• अधिष्ठकमे ...

...नामधेयानि •

• • वस्वमि...

... ॥ भी नाशयामस्तदाम्बा ॥

भी पङ्कुरिणी...

... इच्छन्ति आतुरम्

... कीयन्ति

... *रुषभ •

... *पुंसां वनवां •

... सामह विमृशो • रक्षसा

चतुर्दशान्... अस्त्रकुम्भान्

अलबुं अन्तरान् दुर्गाक्षो •

दुर्गाक्षीस्...

• • क्रोशन्ति • वृक्ष...

शाकाय सन्तिश् सत्वरं दुर्गाक्षीस् • • नाशयामस् •

श्री ११.१.१७.१०

सुदुर्गमम् एतत् सक्तम्

१७.१३

या धाम्यात् संभवन्ति क्षेत्रात् पित्र्याद् व अर्पिताः ।
 कृताद् अपि प्राद्या नश्यतेतत् सदाम्बाः ॥१॥
 या × पुरुषा × पापगं × × × × कुशा विसर्पती ।
 ता वज्रेण समर्पयन् तिरो ऽजेनश्च शशीपते ॥२॥
 उत् तिष्ठत नि[र] द्रवत न च इहास्तु न्यञ्जन्मि ।
 इन्द्रो वत् सर्वासां साकं गर्भान् माण्डानि भेत्स्यति ॥३॥
 इन्द्र जहि स्थूरशङ्कं मृणीहि दुष्पिपीडं कुहम् ।
 रायं शकधूम्यं नाशया[म]स् सदाम्बाः ॥४॥
 किमा सुताप्वमिहम् अजम् आयुं च निगृह्णीती ॥५॥
 विदिदिक्का × प्रलोदिनी नाशयामस् सदाम्बाः ॥६॥
 यस्यां सुरभं धयत् ज्ञेयं यमण्वास् सदाम्बाः ॥७॥
 त्रिष्टं कणुतां दुरं येन सितं त्वयताम् असुरापवमे हिता ॥८॥
 यस्या × पीडावमन्य[ते] ऽथो शीर्षकस्याशय ।
 एताच्च वृषणी नाशयामस् सदाम्बाः ॥९॥
 अथा रोगान् शकधूमान् वृक्षाण्यं यास्ति सत्वरम् ।
 अथो दुर्धर्वालो गृहं प्र विशन्तु भरायाः ॥१०॥
 ता[स्] सामिकारमवृका शकावकावनेत्रपुद्वीशमीका कनिकदा ।
 सर्वासां भण्वावत् साकं नामधेयानि विद्यसि ।
 यानि जातानि दस्युभ्यो नश्यतेतत् सदाम्बाः ॥११॥
 सहसिनीं प्र हरामि मांशालां विवासहिम् ।
 सदांकाक्षीम् ओषधीं ज्ञायाकञ्जवामसि ॥१२॥ ॥का॥१॥

• • • • पितारवपिता

• • • • तिर • •

... क्षास्व इन्विषन्नम्

... भवन्ति

... मृणीव ...

• रोगां *वृषां ...

• दुर्धर्वालो • प्रा • भरायाः

... विद्यसि

यदि • वस्वति पश्यतेतत् सदांका

सहसिनी ... *सहीन्

श्री ११.१.७

सुदर्शनम् एतत् सूक्तम्

१७.१४

यय शङ्काशो भीमचक्षोरद भग्ने भंग्ये सहान्वे ।
 भ्राजि त्विषि शुचिम् अभिम् अरापि किम् इहेक्षसे ।
 धूमम् भाभि प्र गाव्य अनिस्तूयामि महोन्वे ॥१॥
 कङ्क एका× पृषत् एका× किम् उच्च सूर्यस्य अभिप्रिया ।
 चरन्ति नक्तं पुर्णो रायी सतकीष्यत् ता इतो नाशयामसि ॥२॥
 अपकाताम् अभिभयाम् आनुत्यन्ती कुतूहलम् ।
 कुशलियं रत्नमङ्गनी कलाज्जातात् विमूक्यत् ता इतो नाशयामसि ॥३॥
 या दुचिता वपने शुष्क वदन्ति वप्नुषाम् ।
 वडवा गर्दभीर् इव नाशयामस् सदांम्वाः ॥४॥
 या× पुरुषं वदमानं शून्यम् भग्ने जिघत्सन्ति ।
 भण्डान× कुडुनामांसि मुष्टाग्रेण सदांम्वात् ता इतो नाशयामसि ॥५॥
 या विकेशीर् उन्मृत्योरना घोरचक्षवः ।
 शीर्षाण्य आभ्याम्य आसां वितावन्तीर् इवासुते ।
 सदांम्वा प्रक्षणत् पते पदो भूणाम्य अर्पय ॥६॥
 यासां गन्धो नानाकूप× परेतु पुरुषं प्रति ।
 ता [भ]ग्निस् सहताम् इतो जातवेदात् सदांम्वात् ता इतो नाशयामसि ॥७॥
 गर्भान् एक× प्रतिमृशन् व्यावर्ति सदांम्वा[ः] ।
 उचितस् तन्वो स्त्रिया गाव आ रोहिणीर् इव ता इतो नाशयामसि ॥८॥
 या× पिड्यात् संभवन्तीन्प्रजा नस् सदांम्वा[ः] ।
 अप सृत्युम् इवाहन्तुं पुनस् त्वा प्रति दधमसि ॥९॥
 आमाविनीय सुराविनीर् अनग्निदग्धादिनीः ।
 भुम् परेभ्यो हुते शबम् अत्त सदांम्वाः ।
 शब× केवल आचार× किम् उ शालास्य उच्छिष्टः ॥१०॥ ॥क२॥

भाभिन् त्विष्यं ...

कङ्कका× विपरीका× ... अभिप्रिया

• • • पुष्को...त वितो •

... वितो •

... सदांम्वा

व× ... जिघत्सन्ति

... वितो •

सदांम्वा ...

... वितो •

• • • 'वृषं ...

... रोहिणेर् इवा • वितो •

• • • 'वृषं ...

• • • अनग्निदग्धादिनी

... सदांम्वा

• • • केवलआचार... उच्छिष्टः ॥१०॥ क२॥ ॥१॥

सुदर्शनम् एतत् सूक्तम्

१७.१५

या× कुमारीर् यास् त्व अभीरा युवतीर् यास् सदांम्वा[ः] ।
 सर्वा यन्तु कुडुनी[×] कुलीना धेनु[स्] सर्पन्तु रायी रविभा द्विता ॥१॥
 ताभ्यो वद्मो वि सृजत् अमघमघ्य अघघात्विनी ।
 तास् त्वा हन्तु विद्युता वज्रेणानपराधिना ।
 तासांस्तं शक्र मोच्छिष्यम् इन्द्र भण्डा× फलीकुव ॥२॥
 कुमारान् एका स्थविरान् या [भ]दन्ति प्रघातिनी[ः] ।
 ता इन्द्रो हन्तु वृत्रहा यो देवो विश्वाद् रक्षांसि सेधतु ॥३॥
 याथ च दासीर् असुराणां मनुष्येभ्यश्च या× कृताः ।
 उभयीस् ता× परा यन्ति परा यन्ति परावतो नवति नाड्या [भ]ति ॥४॥
 या निशां यथास्थामाद् रात्री यक्षाणि प्रेरत ।
 अग्निर् टा सर्वा सन्तोका विश्वाद् रक्षांसि सेधतु ॥५॥
 या रक्षीक× कलिलान्ता [भ]न्तु जाता× पुरीकया ।
 गोपा [भा]साम् एको वेद यतो जातास् सदांम्वात् ता इतो नाशयामसि ॥६॥
 यासां घोषात् संगता वृकाणाम् इव गङ्गण ।
 वृषं कशाम् अविचारं प्रवच्छन्तीं प्रतिग्रहा नाशयामस् सदांम्वा[ः] ॥७॥
 गुरुच्छया मूलवार्यं शिशुमाकां प्रतिभुका ।
 मति दुष्टा व्यतरन्ती व्यतुळिमाम् ।
 सर्वाश्च चण्डसनप्यो नाशयामस् सदांम्वा[ः] ॥८॥
 यावन्तीं नामहुकां त्वं स्वनीकां वृन्धपतीम् ।
 उज्ज्वन्तीम् अनामिकां नाशयामस् सदांम्वा[ः] ॥९॥
 बावदाकाम् अश्मगासां विजम्बां चर्द् वसुम् ।
 रायी वातमेजवान् नाशयामस् सदांम्वा[ः] ॥१०॥ ॥क२॥ ॥अनु॥ ॥१॥

... अबिरा ...

... 'नपराधिनाः

ताम् ...

उभेभ्यस् ... परावति • • •

• • • रक्षा • सन्तो • • • सीधतु

... जातस् • • • वितो •

... वृकानाम् • • •

... वासयामस् •

... नाशयामस् •

... ॥१०॥ क२॥ ॥१॥

१७.१६

श्री १२.४.१

श्री १

श्री २

श्री ४

श्री ६

श्री ५

श्री ८.१

श्री ७.१

श्री ७.१

श्री ८.१

श्री ९

श्री १०

दवामीत्य एव ब्रूयाद् अनु चेनाम् अभुत्सत ।
 वशां ब्रह्मभ्यो याचद्भ्यस्त तत् प्रजावद् अपत्यवत् ॥१॥
 प्रजया स वि क्री[णी]ते पशुमिथ्य चोप वृत्तति ।
 य आर्वेयेभ्यो याचद्भ्यो देवानां गां न विस्सति ॥२॥
 कूटयास्य सं शीर्यन्ते भोणया काटम् अर्दति ।
 वण्डया वृक्षन्ते गृहाः काणया शीयते स्वम् ॥३॥
 विलोहितो अधिष्ठानाद् छक्तो विस्वति गोपतिम् ।
 तथा वशायास्त्वं विच्यं नुरद्वजा इ उच्यसे ॥४॥
 यो ऽस्याः कर्णाद् आस्कृतोऽस्मा स देवेषु वृक्षते ।
 लक्ष्म कुर्व इति मन्यते कनीयः कृणोति स्वम् ॥५॥
 पदोऽस्या [अ]धिष्ठानाद् विह्विन्दुर नाम विस्वति ।
 अनामनात् सं शीर्यन्ते या मुक्तेनोपजिह्वति ॥६॥
 यद् अस्या गोपती सत्या लोम ध्वाङ्गुली मजीहिडत् ।
 ततः किशोरा स्त्रियन्ते वत्साश्च च घातुको बृकः ॥७॥
 यद् अस्याः कस्मै चिद् भोगाय बालान् कथं चित् प्रकृन्तति ।
 ततः कुमारो स्त्रियन्ते यक्ष्मश्च चरत्स्य अनामनात् ॥८॥
 यद् अस्याः पस्पूलनं शकृद् देवी समस्यति ।
 ततो ऽपरूपं जायते तस्माद् अध्येष्यद् एनसः ॥९॥
 आयमानाभि जायते देवान् स ब्राह्मणान् वशा ।
 तस्माद् ब्रह्मभ्यो देवेषा तद् आहुस् स्वस्य गोपनम् ॥१०॥ ॥क०१॥

१७.१७

श्री १२.४.११

श्री १२

श्री १३

श्री १४

श्री १५

श्री १६

श्री १७

श्री १८

श्री १८

श्री २०

य एनां वनिम् आयन्ति तेषां देवकृता वशा ।
 ब्रह्मज्येयं तद् अनुचन् य एनां नु प्रियायते ॥१॥
 यो देवानां [गां] याचद्भ्य आर्वेयेभ्यो न विस्सति ।
 आ स देवेषु वृक्षते ब्राह्मणानां च मन्यवे ॥२॥
 यस्यान्य[स] स्याद् वशाभोगो ऽस्याम् इच्छेत तर्हि सः ।
 द्विष्वाधिष्ठत्वा ? गोपतिं याचितां च न विस्सति ॥३॥
 यथा शेषधिर निहितो ब्राह्मणानां तथा वशा ।
 ताम् एतद् आयन्ति यस्मिन् कस्मिन् च जायते ॥४॥
 स्वम् एतद् आयन्ति यद् वशां ब्राह्मणा अभि ।
 यथेतान् अन्यज् जिनीयाद् एवास्या [अ]धिरोहणम् ॥५॥
 श्वरेद् एवा त्रैहायणाद् अधिष्ठातगदा सती ।
 वशां च विद्यान् नारद् ब्राह्मणास् तर्हि एस्याः ॥६॥
 य एनाम् अवशाम् आह देवानां निहितं निधिम् ।
 उभौ तस्मै भवाशर्कौ प्ररिक्रम्येपुम् अस्यतः ॥७॥
 नुरद्वज्जैनम् आ शये याचितां च न विस्सति ।
 नास्मै कामात् समं चिन्त्यन्ते याम् अदस्वा चिकीर्षति ॥८॥
 यो ऽस्या ऊषो न वेद् यो ऽस्या[स] स्तमान् उत ।
 उभयेनैवास्मै दुहे दातुं चेद् अशकद् वशाम् ॥९॥
 देवा वशां याचन्ति मुक्ते कृत्वा ब्राह्मणम् ।
 तेषां च सर्वेषाम् अदवद् धेडं न्य एति मानुषः ॥१०॥ ॥क०२॥

१७.१८

श्री १२.४.२१

हेडं पशूनां न्य एति ब्राह्मणेभ्यो ऽदवद् वशाम् ।
 देवानां निहितं भागं मत्पेश्ये चोन् नु प्रियायते ॥१॥

... अनुत्सतः

... वाचमद्वयः ...

प्रजव हु...

... वाचमद्वयो ... नि वृत्तति

ववन्ववा ... स्तथा ... जीयते ...

... कृणो ...

... वाचिषु दुरितप्राप्तये

... कलाद् आस्कृतोऽस्मा आम्वा ...

... लक्ष्मीः कुर्वीत मन्वते कतिपुः ...

... पदोऽ ... विह्वलिन् ...

... अनामनात् ... आह ...

... मत्वा ... अजीहवत्

... कशोरा ... पाको बृका

... वृषन्ते वक्ष्मात् चरत् सत्ववाजः

... जत्स्व द्रष्टुकनाव मरुद् ...

... पिरुप ... द्रष्टेभ्योऽनसा

... जावमानोऽभि ... पचसा

... देवीया ... सत्व ...

... आवान्ति...

... येषन्...

... य एनां याचमध्व ... नि वृत्तति

... वृक्षन्ते ...

... वृक्षेणु वदि वः

... वदद् ...

... सत् ... वदद् ... ब्राह्मणाभिः

... अन्यज् जविवाद् एवास्या ...

... अधिष्ठातगदा सति

... तवहि म्वा

... आह ... नहितं ...

... परिक्रम्येव सत्वच

... दुरितबीन पाशवे धावताञ्जनु दिव्यति

... कामत् ... कर्दते वर्त्...

... दुषो न वेद् ... उमा

... उभयेनैवा ... अशकिद् ...

... अनवधेडं नवति मानुषः ॥१०॥

[कवच ॥१॥

... नवति ...

... भागं वृक्ष से ...

श्री २२

श्री २३

श्री २४

श्री २५

श्री २६

श्री २७

श्री २८

श्री २९

श्री ३०

श्री १२.४.३१-४०

यद् अन्ये शतं याच्येयुर् ब्राह्मणा गोपतिं वशा[म्] ।
 अथैतां देवा [अ]ब्रुवन् एवं ह विदुषो वशा ॥२॥
 य एवं विदुषे ऽवस्थायाभ्यस्मै वदन् वशा[म्] ।
 तूर्गा तस्मा [अ]धिष्ठाने पृथिवी सहदेवता ॥३॥
 देवा वशाम् अयाचन् यस्मिन् अग्रे अजायत ।
 ताम् एतां विद्यान् नारदस् सह देवैर् उद् आजत ॥४॥
 अनपत्यम् अल्पपशुं वशा कृणोतु पूरयम् ।
 ब्राह्मणैश् च याचिताम् [अथैनां] नु प्रियायते ॥५॥
 अग्नीषोमाभ्यां कामाय मित्राय वरुणाय च ।
 येभ्यो याचन्ति ब्राह्मणास् तेभ्य आ वृक्षते ऽवदन् ॥६॥
 यावद् अस्या गोपतिर् भोपभृणुयाद् ऋचस् स्वयम् ।
 खरेद् अस्य तावद् गोषु नास्य भुत्वा गृहे स्यात् ? ॥७॥
 यो ऽस्या ऋच उपभृत्पाथ गोष्व अक्षीखरत् ।
 आयुश् च तस्य शुभं च देवा वृक्षन्तु देवितः ॥८॥
 वशा खरन्ती बहुधा देवानां निहितो निधिः ।
 आविष् कृणुष्व रूपाणि यथा स्थाम जिघांसति ॥९॥
 [आविर् आत्मानं कृणुते यथा स्थाम जिघांसति] ।
 उतो ह ब्रह्मभ्यो वशा याच्यया कृणुते मनः ॥१०॥ ॥का०१॥

१७.१९

मनसा सं कल्पयति तद् देवान् अपि गच्छति ।
 ततो ह ब्रह्मणो वशाम् उपप्रयन्ति याचितुम् ॥१॥
 स्वधाकारेण पितृभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः ।
 दानेन राजन्यो वशाया मातुर् इह न गच्छति ॥२॥
 वशा राजन्य ते माता तथा संभूतम् अग्रशः ।
 तस्या [आ]हुर् अनर्पणं यद् ब्रह्मभ्यः प्रदीयते ॥३॥
 यद् भाज्यं प्रतिजग्राहम् ? आत्तुयेत् सुखो अग्नये ।
 ततो ऽब्राह्मणो वशाम् अग्नये वृक्षते ऽवदन् ॥४॥
 पुरोडाशवत्सा सुदुषा लोके ऽस्योप तिष्ठति ।
 तस्मै सर्वान् कामान् गृहे वशा प्रवदुषे गृहे ॥५॥
 सर्वान् कामान् यमराज्ये वशा प्रवदुषे गृहे ।
 तथाहुर् नारकं त्व एकं निरन्धानस्य याचिताम् ॥६॥
 प्रवीयमाना खरति क्रुद्धा गोपतये वशा ।
 वेदतं मा मन्यमानो मृत्योः पशोषु बध्यताम् ॥७॥
 यो वेदतं मन्यमानो गृहेषु पचते वशाम् ।
 अप्य अस्य पुत्रान् पौत्रांश् [च] खातयते बृहस्पतिः ॥८॥
 मदद् एषाव तपति खरन्ती गोषु गौर् अपि ।
 ततो गोपतये वशादुषे चिचं गृहे ॥९॥
 प्रियं पशूनां भवति यद् ब्रह्मभ्यः प्रदीयते ।
 अथो वशायास् तत् प्रियं यद् देवता इविर् अस्याः ॥१०॥ ॥का०४॥

१७.२०

या वशा उद् अकल्पयन् देवा यज्ञाद् उदेत्य ।
 तासां विलिप्यं भीमाम् उवाकुवत नारदः ॥१॥
 तां देवा [अ]भीमांसन्त वशायाम् अवशोति ।
 ताम् अन्नवीन् नारद एषा वशानां वशतमा ॥२॥
 कति नु वशा नारद यास् त्वं वेत्थ मनुष्यजाः ।
 कतमासां भीमतमा कस्या नास्नीयाद् अब्राह्मणः ॥३॥

श्री १२.४.४१-४३

इदं मे श्रुते...

... तेवो • विदुषो •
 ... दत्तावधान्यस्यै • •
 ... पृथिवीस् •
 ... अवाचं अस्मिन् • अजायते
 ... विना नारदस् • देवैर् • आविता
 ... पूरयन्
 ... प्रियायते
 ... मिता • •
 ... तेभ्य • दवत्
 ... अस्या • नोपभृत्पाथ • च •
 ... तैर् तस्य ... भुता • स्व
 ... वचोपभृत्पाथ ...
 ... इह • • वृक्षन्त देवता
 ... देवता • •

... ब्राह्मभ्यो वशाव । अजाव कृणुते नमः
 [॥१०॥ फल ३॥

... ब्राह्मणो • वन्ती •

... राजन्यो • • देवनम् अगच्छति
 वशा राजन्य ते माता स्त्वा • अकलः

... सुखो •
 ... ब्राह्मणो • अग्नये • दवत्
 ... मदुषा ...
 ... सवस्ते • • दुषी • प्रीतिगृहे •
 ... प्रतिगृहे •
 ... निरन्धानस्य •
 ... प्रवीयमाना ...
 ... मृत्योः • वध्यताम्

अरव स्व ...
 ... सदा एषा चरति • • गौर् •
 ... विषयम् •
 ... प्रिया ...
 ... देवता • अस्वः ॥ फल ४ ॥

... वशाद् • अकल्पयन् • वशान् •
 ... विलिपति • उवाकुवत नारदा
 ... वक्षोवांस वक्षोति
 ... ताम् आम्नी • देवा वशावा •
 ... कत न • • • त • •
 ... कतिमासां ... नास्नीयाद् ब्राह्मणा

विलिप्या बृहस्पते या च सूतवशा वशा ।
 तासां नादनीयाद् अत्राक्षणो य आशंसेत भूत्याम् ॥४॥
 नमस् ते ऽस्तु नारवानुष्टु विबुधे वशा ।
 कतमासां भीमतमा याम् अदस्वा पराभवे[त्] ॥५॥
 विलिप्ती [या] बृहस्पते या च सूतवशा वशा ।
 तासां नादनीयाद् अत्राक्षणो य आशंसेत भूत्याम् ॥६॥
 त्रीणि वै वशाजातानि विलिप्ती सूतवशा वशा ।
 ता× प्र यच्छेद् ब्रह्मभ्यस् सो ऽनामस्क× प्रजापती ॥७॥
 एतद् वो ब्राह्मणा इविद् इति मन्वीत याचितः ।
 वशां चेद् पत्नं याचेयुर या भीमाद्वुषो गृहे ॥८॥
 देवा वशाम् उपावन् स नो राजत ? हेहिता[ः] ।
 एताभिर् अग्निर् भेदस्य तस्माद् वै स पराभवत् ॥९॥
 उतैतां भेदो नाददाद् वशाम् इन्द्रेण याचितः ।
 तस्मा[त्] तं देवा एनसो वृद्धिवाद् ? अहमुत्तरे ॥१०॥
 ये वशाया [अ]दानाय वदन्ति परिप्रपिणः ।
 इन्द्रस्य मय्ये जास्मा [आ] वृद्धस्ते ऽचिस्था ॥११॥
 ये गोपतिं पराणीयाथाहुर् मा ददा इति ।
 रुद्रस्यास्तां हेति ते परि यन्त्य अचेतसः ॥१२॥
 यदि हुतां यद् अहुताम् अमा वा पक्षे वशाम् ।
 देवान् सत्राक्षणान् क्रत्वा जिह्वो लोकान् निद क्रच्छति ॥१३॥

विह्वला... वतवशा *

* नादनीयाद् * वाङ् संसेद *
 * * * नारवानिष्ठ * वशां

विह्वलि बृहस्पते * * सूतावशा *

* नादनीयाद् ब्राह्मणो यम् संसेद *
 ... विलिप्ती * *

... ब्राह्मणस्य स्वो नाहस्क *

* अगो * * इत * वाजितः
 * * एनां यादेयुर...

यताभि रिभिर्...

* * नारदाद्...
 * त्वं * वनाक्षो * अहमुत्तरे
 * वासाया * * * उपुणाः

यो * पराणीयाथाहुर् * दजा वति

... परं वन्ति चेतसः

... समा व * *

... निव वदति ॥ १० ॥ फरव ५ ॥

इत्यथर्धेभिक पैपलादसंहितायां समादक्ष कण्ठे

[चतुर्थो नुवाकः]

१७.२१

असृक् मांसं त्वचं पेष्टुं संभरणम् अंसान् शरीरम् अग्नि× क्रव्याद् असृक्
 अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्या× पुत्रस्य ॥१॥
 प्रातर्यावद्भ्यो देवेभ्यस् सायंयावद्भ्यो देवेभ्यो विश्वदानीयावद्भ्यो
 देवेभ्यो अमुम् आमुष्यायणम् अमुष्या× पुत्रम् आ वृक्षामि ॥२॥
 वैश्वानराय क्षिप्रधन्वने अमुम् आमुष्यायणम् अमुष्या× पुत्रम् आ
 वृक्षामि ॥३॥
 क्षिप्रधन्वन् क्षिप्रहस्तामुम् आमुष्यायणम् अमुष्या× पुत्रं ? इदं अहुम्
 न तस्ये प्रवृक्ष्या ? ॥४॥
 इन्द्राग्निभ्यां प्रजापतये परमेष्ठिने सोमाय राक्षे वरुणाय राक्षे पूष्णे धात्रे
 सवित्रे त्वष्ट्रे अमुम् आमुष्यायणम् अमुष्या× पुत्रम् आ वृक्षामि ॥५॥
 उचसे अह्ने रात्रये सूर्यायामुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या× पुत्रम् आ
 वृक्षामि] ॥६॥
 वीरुद्भ्य ओषधीभ्यो वनस्पतिभ्यो बालस्पत्येभ्यो अमुम् [आमुष्यायणम्
 अमुष्या× पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥७॥
 इवावत्सराय परिवत्सराय संवत्सराय बृहते विश्वरूपायामुम् [आमुष्या-
 यणम् अमुष्या× पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥८॥
 अद्व्यस् संवत्सरायामुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या× पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥९॥

॥का०१॥

१७.२२

दिग्भ्यो अन्तर्देहोभ्य आशाभ्य आशापालेभ्यो अमुम् [आमुष्यायणम्
 अमुष्या× पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥१॥
 ऋतुभ्य आर्तवेभ्यो अधिपतिभ्य आधिपत्येभ्यो अमुम् [आमुष्यायणम्
 अमुष्या× पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥२॥
 वसुभ्यो वज्रेभ्यस् साध्वेभ्य आर्तवेभ्यो अमुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या×
 पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥३॥
 ऋषिभ्य आर्वेभ्यो ऽङ्गिरोभ्य आङ्गिरसेभ्यो अमुम् [आमुष्यायणम्

...पेष्टुं सभृणं संसा...

आ० पुत्रस्या

* * सोमवज्रयो...
 देवेभ्य * आमुष्यायणम्...
 ... आमुष्यायणम् अनुष्य * *

*धम् *हस्ता अमुम् * * पुत्रस्व * *

...पौष्णो *

... आमुष्यायणम् अनुष्य * * *

* * रात्रे *

वीरुद्भ्यो...

यवावत्सराय...

आङ्गिर * ॥ फरव १ ॥

* * देहेभ्यासाध्याशापालेभ्यो *

ऋतुभ्यान्तरेभ्यो *पतिभ्याम् अधि* *

वसोभ्यो...

ऋषिभ्यार्वेभ्यो ऽङ्गिरोभ्याङ्गिरसेभ्यो *

अमुष्या × पुत्रम् आ वृक्षामि ॥४॥
 मरुद्गयो अभिभ्यां ब्रह्मणे ब्रह्मणस् पर्ये अमुम् आमुष्यायणम्
 अमुष्या × पुत्रम् आ वृक्षामि ॥५॥
 ये [म]म्भश्चक्रुर् ये ऽस्वरजिष्णवस् तेभ्यस् स्वकृद्भ्यस् स्वकारेभ्यो
 अमुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या × पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥६॥
 ते स्वकृतस् स्वकारा अमुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या × पुत्रं परा भाव-
 यन्तु] ॥७॥
 ये तपश्चक्रुर् ये तपोजिष्णवस् तेभ्यस् तपस्कृद्भ्यस् तपस्कारेभ्यो
 अमुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या × पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥८॥
 ते तपस्कृतस् तपस्कारा [म]मुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या × पुत्रं परा
 भावयन्तु] ॥९॥
 ये ब्रह्म चक्रुर् ये ब्रह्मजिष्णवस् तेभ्यो ब्र[ह्म]कृद्भ्यो ब्रह्मकारेभ्यो अमुम्
 आमुष्यायणम् अमुष्या × पुत्रम् आ वृक्षामि ॥१०॥
 ते ब्रह्मकृतो ब्रह्मकारा अमुम् आमुष्यायणम् अमुष्या × पुत्रं परा भाव-
 यन्तु ॥११॥
 अघारिणीम् अमूम् अघविद्यां विकेशीम् उप प्रतिमा सोक्तम् ? देवमनुष्या ×
 पश्यन्तु ॥१२॥
 वयांसि शकुनयो ऽमुम् आमुष्यायणम् अमुष्या × पुत्रं [परा भाव-
 यन्तु] ॥१३॥
 रुदुषीर् अलिक्लुशाका वृक्षा × कङ्कास् सुवर्णाश्च भ्वापदा × पतत्रिणो
 वयांसि शकुनयो [म]मुम् आमुष्यायणम् अमुष्या × पुत्रम् आ वृक्षामि
 चरन्तु ॥१४॥ ॥का० २॥

१७.२३

[ए]तद् आप × प्र बहतावद्यं च मलं च यत् ।
 यद् वा दुष्पण्यम् आरिमा यद् ? ब्रह्मा अर्षेत ? मूलम् ॥१॥
 आपस् सप्त [सु]न्नवस्तीस् ता नो मुञ्चन्तु अंहसः ।
 मुञ्चन्तु मा शपथ्याद् अथो वारुण्याद् उत ॥२॥
 अथो यमस्य पङ्कषीवाद् विश्वस्माद् देवकिद्विषात् ।
 आमिशंसाद् दुष्पण्य्याद् द्रुहो मा मुञ्चन्तु वरुणस्य पाशात् ॥३॥
 मद्यम् इन्द्रो वरुणो बृहस्पतिस् सविता वरुणो दधन् ।
 ? आत्तुयं सौ सपत्न्यास सौ मे आत्तुयं सौ सपत्नः ।
 तं हस्मि तं दुष्पणेन विध्यामि तम् उना इष्टायावेन विध्यामि तं
 क्षीतायावेन विध्यामि तम् अधराञ्च मृत्युम् अधनत्य ? पुरोडाशी ॥४॥
 ॥का० ३॥

१७.२४

विद्य ते स्वप्न जनित्रं पाप्मन × पुत्रो ऽस्य अभूत्या [म]धिजातो यमस्य
 करणः ।
 तं त्वा स्वप्न तथा विद्य ।
 यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमय × पाप्मस् तं विषते प्र द्विषम् ॥१॥
 तम् अस्मे गमयामस् तेनैव विध्यामो ऽभूत्येन विध्यामो निर्भृत्येन विध्याम ×
 पराभूत्येन विध्यामो प्राक्षेन विध्यामस् तमसैन विध्यामो अग्निनैन
 क्रध्यादा वृक्षामः ॥२॥
 देवानाम् पत्नं घोरै × क्रूरै × मेघैर् अपि मेध्यामो वैश्वानरस्येन वृष्ट्योर ऽपि
 वृष्म[ः] ॥३॥
 [विद्य ते स्वप्न] जनित्रं प्राक्षा × पुत्रो ऽसि निर्धृत्या [म]धिजातो यमस्य
 करणः ।
 [तं त्वा स्वप्न तथा विद्य ।

... पते • आमुष्यावेणम्
 ... स्वरजिष्णुस् • स्वकृतुभ्यस् स्वकारेभ्यो
 तेभ्यस् स्वकृतुभ्यस् स्वकारा •
 ... तपोजिष्णुस् • तपस्कृतुभ्यस् •
 • तपस्कृतुभ्यस् • •
 ... ब्रह्मजिष्णुस्...
 आमुष्यावेणम्...
 • • • मन् आमुष्यावेणम्...
 • • • विकेशीम्...
 • शकुनवयो • आमुष्यावेणम्...
 रुदुषीम् अलिक्लुशाक...
 ... आमुष्यावेणम् • पुत्रस्यावृक्षामे
 • ॥का० २॥

... बाहतावद्यं...
 • व स्वप्निम्... मूक्तिम्
 • • पङ्कषीवाद् • • किद्विषात्
 जहाविशंसाद् • द्रुहे...
 ... वरुणो दधन्
 त • • • विधिति...
 ... अधनत्य (उपरि त्व) पुरोडाशी ॥ का ३ ॥

• • स्वप्ने...
 ... विद्या
 ... विद्वन्तो निर्भृत्येन विद्यासः
 • विद्यामो प्राक्षेन विद्यामस् चमरुचैन विद्यामो
 क्रध्यादा • [मध्यां]
 ... मेध्याम् • मेध्यामो • वृष्ट्योर •
 ... स निरित्वा •

[यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयः पापस् तं द्विषते प्र द्विषम्] ॥४॥
 [विष ते स्वप्न] जनित्रं वदणस्य पुत्रो ऽसि वदणाभ्या [भ]धि[जातो यमस्य
 करणः ।
 [तं त्वा स्वप्न तथा विष ।
 [यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयः पापस् तं द्विषते प्र द्विषम्] ॥५॥
 [विष ते स्वप्न] जनित्रं साक्षः पुत्रो ऽसि रात्र्या [भ]धि[जातो यमस्य करणः ।
 [तं त्वा स्वप्न तथा विष ।
 [यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयः पापस् तं द्विषते प्र द्विषम्] ॥६॥
 [विष ते स्वप्न] जनित्रं विषत् पुत्रो ऽसि भूम्या [भ]धि[जातो यमस्य करणः ।
 [तं त्वा स्वप्न तथा विष ।
 [यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयः पापस् तं द्विषते प्र द्विषम्] ॥७॥
 [विष ते स्वप्न] जनित्रं वानस्पत्यानां पुत्रो ऽस्य ओषधीभ्यो [भ]धिजातो
 यमस्य करणः ।
 [तं त्वा स्वप्न तथा विष ।
 [यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयः पापस् तं द्विषते प्र द्विषम्] ॥८॥
 [विष ते स्वप्न] जनित्रम् इन्द्रस्य पुत्रो ऽसि कूर्णया ? [भ]धिजातो यमस्य
 करणः ।
 [तं त्वा स्वप्न तथा विष ।
 [यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयः पापस् तं द्विषते प्र द्विषम्] ॥९॥
 [विष ते स्वप्न] जनित्रं रक्षसां पुत्रो ऽस्य अद्रधोभ्यो ? [भ]धिजातो
 यमस्य करणः ।
 [तं त्वा स्वप्न तथा विष ।
 [यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयः पापस् तं द्विषते प्र द्विषम्] ॥१०॥
 विष ते स्वप्न जनित्रं गन्धर्वाणां पुत्रो ऽस्य अप्सरोभ्यो [भ]धिजातो
 यमस्य करणः ।
 तं त्वा स्वप्न तथा विष ।
 [यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयः पापस् तं द्विषते प्र द्विषम्] ॥११॥ ॥का०५॥

१७.२५

यावापृथिवी महोरात्रे नक्षत्रपयसः ? ।
 इवम् अहम् अमुष्मिन् आमुष्यायणे अमुष्याः पुत्रं दुष्पण्यं मृजे ॥१॥
 यद् अस्मात्पुत्र्या अष्टादशकी ? ।
 मा प्र गाम पथो वयं मा यज्ञाद् इन्द्र सोमिनः ।
 मान्तस् स्थुर् नो अरातयः ॥२॥
 यो यज्ञस्य प्रसाधनस् तन्मुद् देवेभ्य आ[त]तः ।
 तम् आहुतम् अशीमहि ॥३॥
 नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षसे महो [दे]वाय वद् कृतम् सपर्यत ।
 दूरेदशं देवजाताय केतवे वि[ध]स् पुत्राय सूर्याय शंसत ॥४॥
 [सा मा सत्योक्तिः परि पातु विभ्वतो] यावा च यत्र ततनम् अहानि च ।
 [विभ्वम् अन्यद् विविशते यद् पजति विभ्वहा १ विभ्वोद् एति
 सूर्यः] ॥५॥
 न ते ऽदेवः प्रदिवो वि वासति यद् एतद्योमिः पतरै रधर्यसि ।
 प्राचीनम् अन्यद् अनु वर्तते रज उद् अन्येन ज्योतिषा याहि सूर्य ॥६॥
 येन सूर्य ज्योतिषा वाचसे तमो जगत् च विभ्वम् अद्यवृधि ? भानुना ।
 तेनास्मद् विभ्वाम् अनिराम् अनाहुतिम् अपामीषाम् अप दुष्पण्यं सुव ॥७॥
 विभ्वाम् अनिराम् अपामीषाम् अनाहुतिम् आमुष्यायणापामुष्याः
 पुत्राय प्र द्विषम् ॥८॥ ॥का०५॥

१७.२६

यावापृथिवी बहत्तं दुष्पण्यं परा बहत्तं दुष्पण्यम् ।

* वरुण...

* संवत्...

* इन्द्रियः...

* * प्रभवे...

विषमहे ... अप्सरोभ्यो *

* करणः

* * स्वप्ने तु भीमि

॥फ०५॥

वरुण * * आमुष्यायणे अमुष्यः पुत्रेण दुष्प-
 [धि] प्रजेत

* * मयो * सा * इन्द्रा सोमिनः

मातस्यो * *

दूरेदशे...

* * तद् ततनं बहानि च

नि तोव * प्रतिवो * * * इतरेभिः प्रतरै

* * * रथ * अत्येन ...

[वधवृधि]

तेनास्माद् * अनिराम् अनाहुतिम् अपामीषाम्...

* * अनिराम् * अमुष्यायणापामुष्याः

... ॥फ०५॥

* * दुष्पण्यं * * दुष्पण्यम्

अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥१॥
 वातापवमानौ बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥२॥
 इन्द्राग्नी बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥३॥
 मित्रावरुणौ बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥४॥
 भवाशर्वौ बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥५॥
 देवाश्विना बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥६॥
 देवा मरुतो बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥७॥
 देवाः पितरो बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥८॥
 देव सूर्य बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥९॥
 देव चन्द्रमो बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥१०॥
 देवा नक्षत्राणि बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥११॥
 देवीर आपो बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥१२॥
 देव विष्णो बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥१३॥
 देव पूषन् बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥१४॥
 देव त्वष्टर बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥१५॥
 देव धातर् बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥१६॥
 देव सवितर् बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥१७॥
 देव बृहस्पते बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥१८॥
 देव प्रजापते बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥१९॥
 देव परमेष्ठिन् बहत्तं [दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 [अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥२०॥
 अहोरात्रे बहत्तं दुष्वज्यं परा बहत्तं दुष्वज्यम् ।
 अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिणम् ॥२१॥ ॥का१॥ ॥अनु१५॥

१७.२७

इन्द्रो वज्रम् असिञ्चत वृत्राय इन्तवे ॥१॥
 त्वष्टा वज्रम् असिञ्चत वृत्राय इन्तवे ॥२॥
 यो वज्रो वैश्वानरो यत् ते अग्नेर वीर्यं स विश्वावाद् यद् धारमाणं ? स
 वैश्वानरः ॥३॥
 एतद् वा इदं सर्वयाजे तानि रसाः ? त्रीणि विश्वानरो वैश्वानरो विश्वावाद् ।
 सर्वाण्य एव पुण्य एव पुण्यान् लोकान् अथ कन्दे सर्वाण्य च देवता [य]
 एवं विद्वान् अगदुहो जतं विभर्ति ॥४॥ ॥का१॥

अमुष्यामुष्येणस्वा° • • हिरण्य

• • दुष्वमि • • दुष्वमि

देव मावतो बहत्तु दुष्वमि • बहत्तं दुष्वमि

देव • बहत्तु दुष्वमि • बहत्तं दुष्वमि

• • बहत्तं दुष्वमि • बहत्तं दुष्वमि

• • बहत्तं दुष्वमि • बहत्तं दुष्वमि

• • बहत्तं दुष्वमि • बहत्तं दुष्वमि

• • बहत्तं दुष्वमि • बहत्तं दुष्वमि

• त्वष्टर् •

• धातर् •

• सवितर् •

• • • दुष्वमि • बहत्तं दुष्वमि

• • दुष्वमि • • दुष्वमि

अमुष्यामुष्येणावामुष्याः • • • ॥कवच १॥

इति सप्तमसकाण्डे पञ्चमो मुवाकल् समाप्तः ॥

• वज्र • • • अगिर् • सं ...

• • पुण्ये •

एवं • अगदुहो • • ॥कवच १॥

दुर्गमम् पतत् सक्तम्

१७.२८

तम् आ दत्त व तम् उदीशयत् तम् उपाम् उपैति प्र भराणीति ।
सोम्यहस्ताद् अमुक्यत । देवो वज्रं धुरपवित् सहस्रपृष्ठिर् दिव-
स्पृशः । स संसिञ्च तिष्ठद् धरतरा भवन्त्येव ऋषिः । स समुद्रं
वाविशत् समाधत् उ संदहत् । तस्मात् समुद्रो दुर्गर् अपि व
वैश्वानरेणैव दग्धः ॥१॥

स शक उद् अकामत् । सो ऽप्य आयतु दिशो वज्रैः[१] आसुरैस् सपद्य
एवासुधु व्रतं चराणीति ॥२॥

स व्रतम् अचरत् । सो ऽनुकृशो भवति । तस्माद् अनुकृशो व्रतचारी भवत्य
अवदुयि । कृशो भूत्वेन्द्रो असुरान् उपावृक्त ॥३॥

स गृहपतिम् उपाकर स्तवत् । स परमेष्ठिनम् उपाधावत् । स प्रजापतिम्
उपाधावत् । स विराजम् उपाधावत् । स सन्नाजम् उपाधावत् । सो
ऽहोरात्रे उपाधावत् । सो ऽर्धमासान् उपाधावत् । स मासान् उपाधा-
वत् । स ऋतून् उपाधावत् । स आर्तवान् उपाधावत् । स ऋषीन्
उपाधावत् । स आर्येयान् उपाधावत् । सो ऽङ्गिरसम् उपाधावत् । स
आङ्गिरसान् उपाधावत् । सो अथर्वणम् उपाधावत् । स आथर्वणान्
उपाधावत् ॥४॥

विश्वान् देवा[म्] मरुद्गणान् तमन्वसान् दधं स्तोम प्रथमम् । अधेन्द्राग्नी
तम् उपामन्त्रयेते पुण्यया वाचा क्रूरया वाचा हृदिष्या [वाचा] । स
सावित्स्म्यन् । अथैषा मोपन्नामे निष्यसीति । स उपशाम्यत् । तस्माद्
वो ब्रह्म वेदोतापस स तं शमयति दोहे देवानाम् ॥५॥

तम् अकृत्सामे अथाम्यम् आ दत्त यजुषा यज्ञेन गायत्रेण वामेन वामदैव्येन
व ॥६॥

पतद् वा इदम् अथर्वाक् शम् पताद् इन्द्रस्य बाहु ।

तम् आ दत्त तवष् आ धत्ते । प्रजा वै समृद्धिम् अक्षति पशवः पश्वि ।

प्रजाम् एव समृद्धिम् अक्षतिम् अव कन्दे य [एवं वेद] ॥७॥ ॥का१॥

१७.२९

स विष्णु प्रत्य अतिष्ठत् । विश एव प्रति तिष्ठति य [एवं वेद] ॥१॥

स विश्वामाण् अकमत ।

एव वै विश्वाणाद् सौरे वामौ इतेव अपययौ देवयानान् यत् सूर्यस्य
रहमयः । स पथिषु देवयानेषु भीयते प्र पथो देवयानान् जानाति
य [एवं वेद] ॥२॥

स विश्वानरे ऽकमत ।

एव वै वैश्वानर उद्यन् पवमानः ।

एते वै सर्वानुप्रसारो मुह्यते । स नाधारयत् । त्रियस्ते ऽस्मिन् प्रा य [एवं
वेद] ॥३॥

स वृत्र ऽकमत ।

[त]स्य वृत्रस्याङ्ग पर्वणि शरीराण्य् अमिष्यन्त । शतानि वै वृत्रस्याङ्गा
पर्वणि शरीराणि यदीपे पर्वतामस वज्र हवा मनसा कामयेति ॥४॥

इह स राध्यते । तस्मै राध्यते । अस्याम् एव प्रतिष्ठाम् आयतनं विन्दते
य [एवं वेद] ॥५॥

स देवान् आगच्छत् । तं देवो अनुवन्न् आशं सामेकमेति व्रतम् । आ
हिरण्येषु पशुषु प्राग्येष्व् अभ्वे[ष्व् ए]ति ।

सो ऽनद्विहम् उपाधावत् । तम् अनद्वान् अग्रवीत् किं मे प्रतीवाहो
अविष्यसीति ॥६॥

स वरम् अनुणीत वृत्रलोको ऽसन्नि वृत्रस्य विहये भियां इति । वोढशो
वा [म]वद् ऊर्ध्वो लोको ऽयद् वृत्रो [लोको] ऽयद् वृत्रस्य विहये
भीयते य [एवं वेद] ॥७॥

... उषेति * *

... धुरपवित् * *

* * * * * तस्मात्...

* शकोद्...

एवासुधुव्रतं *

* * अचारय * नुकृश * * अननुकृशो * *

* कृशो * * "वृक्त"

... परमेष्ठिनम् उपाण्ववत् * *

* सा विरापाम् * * सुराजं स सन्नाजेन् * *

... मासिन् *

* * ऋतून् * * साम्तावान् * * *

* * आश्ववान्...

... सायवाणान्

* * "गणात्..."

* * मन्त्रवन्ते...

* अथैषा * * सोवशाम्यत् *

* * * * * सि ते * * देवैर्नाम्

* * ऋत्तसामाधानम्... वामेन *

{ * * * अक्षति पशवः पश्वि (हिरण्यः)
* * * * * वः ॥ पशव २ ॥

* * * * * एवां * तिष्ठती वः

* * विश्वाणाद्... अपययौ "वानां" * *

वहमयत् सः पथिषु... जानाती

वः

* * वैश्वानरोदय *

... वः

वृ * *

... अमिष्यन्त * * *

वः

* * नद्वान् * * अनुद्वान्...

* * अनुणीत वृत्रलोको * * वृत्रस्य विहये...

... लोको * * वृत्रस्य विहये

मेवमेव वः

दुर्गमम् पतत् सक्तम्

अथाहीन आहवत्याद् अत्रचीत् । अत्रा ब्राह्मण निद्यानि आदेनम्
अभ्युत्तुन् ये जुह्वतेनं व्यभचानीति ।

कृता वा एषा मनुष्येषु तरति येनान्द्वान् येन नद्धतीन् ॥८॥

याद् अस्य पूर्वपादौ तौ पूर्वपक्षौ याद् अ[पर]पादौ ताद् अपरपक्षौ यौ
स्येक्षे तौ पुरोडाशौ ये नासिके तौ क्षुबौ याद् अस्याक्षी तौ
सूर्याक्षमक्षौ यो निमेषस् ताद् अहोरात्रे यास् सूर्यस्य रश्मयस् स
द्रोणकलश[श्] शिरस् सोमो राजा मस्तिष्कः ।

ये ऽस्य भुक्ते तद् ऋतं सत्यम् । भुवं वा ऋतं सत्यम् । तस्माद् एते भुवे ।
भुवम् एव तं सत्यम् अनु प्रति तिष्ठति य [एवं वेद्] ॥९॥

यास्य दक्षिणा इनुस् सा जुह्व० या ददर्शासम् । या सध्या सो बभुन्
य० कण्ड[स्] सा भुवा ।

अग्निर् आस्यं विधुज् जिह्वा मरुतो वृन्ता० पवमा[न]० प्राणः ।

एषा वै मायाम् आहुर वसोर् धारेति यद् अम्बगुदम् । वसोर् एव धारां
समुद्दिम् अक्षतिम् अत्र रुन्धे य [एवं वेद्] ॥१०॥

यद् अस्य चर्म तद् अन्नं यानि लोमानि ताङ्गि-नक्षत्राणि ।

स्वे वर्षम् ऊष्माणि हारो यद् ओषधयश् च वनस्पतयश् चोष्यम् ।

यो ऽस्य जघनार्धस् तौ शैशिरौ मासौ य० पूर्वार्धस् तौ वासन्तौ । यत्
पृष्ठं तौ ग्रैष्मौ मासौ यन् मध्यं तौ वार्षिकौ । यो ऽस्य जघनस् तौ
शारदौ मासौ यो ऽस्य वक्षस् तौ हैमन्तौ ।

संवत्सरो वा एष संभूतो येनान्द्वान्[न्] येन नद्धतीन् ।

अस्याम् एव प्रतिष्ठाम् आयतनं विन्दते य [एवं वेद्] ॥११॥

याद् अस्य कर्णौ सा भ्रूया । नीथो भवति य [एवं वेद्] ॥१२॥

तपश् च वरश् च महश् च यशश् च यद् अस्मिन् अन्तर ऋक्स
सामानि यजुषि ब्राह्मणं अथ वेव लोकं आव रुन्धे ब्रह्मवर्चसी
भवति य [एवं वेद्] ॥१३॥

यथेव् अस्मिन् अन्तश् शतम् अग्निहोमाश् शतं द्वादशाहाश् शतं वोढ-
शिनश् शतं सर्वपृष्ठा[श्] शतं आन्धाश् शतं वीक्षा[श्] शतं यक्षाश्
शतं दक्षिणाश् शतं भूतयश् शतम् अभूतयश् शतं निर्भूतयश् शतं
पराभूतयश् शतं समुद्भयः ।

ज्योग् जीवति सर्वम् आयुर् एति न पुरा जरस्० प्र मीयते य [एवं
वेद्] ॥१४॥

यथेव् अस्मिन् अन्तश् शतम् अर्धमासाश् शतं मासाश् शतम् ऋतवश्
शतम् आर्तवाश् शतम् इवावत्सराश् शतम् अनुवत्सराश् शतं परिव-
त्सराश् शतं संवत्सराश् शतं ब्रह्माणि शतं कर्माणि शतं ज्योतीषि
शतम् अमृतानि शतं सिन्ध्यानि शतम् अम्भानि शतं तर्मांसि
शतं रुधिराणि ।

ज्योग् जीवति सर्वम् आयुर् एति न पुरा जरस्० प्र मीयते य [एवं
वेद्] ॥१५॥

यथेवम् अस्मिन् अन्तश् शतं रथन्तराश् शतं साह्याश् शतं त्रिरात्राश्
शतम् अतिरात्राश् शतं प्राणाश् शतम् अपानाश् शतं व्यानाश् शतं
समानाश् शतं राजस्याश् शतं वाजपेयाश् शतं कामप्रास् सहस्रं
सत्रायणानि ।

एष वा [भ]नद्वान् सर्वाहशस् सर्वात्मा सर्वपरस् सर्वपान् मध्यतु
प्रतिष्ठातु । ऋक्सामभ्याम् आ भस्ते तदतो यज्ञेन गायत्रेण ब्रह्मणा
प्रयत् उपरिष्ठात् प्रथते प्रजया पशुभिर् गृहेर् धनेन य [एवं वेद्] ॥१६॥

इन्द्रो बलेनाभ्य परमेष्ठी अतेन येन गौस् तेन वैश्वदेवः ।

यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वर्यं द्विष्मस् तस्य प्राणान् सं बर्ह तस्य प्राणान्
चि बर्ह ।

इन्द्रो ऽसीन्द्रस्य रूपम् असि प्रजापतिर् असि परमेष्ठिर् असि स्वर् असि
स्वरो ऽसि स्वर्गो लोको ऽसि स्वर्गे मा लोकं गमय ।

अथाहीनामत्याद्...

...वेनुनद्वान् वेव *

* * पूर्व- पादौ तो...यो

...यो स्थोमे *

* वा...यस् * * *

...रितं * * * *

* * स्वा...यः

* * स्वा भुवः

समुद्दिम्...यः

* * ऊष्मानि...

* * मी०मी...

...य * * * हैमन्तौ

वस्याम्...यः

...नीथो * यः

...अन्तर *

भवती यः

* * वत्सश्...

* * सर्वपृष्ठवश् * मया...

* * सर्वसर्वम्...यः

* * यन्तश्...

* * शत...

...यः

* * यन्तश् * रथिन्तराश् * सहस्राश् * *

प्रतत...

...हसं * * *

...प्रममापतिर्...

...स्मा * *

येनासि वदस् तेन यद्वो येन बृहस्पति[स्] तेन लोको येनेदं गमयति तेन
विद्वो येनेदं गमयति तेन सर्वः ।
ये ऽस्य पादास् सा प्रतिष्ठा । प्रथते प्रजया पशुभिर् बृहद् धनेन य एवं
विद्वान् अनङ्गो व्रतं विभर्ति ॥१७॥ ॥का१॥ ॥अनु१॥

१७.३०

श्री १२.२.१

श्री २

श्री ३

श्री ४

श्री ५

श्री ६

श्री ७

श्री ८

श्री ९

श्री १०

नङ्म आ रोह न ते ऽत्र लोक इदं सीसं भागधेयं त एहि ।
यो गोषु यक्ष्मं पुरुषेषु यक्ष्मस् तेन त्वं साकं अधराङ् परेहि ॥१॥
अघशंस[दुष्टशंसाभ्यां] करेणानुकरेण च ।
मृत्युंश्च च सर्वास् तेनेतो यक्ष्मांश्च निर अजामसि ॥२॥
निर इतो मृत्युं नैर्ऋतान् निर उ यक्ष्मम् अजामसि ।
यो नो द्वेष्टि तम् अक्षय अग्ने ऽकव्याद् यं द्विष्मस् तं ते प्र सुवामः ॥३॥
यक्ष्म अग्निः कव्याद् यदि वा व्याघ्र इमं गोष्ठम् अन्योका विवेश ।
तं माषाज्यं कृत्वा प्र हिणोमि दूरं सन्धच्छय्य अप्सुपदो ऽभ्य अग्नौ ॥४॥
य[त्] त्वा क्रुद्धा प्रचक्रुर् मन्युना पुरुषे मृते ।
सुकृपम् अग्न तत् त्यया पुनस् त्वो[द्] दीपयामसि ॥५॥
पुनस् त्वावित्या रुद्रा वसवः पुनर् ब्रह्माणो वसुनीतिर् अग्ने ।
पुनस् त्वा ब्रह्मणस् पतिर् आधाद् दीर्घायुत्वाय शतशारदाय ॥६॥
यो ऽग्निः कव्यात् प्रविवेश नो गृहम् इमं पश्यन् इतरं जातवेदसम् ।
तं हरामि पितृयज्ञाय दूरं स घर्मे इन्धां परमे सधस्थे ॥७॥
कव्यादम् अग्निम् इषितो हरामि जना[म्] इहन्तं वज्रेण मृत्युम् ।
नि तं शास्मि गार्हपत्येन विद्वान् पितॄणां लोकं परमो यो ऽत्र ॥८॥
कव्यादम् अग्निं प्र हिणोमि दूरं यमराजो गच्छतु रिप्रवाहः ।
इद्वेद्याय इतरो जातवेदा देवो देवेभ्यो इदं बहवु प्रजान् ॥९॥
कव्यादम् अग्निं शशमानम् अग्निं प्र हिणोमि पथिभिः पितृयानैः ।
मा देवयानैः पथिभिर् आ गा [अ]त्रैवेधि पितॄषु जागृहि त्वम् ॥१०॥
॥का१॥

१७.३१

श्री १२.२.११

श्री १२

श्री १३

श्री १४

श्री १५

श्री १६

श्री १७

श्री १८

श्री १९

श्री २०

सम् इन्धते संकुलिकं स्वस्तये शुद्धा भवन्तु शुचयः पावकाः ।
जहाति रिप्रम् अत्य एन पति समिद्धो ऽग्निस सुपुना पुनाति ॥१॥
देवो ऽग्निस संकुलिको दिवस् पृष्ठान् आरुहत् ।
मुख्यमानो निर एनसो ऽमोर् अस्मां अशस्त्या[ः] ॥२॥
अस्मिन् वयं संकुलिके अग्नौ रिप्राणि मृज्महे ।
अमूय यज्ञियाश् शुद्धाः प्र ण आयुषि तारिष[त्] ॥३॥
संकुलिको विकुलिको निर्ऋतो यश्च निस्वरः ।
ते ते [य]क्ष्मं सुवेधसो दूराद् दूरम् उचिष्यवौ ॥४॥
अज्ञातं पुरुषभ्यो गोभ्यो अश्वभ्यस् त्वा ।
कव्यादं निर पुत्रास्तु अग्निं जीवितयोपनम् ॥५॥
यो नो ऽश्वेषु वीरेषु गोषु यो ऽजाविषु ।
कव्यादं निर पुत्रास्तु अग्निं यो जनयोपनः ॥६॥
समिद्धो ऽग्न आहुत स नो माभ्यपकमीः ।
अत्रैव दीदिहि षवि ज्योक् च सूर्यं इशे ॥७॥
यस्मिन् देवा अमृजत यस्मिन् मनुष्या उत ।
तस्मिन् घृतस्तापो मृष्टंवा त्वम् अग्ने दिवं रुह ॥८॥
सीसे मृष्टं नडे मृष्टं हवम् अग्निस संकुलिकश्च यः ।
अथो अस्यां रामायां शीर्षकिम् उपबर्हणे ॥९॥
सीसे मलं सादयित्वा शीर्षकिम् उपबर्हणे ।
अस्याम् असिकन्यां पिप्वा शुद्धा भवन्ति यज्ञियाः ॥१०॥ ॥का१॥

* स्था पादाश्...
* अनङ्गो...
इति सप्तादशकाण्डे षष्ठो मुवाकः ॥

अपहंसो करणानुकरेण *
मृत्युंश्च * सर्वास् तेनेतो यक्ष्माश्च * अजामसि
* अतो * * * अ * *
... कव्यादं (उपरि कव्यादं) यक्ष्मश्च * * * *

... वत्सत्य * त्व अग्नीम्

उ * कृत्वा ... मिते

* * च ...

... वसुनादुर *

* * माषाज्यं प्रतिर्...

* * * प्रविवेशो गृहम्...

त्वं * पितृयज्ञाय दूह मे घर्मे विन्दस्व * *

कव्यादम् * इषितं * * रुहन्तं * *

जि * सहस्मि गार्हपत्येन ...

कव्यादम् ... यमराजो * *

* * * देवं ...

* * शिष्टमानम् ... पतिभिः पित्रावाणे

* * पतिभिर् ... चागृहि *

जहाति * * एनेति समिद्धो * स्वप्ना *

* * जहातो मोघस्ताम् *

... अग्ने ...

अयुषि * * प्रायोषि *

* विकुलिको (एवं शौ) निर्ऋतो * * नस्वरः

अज्ञाना ...

* * नवामस्याभि जीवितयोपनम्

* * जुष्टामस्याभि * जनयोपनम्

* शि आहुतस्व * * मान्यपकमीम्

* दीदिहि षवोक् * * *

* * रुजत * * मनुष्या *

* इतस्तापो रुह ... नह

... संकुलिकश्च * *

अतोभ्यां * शिर्षकिम् *

* * पर्व ...

अस्यां शिर्षकिनीया पिप्वा * * वीरेषु

१७.३२

श्री १२.२.२१

श्री २२

श्री २३

श्री २५

श्री २४

श्री २६

श्री २७

श्री २८

श्री २९

श्री ३०

परं मृत्यो अनु परेहि पन्थां यत् त एव इतरो देवयानात् ।
 बभ्रुष्मते भृश्वते ते ब्रवीमीदीमे वीरा बहवो भवन्तु ॥१॥
 इमे जीवा वि मृतैर् आवब्रुवन् अभूत् भद्रा देवहूतिर् नो ऽद्य ।
 प्राञ्चो भगाम नृतये हसाय सुवीरासो विदधम् आ ववेम ॥२॥
 इमं जीवेभ्यः परिधिं वृषामि मेघां नु गाढ अपरो अर्थेयं पतम् ।
 ज्योर् जीवन्तश्च शरदः पुकवीत् तितो मृत्युं वृषतां पर्वतेन ॥३॥
 यथाहाम्प [अ]नुपूर्वं भवन्तु यथ कृतव क्रतुभिर् यन्तु साकम् ।
 यथा न पूर्वम् अपरो जहात् एव घातर् आयुं वि कल्पयेषाम् ॥४॥
 आ रोहतायुर् जरस् वृणाना [अ]नुपूर्वं यजमाना ये च स्थ ।
 तान् वस् त्वहा सुजनिमा सजोषा सर्वम् आयुर् नयतु जीवनाय ॥५॥
 अहमन्वती रीयते सं रभध्वं [वीर्यध्वं] प्र तरता सखायः ।
 अत्रा जहीत ये असन् दुरेवा अनमीवान् उत् तरेमाभि वाजान् ॥६॥
 उत् तिष्ठता प्र तरता सखायो अहमन्वती रीयते सं रभध्वम् ।
 अत्रा जहीत ये असन् अशिवाश्च शिवाश्च स्योनान् उत् तरेमाभि
 वाजान् ॥७॥
 वैश्वदेवीं सुनुताम् आ रभध्वं शुद्धा भवन्तश्च शुचयः पावकाः ।
 अतिक्रामन्तो दुरितानि विद्वा शतं हिमात् सर्ववीरा मवेम ॥८॥
 उदीचीनैः पथिभिर् वायुमद्भिर् अपक्रामन्तो दुरितान् परेभिः ।
 त्रिस्त सप्त कृतव क्रययः परता मृत्युं प्रत्य औहन् पदयोपनेन ॥९॥
 मृत्योः पदं योपयन्त पत द्राचीय आयुः प्रतितं वृषानाः ।
 आसीना मृत्युं नुवता सचस्थे मध जीवा[स्तो] विदधम् आ ववेम ॥१०॥

॥का०१॥

१७.३३

श्री १२.२.२१

श्री ३२

श्री ३३

श्री ३४

श्री ३५

श्री ३७

यव श्री ३८

श्री ३९

इमा नारीर् अविधवास् सुपत्नीर् आजनेन सर्पिषा सं विशन्तु ।
 अनभवो अनमीवास् सुरक्षा [आ] रोहन्तु जनयो योनिम् अग्रे ॥१॥
 इमे वीरा अविधवास् सुजानय आजनेन सर्पिषा सं स्पृशन्ताम् ।
 अनभवो अनमीवास् सुरक्षा[स्] स्योनाद् योनेर् अधि तस्यं रुहेयुः ॥२॥
 व्याकरोमि हविषाहम् पती ती ब्रह्मणा च्छ अहं कल्पयामि ।
 स्वर्धा पितृभ्यो भवन्तं नुहानां वीर्वेजायुषा सम् इमा[न्] विहीमाम् ? ॥३॥
 यो नो ऽग्निः पितरो हस्व अन्तर् आविधेशामर्थो मर्त्येषु ।
 मय्य अहं तं प्रति वृक्षामि देवं मा सो ऽस्मा[न्] ह्रिस्तु मा वयं तम् ॥४॥
 अपावृत्त्याग्निं गार्हपत्यं कव्याद्वा प्रेत वक्षिणा ।
 प्रियं पितृभ्य आत्मने ब्रह्मणे कृणुत प्रियम् ॥५॥
 द्विभागधनम् आदाय प्र क्षिणात् अक्षर्यो ।
 अग्निः पुत्रस्य ज्येष्ठस्य यः कव्याद् अनिराहितः ॥६॥
 अयक्षियो इतवर्षा भवति नैनेन हविर् अस्तवे ।
 क्षिमसि कृषि गां धनं यं कव्याद् अनुवर्तते ॥७॥
 मुहुर् गृध्रैः प्र ववत् आर्ति मर्त्यो नीत्य ।
 कव्याद् यान् अग्निर् अस्तिकाद् अनुविहान् वितावति ॥८॥
 प्राञ्चा गृहास् सं सुज्यन्ते यत् क्षिया ज्ञियते पतिः ।
 ब्रह्मैव विद्वान् पन्थो यः कव्याद् निराधत् ॥९॥ ॥का०४॥

१७.३४

श्री १२.२.४०

श्री ४१

यद् रिम् दुरितं बह्वम् यद् च वृष्कतम् ।
 आपो मा तस्माद् शुग्धन् अग्नेस् संकुसिकाद् च यत् ॥१॥
 आ [अ]धराद् उदीचीर् आवब्रुवन् प्रजानतीः पथिभिर् देवयानैः ।

• सुतोर् • • • • • तेहितरो देवयानां
 ...मवीमिदमे • • • •
 • • • • • र • आवब्रुवन् नुसीष्टु • • • • • वो वा
 • राम सुते वक्षाव • ववेधम् • • •
 ...वदामि मेघा • गद् • • • पतुर्
 ...विरो • • • •
 • • भवन्त • • दनुमिर् • • •
 • • पूर्वो न परम् अनरहाद् • म्वाहातुपि •
 ...व • • •
 • न • सजनिमा...

• जज्ञतेसन्तु देवानुमीवा नुदरेमाभि •

वैश्वदेव्यं • • • भवन्तु • •
 अभिक्रामन्तो • • • वीरो मदेमा
 • पश्चिर् वायमश्चिर् • दुरितां परेहि
 • • कृत् • कव्य • • • अहं •
 • • वोऽभवन्त...
 • • नदत्ता...

...आजनी सरमिषा • •
 • अनमिषा...वोमिर् अग्रे
 • • रविधवा सुजानवानर् • • • स्पृशन्तश्च
 • अनमिवास्...रुहेयुः
 वाकरोमि...प्राक्षणा वि हं •
 सुधां...

महं वं • • • वा • • • हस्वतु...
 अपावन्तवाग्नि • • • येष्टु •
 • पितृभ्यांसने प्राक्षणे • •
 विभागधनान् • प क्षिणाभ्य •
 ...अनिराहिता
 येनप्रयो...
 • अकृषि...
 बहु कुपीः प्र दवन्त आम्ति तमैतोमेति च
 कव्याद् अग्निर् • अनविहान् वितावति
 ...व जीवा वृषते •
 • • पयो • कव्याद् नुराधत्

...वहमी...

• • तावा शुग्धन् अभिस् संकुसिकाद् • वः

श्री ४२

श्री ४३

श्री ४४

श्री ४५

श्री ४६

श्री ४७

एवं श्री ४९

श्री ५०.१.१

श्री ५२.१.४

श्री ५२.१.९

श्री ५०.१.४

श्री १२.२.५१

श्री ५४ तिस्रिपञ्च

श्री ५३

श्री ५५

श्री ४८

श्री १०.४२.१० श्री ७.५०.७

श्री १.१२.८

श्री १२.१.१

श्री १

श्री १

श्री ४

श्री ५

पर्वतस्य ऋषभस्याधि पृष्ठे नवांशु चरन्ति सरितः पुराणीः ॥२॥

अग्ने भक्षयान् निष् कष्यादं जुहा देवयजनं बह ॥३॥

इमं कष्यात् प्र विवेशाय कष्यादम् अम्भु भगात् ।

व्याघ्री कृत्वा भानानं तं हरामि शिवापरम् ॥४॥

अन्तर्धि देवानां परिधिर् मनुष्याणाम् ।

अग्निर् गार्हपत्य उभयान् अन्तरा भितः ॥५॥

जीवानाम् अग्ने प्र तिर दीर्घम् आयुः पितृणां लोकं परमो यो ऽत्र ? ।

सुगाहपत्यो वितपन् अरातीर् उषामुषां भेद्यान् भेयसीं वधत् ॥६॥

सर्वांश्च अग्ने सहमानस् सपत्नान् देवाम् ऊर्जे रयिम् अस्मासु धेहि ॥७॥

इमम् इन्द्रं वद्धि पप्रिम् अम्बारभध्वं स यो विद्वान् विजहाति मृत्युम् ।

तेनाप हत शकम् आपतन्तं तेन कद्रस्य परि पातास्ताम् ॥८॥

अहोरात्रे अम्भु एषि बिभ्रत् श्लेभ्यस् तिष्ठन् प्रतरणस् सुवीरः ।

अनातुरान् सुमनस् तस्य बिभ्रज् ज्योग एव नः पुरुषगण्धिर् एषि ॥९॥

ते देवेभ्य आ वृक्षस्ते पापं जीवन्ति सर्वदा ।

कष्याद् यान् अग्निर् अन्तिकाद् अनुविद्वान् वितावति ॥१०॥

प्रेष मनसा पतति मुहुर् आ वर्तते पुनः ।

कष्याद् यान् अग्निर् अन्तिकाद् अश्व इवानुवपते नडम् ॥११॥ ॥का०५॥

१७.३५

ये ऽभक्ष्या घनकास्याः कष्यादा समासते ।

ते वा [अ]भ्येषां कुम्भीं पर्यावधति सर्वदा ॥१॥

इषीकां जरतीं इष्ट्वा तिस्रिपञ्चं ? दण्ड[मं] नडम् ।

तान् इन्द्र इध्मं कृत्वा यमस्याग्नि निरावधी ॥२॥

अविः कृष्णा भागधेयं पशूनां सीलं कष्याद् उत चन्द्रं त आहुः ।

माषाः पिष्टा भागधेयं इव्यं ते [अर]ण्याण्या गह्वरं सवस्व ॥३॥

प्रत्यञ्चम् अर्कं प्रत्यर्पयित्वा प्रविद्वान् पन्थां वि ह्य आ चकार ।

प्र वा अमीषाम् असून् [दि]वेश दीर्घेणायुषा सम् इमा[न्] वधामि ॥४॥

अनृबाहं प्लवम् अम्बारभध्वं स यो निर वह[त्] दुरिताद् भवद्यात् ।

आ रोहत सवितुर् नावं हिरण्ययं वद्धिर् उर्वीमिर् अमतिं तरेम ॥५॥

गोभिष् डरेमामतिं दुरेवां यवेन ध्रुवं पुरुहूत विश्वाम् ।

वयं राजानः प्रथमा धनानाम् अरिष्टासो वृजनीमिस् तरेम ॥६॥

पूर्वं नारि प्र हरामि कुम्भम् अर्पा रसम् ओषधीनां घृतस्य ।

इमान् पानून् अमृतैर् आ सम् अक्षि स्थिरा वीरास् सुमनसो भवन्तु ॥७॥

॥का०१॥ ॥मनु०७॥

१७.३६

पुमान् पुंसो अधि तिष्ठ चर्म तत्र ह्यस्य यतमा मिषा ते ।

यावन्ताद् अग्ने प्रभुर्मे कृमेययुस् तद् वा वयो यमराज्ये समानम् ॥१॥

तावद् वा तेजस् तर्ति धीयाणि तावद् चक्षुस् तर्तिधा वाजिनानि ।

अग्निश्च शरीरं सख्ये यवैधो अथा पक्वेन मिथुना सं भवाय[ः] ॥२॥

सम् अस्मिन् लोके सम् उ देवयाने सं स्मा समेतं यमराज्ये[व] ।

पूतो पवित्रैर् उप तद् ध्वयेथा यद्यद् रेतो अधि वा संवभूय ॥३॥

आपः पुत्रासो अभि सं विशाण्वम् इमं जीवं जीमध्वन्यात् समेत्य ।

तासां भजध्वम् अमृतं यम् आहुर् यम् ओदनं पचति वो जनिषी ॥४॥

यं वः पिता पचति यं च माता रिपान् निरमुमुषी ? शमका[न्] च वाच[ः] ।

स ओदनश्च शतधारस् स्वर्ग उमे ष्य आप भमसी महित्वा ॥५॥

* नवमस्याव... सरवः पुराणि

अग्नेः कष्या * कष्याद् ध्वं देवयजमानं *

* * प्रवेशादि सम्बन्धादम् *

* कृष्णा नागादम्...

अन्तर्ध... मनीष्याणाम्

* गार्हपत्योभयार् * भुवः

* अग्निः * उरः...

...उषासुषा अर्वा-अवसिष *

* * * अद्वयान् ऊर्जे...

* * * पृथक्...

* हाति समीपतन्तु * * * *

अनातुरा * * विभ्रन् योग एषि...

एषि

* देवस्य...

* वम् * * अभिविद्वान् *

प्रेषव * पचति...

कष्याद् यान् * * अश्वीयान् वपते *

* ना...पर्वता

* चनती भ्यस्वा निपञ्च * *

* इन्द्रेण...

इविष्...

माषास् पृष्ट्वा * * * नाभ्या जहं सवस्व

...पन्थाद् उ * * *

* * जीषान् अश्वस्य... विहीमान्

अनुववाहं पठं * * यो...

* रीक्षु * नास हिरणं * ऊर्मिभिर् अमितिर्

...ध्रुवं * विद्वान् [तिरेम]

...अरिष्टास् वजुनीमिस् *

पूर्वां नाभि रिप हरामि * * रसन् ओषधी-

इमां पानैर्...अधि... [नान् *

इति सप्तादशकाण्डे सप्तमो जुवाकश्च समाप्तः ॥

वयन्त्यान् * * समेज...

तामिर् * * तद्...तविधा *

अग्निं * सजते...

...सो * स्मेते *

पूतः * अवि * वधवा * एतो वदि *

...जीवध्वन्यात् समेता [पचति वो जनिषी]

* * * वद्...जनिषीद् । श्री वद् ओदनं

श्री व वः * * * * अरिक्...

* दीवन्त * * पुन * नाभि नमसा *

श्री पञ्चता
श्री २९

श्री १०.आत्मानम् अभि सं ह्यु-
[सम्ताम्]

श्री ११.१.११-११, १५, १४,
[१६-४०]

श्री कामास् समतीसुपस ताव

श्री १२.१.४१-४६, ४८, ४७, ४९, ५०

श्री अक्षतस्य नाभयः

श्री कोशेभेकन वदामि

उतेव प्रभवीर उत संमितास उत शुक्रा[भ] शुक्रयश्च वावृतास्तः ।
ता भोदने देपतिभ्यां प्रशिक्षा आपन्न शिक्कन्ती* प्रपताः सुमयाः ॥७॥
उक् योधस्य अभि वलान्ति तता* केनम् अस्वन्ति बहुलं च विन्दुम् ।
योषेव दृष्टा पतिम् कृत्विष्यायेतैस् तच्छुक्रैर् भवता सम् आप[ः] ॥८॥
उत्थापय सीवतो शुभ एना[भ] अक्षिर आत्मानम् अभिजितं सज्जन्ताम् ।
अमासि पात्रैर् उक्कं यद् एतन्मितास् तच्छुक्रा* प्रशिक्षो यदीमाः ॥९॥

॥का*१॥

१७.३९

प्र यच्छ पशुं त्वरया हरस्व? अहिसस्त भोषधीकृद्वाप्तु पर्वन् ।
सोमो यासां परि राज्यं बभूवामन्युता वीर्यो मे भवन्तु ॥१॥
नवं बर्हिर् ओदनाय स्तुणीत प्रियं हृदयं चक्षुषो बलम् अस्तु ।
तत्र देवास् सह वैवीर-विशम्भ इमे प्राङ्मन्तु दक्षिणतो निषद्य ॥२॥
वनस्पते स्तीर्णम् आ सीव बर्हिर् अग्निहोमेस् संमितो देवताभिः ।
त्वष्ट्रेव कपं सुकृतं स्वधित्येना एहा* परि पात्रे वृद्धयाम् ॥३॥
धतो भ्रियस्व धरणे पृथिव्या अच्युतं त्वा देवताय क्पावयन्तु ।
तं वंपती जीवन्तो जीवपुत्रा[व] उक् वासयात* पर्वं अभिधानात् ॥४॥
वह्न्या शरदभि* परि वष्म एनं स्व* पकेनाभ्य अभवाते ।
उपेनं पुत्रा* पितरश्च सीवान् इमे स्वर्गं गमयान्तम् अग्नेः ॥५॥
सर्वांस् समागा अभिजित्य लोकान् यावन्त* कामास् समितो? पुरस्तात् ।
वि गाहेथाम् आयवनं च इर्यं एकस्मिन् पात्रे ऽभ्य उक् चरैनम् ॥६॥
उप स्तुणीहि प्रधया पुरस्ताद् घृतेन पात्रम् अभि घारयेद्वम् ।
वाभेवोक्ता तदणं स्तनयुम् इमं देवास्तो अभिर्हिकराथ ॥७॥
उपस्तरिर् अकरो लोकम् एतम् उक्* पुपुश वासमस् स्वर्गः ।
तस्मिन् सुपणो महिषश्च अयाते देवा एनं देवताभ्य* प्र यच्छान् ॥८॥
यक्-यञ् आया पञ्चति त्वत् पर* पर* पतिद् वा जाये त्वत् तिरः ।
सं तत् सुजेथां सह वा तद् अस्तु सराधयन्तो सह लोकम् एतम् ॥९॥
यावन्तो अस्या पृथिवीं सज्जन्ते अस्मत् पुत्रा* परि ये संवभूयुः ।
सर्वास् तान् उप पात्रे ह्वयेथां नाभिं जानानाञ् शिखावत् समावाञ् ॥१०॥

॥का*४॥

१७.४०

वसोर् या धारा मधुना समका घृतेन मिथा अक्षतस्य भासयः ।
सर्वास् ता [अ] व ह्वये स्वर्गम् कृत्वा शरत्सु निधिषा अभीच्छात् ॥१॥
निधिं निधिषा अम् एनम् इच्छाद् अनीश्वरा अजतास् सन्त् अग्न्ये ।
अस्माभिर् दत्तो निहितस् स्वर्गस्त्रिमि* काण्डैस्त्रीन् स्वर्गान् अदक्षत् ॥२॥
अग्ने रक्षस् तप यद् विदेवं कृत्वा पिशाच इह मा प्र पास्त ?
नुवाम एनम् अब, कृष्णो [अ]स्मद् भावित्या नो अक्षिरसत् सज्जन्ताम् ॥३॥
भावित्येभ्यो अक्षिरोभ्यो मभ्य इह घृतेन मित्रं प्रति वेदयामः ।
शुक्रहस्तो ब्राह्मणस्यानिहत्येतं स्वर्गं सुकृताद् अपीतम् ॥४॥
इह काण्डम् उच्यते मापम् अस्य अस्माद् लोकान् परमेष्ठी समाप ।
आ सिम्ब सर्पिर् घृतवत् सम् अक्षभ्य एव भागो [अ]क्षिरसो नो [अ]व ॥५॥
सत्वाय च तपसे देवताभ्यो निधिं शोचयि परि वष्म एतम् ।
मा नो घृते भवगान् मा समित्यां मा स्माम्यस्मा उक् सुजता पुरा मत् ॥६॥
न किद्विषयम् अज नाधरो [अ]स्तु न यक् मित्रैस् स[म]माम यति ।
एकारं पक्* पुनर् आ विशास्य अमूने पात्रं निहितं नो अस्तु ॥७॥
अहं पञ्चाम्य अहम् उ ह्वामि मेमद् उ कर्मन् कदणे ऽपि जाया ।
कौमारो लोको [अ]जनिष्ठ पुत्रो अम्बारमेतां वय उत्तरावत् ॥८॥
प्रियं प्रियाणां कुणवाम एवत् तमस्ते येन यतमे द्विषन्ति ।

* प्रभवीर * सम्भवाच ... वावृताश्च
* दंपतिभ्य प्रतिघापस् शिक्कन्ती * सुमया
... तमा * अस्वन्त * * *
... कृत्विष्यायेतैस् ...
उत्थापयन्तु ... सज्जन्ताम्
आमासि पात्रम् * * इतिपता * * वरीनाम्

* * सप * * अहिसत् भोवीर् पात्रु सर्वम्
... वधुवामन्यता वीरोमेभो *
... स्तुणीहृदय * हृदयम् * वस्तुम् *
* देवेस् * देवेर् विद्वन्तु मित्रं ...
... सत्त्वभो *
त्वष्ट्रेव * * सुत्रेना सा * * *
* भ्रियस्व ... घृतं * * चावयन्तु
* * जीरन्तो * * वासवाच * * भानाञ्
वह्नी शरद्वय * * दधमा * स * * अहनताते
* पुत्रान् * * सीवान् * * गमयान्तम् अग्ने
* समागान् अभिविष्य * * कामाञ् ...
* गावधाञ् * * न्द्राच * * त्व * * चरेन्तु
* स्तुणीहि ...
अवालेवो अमुरा दरणं स्वरस्वर् * * वीरीकरावः
अपास्करैर् ... * * उच्यते स्वासमस् *
* सुपणो * * देव वानं * * वरुणा
* * तद् ... जाय उतवत् *
* * सुजेता ... [पर्वे मन्त्रमुच्यते]
वाक्यतो स्ताद् पृथिव्यां सज्जन्ते स्ताद् पुत्राद्
सर्वास् वान् * * ह्वयेथां * * चानानाञ् अभि-
[वस्व मावन्]

... सुमता * मित्रा * पावयः
... वदना शरद्वय निधिता मयद्वय
* * त्री नम् इहृद्वय अनीला जत स्वर्ग *
* दत्त ... मित्रं * * उच्यते
... चरेवं कृत्वा पिशाचा * साद् * वपाञ्
मुदम् एभिर् अभि कृष्यो ...
* अक्षिरोभ्यो मभ्य तं * * विदेवं * *
* इत्येदं * * अपीतम्
* * * * अस्या स्माद् उक्ताद् * *
* * * * अक्षनी देव भयो ...
... निधिं * * * * एताम् [सज्जता वरा वदः]
* * पुत्रो व गाद् मा तरिषा मा स्ताम्
* किद्विषयम् ... यति
* पक् * * विशास्य * * मिहृते ...
* * * * वर वपाञ् * * अ कर्म * * वापः
... कुणवावत्
... वपने *

शो बभोवव आनद एव

शो १२. १. ५१-६०

धेनुर् अनन्वान् बभोववस्यात् ? पौन्येयम् अप सृत्तुं नुवन्तु ॥९॥
सम् अग्नयो विदुर् अन्यो अन्यं य भोषधीस् सृजते यम् अ सिन्धुम् ।
यावन्तो देवा दिष्ट आतपन्ति हिरण्यं ज्योतिर् दधतो बभूव ॥१०॥ ॥का०५॥

१७. ४१

एषा त्वचा पुर्वे सं बभूवानग्रात् सर्वे पशवो ये [अ]न्ये ।
क्षत्रेणात्मानं परि धापयेथो अमोतं वासो मुक्कम् ओदनस्य ॥१॥
यद् भक्षेणु वदसि यत् समिस्थां यद् वा धने भद्रतं विसृजाम्या ।
समानं तन्तुं सह संवसानौ तस्मिन् सर्वे शमकं सादयाथः ॥२॥
वर्षे वनुष्वपि गच्छ देवांसु ततो धूमं पर्ये उत् पातयासि ।
विश्वस्यन्ना विश्वकर्मा स्वर्गस् सखोनिर लोकम् उप याग्य एतम् ॥३॥
तन्वं स्वर्गो बहुधा वि ज्ञे यथा विद् आत्मन् अन्यवर्णाम् ।
अपजित् कृष्णां दशतीं पुनानो या लोहिनी तां ते अग्नी जुहोमि ॥४॥
प्राच्ये दिशे अग्नये ऽधिपतये ऽसिताय रक्षित्र आदित्यायेषुमत एतं परि दध्मः ।
तं नो गोपायतास्माकम् ऐतोः ।
दिष्टं नो अत्र जरसे नि नेषज् जरा मृत्यवे परि णो दधातु ।
अथा पकेन सह सं भवेम ॥५॥
रक्षिणायै विश्वे इन्द्रायाधिपतये तिरश्चिराजये रक्षित्रे वसुभ्य इषुमदभ्य एतं
[परि दध्मः ।

[तं नो गोपायतास्माकम् ऐतोः ।

[दिष्टं नो अत्र जरसे नि नेषज् जरा मृत्यवे परि णो दधातु ।

[अथा पकेन सह सं भवेम] ॥६॥

प्रतीच्ये दिशे वरुणायाधिपतये पूषाकवे रक्षित्रे मित्रायेषुमत एतं [परि दध्मः ।

[तं नो गोपायतास्माकम् ऐतोः ।

[दिष्टं नो अत्र जरसे नि नेषज् जरा मृत्यवे परि णो दधातु ।

[अथा पकेन सह सं भवेम] ॥७॥

उदीच्ये दिशे सोमायाधिपतये स्वजाय रक्षित्रे वातायेषुमत एतं [परि दध्मः ।

[तं नो गोपायतास्माकम् ऐतोः ।

[दिष्टं नो अत्र जरसे नि नेषज् जरा मृत्यवे परि णो दधातु ।

[अथा पकेन सह सं भवेम] ॥८॥

भुवायै दिशे विष्णवे ऽधिपतये कुरुमायग्रीवाय रक्षित्रे वीरुभ्य इषुमदभ्य
एतं [परि दध्मः ।

[तं नो गोपायतास्माकम् ऐतोः ।

[दिष्टं नो अत्र जरसे नि नेषज् जरा मृत्यवे परि णो दधातु ।

[अथा पकेन सह सं भवेम] ॥९॥

ऊर्ध्वायै दिशे बृहस्पतये ऽधिपतये हिरायाय रक्षित्रे अशानिभ्य इषुमतीभ्य
एतं परि दध्मः ।

तं नो गोपायतास्माकम् ऐतोः ।

दिष्टं नो [अ]त्र जरसे नि नेषज् जरा मृत्यवे परि णो दधातु ।

अथा पकेन सह सं भवेम ॥१०॥ ॥का०६॥ ॥अनु०८॥

इत्यथर्ववेदे वैष्णवसंहितायां सप्तदशः काण्डस् समाप्तः ॥

...अन ००

तम् ० विदुर् निबो नि बो ० ० ० ० ०

...रषट् ०

...बभूव अनग्रात्...

वे ० धापयेत् । आमोतं...

...संवसानसु...सादयातः

..पातयामि

...एकम्

तज्जस् ० ० ० चकिरे ० विराज् मन्त्रं स्वर्णा

अपाजहिदु ० दशती पुमानो...

...रक्षत्रे आदित्यानुमतं वेतम् ० दध्म

तम् ० गोषावन्तास्माकम् एतोर्

मृष्टं नो त्व ० । न एवतः ० ० ० ० ०

रक्षिणावा दिशे इन्द्रायेधिपतये तिरसराजे

[स्वक्षत्रे ० इषुमभ्य ०

प्रतीची...प्रजाकवे रक्षत्रे मित्राणुमतं वेतम्

...रक्षत्रे वातानुमतं वेतम्

...कुरुमायग्रीवा रक्षत्रे ० इषुमभ्ये

...रक्षत्रे अशानिभ्य ०

० ० दध्म

...गोषावन्तास्माकम् एतो

मृष्टं...न नेषत् ० मृत्यवे ० ० इषाम् ०

० ० ० ० भवेन । तेन मक्षणा तेन दध्मता

तवातिरसा भुवास् सिद्ध ॥ ॥ भो अथा

पकेन सह सम्भवेम ॥

इत्यथर्ववेदिके वैष्णवसंहितायां सप्तदशकाण्डस्य ॥

श्री १४.१.१-११

१८.१

सत्येनोचमिता भूमिस् सूर्येणोचमिता यौः ।
 कतेनादित्यास् तिष्ठन्ति विविं सौमो अधि भितः ॥१॥
 सौमिनादित्या बलिनस् सौमिन पृथिवी मही ।
 अधो नक्षत्राणाम् एषाम् उपस्थे सौम आहितः ॥२॥
 सौमं मन्यते पपिबान् यत् संपिबन्त्य ओषधिम् ।
 सौमं यं ब्रह्माणो विदुर् न तस्याह्नाति पार्थिवः ॥३॥
 [यत् त्वा सौम प्रपिबन्ति तत् आ ज्यायसे पुनः ।
 [वायुस् सौमस्य रक्षितां समानां मांस आकृतिः ॥४॥]
 आच्छिद्यानैर् गुपितो बहिर्तेस् सौम रक्षितः ।
 प्राण्याम् इह कृण्वन् तिष्ठसि न ते ज्ञेयति पार्थिवः ॥५॥
 चिसिद् आ उपबर्हणं चक्षुर आवद् ? अभ्यङ्गनम् ।
 द्यौर् भूमिः कोश आसीद् यद् अयात् सूर्यो पतिम् ॥६॥
 रैभ्य आसीद् अनुर्वेयी नाराशंसी न्योचनी ।
 सूर्याया भद्रम् इह वासो गाथयेत् परिष्कृता ॥७॥
 स्तोमा आसन् परिषयः कुरीरं छन्द ओपशः ।
 सूर्याया अभिना वराभिर आसीत् पुरोगवः ॥८॥
 सौमो बधूयुर् अभवद् अभिनास्ताम् उभा वरा ।
 सूर्यो यत् पर्ये शंसन्ती मनसा सविताद्वात् ॥९॥
 मनो अस्या अन आसीद् द्यौर् आसीद् उत उर्विः ।
 शुक्राद् अनङ्गाद्वा आस्तां यद् अयात् सूर्यो पतिम् ॥१०॥
 कफसामाभ्याम् उपहितो गावौ ते सामनाद् येताम् ।
 भोजे ते चक्रे आस्तां विविं पण्याश् चराचरः ॥११॥ ॥का१॥

१८.२

शुची ते चक्रे यास्या न्यानीं अक्ष आहतः ।
 अनो मनस्मयं सूर्योरोहत् प्रयती पतिम् ॥१॥
 सूर्याया बहत्तुः प्राणात् सविता यम् अवास्तुजत् ।
 मचास्तु हव्यन्ते गावश्चक्रास्त्रुणीषु वि बहते ? ॥२॥
 यद् अभिना पृच्छमानाद् अयातं त्रिचक्रेण बहत्तुं सूर्यायाः ।
 कैकं चक्रे वाम् आसीत् कं देहाय तस्थुः ॥३॥
 यद् अयातं शुभस् पती बरेयं सूर्याम् उप ।
 विह्वे देवा अनु तद् वाम् अजानन् पुनः पितराद् अनुजीत पूषा ॥४॥
 द्वे ते चक्रे सूर्ये ब्रह्माण क्रतुधा विदुः ।
 अर्धैकं चक्रे यद् शुद्धा तद् अजातय इह विदुः ॥५॥

अवास्तुजं सिक्वते । भो नमो गन्ध्याय । भो
 नमो अजातयगव्ये । भो नमस् त्रिचक्रमाय । भो

• • पापिबान् • संपिबन्त्य •

...तस्याह्नाति तांविवा

विधानैर् गुपितो बहिर्तेस् सौम रक्षितः

• • • अ ते नहति •

• वावोपबर्हणे • • अभ्यङ्गनं

• • कोश आसीद्...

• • मिह वासो गाथयेत् परिष्कृतः

...कुरीरं उपशः

• • वराभिर • •

...वरा

...दवात्

• • अन आसीद्...

• • अस्ताम् • • द्यौर् •

अजातयगव्यं उपहितो • • साक्षाद् येताम्

भोजं ति • आस्तां • पण्याश् चराचरः ॥१॥

• • चक्रे • • अर्ध •

.. प्रयति पतिम् •

• बहत्तुः प्राणात् • • अवास्तुजत्

अवास्तु हव्यन्ते • • वि बहते

...तस्थुः

यद् • • बरेयं • •

...अजानन्...

...द्वे चक्रे • •

...अर्धैकं • • विदुः

श्री १४.१.१२

श्री १३

श्री १४

श्री १५

श्री १६

श्री ५८

प्र त्वा मुञ्चामि बन्धनस्य पाशाद् येन त्वावध्नात् सविता सुशोभाः ।

श्री १०

उदं कोकं सुगम् भव पन्थां कुजोमि तुभ्यं सहपत्न्यै वधु ॥९॥

अथैमं यजामहे सुगन्धिं पतिर्वेदनम् ।

श्री १८

उवाचकम् इव बन्धनात् प्रेतो मुञ्चामि मामुतः ॥१०॥

प्रेतो मुञ्चति मामुतस् सुवन्धाम् अमुतस् करत् ।

श्री २०

यथेयम् इन्द्र मीढुस् सुपुत्रा सुमेगासति ॥८॥

भगस् त्वेतो नयतु [इस्त]पुष्पाभिना त्वा प्र बहतां रथेन ।

श्री २१

गृहान् गच्छ गृहपती यथासो बहिनी त्वं विदधम् आ वदासि ॥९॥

इह प्रियं प्रजाये ते सन्मं ऋभ्यताम् अस्मिन् गृहे गार्हपत्याय जायहि ।

पना पत्या तन्व सै स्पृहास्वाधा विर्विद विदधम् आ वदासि ॥१०॥ ॥का१॥

श्री १४.१.२२-२२

१८.३

इहैव स्तं मा वि योहं वीर्यम् आयुर् व्य अयुतम् ।

कीडन्तो पुनैर् नप्यभिर् मोह[मा]नो स्वे गृहे ॥१॥

श्री परि जातो अथव

पूर्वापरं करतो माययेतो शिशू कीडन्तो परि जातो अभ्वरम् ।

विद्वान्म्य अन्यो भुवना विषह क्रतूर् अन्यो विदधज् जायते पुनः ॥२॥

नवो-नवो भवति जायमानो ऽहं केतुर् उवसाम् एतय अमम् ।

मार्गं देवेभ्यो वि दधात्य आयन् प्र वन्द्रेमास् तिरते वीर्यम् आयुः ॥३॥

परा देहि शामुख्यं ब्रह्मभ्यो वि भजा वधु ।

कृत्यैवा पश्यती भूत्वा जाया विशते पतिम् ॥४॥

नीललोहितं भवति कृत्यासकिर् ए अजयते ।

एधन्ते मस्या ज्ञातयः पतिर् बन्धेषु बध्यते ॥५॥

अभीरा तनूद् भवति कशती पापयामुया ।

श्री पतिर् वधु वधो वाससः

पतिर् यद् अकृच्छ बन्धो वाससस् स्वम् अङ्गम् अभ्युर्णुते ॥६॥

आशासनं विहासनम् अथो अधिविकर्तनम् ।

सूर्यायाः पश्य कृपाणि तानि ब्रह्मोत् शुम्भति ॥७॥

गृहम् एतत् कटुकम् एतत् अपाह्वद् विषबन् नैतद् अस्तवे ।

सूर्यो यो ब्रह्मा वेद स इव वाधूयम् अहति ॥८॥

स वै तत् स्योनो हरति ब्रह्मा वासस् सुमङ्गलम् ।

प्रायश्चित्तं यो [अ]भ्येति येन जाया न रिप्यति ॥९॥

युवं भगं सं भरथस् समुद्रम् ऋतं वदन्ताद् ऋतोयेन ।

ब्रह्मजस् पते पतिम् अस्यै रोचयामुं वाक् शुम्भलो वदतु वाचम् एताम् ॥१०॥

॥का१॥

श्री कतोवेदु

श्री सनको

श्री १४.१.२२

१८.४

इहैव असाथ न परो गमाथेमं गावः प्रजया वर्धयाथ ।

• • • मुञ्चामि बन्धनस्य... सुशोभः

• • • १० • • • सहपत्नी वधुः

अस्मिन् यजामहे • पतिर्वेदनम्

उवाचकम् • बन्धनात् प्रेतो मुञ्च मामुतः

• मुञ्चत • सुवन्धाम् • •

यथेयम् • मीढुस् सुपुत्रा •

... पुष्पाभिना • • बहतां रथेन

... वदासि...

• भिषं प्रजाया... गार्हपत्याय जायहि

• परा तन्वो सं स्पृहास्वाधाय विर्विद विदधम् आ वदासि • • •

[वदासि ॥१॥]

• • • वि योहं...

... नप्यभिर्...

... शिशू • परि जातो अभ्वरम्

विद्वान्म्यभ्यो भुवना • क्रतूर् अन्यो • जायते

[पुनः]

... प्र वन्द्रेमास् तिरते • •

• देहि शामुख्यं ब्रह्मभ्यो...

कृत्यैवा...

नीललोहितं भवति... अभ्यते

• • ज्ञातयः...

अभीरा...

पतिर् व अकृच्छ बन्धो... अभ्युर्णुते

आशासनं विहासनम्...

• पश्य... ब्रह्मोत् शुम्भति

• • कटुकम् • अपाह्वद् विषबन् नैतद् अस्तवे

... वेद • • वधूयम् अहति

• • तं • • ब्रह्मा • सुमङ्गलम्

... नाथा • रिप्यति

• • • भरथस् समुद्रम् • वदन्ताद् ऋतोयेन

... ॥१॥]

अहैव असाथ • • गमाथेमं...

श्री १३

श्री १४

श्री १५ महानम्या

श्री १५

श्री १७

श्री १८

श्री १९

श्री ४०

श्री ४१

श्री १४.१.४४

श्री ४५

श्री ४६

श्री ४७ स्योनं ध्रुवं प्रजायै धारयामि

श्री ४९

श्री ५०

श्री ४८

श्री ५१

श्री ५२

श्री ५३

श्री नास्ति

शुभं यतीर उक्षियात् सोमवर्चसो विद्ये देवाः कन् इह वो मनांसि ॥१॥

इमं गावः प्रजया सं विशाश्वम् अयं देवानां न मिनाति भागम् ।

अस्मै च पूषा मरुतश्च च सर्वे अस्मै वो धाता सविता सुवाति ॥२॥

अनुक्षरा ऋजवस् सन्तु पन्थानो येभिसु संखायो यन्ति नो वरेयम् ।

सं भगेन संम् अयम्णां स धाता सुजतु वर्चसा नः ॥३॥

येन महानम्या जघनम् अदिवा येन वा सुरा ।

येनाक्षा [अ]भ्यविद्यन्त तेनेमां वर्चसावतम् ॥४॥

यद् वर्चो अक्षेषु सुरायां च यद् आहितम् ।

यद् गोष्प अश्विना वर्चसु तेनेमां वर्चसावतम् ॥५॥

यो [अ]निध्नो दीदायाप्स्व अन्तरं यं विप्रास ईडते अध्वरेषु ।

भपां नपान् मधुमतीर् अपो वा याभिर इन्द्रो वाबुधे वीर्यावा[न] ॥६॥

इदम् अहं रुशन्तं प्राप्तं तनूवृषिम् अपि नुदामि ।

यथ शिवो भद्रो रोजनसु तेन त्यम् अपि नुदामि ॥७॥

आस्ये हरन्तु स्नपनीर् ब्राह्मणा [अ]वीरभीर् उद् अजन्त आपः ।

अयम्णो [अ]ग्निं पर्य पति क्षिप्रं प्रतीक्षन्ते इवशुरा देवरश् च ॥८॥

शौ ते हिरण्यं शम् उ सस्व आपश्च शौ ते मेथिर् भवति शौ युगस्य ? तर्ष ? ।

शौ त आपश्च शतपवित्रा भवन्तु शौ पत्या तम्बं सै स्पृशस्व ॥९॥

यथा सिन्धुर् नदीनां साम्राज्यं सुषुवे वृषा ।

पथा त्वं साम्राज्यं पथि पत्युर् अस्तं परेत्य ॥१०॥ ॥का०॥

१८.५

साम्राज्यं पथि इवशुरेषु साम्राज्यं उत इवधुवाम् ।

ननान्तुस् साम्राज्यं पथि साम्राज्यं उत देवेषु ॥१॥

या अकृन्तन् अवयन् याथ च तस्मिन् या देवीर् अन्तौ अभितो ऽवदन्त ।

तासु त्वा जरसे सं व्ययन्त्य आयुष्मतीं परि धत्स्व वासः ॥२॥

जीवं रुदन्ति वि नयन्त्य अध्वरं वीर्याम् अनु प्रसिति वीधियुर् नरः ।

वामं पितृभ्यो य इदं समीरिरे मयः पतिभ्यो जनये परिष्वजे ॥३॥

ध्रुवं स्योनं प्रजायते धारयाम[सु ते अ]श्मनं देव्याः पृथिव्या उपस्थे ।

तम् आ रोहानुमाया सुवीरा वीर्यं त आयुश्च सविता कुणोतु ॥४॥

देवसु ते सविता हस्तं शुक्लात् सोमो राजा सुप्रजसं कुणोतु ।

अग्निसु सुभगां जातवेदाः पत्ये पत्नीं जरदहि कुणोतु ॥५॥

शुक्लामि ते सौभगत्वाय हस्तं मया पत्या जरदहि यथासुः ।

भंगो अयमां सविता पुरग्निर् मङ्गं त्वापुर् गाईपत्याय देवाः ॥६॥

येनाग्निर् अस्या भूम्या हस्तं जग्राह दक्षिणम् ।

तेन शुक्लामि ते हस्तं मा व्यधिष्टा मया सह ॥७॥

धाता ते हस्तम् अग्रहीत् सविता ते हस्तम् अग्रहीत् ।

भगसु ते हस्तम् अग्रहीत् अयमा ते हस्तम् अग्रहीत् ।

पत्नी त्वम् असि धर्मैर्गृहपतिसु तव ॥८॥

ममेय[म् अ]स्तु पोष्ठा मङ्गं त्वावाद् गृहस्पतिः ।

मया पत्या प्रजावति सै जीव शरदश्च शतम् ॥९॥

त्वष्टा वासो व्य अवधात् सुमे कं गृहस्पतेः प्रशिषा कवीनाम् ।

तेनेमां नारीं सविता भगश्च च सूर्याम् इव परि धत्तां प्रजया ॥१०॥ ॥का०॥

१८.६

भुवस् ? त्वा प्रोर्णुवन्तु वर्चसा भगेन ज्योतिष्मतीं प्रति मुञ्च प्रवृषुः ? ।

उवा इव सूर्यस्य संवत्सि ॥१॥

* यती दुस्वात्...किन् * व * *

... इमं * इ मनांसि *

* व ... दाता *

अनुक्षरा ऋजवस् सन्तु त्वा ये नो येभिसु...

... अयम्णां ...

वन् मानसा जघनम् ...

येनाक्षा * तेनेमां *

वद * हेतु ...

वद ...

यदम् ... तनूवृषिम् अपि *

... त्याम् *

आभी * स्न[?]पनं ब्रह्मणा * उद् *

अयंको ... मदीक्षन्ते * वीवरश् *

शौ... शौ... मेथिर् * सौ युक्तश्च तद्वतः

* तावश्च शतं * सै * * * सिप्रसस्व

... साम्राज्यं * इकाद्

पथा तं साराजी वि पश्यत् अस्तं * ॥४॥

सिरी * * संराज वस् *

जनास्तु संराजेभि संराजम् उद तेवृषा

वा कर्त्त नवं वस् ... ददन्तः

जीवो ...

... समेरिरे ... जनवः *

... पथिभ्याम् *

... दीवं त्वायुस् *

... वत्सा *

... धासः

... पुरग्निर् मङ्गं त्वापुर् * देवाः

... रक्षणम्

* * प्रजावती * वीर...

... सुमे ...

* नारी ... प्रजायै ॥५॥

* वव * सन्वृषी

श्री ५४

इन्द्राग्नी यावापृथिवी य[म५] पूषा मित्रावरुणा भगो अभिनोमा ।

श्री ५५

बृहस्पतिर मरुतो ब्रह्म सोम इमां नारीं प्रजया वर्धयन्तु ॥२॥

श्री ५६

बृहस्पतिस् स प्रथमस् सूर्याया[भू] शीर्षे केशां भकस्ययत् ।

श्री ५७

तेनेमाम् अभिनो नारीं पत्ये सं शोभयामसि ॥३॥

श्री ५८

इदं तद् रूपं यद् अवस्त योषा जायां जिज्ञासे मनसा चरन्तीम् ।

श्री ५९

ताम् भन्व अर्तिष्ये सखिमिद नवग्वे५ क इमं विद्वान् वि चर्तत पाशाम् ॥४॥

श्री ६०

अहं वि ध्यामि मयि रूपम् अस्या वेदद् इत् पश्यन् मनस५ कुलायम् ।

श्री नास्ति

न स्तेयम् अग्नि मनसोद् अनुच्ये स्वयं अध्वानो वरुणस्य पाशाम् ॥५॥

श्री ६१

इमं वि ध्यामि वरुणस्य पाशं तेन त्वावभ्रात् सविता सुशेवाः ।

श्री ६२

ऋतस्य योनौ सुकृतस्य लोकं स्योनं ते अस्तु सहपत्ये वधु ॥६॥

श्री ६३

उत् यच्छुध्वम् अप रक्षो इनाथेमां नारीं सुकृते वधात ।

श्री ६४

धाता विपश्चित् पतिम् अस्यै विवेद भगो राजा पुर एतु प्रजा[न]न् ॥७॥

भगस् ततश्च चतुर५ पद्मो भगस् ततश्च चत्वार्य५ उपलामि ।

त्वष्टा पिपेय मध्यतो [भु] वर्धान् सा नो [म]स्तु सुमङ्गली ॥८॥

येनाज्येन हविषा प्रजायै च वरेण्यम् ।

पशुभ्यश्च चक्षुषे च कंसम् अज्यं सम् इधीमहि ॥९॥

सुकिशुकं बहत्तु विष्टवरुणं हिरण्यवर्णं सुवृत्तं सुचक्रम् ।

आ रोह सूर्ये सुकृतस्य लोकं स्योनं पतिभ्यो बहत्तु कणु त्वम् ॥१०॥

मा हिसिद्धं कुमार्ये स्थूणे देवकृते पथि ।

शालाया देव्या द्वारं स्योनं कृन्मो वधूपथम् ॥११॥

ब्रह्मापरं युज्यतां ब्रह्म पूर्वं ब्रह्मान्ततो मध्यतो ब्रह्म सर्वतः ।

अनन्याधां देवपुरां प्रपद्य शिवा स्योना पतिलोके वि राज ॥१२॥ ॥का० १॥

॥ अनु० १ ॥

१८.७

श्री १४.२.१

तुभ्यम् अग्ने पर्यं भवहन् सूर्यो बहत्तुना सह ।

स न५ पतिभ्यो जायां दा अग्ने प्रजया सह ॥१॥

श्री २

पुन५ पक्षीम् अग्निर् अवाद् आयुषा सह वर्चसा ।

श्री ३

दीर्घीयुर अस्या य५ पतिर जीवातु शरदश् शतम् ॥२॥

श्री ४

सोमस्य जायां प्रथमं गन्धर्वस्य ते अपर पतिः ।

तृतीयो अग्निश्च टे पतिस् तुरीयस् ते मनुष्यजाः ॥३॥

श्री ५

सोमो बहद् गन्धर्वाय गन्धर्वो व[र]द् अग्नये ।

रयिं च पुत्रींश्च कादाद् अग्निर् मङ्गम् अथो इमाम् ॥४॥

श्री ६

आ वाम् भगन् सुमतिर् वाजिनीवस् न्य अहिना हस्तु कामा भरंसत ।

अभूतं गोषा मिथुना शुभस् पती प्रिया अर्यम्णो दुर्यो अशीमहि ॥५॥

श्री ७

सा मन्त्रसामा मनसा शिवेन रयिं अहि सर्वधीरं वचस्यम् ।

सुगं तीर्थे सुप्रमाणं शुभस् पती स्थाणुं पथिद्वाम् अप दुर्मतिं हतम् ॥६॥

श्री नास्ति

अप रक्षांस्य अप दुर्मतिं हतं शुभस् पती वातो अर्यातो ? अस्मात् ।

पुरोगवो अजयं रक्षांस्य अग्ने केत्रात् ? पूर्वो वि मृधो नुदस्व ॥७॥

श्री ८

या ओषधयो या भयो यानि केत्राणि या वना ।

तास् त्वा वधु प्रजावर्ती पत्ये रक्षन्तु रक्षसः ॥८॥

श्री ९ इमं पन्थाम् अवज्ञाम

; य इमं पन्थाम् भगात् ? सुगं स्वस्तिवाहनम् ।

यम वीरो न रिष्यत् अन्त्येषां विन्दते वधु ॥९॥

श्री १०

इदं सु मे नरश्च शृणुत यथाशिषा वपती वामम् अस्तुतः ।

... अहिनोमाः

... सोमन् • नार्य ...

... केशां •

• • नार्य पत्या मे ? सोर्वधामसि

इमं • • • अयम • • • जहासे • चरन्तीम्

• अकृतिष्ये सगमि नविग्वे५ ...

• • • • • वेदुरक पश्यं मनसिद् •

अन • अग्नि... अष्टानो • •

इमां... सुशेवाः

... सुकृतस्य • स्योनन्ते स्तु सह पानी वधु

• वत्सवध्वम् • रक्षं इनाथे इमां नार्य • तदावः

• विष्टवरु • अस्वे... पुरं...

... अ५ वधानि

• विष्टव • वरमां...

सुकिशुकं...

मां सिद्धं कुमार्यो...

... कृन्मो •

• युज्यतां...

अनास्थायां... स्योना५... ॥६॥

इत्यष्टादशकाण्डे प्रथमो मुवाकः ॥

भी • • • अवहन्...

पु नः • जायन् • अग्ने...

... अयषा • •

• अस्या...

... प्रथमं गन्धर्वस्य...

... मनुष्यजाः

... गन्धर्वो • अग्नये

... पुत्रींश्च... वमम्

... कामो अवसत

सुभूतं...

• सुप्रसामा • • रहि...

• • सप्रमाणं...

• • • केचन...

... नावो...

ते • मधु • पत्ये ..

... अगत् स्वर्ग •

... विन्दते विन्दते (विष्टवम्) •

इद • वे नर ? शृणुत यथाशिषा • • •

ये गन्धर्वा [अ]प्सरसश्च च देवीरप्यु वानस्पत्येषु ये ऽधि तस्थुः ।
स्योनास् ते अस्यै वध्वै भवन्तु मा हिंसिषुरवहतुम् उह्यमानम् ॥१०॥ ॥का० १॥

१८.८

ये वध्वश्च अन्त्रं बहत्तुं यस्मा यन्तु जनो भन्तु ।

पुनस् तान् यज्ञिया देवा नयन्तु यत आगताः ॥१॥

मां विदन् पर्यायणो ? यं आसीदन्ति वैपती ।

सुगेन दुर्गेम् अतीताम् अप्र ज्ञास्व अरातयः ॥२॥

सं काशयामि बहत्तुं प्रक्षणा गृहेर अघोरेण चक्षुषा मैत्रेण ।

पर्याणञ्च विष्वक्पुं यद् अस्ति स्योनं पतिभ्यस् सविता कृणोतु तत् ॥३॥

शिवा नारीयम् अस्तम् आगन् इमं धाता लोकम् अस्यै विवेद् ।

ताम् अर्यमा भगो अभिनोमा प्रजाप्रतिः प्रजया वर्धयन्तु ॥४॥

आत्मन्वत्य उर्वरा नारीयम् आगन् यस्यां नरो वपत बीजम् अस्याम् ।

सा च प्रजा जनयत् वक्षणाभ्यो विभ्रती दुग्धम् अणवदूर्ध्वेन्द्रः ?

[प्रति तिष्ठ विराट् अलि विष्णुर् इवेह सरस्वति ।

[सिनीवाल्लि] प्र जायता भगस्य सुमताश्च असत् ॥६॥

उद् वातीद् ? ऊर्मिर्न शस्ये हन्स् आपो योक्त्राणि मुञ्चन्तु ।

मा दुष्कृतौ ध्येनसाश्च अफ्याश्च अशुनम् भारताम् ॥७॥

अघोरचक्षुर अंतिष्ठन् पथि स्योना शर्मा सुशोभा सुयमा गृहेषु ।

प्रजावती वीरसूर देवकामेयम् अग्निं गार्हपत्यं सपर्य ॥८॥

अद्विष्टम् अंतिष्ठन् पथि स्योना पशुभ्यस् सुमना सुवीरा ।

वीरसूर देवकामा सं त्वयैधिषीमहि सुमनस्यमाना ॥९॥

उत्तिष्ठेत् ? किम् इच्छन्तीदम् आगा अहं त्वेह अभिभूस् स्वाद् गृहात् ।

शस्यैषी निर्व्रते याजगन्धोत्तिष्ठाराते प्र पत मेह रंस्थाः ॥१०॥ ॥का० १॥

१८.९

यदा गार्हपत्यम् असपर्यैत् पूर्वम् अग्निं वधूर इयम् ।

अधा सरस्वत्यै नारि पितृभ्यश्च च नमस् कुरु ॥१॥

शर्म वमैतद् आ हरास्यै नार्या उपस्तरे ।

सिनीवाल्लि प्र जायता भगस्य सुमताश्च असत् ॥२॥

उप स्तुणीहि वस्वजम् अग्निं चर्मणि रोहिते ।

तत्रोपविश्य सुप्रजा इमम् अग्निं सपर्यतु ॥३॥

[यं] वस्वजं न्यस्य[थ] कर्म चोपस्तुणीयम् ।

तद् आ रोहतु सुप्रजा या कन्या विन्दते पतिम् ॥४॥

आ रोह चर्मोपसीदाग्निम् पथि देवो हन्तु रक्षांसि सर्वा ।

सुमङ्गस्य उप सीदेष्वग्निं संपत्नीं प्रति भूषेह देवान् ॥५॥

प्र जायता मातुर् अस्या उपस्थान् नानाकपा पशवो जायमानाः ।

इह प्रजा संजना ? पत्ये ऽस्मै सुज्यैष्यो भवतु ते पुत्र पथः ॥६॥

सुमङ्गली प्रतरणी गृहाणा सुशोभा पत्ये अशुराय शत्रुः ।

स्योना इवध्वै प्र गृहान् विशेषान् प्रजावती जरद्विह यथासत् ॥७॥

सुमङ्गलीह इयं वधूर इमां समेत पश्यत ।

सौभाग्यम् अस्यै वस्वा सौभाग्येन परेतना ॥८॥

या बुद्धावो युवतयो याश्च चेह जरतीर अपि ।

वधो अस्यां संदस्वायाथास्तं वि परेतन ॥९॥

वक्त्रप्रस्तरर्न वद्धं विभ्रा कपाणि विभ्रतम् ।

आरोह[त] सूर्या सावित्री बृहते सौभाग्यं कम् ॥१०॥ ॥का० १॥

... एष वानस्पतिश्च भवा वि *

* भी * वध्वी ... ॥ १ ॥

... वध्वम् ...

पुनस् ...

... यं आसीदन्ति *

* दुर्गे पीतहिताम् * * *

* * वस्त्रिभ्यस् स्त्र्योर्न ...

* नावैन् अशुनम् आगन् ...

... अभिनोमाः ... [वपन्त * अस्याः

म ? ता न्व ? त्व वे ? रा नावैन् आगं * *

इहा * * जनयाद् ...

* * जयतां ...

* * ऊर्म्यं ध्येमे * * योमाणि मुञ्चतु

मु दुष्कृतौ ध्येनसाश्चो ह्यनम् *

... संजनां सधेवां ...

प्रजावती वीरसूर देवकामेयम् * गार्हपत्यं सपर्यै

अद्विष्टम् पतिरभ्य * स्त्र्योर्न पशुभ्यस्

वीरसूर * स्त्र्योर्न त्वेधिषीमहि * [सुमनम् सुवीरः

उत्तिष्ठेत् * इच्छन्तीदम् * इन् त्वेह * स्वाद् गृहात्

अशुष्यैषी निर्व्रते... मंसि रंस्था ॥२॥

* गार्हपर्याम् असिपर्वैश्च ...

... पितृभ्यश्च ...

... वपस्त्रिरे

* स्तुणीह ... रोहिते

* * इमं न्ये * *

... गोपस्तुणीयिनः

... देव * * *

... देवान्

* * मातु कस्या दुस्त्र्या ...

* प्रजा ... सुज्येष्ठो ...

... सन्धुम्

* स्वशुषी * * विशेषां ...

समङ्गलीह * * इमी ...

सौभाग्यम् अस्यै ...

* बुद्धावो * यश्च * जरतिर *

... सन्मत्वायाथास्तं च *

... बृहती * * ॥२॥

१८.१०

श्री १४.२.११

श्री १२

श्री १३ च १०.८५.२१

श्री १४

श्री १५

श्री १६

श्री १७

श्री १८

श्री ४०

श्री १८

श्री १९

आ रोह तस्य सुमनस्यमानेह प्रजां जनय पत्ये अस्मै ।
 इन्द्राणीव सुता बुध्यमाना ज्योतिरग्रा उवसः प्रति जागरः ॥१॥
 देवा अग्रे न्य अपद्यन्त पत्नी[स] सं व अस्पृशन्त तम्बस् तनूभिः ।
 सूर्येव नारि विह्वरूपा महित्वा प्रजावती पत्या सं भवासि ॥२॥
 उद् ईर्ष्यातः पतिवती ह्य एषा विह्वयसुं नमसा गीर्भिर् ईडे ।
 जामिम् इच्छ पितृवद् न्यकां स ते भागो जनुषा तस्य विद्धि ॥३॥
 या [अ]त्सरसस् सधमाव् मवम् अन्तरा हविर्धानं सूर्ये च ।
 तास् ते जनित्रम् अभि ताः परेहि नमस् ते गन्धर्वतुना कृणोमि ॥४॥
 नमो गन्धर्वस्य मनसे ! नमो भामाय चक्षुषे च कृणमः ।
 विश्वावसां नमो ब्रह्मणा ते कृणोम्य अभि जाया अत्सरसः परेहि ॥५॥
 राया वयं सुमनस[स] स्यामोद् इतो गन्धर्वम् आवीकृताम् ।
 अगन् स देवः परमं सधस्थम् अगन्म वयं ? प्रनिरन्त आयुः ॥६॥
 सं पितराव् अतिव्ये सृजेथां पिता माता च रेतसो भवाथः ।
 वर इव योषाम् अधि रोहयेनां प्रजां कृण्वाथाम् इह मोदमानौ ॥७॥
 आ वां प्रजां जनयतु प्रजापतिर् अहोरात्राभ्यां सम् अनक्तम् अर्यमा ।
 अनुर्मङ्गलीः पतिलोकम् आ विश शं नो अस्तु द्विपदे शं चतुष्पदे ॥८॥
 तां पूषव् छिवतमाम् परयस्व यस्यां बीजं मनुष्या वपन्ति ।
 या न ऊरु उशती विश्रयाते यस्याम् उशान्तः प्रहरेम शेषः ॥९॥
 आ रोहोरुम् उप धस्व इस्तं परि प्वजस्व जायां सुमनस्यमानः ।
 प्रजां कृण्वाथाम् इह पुण्यतं रयि दीर्घं त आयुस् सयिता कृणोतु ॥१०॥

॥का०॥

१८.११

श्री १४.२.४२ च मे दसो

श्री ४१

श्री ४२

श्री ४४

श्री ४५

श्री ४६

श्री ४७ च ८.१.१२

श्री ४८

श्री निर्दहनी वा पुषावकी

श्री ४९ उपवासने

श्री ५१

श्री तत्रः स्वोन्म उप स्पृशात्

यं नो दिनि? ब्रह्ममाणं वधूयोर् [वाधूयं] वासो वध्वश च वस्त्रम् ।
 युवं ब्रह्मण इदं मन्यमानो बृहस्पते साकम् इन्द्रश्च व दक्षम् ॥१॥
 देवैर् दत्तं मनुना साकम् एतद् वाधूयं वध्वो वासो ऽस्याः ।
 यो ब्रह्मणे चिकितुषे ददाति स इद् रक्षांसि तल्प्यानि इमि ॥२॥
 स्योनाद् योनेर् अधि बुध्यमानौ इत्सामुशो महसा मोदमानौ ।
 शुभौ सुपुत्रौ सुकृतौ चराथो जीवाव् उवसो विभातीः ॥३॥
 नवं वसानम् सुभिसु सुवासा उद्गारा जीव उवसो विभातीः ।
 भाण्डात् पतत्रीवामुक्षि विह्वस्माद् एनसस् परि ॥४॥
 शुभमनी चावापृथिवी अन्तिसुप्ते महिमते ।
 आपस् सप्त स्रवन्तीस् ता नो मुञ्चन्तु अंहसः ॥५॥
 सूर्यायै देवेभ्यो मित्राय वरुणाय च ।
 ये भूतस्य प्रचेतसस् तेभ्यो ऽहम् अकरं नमः ॥६॥
 यद् अन्ते चिद् अभिभिषः पुरा जनुभ्य आतुदः ।
 संधाता संधि मघवा पुरोवसु[र्] निष्कर्ता विद्वतं पुनः ॥७॥
 अपास्मत् तम उच्छतु नीलं पिशङ्गम् उत लोहितं यत् ।
 निर्दहनी या प्रघातक्य अस्मिन् तां स्थाणाव् अध्य आ सृजामि ॥८॥
 यावतीः कृत्या पञ्चाचाने? योयन्तो राहो वरुणस्य पाशाः ।
 स्युदयो या असस्युदयश्च या अस्मिन् ता[स] स्थाणो मुञ्चामि सर्वाः ॥९॥
 ये [अ]न्ता यावती[स] सि[चो य ओ]तवो ये च तप्तवः ।
 वासो यत् पत्नीमिद् उने तम्बा स्योन्म उप स्पृशः ॥१०॥ ॥का०॥

१८.१२

श्री १४.२.५२

उशानीः कर्म्यला इमाः पितृलोकात् पतिं यतीः ।
 अथ दीप्तम् अस्मिन् त्वाहा ॥१॥

...मानेह... अने...

...ज्योतिरग्रा... पति वाकरः

देवामे न्य... अस्पृशन्ति...

...पत्ये... भवासि

...पती... एषा...

...पितृवद् न्यकां...

...पत्यम्...

...गन्धर्वतमना...

...मनसो... भासाव... कृणव

...ब्रह्मणान्... चर्वात्सरसः...

...आवीकृताम्

अगन्...

...कश्यपे सृजेता... च...

परीव बोषामा... रोहयेनां... कृण्वाथाम्...

[रोहमानो]

...उवती... उवस्त...

...दत्तव...

...पुण्यतुनो... त्वाधुम्... कृणुतु ॥४॥

वन्...

...ब्रह्मणेर्द मन्यमानो... वसाव्

...मनुना... एताद्... वध्वो...

...ये... यद्... तृप्यानि...

...इसारी...

...शुभौ... चरातो चरातो जीवा...

...सवासो दशां जीव...

...विह्वस्मा चैनसम्...

...यन्तुसुप्ते...

...इते जद् दुर्मिस्त्रुष... आरदः

सधोता...

अपास्मद् अन्तमः वरुणः...

निर्दहनि त्वं प्रघातक्य अस्मिन् ता स्थाणाव्...

...पाशाव् (एव कश्चित् जीनक-कोसो अपि)

...अवो वन् सध्वयवाव् चावधिमव्... स्तानो...

...सिद्धवो... [सर्वांम्]

...पत्नीयुतं... ॥५॥

उशतीः कर्म्यला... पितृलोकात् पतिं यतीः

अथ दीप्तम् अस्मिन् त्वाहा...

शो ५३

बृहस्पतिनावसृष्टां विद्महे देवा अधारयन् ।
वर्षो गोषु प्रविष्टं यत् तेनेमां स सृजामसि ॥२॥

शो ५४

बृहस्पतिनावसृष्टां विद्महे देवा अधारयन् ।
तेजो गोषु प्रविष्टं यत् तेनेमां स सृजामसि ॥३॥

शो ५७

बृहस्पतिनावसृष्टां विद्महे देवा अधारयन् ।
[प]यो गोषु प्रविष्टं यत् तेनेमां स सृजामसि ॥४॥

शो ५६

बृहस्पतिनावसृष्टां विद्महे देवा अधारयन् ।
यशो गोषु प्रविष्टं यत् तेनेमां स सृजामसि ॥५॥

शो ५५

बृहस्पतिनावसृष्टां विद्महे देवा अधारयन् ।
भगो गोषु प्रविष्टो यत् तेनेमां स सृजामसि ॥६॥

शो ६०

यद् असौ बुद्धिता तव विकेष्ट्य भद्रवद् बहु रोदेन कृण्वत्य् अघम् ।
अग्निष् दवा तस्माद् एनसस् सविता च प्र मुञ्चताम् ॥७॥

शो ५९

यद् अमी केशिनो जना गृहे ते समनर्तिषु रोदेन कृण्वन्तो ऽघम् ।
[अग्निष् दवा तस्माद् एनसस् सविता च प्र मुञ्चताम्] ॥८॥

शो ६१

यज् जामयो यद् युवतयो गृहे ते समनर्तिषु रोदेन कृण्वतीद् अघम् ।
[अग्निष् दवा तस्माद् एनसस् सविता च प्र मुञ्चताम्] ॥९॥

शो नास्ति

यद् अमू वंपती उभौ विवाहे अघम् आदतो रोदेन कृण्वन्ताव् अघम् ।
[अग्निष् दवा तस्माद् एनसस् सविता च प्र मुञ्चताम्] ॥१०॥ ॥का०१॥

१८.१३

शो १४.२.१२

यत् ते प्रजायां पशुषु यद् वा गृहे निष्ठितम् अघकृद्भिर् अघं कृतम् ।
अग्निष् दवा तस्माद् एनसस् सविता च प्र मुञ्चताम् ॥१॥

शो ६३

[इ]यं भारिर् उप ब्रूत पूरुषाण्य् ? आवपन्तिका ।
दीर्घायुर् अस्तु मे पतिर् षधन्तां पितरो मम ॥२॥

शो ६४

इहेमाव् इन्द्र सं नुद् चक्रवाकेव वंपती ।
प्रजावन्तो स्वस्तको दीर्घम् आयुर् व्य् अश्नुताम् ॥३॥

शो ६५

यद् आसन्ध्याम् उ[प]धानं यद् वोपवासने कृतम् ।
विवाहे कृत्यां पां चक्रुर् आस्मानि तां नि दधमसि ॥४॥

शो ६६

यद् पुष्कतं यच्च छमलं विवाहे बहूतो च यत् ।
तत् संभरस्य कश्यले मुज्महे दुरितं वयम् ॥५॥

शो संभलस्य

शो ६७

संभले मलं सादयित्वा कश्यले दुरितं वयम् ।
अभूम यज्ञियाश् शुद्धाः प्र ण आयुं वि तारिषत् ॥६॥

शो ५०

या मे प्रियतमा तनु[स्] सा मे विभाय वाससः ।
तस्यामे त्वं वनस्पते नीक्षि कृणुष्व मा वयं रिवाम ॥७॥

शो १८ कण्टकः, कटकः, कंकलः
[इति पाठाः]

कृत्रिमः कङ्कदश् चतुर्दश य एषः ।
अपास्याः केदयं मलम् अप दीर्घण्यं क्षिप्वा[त्] ॥८॥

शो ६९ वचं दधमसि

अङ्गाद्-अङ्गाद् यूयम् अस्या अप यकमं नि धत्तम ।
तन् मा प्रापत् पृथिवीं मोत देवान् दिवं मा प्रापद् उर्वं अन्तरिक्षम् ।
अपो मा प्रापन् मलम् एतद् अग्ने यमं मा प्रापत् पितृंश्च स र्वान् ॥९॥
सं त्वा नह्यामि पयसा पृथिव्यास् सं त्वा नह्यामि पयसोवधीनाम् ।
सं त्वा नह्यामि प्रजया भनेन सा संनद्धा सनुहि वाजम् एमम् ॥१०॥ ॥का०७॥

शो ७०

१८.१४

शो १४.२.७१

अमो ऽहम् अस्मि सा त्वं घौर अहं पृथिवी त्वं ममो ऽहम् अस्मि वाक् त्वम् ।
ताव् इह सं भवाव प्रजाम् भा जनयावहे ॥१॥

बृहस्पतिनावसृष्टां * अधारयीम्

... सं सृजामसि

... अधारयीम्

... सं सृजामसि

... अधारयीम्

यो * प्रविष्टो ..

... अधारयीम्

... सं सृजा°

... अधारयीम्

... सं सृजा°

वशातो * * विकेष्ट्य् अत्रयत् * रोदेन कृण्वत्य् *

* वाट...

वदसी (उपरि वशाती) * * * * समनृत्वेषु

[* कृण्वतीर् *

... समनृत्वेषु * कृण्वतो *

* अम् * उभे ... कृणुताम् * ॥९॥

... निष्ठितम् * * *

पहमाव् ...

* आसन्ध्या...

... तं * *

... विविवाहे बहूतो * *

[सादयित्वा कश्यले दुरितं वयम्

सम्भले * * * * युज्महे दुरितं वयम् । सम्भले मलं

अभूमि यज्ञियाश् * प्राणांशो वि तारिषत्

... विभाय *

... नीर्व... वशाम

* * * * वेप

अपास्याद् केदं * उप * *

* वोचन् * उप...

* * * * * इमं मां पापन् चर्यान्तरिक्षम्

* * प्राणं बलम् ओदत् * निर्मे...

* त्वं वाह्यामि ... पयसोवधीनाम्

... वाजम् *

... मम् * * त्वम्

... वरी

श्री ७२

श्री ७३

श्री ७४

श्री ७५

श्री ७.७८.१.१

श्री १४.२.२७

श्री १३.१.१-२०

अ[नि]यन्ति नाव् अग्रव* पुत्रि[य]न्तु सुदानवः ।
 अरिष्टासस् सचेमहि बृहते वाजसातये ॥२॥
 ये पितरो वधूदशा इमं बहनुम् आगमन् ।
 ते भस्यै वध्वै संपत्त्यै प्रजावधू उर्म यच्छन्तु ॥३॥
 येवं पूर्वागन् रशनायमाना प्रजाम् भस्यै व्रविणं वेह धस्वा ।
 तां बहन्त्व अगतस्याभि पन्थां विराड् इयं सुप्रजा अत्स् अजैवीत् ॥४॥
 प्र बुध्यस्व सुवक्षा बुध्यमाना वीर्घायुत्वाय शतशारवाय ।
 गृहान् प्रेहि सुमनस्यमाना वीर्वे त आयुस् सविता कुपोतु ॥५॥
 वि ते मुञ्चामि रशनां वि रश्मीन् [वि] योक्त्राणि परिचर्तनानि च ।
 अरिष्टास्मिन् ज्योतिषि शिवा गृहपतौ भव ॥६॥
 स्योना भव स्वशुरेभ्यस् स्योना पत्ये गृहेभ्यः ।
 स्योनास्यै सर्वस्यै विशे स्योनापत्यायैषा भव ॥७॥ ॥का० ८॥ ॥धनु० २॥

१८.१५

उद् एहि वाजिन् यो [अ]प्स्व अन्तर इवं राष्ट्रं प्र विशा सुनुतावत् ।
 यो रोहितो विश्वम् इवं जजान स त्वा राष्ट्राय सुभृतं पिपतु ॥१॥
 उद् वाज [आ]गन् यो [अ]प्स्व अन्तर विशा आ रोह त्वद्योनयो याः ।
 सोमं दधानो ऽप ओषधीर गाथ चतुष्पदो द्विपद् आ वेशयेह ॥२॥
 यूयम् उग्रा मरुत* पृश्निमातर इन्द्रे[ण] युजा प्र मृणीत शत्रून् ।
 आ वो रोहितश्च शृणवत् सुदानवस् त्रिवसा सो मरुतस् स्वातुसेमुद् ॥३॥
 रुहो रुरोह रोहितो रुरोह गर्भो जनीनां जनुषाम् उपस्थम् ।
 तामिस् संरग्धो अन्व अविम्वत् पद उर्वी[र]गातुं प्रपद्यन् इह राष्ट्रम् आहः ॥४॥
 आ ते राष्ट्रम् इह रोहितो ऽहा[र] मृधो व्य अस्थाव् अभयं ते अभूत् ।
 तस्यै ते द्यावापृथिवी रेवतीभिः कामं दुहाताम् इह शकरीभिः ॥५॥
 रोहितो द्यावापृथिवी जजान तत्र तन्तुं परमेष्ठी ततान ।
 तत्र शिष्ये भज एकपा[द्] अ[र]हद् [द्यावापृथिवी बलेन ॥६॥
 [रोहितो द्यावापृथिवी अहद्] तेन स्व[स्] स्तभितं तेन नाकः ।
 तेनान्तरिक्षं विमिता रजांसि तेन देवा [अ]मृतम् अन्व अविम्वन् ॥७॥
 धि रोहितो [अ]मृशद् विश्वरूपं समाकृण्वान्* प्ररुहो रुहश्च ।
 दिवं कृद्धा महता महिम्ना सं ते राष्ट्रम् अनक्तु पयसा घृतेन ॥८॥
 यास् ते [रुह*] प्ररुहो यास् त भारुहो याभिर् आपृणांसि दिवम् अन्तरिक्षम् ।
 तासां ब्रह्मणा पयसा वावृधानो विशा राष्ट्रे जागृहि रोहितस्य ॥९॥
 यास् ते विशास् तपसस् संवभूवुर् वत्सं गायत्रीम् अनु ता इहागुः ।
 तास् त्वा विशान्तु मनसा शिषेन संमाता वत्सो [अ]भ्य एतु रोहितः ॥१०॥
 ॥का० १॥

१८.१६

ऊर्ध्वो रोहितो [अ]धि नाके अस्थाव् विश्वा रूपाणि जनयन् युवा कविः ।
 तिग्मेनाग्नि[र] ज्योतिषा वि भाति तृतीये चक्रे रजसि प्रियाणि ॥१॥
 सहस्रशृङ्गो वृषभो जातवेदा घृताहुतिस् सोमपृष्ठस् सुवीरः ।
 मा मा हास्तीन् नाधितो नेत् त्वा जहानि गोपोषं च मे वीरपोषं च वेहि ॥२॥
 रोहितो यक्षस्य जनिता मुखं च रोहिताय वाक्वा ओत्रेण मनसा जुहोमि ।
 रोहितं देवा यन्तु सुमनस्यमाना[स्] स मा रोहैस् सामित्यै रोहयाति ॥३॥
 रोहितो यक्षं व्य अवाचा विश्वकर्मणे तस्मात् तेजांस्य उप मेमान्य आगुः ।
 बोधेयं ते नाभि भुवनस्याधि मज्जमनि ॥४॥
 आ त्वा रुरोह बृहत्प उत पक्षिर् आ ककुद् वर्चसा विश्ववेदः ।
 आ त्वा रुरोह रोहिताक्षर [आ त्वा रुरोह] रोहितो रेतसा सह ॥५॥
 अयं वस्ते गर्भे पृथिव्या दिवं वस्ते ऽयम् अन्तरिक्षम् ।
 अयं ब्रह्मस्य विष्टपस् स्वर् लोकां सम आनशे ॥६॥

श्री १३.१.११-२०

* नो भुवविदः पिबन्तु महागुणः
 अरिष्टास स्यतेमहि ...

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

... तं * * *

* * * * *

... नाहाः

* * * * *

... पररुहो * * *

वम् * * * * *

... वावृधाना विष * * * * *

* * * * *

... पत रोहिता ॥१॥

... मासि * * * * * [सुवीराः]

सहस्रशृङ्गो वृषभो जातवेदा घृताहुतिस् सोमपृष्ठम्

गा म हिसीन् * * * * *

... रोहिताया ...

... सामित्यै * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

... जय * * * * *

... रोहिताय * * * * *

* * * * *

श्री अनय योनिषु प्रजाः

श्री १३.१.११-१९, ११

श्री प्रहिरु बहति

श्री १९.२४.१

वाचस् पते पृथिवी नस् स्योना स्योना योनिस् तस्या नस् सुशेवा ।
इहैव प्राणस् सच्ये नो [अ]स्तु तं त्वा परमेष्ठिन् पर्य अहं वर्चसा दधामि ॥७॥
वाचस् पत अस्तवः पञ्च [ये नो] वैश्वकर्मणा [परि ये [सं] बभूवुः ।
[इहैव प्राणस् सच्ये नो अस्तु तं त्वा परमेष्ठिन् परि रोहितो वर्चसा दधामि ॥८॥
वाचस् पते सौमनसं मनश्च च गोष्ठे नो गा रम[य] योनिषु प्रजाम् ।
इहैव प्राणस् सच्ये नो [अ]स्तु तं त्वा परमेष्ठिन् पर्य अहं वर्चसा दधामि ॥९॥
परि त्वा धात् सविता देवो [अ]ग्निर् वर्चसा मित्रावरुणाव् अभि त्वा ।
सर्वा [अ]रातीर् अपक्रामन् पृथीर् राष्ट्रं कणुहि सनुतावत् ॥१०॥ ॥का॥१॥

१८.१७

यं त्वा पृथ्वी रथे पृथिवी बहति रोहित ।
शुभा यासि रिणम् अपः ।
तेनेमं ब्रह्मणस् पते रोहं रोहयोत्तमम् ॥१॥
अनुवता रोहिणी रोहितस्य सुगिस् सुवर्णा बहती सुवर्णाः ।
तया वाजान् विश्वरूपान् जयेम तया विश्वाः पृतना अभि ध्याम ॥२॥
इवं सवो रोहिणी रोहितस्यासौ पन्थाः पृथ्वी येन याति ।
तां गन्धर्वाः कश्यपा उन् नयन्तु तां रक्षन्तु कवयोऽप्रमादम् ॥३॥
सूर्यस्याम्बा हरयः केतुमन्तस् सदा बहस्य अनुतास् सुखं रथम् ।
घृतपावा रोहितो आजमानो दिवं देवः पृथ्वीम् आ विशेश ॥४॥
यो रोहितो वृषभस् तिग्मभृङ्गः पर्य अग्निं परि सूर्यं बभूव ।
यो विष्टभात् पृथिवीं दिवं च तस्मात् देवा अधि सुहृत्स् सुजन्ते ॥५॥
रोहितो दिवम् आरुहन् महत् पर्य अर्णवा[त्] ।
सर्वा करोह रोहितो रुहः ॥६॥
वि मिमीष्व पयस्वतीं घृताचीं देवानां धेनुर् अनपस्पृग् एषा ।
इन्द्रस् सो[मं] पिबतु क्षेमो [अ]स्तु अग्निः प्र स्तोतु वि मृधो नुदस्व ॥७॥
समिद्धो [अ]ग्निस् समिधानो घृतवृद्धो घृताहुतः ।
अभीषाद् विश्वापाद् अग्निस् सपत्नान् इन्दु ये मम ॥८॥
इन्द्रव् एनान् प्र दहस्व अग्निर् यो नः पृतन्यतु ।
क्रव्यादाग्निना वयं सपत्नान् प्र दहामसि ॥९॥
अग्ने सपत्नम् अधरे पादयास्मद् व्यथया सजातम् उत्पिपानं बृहस्पते ।
इन्द्राग्नी मित्रावरुणाव् अधरे पद्यस्ताम् अप्रतिमभ्युयमानाः ॥१०॥ ॥का॥१॥

१८.१८

अवाचीनान् अव जहीम् वज्रेण बाहुमा[न्] ।
अथा सपत्नान् मामकान् अग्नेस् तेजोभिर् आ दधे ॥१॥
उद्यंस् त्वं देव सूर्ये सपत्नान् अव [मे] जहि ।
दिवेनान् रश्मिभिर् जहि रात्र्येनान् तपसा वधीस् ते यस्त्वं अधमं तमः ॥२॥
वत्सो विराजो वृषभो मर्तीनाम् आ करोह शुक्रपृष्ठो अन्तरिक्षम् ।
घृतेनार्कम् अभ्यर्चयन्ति वत्सं ब्रह्म सप्तं ब्रह्मणा वर्धयन्तु ॥३॥
दिवं च रोह पृथिवीं च रोह राष्ट्रं च रोह प्रविणं च रोह ।
प्रजां च रोहामृतं च रोह रोहितन तन्वं स स्पृशस्व ॥४॥
ये देवा राष्ट्रधृतोऽमितो यन्तु सूर्यस्य ।
तेभिषु दे रोहितस् संविदानी राष्ट्रं दधातु सुमनस्यमानः ॥५॥
उ[त्] त्वा यद्वा ब्रह्मपूता बहस्य अभ्यर्चयन् अकुं हरयस् त्वा बहन्ति ।
तिरस् समुद्रम् अति रोचसे अर्णवम् ॥६॥
रोहिते घायापृथिवी अधि अति वसुजिति गोजिति संधनाजिति ।
सहस्रं यस्य प्रविणानि सप्ततिर् वोचयं ते नाभि भुवनस्याधि मउमनि ॥७॥
यद्वा यासि प्रदिशो [अ]नु यद्वा पशूनाम् उत चर्षणीनाम् ।
यद्वा पृथिव्या [अ]दित्या उपस्थे अग्निं सवितेऽव आरुः ॥८॥

श्री बहस्व अभ्यगतो हरयः

वाचस् पते पृथिवी न स्योना योनिस्तस्या सुशेवा

... अहं * *

... पर * *

... पर * *

... परमेष्ठि * अहं * दधातु

* * * उरुहिरं ह्रीं * * * ॥१॥

भो यन् * पृथ्वी ... रोहितः

सभा वाचस् रणि नमः

... हहं *

... सूर्यस् * बृहस्पती *

मया वाचां रूपां * * विश्वाः * मि त्यम

... पपन्थास् पृथ्वी * *

तं * * उन् * रं रक्षन्तु * *

... वाजमानो * देवाः पृथ्वीम् * *

अव ... अग्निः * * *

अयो * पृथिवी ... ति * *

... आरुहं * * *

... रुहा

* मिमीक्षा * * देवानां देवानां * * एषाम्

... अग्निं पृथ्वात * * *

अभीषादग्निं विश्वापाद् * * इन्द्रव् ए *

... इन्द्रव् * * मिः पृतन्यतु

क्रव्यादाग्निना ...

* * उधरे पादयास्मद् * सुजातम् उत्पिपानं *

इन्द्राग्नी मित्रावरुणा ... अप्रतिमान् अभ्युयमाना ॥१॥

।

उद्यंस् तं * * सपत्नान् एव ...

पृथिवीनां * जुहि रात्रीणां * * तं इन्द्रव् अभ्यमन्

[तमा]

... संविदानी * * माना

रोहितो ... भुते । वसुजिद् गोजिद् संधनाजिति

... वोचयन् ...

* * प्रदिशो दिशो * * * *

वद्यः ...

अमुत्र सन् इह वेद्येतस् संस्तु तानि पश्यति ।
इतः पश्यन्ति रोचनं दिवि सूर्यं विपश्चितम् ॥९॥
देवो देवान् मर्चयत्य् अन्तश्चरत्य् अर्णवे ।
समानम् अग्निम् इन्धते तं विदुः कवयः परे ॥१०॥ ॥का०४॥

श्री ११.१.४१-५१

१८.१९

श्री ११.१७.७

अवः परेण पर [पनावरेण पदा वत्सं विभ्रती गौर उक् अस्थात् ।
[सा कप्रीची कं स्विद् अर्धं परागात् क स्वित् सूते नहि यूथे अस्मिन्] ॥१॥
एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी अष्टपदी नवपदी बभ्रुपदी ।
सहस्राक्षरा भुवनस्य पङ्क्तिस्तस्यास् समुद्रा अधि वि क्षरन्ति ॥२॥
आरोहन् घाम् अमृतः प्राव मे वचः ।
उ[त्] त्वा यद्वा ब्रह्मपूता वहन्ति घृतं पिबन्तं हरयस् त्वा वहन्ति ॥३॥
घेत् [त]त् ते अमर्त्यं यत् त [आ]क्रमणं विवि ।
यत् ते सधस्थं परमे व्योमन् ॥४॥
सूर्यो घां सूर्यः पृथिवीं सूर्य आपो अति पश्यति ।
सूर्यो भूतस्यैकं चक्षुर् आ करोह दिवं मही[म्] ॥५॥
उर्वारि आसन् परिधयो वेदिर् भूमिर् अकल्पत ।
तत्रैताव् अग्नी आधस हिमं घ्नं च रोहितः ॥६॥
हिमं घ्नं चाधाय यूपान् कृत्वा पर्वतान् ।
वर्षाज्याव् अग्नी [ई]जाते रोहितस्य स्वर्विदः ॥७॥
स्वर्विदो रोहितस्य ब्रह्मणाग्निस् समाहितः ।
तस्माद् घ्नं सत् तस्माद् धिमस् तस्माद् यज्ञो अजायत ॥८॥
ब्रह्मणाग्नी संविदानीं ब्रह्मबुद्धौ ब्रह्माहुतौ ।
ब्रह्मेजाव् अग्नी [ई]जाते रोहितस्य स्वर्विदः ॥९॥
अप्स्व् अन्यस् समाहितस् सत्ये अन्यस् समाहितः ।
[ब्रह्मेजाव् अग्नी ईजाते रोहितस्य स्वर्विदः] ॥१०॥
यं वातः परिशुम्भति यम् इन्द्रो ब्रह्मणस् पतिः ।
ब्रह्मेजाव् अग्नी [ई]जाते रोहितस्य स्वर्विदः ॥११॥ ॥का०५॥ ॥अनु०१॥

श्री ११.१.५२-५५, ११.२.१-६

१८.२०

वेदिं भूमिं कल्पयित्वा दिवं कृत्वा दक्षिणा[म्] ।
घ्नं सत् तद् अग्निं कृत्वा चकार विश्वम् आत्मन्वद् वर्षेणाज्येन रोहितः ॥१॥
वर्षम् आज्यं घ्नं सो [अ]ग्निर् वेदिर् भूमिर् अकल्पत ।
तत्रैता[न्] पर्वतान् अग्निर् गीर्भिर् ऊर्ध्वं अकल्पयत् ॥२॥
गीर्भिर् ऊर्ध्वान् कल्पयित्वा रोहितो भूमिम् अब्रवीत् ।
तद् इदं सर्वं जायतां यद् भूतं यच्च च भव्यम् ॥३॥
स यज्ञः प्रथमो भूतो भव्यो अजायत ।
तस्माद् ध जज्ञ इदं सर्वं यत् किञ्चेद् विरोचते रोहितेन ब्रह्मिणाभुतम् ॥४॥
उद् अस्य केतवो दिवि शुक्रा आजन्त ईरते ।
आदित्यस्य नृचक्षसो महिम्नस्य मीढुषः ॥५॥
दिशां प्रज्ञानं स्वरयन्तो अर्चिषा सुपक्षम् आशुं पतयन्तम् अर्णवे ।
स्तवाम सूर्ये भुवनस्य गोपां यो रश्मिभिर् दिश आभाति सर्वाः ॥६॥
यत् प्राक् प्रत्यक् स्वधया यासि शीमं नानाकूपे अहनी कर्वि मा[य]या ।
तद् आदित्य महि तत् ते महि भवो यद् एको विश्वं परि भूम जायसे ॥७॥
विपश्चितं तरणि आजमानं वहन्ति यं हरितस् सप्त वक्षीः ।
धुताव् यम् अत्रिर् दिवम् उज्जिनाय तं त्वा पश्येम परियान्तम् आजिम् ॥८॥
मा त्वा वमन् परियान्तम् आजि सुगेन दुर्गम् अति याहि शीभम् ।
दिवं च सूर्ये पृथिवीं च देवी[म्] अहोरात्रं धिममानो यद् पृषि ॥९॥

श्री प्रज्ञानां स्वरयन्तम् (कीशेषु
[प्रज्ञानं अधि])

अग्निः ० ० देवेषु सन् नान ०
वतः ० ० दिवः ० विपश्यन्तम्
० देव...
० अग्निस् ० त्वं ... ॥४॥

अवः परेण पर इत्येका

० भुवनस्य पङ्क्तिस् तस्यास् ...
... अमृतम् ० प वचः
० ० यज्ञं ...
० ० ० यमसि ० ते ...

... त ०

० आसं ...
० अहियं आधन्त ० घ्नं सत् ० रोहिता
० घ्नं सत् राधाव ० कृत्वा पर्वतान्

स्वर्विदो ...
० घ्नं सत् ० यमस् तस्माच्चक्षो अजायत
ब्रह्मणाग्निं संविदानीं ब्रह्मबुद्धौ ब्रह्माहुतः

... अग्निम् ०

... इयम् ० ० ०

... ॥५॥ इत्य् अथर्धेगिकः पैपकादशाखायां
[अष्टादशकाण्डे तृतीयो नुवाकः ॥

घ्नं सत् ... रोहिता

... घ्नं सत् ...

० सर्वतान् ...

० परं ० ० यद् ० ० च भव्यम्

तस्मा ५५ जयवेदं ... विरोहिते ० रिषणाभुतम्

... मही मीढुषा

वक्षा ० स्वयन्तो ० स्वपक्षम् आसं ० ०

... दिशाभाति सर्वा

० ० ० आदि शीमिन् ० ० कर्वि ०

० ० मे ० त मवी सनो द को विदं ० भूमिः

० दिवम् अति ० अन्वनाय ० ० ० पर्वन्तिम् ०

... दधं पर्वन्तम् आजी ... क्षीमाम्

० ० सूर्ये पृथिवीं ...

श्री ११.२.७-१५

श्री स वीरो

श्री ११.२.१६

श्री १७

श्री १८

श्री १९

स्वस्ति ते सूर्य चरतो रथस्य येनोभात् अन्तो परियासि सद्यः ।

यं ते वहन्ति हरितो वहिष्ठाश् सतम् आ रोह सुखम् आ स्वह्वयम् ॥१०॥

॥का०१॥

१८.२१

सुखं सूर्यं रथम् अंशुमन्तं स्योनं सुवह्निम् अधि तिष्ठ वाजिनम् ।

यं ते वहन्ति हरितो वहिष्ठाश् सतम् अम्भा यदि वा सतं बह्वीः ॥१॥

सतं सूर्यो हरितो यातवे रथे हिरण्यत्वचसो बृहतीर् अयुक्क ।

अमोषि शुक्रो रजसः परस्ताद् विधूय देवसु तमो दिवम् आरुहत् ॥२॥

उत् केतुना बृहता देव आगन् अपायुषन् तमो अग्नि ज्योतिर् अभैत् ।

द्विष्यत् सुपर्णसु स्थविरो ? व्य अख्यद् अदित्याः पुत्रं नाथकामो ऽग्निं
यामि भीतः ॥३॥

उद्यन् रश्मीन् आ तनुषे प्रजासु सर्वा वि पश्यसि ।

उभा समुद्रौ केतुना वि भासि सर्वाल लोकां न परिभूर आजमानः ॥४॥

[पूर्वापरं चरतो माययैतौ] दिशः कीडन्तौ परि यातो अध्वरम् ।

विभ्वान् अन्यो भुवना [विचष्टे अग्न्यं] हिरण्यैर् हरितो वहन्ति ॥५॥

विवि त्वाग्निर् अधारयत् सूर्यो मासाय कर्तवे ।

स एक[स] सुधृतसु तपन् सर्वा भूताश्चाकशत् ॥६॥

उभाक् अन्तो सम् अर्यति वत्ससु संमातरम् इव ।

नन्व पतद् इतः पुरा ब्रह्म देवा अग्नी विदुः ॥७॥

यत् समुद्रम् अधि भित्तं तत् सिपासति सूर्यः ।

अध्वास्य विततो महान् पूर्वश्च चापरश्च च यः ॥८॥

तं सम् आमोति जूर्तिभिस् तस्मान् नाप चिकित्सति ।

तेनामृतस्य भक्षणं देवानां नाप कथ्यते ॥९॥ ॥का०२॥

१८.२२

उद् उ त्वं जातवेदसं देवैर् वहन्ति केतवः ।

इदो विद्वाय सूर्यम् ॥१॥

अप त्वं तार्यवो यथा नक्षत्रा यन्त्य अकुभिः ।

सूराय विद्वच्चक्षसे ॥२॥

अहमन् अस्य केतवो वि रश्मयो जगं अनु ।

आजन्तो अग्नयो यथा ॥३॥

तरणिर् विद्वच्चक्षतो ज्योतिष्कद् भासि सूर्य ।

विद्वम् आ भासि रोचन ॥४॥

... रथासि * अन्तो ववोसि *

... स्वह्वयम् ॥१॥

[तिष्ठ वाजिनम्]

सुखं सूर्यं रथम् अंशुमन्तं स्योनो स्ववह्निम् अग्नि

[हरितो वहिष्ठश् सतम् अम्भा यदि वा * बह्वीः]

[सतं सूर्यो हरिष्ठाश् सतम् अम्भा यदि वा * सतं]

[बह्वीः] [युक्क]

सतं सूर्यो हरितो * रथो हिरण्यत्वचसो बृहतीर्

अमोषि सक्तो रजसि * परस्ताद् विधूय ...

[उत केतुना बृहता * आगन् अपायुषन् तमो]

[विभ * अभैतः]

* * * व्यधन् आदित्याः * नाथकामं भ

वान् तीता

उद्यं रश्मिन् * तनुषे प्रजासु * * पश्यति

[दिशः * कुन्तौ पयांतो अध्वरम्]

... हिरण्यो हरितो वहन्ति

* स्वा व भारयत् * मासाय कर्तव्ये

* एक * * स्वर भूताविनाकशत्

* अन्तो * अरिषति * संमातरम् *

* रति कर्तव्य * * देव्या अग्नी विदुः

... अत * दिव्यसुत सर्वं

मध्वश्च ... चपरश्च च यः

स्व सन् आमोको जुतिभिस् तस्मात् मोष

तेनामृतस्य ...

[जिगित्सति]

... नक्षत्रा यन्त्य अकुभिः

अहमन्...

* * भासि रोचन

श्री १०

प्रत्यङ् देवानां विशः प्रत्यङ् उक् एषि मातृषी[१] ।

प्रत्यङ्... प्रत्यङ् उक् * *

श्री ११

प्रत्यङ् विश्वं स्वर इहो ॥५॥

प्रत्यङ् * स्वर *

येना पावक चक्षसा भुरग्यन्तं जनां अनु ।

... भुरग्यन्तं * *

त्वं वरुण पश्यसि ॥६॥

श्री १२

वि घाम् एषि रजस पृथ्वं मंदा मिमानो भकुभिः ।

पश्यन् जन्मानि सूर्य ॥७॥

श्री १३

सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य ।

सप्त... सप्त । सप्त... सप्त (द्विचनम्)

शोचिष्केशं विश्वभूषण ॥८॥

श्री १४

अयुक्त सप्त शुभ्युवस् सरो रथस्य नयः ।

* सप्त... रथस्य नयः

ताभिर् याति स्वयुक्तिभिः ॥९॥

श्री १०.४८.१

अभि मा वर्चसा गिरस् सिञ्चन्तीर् आचरणयवः ।

* सा... आचरणयवः

अभि वत्सं न धेनवः ॥१०॥

* वत्सं...

श्री १

ता वर्चन्तु शुभ्रियः पृञ्चन्ती[१] वर्चसा प्रियः ।

* वर्चन्तु... वर्चसा प्रियः

जातं जातीर् यथा इदा ॥११॥ ॥का° १॥

जातं जातीर् यथा इदा ॥१॥

१८.२३

श्री १०.४८.३

वज्रपवसाध्वीयः ? कीर्त्तिं अयमाणम् ? आ वहान् ।

* कीर्त्तिं... वहान्

मह्यम् आयुर् घृतं पयः ॥१॥

* आयुर् घृतं पयः

श्री ११.२.२५

रोहितो [विषम् आरुहत् तपसा तपस्वी ।

[स यो] निम् ऐति स उ जायते पुनस् स देवानाम् अधिपतिर् बभूव ॥२॥

निगाधितस्वो जायते नमस् स देवानाम् अधि°

श्री १२

यो विश्वचर्षणिर् उत विश्वतोमुखो विश्वतोबाहुर उत विश्वतस्यात् ।

... विश्वतोबाहुर...

सं बाहुभ्यां धमति सं पतत्रैर् घावाभूमी जनयन् देव एकः ॥३॥

... पतत्रैर् घावाभूमी...

श्री १७

एक द्विपदो भूयो वि चक्रमे [द्विपात् त्रिपादम् अभ्य एति पश्चात् ।

... तस्वी * *

[द्विपाद् ध वदपदो भूयो वि चक्रमे] त एकपदस् तन्वं सम् आसते ॥४॥

... कृणुने *

श्री १८

अतन्द्रो यास्यन् हरितो यद् आस्थाद् दिवि रूपं कृणुते रोचमानः ।

... कृणुने *

केतुमान् उद्यन् सङ्गमानो रजांसि विश्वा आदित्य प्रवतो वि भासि ॥५॥

केतुमां रूपं * * विश्वादित्य * * भासि

श्री १९

वण् महौ असि सूर्य बह् आदित्य महौ असि ।

महस् * * महीमाम्...

महांस ते महतो महिमा त्वम् आदित्य महौ असि ॥६॥

श्री २०

रोचसे दिवि रोचसे [अन्तरिक्षे पतङ्ग पृथिव्यां] रोचसे रोचस [अ]प्स्व अन्तः ।

* समुद्रो दश * आपित...

उभा समुद्रौ दक्षा इय आपिथ देवो देवांसि महिष[स्] स्वर्वित् ॥७॥

अर्वाक् * वयो विद्याशुर * * *

श्री २१

अर्वाक् परस्तात् प्रयतो ? इयश्च आशुर विपश्चित् पतयन् पतङ्गः ।

* * स्रग्मेसाधितिष्ठ...

विष्णुर् विश्विस्तथ शवसाधितिष्ठन् प्र केतुना सङ्गतं विश्वम् एजत् ॥८॥

* पित्राजं तन्वश् * वज्रमासुन् प्रयतो रराणाः

श्री २२

तिग्मो विश्राजन् तन्वं शिशानो ऽरंगमासः प्रवतो रराणः ।

* पृच्छी... रथा * पदिष्ठ *

उज्जोतिष्मान् पक्षी महिषो वयोधा विश्वा आस्थात् प्रविशः कल्पमानः ॥९॥

... सुपथोरोचयन् मोदसीम् अन्तरिक्षम्

श्री २३

क्षिप्रश् चिकित्वान् महिषस् सुपर्ण आरोचयन् रोदसी अन्तरिक्षम् ।

* रानी * वसान प्राण्य विश्वास् * * ॥४॥

१८.२४

श्री ११.२.१४

श्री १५

श्री १६

श्री १७

श्री नास्ति

श्री १८

श्री उरस्युपपद्य

श्री १९

श्री ४०

श्री ४१

चित्रं देवानां केतुर अनीकं ज्योतिष्मान् प्रविशस् सूर्य उद्यन् ।
विधाकरो ऽति युद्धैस् तमांसि विधातारीद् दुरितानि शुक्रः ॥१॥
चित्रं देवानाम् उद् अगाद् अनीकं चक्षुर मित्रस्य वरुणस्याङ्गैः ।
आमा घावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आमा जगतस् तस्युषश् च ॥२॥

उष्ठा पन[न्त]म् अरुणं सुपर्णं मध्ये दिवस् तरणि आ[जमा]नम् ।
पश्येम त्वा सवितारं यम् आहुर अजस्रं ज्योतिर् कृद् अविन्दद् अग्निः ॥३॥
दिवस् पृष्ठे धावमानं सुपर्णम् अदित्या पुत्रं नाथकामो ऽभि यामि भीतः ।
स नस् सूर्य प्र तिर दीर्घम् आयुर् मा रिषाम सुमतौ ते स्याम ॥४॥
अहोरात्राणि विदधत् कृण्वान् पार्थिवं रजः ।
नवं-नवं सखीभवन् कृणुषे देव सूर्य ॥५॥
सहस्राङ्ग्यं युनाद् अस्य पक्षौ हरिर् हंसस्य हरतस् स्वर्गम् ।
स विधान् देवान् तिनस् सप्तयुस् संपश्यन् याति भुवनानि बिम्बा ॥६॥
रोहितः कालो ऽभवद् रोहितो ऽग्रं प्रजापतिः ।
रोहितो यज्ञानां मुखं रोहितो ज्योतिर् उच्यते ॥७॥
रोहितो भूतो ऽभवद् [रोहितो ऽस्य अतपद् दिवम्] ।
रोहितो रश्मिभिर् भूमिं समुद्रम् अनु सं चर[त्] ॥८॥
सर्वा दिशस् सं चरति रोहितो अधिपतिर् दिवः ।
दिवं समुद्रम् आद् भूमिं सर्वालं लोकान् वि रक्षति ॥९॥ ॥का० ५॥

१८.२५

संहितासु कापि नास्ति

श्री ११.२.४९

श्री ४३

श्री ४४

श्री ४५.१

श्री ४६

श्री ५२.१

श्री २ क्रमेण त्वं युवते

संहितासु कापि नास्ति

संहितासु कापि नास्ति

वेदान्तसूत्रे १.५.१२

कापि न दृश्यते

विनंसयन्तं ? प्रति मुञ्चते अजो मुहूर्ते रक्षमीन अंशं बृहन्तम् ।
दिवावरः पश्यति यत् परात् परं पगळा प्रवृण्मणाद् बिम्बम् आमाद्
धिरण्मयं हरितः केतुर उद्यन् ॥१॥
आरोहन् शुक्रो बृहतीर् युक्तोर् अमर्त्यः कृणुषे घीयाणि ।
विष्यस् सुपर्णो महिषो वातरंहा य[त्] सर्वालं लोकां अभि यद् विभाति ॥२॥
अस्य अन्यद् एति सद्यो ऽयं वसावम् ? अहोरात्राभ्यां महिषः कल्पमानः ।
सूर्य वयं रजांसि क्षियन्तं गानुविद्ं हवामहे नाथमानाः ॥३॥
पृथिवीप्रो महिषो नाथमानस्य गातुर अद्वयचक्षुः परि सर्वं बभूव ।
विष्वं संपश्यन् सुविद्वो यजत्रश् शिवाया नस् तन्वा[श्] शर्म यच्छात् ॥४॥
पर्य अस्य महिमा पृथिवीं समुद्रं ज्योतिषा विभाजन् परि घाम् अन्तरिक्षम् ।
अहोरात्राभ्यां सह संवसाना उषा नीयुः प्रतराद् आविष्टम् ॥५॥
अबोध्य अग्निस् समिधा जनानां प्रति धेनुम् इष्यातीम् उवासम् ।
यज्ञा इव प्र वषाम् उज्जिहाना प्र भानवस् सिञ्जते नाकम् अरुह ॥६॥
कुमारं माता युवतिर् गर्भम् अन्तर् गुहा दधाति न ददाति पित्रे ।
अनीकम् अस्य नृ सिनज् जनासः पुरः पश्यन्नि निहितम् भरतौ ॥७॥
तम पत त्वं युवतिः कुमारं पेयी विभर्षि महिषी जजान ।
पूर्वार हि गर्भेण शरदो वषर्धापश्यं जातं यद् असूत माता ॥८॥
यस्य तिस्रो व नु न ए क धा तम तो ? ऽस्मै बलिं देवजना हरन्ति ।
यस्यासां घौः पृथिव्य अन्तरिक्षं गुह्यं प्र तिष्ठन्ति मधुनासक्ताः ॥९॥
नय दिवो देवजनन गुता नवान्तरिक्षाणि नय भूमय इमाः ।
यस्मिन् इदं सर्वम् ओतं प्रोतं यस्माद् अग्न्यन् न परं किं चनास्ति ॥१०॥ ॥का० ९॥

१८.२६

न तस्मात् पूर्वं न परं न् अस्ति न भूते नोत भूतं यद् आसीत् ।
सहस्रपाद् ए एकमूर्धा इयात्मा स एवैकम् आ वरीयांसि भूतम् ॥१॥

विनन् देवानाम्... उषम्
* यु * * विधातारं * शुक्रा

... इवन्द अग्नि
... नादित्या * नाथगाम भवाम भीता
* ना सूर्य * तद्...
* विदराधि * पार्थिवी *
* भवं * दवे *
सहस्राङ्गं योतावृत्त * * हरितम् *
... संपश्यन्...
रोहितो लोको भवम्...
... उच्यते

* * भूम्यं...

* * * भूम्यं .. रक्षति ॥५॥

विनन्वस्तं * * सज मुहूर्ते...

... अमा हरिणमवं * * उषम्

आरोहो शुक्रो... अमर्त्या * * *

... महिषं ... येद् *

... महिषात् *

* वयं * क्षियन्ते... नाथगामा

प्रिथिवीप्रो वाषमानासु * अद्भुतचक्षुः ...

... यजनि ...

... पृथिव्यां ... पय * *

... अविष्टम्

अबोध्य अग्निं समिधा जनानां प्रति धेनुं (मवा- [वतीम् *])

... ससृजे नावम् अरव

... ददाति * * *

अनेकम्...

* * त्व ...

पूर्वान् दि...

... तिष्ठति *

... भूमयेमां

* * * ओत ... ॥९॥

... नीन * * *

... एवैकम् न वरिषति भूतम्

